தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை.

சனிக்கிழமை, 1971 ஜூலை 24.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

வல்ல நாட்டில் காசநோய் மருத்துவமனை

* 4 குறுகிய கால வினா.—திரு. எம். முத்தையா: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் வல்லநாட்டில் ஒரு காசநோய் மருத்துவமனை துவக்க வேண்டு மென்று சமீபத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசுக்குப் பரிந் துரை செய்யப்பட்டதா?

(இ) ஆம், எனில், அதன் பேரில் அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Science subjects for Degree Course in Evening Colleges

* 413 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether arrangements are made for teaching science subjects at the degree level in the evening colleges; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) அறிவியல் பாடங்களை மாலை நேரக் கல்லூரியில் உள்ள பட்டப் படிப்பு வகுப்பு களில் சொல்லித் தருவதற்கு போதுமான ஏற்பாடுகளை அரசு செய்து தந்திருக்கிறது.

திரு. சு. துரைசாமி: தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்த ஊர்களில் மாலை நேரக் கல்லூரிகள் துவங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் இருக் கின்றன? கோவை மாவட்டத்தில் எங்கெங்கு அத்தகைய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, சென்னையிலுள்ள அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் கணக்கு, ஃபிஸிக்ஸ் இரண்டும் பி.எஸ்.ஸி. பட்டப் படிப்பில் மாலை நேரக் கல்லூரியில் சொல்லித் தரப்படுகிறது. சேலம் அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் கணக்கு சொல்லித் தரப்படுகிறது. சென்னையிலுள்ள தியாகராயா கல்லூரியில் கணக்கும் ஸுவாலஜியும் சொல்லித் தரப்படுகின்றன.

சென்னை நியூ காலேஜில் கணக்கு, ஃபிஸிக்ஸ் சொல்லித் தரப்படுகின்றன. திருச்சியிலுள்ள ஜமால் மொகிதீன் கல்லூரியில் கணக்கு சொல்லித் தரப்படுகிறது. பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரி, கோயமுத்தூரில் கணக்கு, ஃபிஸிக்ஸ் ஆகிய இரண்டும் பி.எஸ்.ஸி. பட்டப் படிப்பில் சொல்லித் தரப்படுகின்றன.

திரு. கா. காளிமுத்து: மாலை நேரக் கல்லூரியில் பட்டப்படிப்புக்குரிய வகுப்புகள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் நடத்தப்படுகின்றன என்று கருதுகிறேன். அதுபற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால், விவரம் அளிக்கலாம்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: இன்ஜினீரிங் கல்லூரியில் மாலை நேரக் கல்லூரி துவக்கப்பட்டிருக்கிறதா? ஆம் எனில், எத்தனை இடங்கள் உள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இன்ஜினீரிங் மாலை நேரக் கல்லூரியில் பி.ஈ. பார்ட்-டைம் கோர்ஸ் இந்த ஆண்டிலிருந்து துவங்கியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே டிப்ளமா வாங்கியவர்கள் மூன்றாண்டுக் காலம் பகுதி நேரப் பொறியியற் கல்லூரியில் படிக்கலாம் என்ற ஏற்பாடு இந்த ஆண்டிலிருந்து துவக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும் போது, சென்னையில் மட்டும் பாட்டனி, ஜுவாலஜி, பி.எஸ்.ஸி. பட்டப் படிப்பில் மாலை நேரக் கல்லூரியில் சொல்லிக் கொடுப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். சேலம், கோவை, திருச்சி போன்ற மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ள கல்லூரிகளிலும் பி.எஸ்.ஸி. ஜுவாலஜி, பாட்டனி ஆகியவைகளை மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் துவக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசு ஆணையிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே 10 மாலை நேரக் கல்லூரிகள் கலையியற் பாடங்களுக்கும் அறிவியல் பாடங்களுக்கும் திறக்கப்பட்டன. இப்பொழுது இருபது மாலை நேரக் கல்லூரிகளாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, கல்லூரியில் இருக்கும் இட வசதி, மற்றவைகளைக் கவனித்துப் பல்கலைக் கழகம் அதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும். மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் அறிவியல் பாடங்களை நடத்தப் போதுமான இட வசதியும் மற்றவைகளும் இருக்கின்றன என்று அறிவிப்பதன் பேரில் பல்கலைக் கழகத்திடமிருந்து அனுமதி வாங்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிடுகின்ற கல்லூரிகளில் இட வசதி மற்ற வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் இயங்கக்கூடிய கல்லூரிகளில் எவற்றிலாவது இம்மாதிரி மாலை நேரக் கல்லூரி அமைப்பு முறை இருக்கிறதா? அப்படியானால், எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

1971 சூலை 24]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாலை நேரக் கல்லூரிகள் அந்தப் பகுதியிலும் இருக்கின்றன. ஆனல், அறிவியல் பாடங்கள் கற்றுத்தரப்படும் ஆறு கல்லூரிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். மற்றவற்றில் கலையியல் பாடங்கள் சொல்லித் தரப் படுகின்றன. அவற்றின் முழு விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட் டால் முழு விவரங்கள் தரலாம்.

திரு. பா. நாகலிங்கம்: பொன்னேரியிலிருக்கும் கல்லூரியில் மாலை நேரக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க அரசுக்கு ஏதேனும் எண்ணம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாலை நேரக் கல்லூரிகள் பெரும்பாலும் பெருநகரங்களில்தான் இயங்குகின்றன. ஏனென்ருல், அங்குதான் ஏராளமானவர்கள் அரசாங்க அலுவலகங்களில் பணியாற்றி, அவர்கள் தங்களுடைய தகுதியைப் பெருக்கிக் கொள்ள விரும்புகிருர்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில்தான் அந்த வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தரப்படுகின்றன. ஆகவே, தமிழகத்திலிருக்கும் 161 கல்லூரிகளிலும் மாலை நேரக் கல்லூரிகள் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது சரியாக இருக் காது. பெரு நகரங்களில்தான் ஆங்காங்கு பல்வேறு துறைகள் இருக்கின்றன; பல்வேறு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே இருப்பவர்கள் தங்கள் தகுதியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிருர்கள். பகல் முழுவதும் வேலை செய்கிறவர்கள் மாலை நேரத்தில் இந்தக் கல்லூரியில் வந்து பயிலுகிற அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மாலை நேரக் கல்லூரிகள் வைக்கின்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அமைக்கப்பட்டிருக்கும் மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் ஏராளமான மாணவர்கள் வருகின்ருர்களா? எவ்வளவு நேரம் வகுப்புகள் மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் நடைபெறுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, போதுமான அளவு மாணவர்கள் வருகிருர்கள். அதிகமாகக்கூட விண்ணப்பிக்கிருர்கள். ஒரு நாளுக்கு இரண்டரை மணி நேரம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனல், முழு நேரக் கல்லூரியில் ஓராண்டு பி.யு.சி. வகுப்பில் படிக்க வேண்டுமென்ருல், மாலை நேரக் கல்லூரியில் இரண்டாண்டுக் காலம் படிக்க வேண்டும். அதற்குமேல் மூன்று ஆண்டு கலைப் படிப்பு நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் சொல்லித் தரப்படுகிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : மாலை நேரக் கல்லூரியில் பி.எஸ்.ஸி.-இல் கணிதம், ஃபிஸிக்ஸ் சொல்லிக் கொடுப்பதாகச் சொன்ஞர்கள். ஸயன்ஸ் என்று சொன்ஞல் கெமிஸ்ட்ரியைத்தான் பெரும்பாலும் விரும்புகிருர்கள். அந்த கெமிஸ்ட்ரி ஸப்ஜெக்ட் எந்த மாலைக் கல்லூரியிலும் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. சென்னை நகரத்திலும் மற்ற நகரங்களிலும் உள்ள கல்லூரிகளில் மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் கெமிஸ்ட்ரி பிரிவையும் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே கூறியபடி, இடவசதியையும் பல்கலைக்கழக அனு மதியையும் பொருத்து வழங்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் கெமிஸ்ட்ரி

லாபரடாரியில் பகல் நேர மாணவர்கள் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கி முடிப்பதற்கு இரவு 8 அல்லது 9 மணி சில சமயங்களில் ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, மாலை நேரக் கல்லூரியில் கெமிஸ்ட்ரியைப் பொறுத்த வரையில் இடம் ஒதுக்கித்தர இடர்ப்பாடு பல இடங்களில் ஏற்படுகின்றன. கெமிஸ்ட்ரியைப் பொறுத்தவரையில் தான் ஆய்வுக்கூடங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஃபிஸிக்ஸ் என்றால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆராய்ச்சிகள் முடிந்துவிடும். ஆனால், கெமிஸ்ட்ரி க்ளாஸ் நடைபெறுவதற்கு இட வசதி ஏற்படாத காரணத்தால் கெமிஸ்ட்ரி வகுப்பு மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. எங்காவது அதற்கான வசதி வாய்ப்புகள் பெருகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுமானால், அரசாங்கம் தனியாகக் கவனித்துத் தக்க முடிவு எடுக்கும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: புதிதாகத் திறக்கப்பட்டிருக்கின்ற அரசினர் கலைக் கல்லூரிகளில்—குறிப்பாக திண்டிவனம், விழுப்புரம், திருவண்ணாமலை ஆகிய இடங்களில்—மாலை நேரக் கல்லூரிகள் திறக்க அரசு ஆணையிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அந்த இடங்களில் பகல்நேரக் கல்லூரிகளை ஒழுங்காக நடத்தவே போதுமான இட வசதி இல்லை. அங்கே பட்டப் படிப்புத் துவங்குவதற்குப் போதுமான அளவு கட்டட வசதிகள் இல்லை. கட்டட வசதிகள் பெருகி பி.எஸ்.ஸி. வகுப்புகள் தொடங்கப்படாமல் கல்லூரி தொடங்கி நான்கைந்து ஆண்டுகள் ஆகி இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டுதான் கடலூரில் பாட்டனி பி.எஸ்.ஸி. துவங்கியிருக்கிறது. மற்ற பி. எஸ்.ஸி. துவங்கப்படவில்லை. விருத்தாசலத்தில் கட்டட வசதி ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், அங்கே இந்த ஆண்டு இரண்டு பி.எஸ்.ஸி. வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டிருக்கின்றன. திண்டிவனத்தில் துவங்கப்படவில்லை. முதலில் அதைக் கவனித்த பிறகுதான் மாலை நேரக் கல்லூரியைப்பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் அன்னிய மொழிகள் பயிற்சி

* 414 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

நமது மாநிலத்தில் உள்ள மதுரை பல்கலைக் கழகத்தில் பிரெஞ்சு, ஜெர்மனி, ரஷ்யன் மொழிகள் கற்றுத்தர வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பிரெஞ்சு, ரஷ்யன் மொழிகள் கற்றுத்தர வசதிகள் உள்ளன. ஜெர்மன் மொழியை இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், ரஷ்ய நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் இவற்றில் எங்கேயாவது தமிழ் கற்பிக்கப் படுகிறதா? தமிழ் பேராசிரியர்கள் இந்த நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுவதற்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனரா?

1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இன்டோ-ஜெர்மன் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம், இன்டோ-ப்ரஞ்ச் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம், இன்டோ-ரஷ்யன் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம் என்று இந்திய அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வகையில் அங்குள்ள பேராசிரியர்களை இங்கு கொண்டு வருவது, இங்குள்ள பேராசிரியர்களை அங்கு அனுப்புவது என்ற முறைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த வகையில் இன்டோ-ப்ரெஞ்ச் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம் அமைப்பின் மூலம், இன்டோ-ரஷ்யன் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம் அடிப்படையின் மூலம் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்த இரண்டு மொழிகளையும் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிருந்து தமிழ் பேராசிரியர்கள் ப்ரெஞ்ச் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றிலும், ரஷ்யாவிலும் சொல்லித் தருகிறார்கள். அமெரிக்காவிலும் சில இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். முழு விவரமும் என்னிடம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் முழு விவரங்களும் தரலாம்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எந்தெந்தக் கல்லூரிகளில் ப்ரெஞ்ச், ரஷ்யன் மொழிகள் போதிக்கப் படுகின்றன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: யுனிவர்ஸிட்டி சார்பாக சொல்லித் தரப்படுகிறது. எம்.ஏ. டிக்ரி கோர்ஸ் ப்ரெஞ்ச் இரண்டு ஆண்டுகள், சர்டிபைட் கோர்ஸ் இன் ப்ரெஞ்ச் ஒரு ஆண்டு, டிப்ளமா கோர்ஸ் இன் ப்ரெஞ்ச் ஒரு ஆண்டு என்றிருக்கிறது. சர்டிபைட் அன்ட் டிப்ளமா கோர்ஸ் இன் ரஷ்யன் இந்த ஆண்டு பல்கலைக்கழகம் சார்பாகச் சொல்லித் தரப்படுகிறது.

திரு. க. சுப்பு: சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறை ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளில் சேர விரும்பும் மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு க்வாலிபைட் ப்ரொஃபஸர்ஸ் அமர்த்தப்படவில்லை. ஆனால் கேரளா பல்கலைக் கழகத்தில் அப்படிப்பட்ட க்வாலிபைட் ஆசிரியர்கள் அமர்த்தப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த குறையைப் போக்குவதற்கு தகுந்த ஆசிரியர்களை அமர்த்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திராவிட மொழிகளான மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்றவை கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் விடை தரப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ரஷ்ய, பிரெஞ்சு மொழிகள் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறதே, அவற்றில் ஒவ்வொரு மொழியிலும் பயிலும் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாணவர்களின் எண்ணிக்கை தரப்படவில்லை.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: மாஸ்கோ நகரில் தமிழ் பள்ளி ஒன்றில் தமிழ் மொழி கற்றுக் கொடுக்கப்படுவதாக அறிந்தேன். அதைக் கற்றுக் கொடுக்க நம் அரசு தமிழ் ஆசிரியர் யாரையாவது அனுப்பி வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய கேள்வி.

திரு. கா. காளிமுத்து: மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ப்ரெஞ்ச், ரஷ்யன் மொழி கற்றுத்தர ப்ரெஞ்ச், ரஷ்ய நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் அங்கு பணியாற்றுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலில் கூறிய படி, இன்டோ-ப்ரெஞ்ச் கல்ச்சரல் எக்ஸ்சேஞ்ச் ப்ரோக்ராம் அடிப் படையில் ப்ரெஞ்ச் ஆசிரியர்கள் வந்து ப்ரெஞ்ச் சொல்லிக் கொடுக் கிறார்கள். ரஷ்ய ஆசிரியர்கள் ரஷ்ய மொழி சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்.

Shift system in Colleges

* 415 Q.—THIRU K. P. GOPAL: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether shift system will be inroduced in colleges of the State in view of the heavy rush for admission; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. பி. கோபால்: சட்டக் கல்லூரியில் இம்முறை வெற்றிகர மாக நடைபெற்று வருவதால், அந்த அடிப்படையில் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மிக நெருக்கடி இருக்கிற கல்லூரிகளில் இந்த முறையை மேற்கொள்ளலாமா என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டபோது சென்னைப் பல்கலைக் கழகமும், மதுரைப் பல்கலைக்கழகமும் அதற்கு அவசியமில்லை, இப்போதுள்ள அமைப்பில் கல்லூரிகளில் போதிய இடவசதி இருப்பதால், ஷிப்ட் முறை தேவை இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். ஷிப்ட் முறை வருவதால் வேறு டிஸிப்ளின் மற்றவைகளைக் காப்பாற்றுவதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்று கருதுவதால் தேவை இல்லை என்று கருதுகிறார்கள். மிக நெருக்கடியுள்ள கல்லூரிகளில் இந்த ஷிப்ட் முறையைக் கொண்டுவந்தால், நெருக்கடியைத் தவிர்க்கலாம் என்ற கருத்தை அரசு தெரிவித்தும் சிண்டிகேட் அவையினர் ஆராய்ந்து இப்போது அவசியமில்லை, தேவைப்படும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அமைதிக் குறைவு அதிகமாக ஆக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருதுவதால், இந்த முறை கொண்டுவரப்படவில்லை.

இப்போதுள்ள இடவசதி போதுமான அளவிற்கு இருக்கிறது என்றும் கருதப்படுகிறது. சென்னை போன்ற பட்டணங்களின் வெளிப் புறங்களிலுள்ள கல்லூரிகளில் இடவசதி போதுமான அளவிற்கு இருக்கிறது என்று பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர்கள் அறிவித்திருக் கிறார்கள்.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : வெளிநாடுகள் சிலவற்றில் உள்ளதைப் போல் காலை எட்டு மணிக்குத் தொடங்கி ஒரு மணிக்கு முடிந்து விடுகிற செயற்குறிப்புபற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தக் கருத்தும் கூறப்பட்டு வருகிறது. சில கல்லூரிகளில் அந்தக் கருத்தை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். உதாரணமாக, வைஷ்ணவா கல்லூரி எட்டு மணிக்கு துவங்குகிறார்கள். கந்தசாமி நாயுடு கல்லூரி காலை 7-30-க்கு தொடங்கி ஒரு மணிக்கு முடித்து விடுகிறார்கள்.

DR. H.V. HANDE : Sir, is it not a fact that the position of admission in the colleges has become very acute and if so, what are the steps taken by this Government to tackle the position? Also what are the steps taken by this Government to see that those persons who are working in offices get admitted in the evening colleges? They are also given an opportunity in evening colleges, and some thing like a shift only, for the evening college course the colleges will be utilised. In spite of this fact, is it possible to have evening colleges, may I know from the Hon. Minister the steps taken by this Government to see that this extraordinary rush is properly tackled and some solution is given?

May I know whether chemistry, physics and other things are also taught in the evening colleges, whether laboratory equipments have been given, what about the position in the Government Arts College and also New College?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : புதுப் புதுக் கல்லூரிகள் ஆண்டுக்காண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் இட வசதியைப் பொறுத்து ஆங்காங்கு அந்தந்த வகுப்புகளுக்கு மாணவர்களை அதிகமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் வழிவகைகள் செய்து தருகிறார்கள். சில புது வகுப்புகள் பி.ஏ. கலையியல், அறிவியல் வகுப்புகளைத் தொடங்க அந்தந்தக் கல்லூரிகள் பல்கலைக்கழகத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகமும் அந்த செக்ஷன்களை அதிகமாக்குவதற்கும் இடவசதியைப் பொறுத்து அனுமதி வழங்குகிறார்கள்.

இந்த ஆண்டு ஆங்கில வகுப்புகளைத் தொடங்குவதற்கு மட்டும் 95 செக்ஷன்கள் பல்வேறு கல்லூரிகளுக்குக் கொடுத்து ஆறாயிரத்துச் சில்லறை மாணவர்கள் அதிகமாக சேருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட் டுள்ளது. குறிப்பிட்ட சில கல்லூரிகளில் ரஷ் இருப்பதால், ஒருவர் பல் கல்லூரிகளுக்கு விண்ணப்பிப்பதால், மொத்தத்தில் விண்ணப்பங் கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கடைசியில் கணக்கு கொடுக்கும் போது சரியாக ஆகிவிடுமென்றுதான் துணை வேந்தர்கள் கருதுகிறார் கள். அந்த வகையில் இப்போது இடவசதி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : இட நெருக்கடி ஏற்பட்டால் அந்த நிலைமையைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிட்டத்தட்ட ஆறாயிரம் மாணவர்கள் இன்னும் இடம் கிடைக்காமல் அவதிப்படுவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமாவது இந்த ஷிப்ட் விஸ்டத்தை கல்லூரிகளில் துவக்குவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு இந்த யோசனையைச் சொல்லிற்று. ஆனால் பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்று கூறினேன். அதற்கு அவசியமில்லை என்று பல்கலைக்கழகங்கள் கருதுகின்றன.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : கல்லூரிகளில் இட நெருக்கடி என்று சொல்லப்படுகிறது. கல்லூரியில் சேருவதற்கான மார்க்ஸ் இவ்வளவு வேண்டும் என்று அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக அறிவித்துவிடுமானால, இவ்வளவு மார்க்குகளுக்கு மேற்பட்டவர்கள்தான் அனுமதிக்கப் படுவார்கள் என்று சொன்னால் எவ்வளவு இட நெருக்கடியிருக்கிறது என்பது தெரியும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறும் ஒரு கருத்தும் உலவி வருகிறது. அதற்கு மாறு பட்ட கருத்தும் இருக்கிறது. திட்டவட்டமாக அந்த வகையில் முடிவு எடுத்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அறிவிக்க முடியுமா என்பது பற்றி யோசித்துத்தான் செய்யவேண்டும். கல்லூரிகளுக்கு "எலிஜிபிள் ஃபார் காலேஜ் கோர்ஸ்" என்று சர்ட்டிபிகேட் பெற்றவர்கள்தான் அனுமதி கோருகிறார்கள். அவரவர்கள் அவரவர் களின் தன்மைக்கேற்ப, ஆங்காங்குள்ள வசதிகளுக்கேற்ப சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். அவர்களை ஏன் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தும் இருக்கிறது. ஓரளவிற்குக் கட்டுப்படுத்துவதால், தரமுள்ள வர்கள்தான் வருவார்கள், மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய் விடும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி கன்ஸல்டேட்டீவ் கமிட்டியில் வைத்து ஆலோசித்த பின்னர்தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும்.

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister whether there is a Telugu class in M.A. Literature in the evening classes?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ப. முத்துசாமி : தற்போது தமிழ்நாட்டில் பல கல்லூரிகளில் பி.யு.ஸி., பீ.ஏ. வகுப்புகளில் இடமிருக்கிறது என்று சொல்லப்படு கிறது. அவை பூர்த்தியாகிவிட்டனவா? பல கல்லூரிகளில் இன்னும் இடமிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இன்னும் சில நாட்கள் கழித்துதான் எவ்வளவு இடங்கள், எந்தெந்த கல்லூரிகளில் காலியாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து அப்படி காலியாக இருக்கிற இடங்களை அறிவிக்கும்படி, வானொலி மூலம் அறிவிக்கும்படி ஏற்பாடுகள் கூடச் செய்யவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறேன். முழுவதும் வந்த பிறகுதான் அந்தச் செயல் செய்யப்படவேண்டும்.

1971 ஜூலை 24]

புதிய உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

* 416 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் எத்தனை புதிய உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது மாவட்ட வாரியாக?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஓர் விவர அறிக்கை @ பேரவையின் முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் துவக்கப்படுவதற்கான அனுமதிகள் வழங்கப்படும்போது எந்தெந்த விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. உயர்நிலைப் பள்ளி துவங்குவதற்காக 5 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும் என்பதை தஞ்சை மாவட்டத்தில் நஞ்சை நிலங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், அந்த மாவட்டத்திற்காகிலும் இந்த விதிமுறைகளிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி துவங்குவதற்கு குறைந்தது 10 மைல் சுற்றளவுக்குள் ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளிகூட இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அதோடு 5 ஏக்கர் நிலம் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கவேண்டும். இந்த 5 ஏக்கர் நிலம் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும், ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்கும், அரங்கங்கள் அமைப்பதற்கும், விளையாட்டு மைதானங்கள் ஏற்படுத்து வதற்கும் தேவைப்படுகிறது. பராமரிப்பு செலவுக்காக மக்களின் தொகையாக ரூ. 10,000 முன்பணமாக கட்ட வேண்டுமென்று கூறப் படுகிறது. 12,500 ரூபாய் கட்டட நிதிக்காக அவர்கள் சேர்த்துத் தரவேண்டும். பிறகு, மேலும், மேட்சிங் கிராண்ட், தொகை, மற்ற வற்றை அளிக்க அரசு முன் வரும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொடர்ந் தாற்போல் 5 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்காது என்று சொன்னார்கள். கூடுமானவரையில் 5 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கவேண்டும். அப்படியில்லை என்றால், கட்டிடங்கள் கட்டுவது ஒரு பகுதியிலும். விளையாட்டு மைதானங்கள் அமைப்பது மற்றொரு பகுதியிலும். ஒன்றுக்கொன்று அருகே இருக்குமானல், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த விதிமுறைகளிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. கருப்பையா: தலைவரவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாலமடை என்ற இடத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடம் நடத்த உத்திரவு வேண்டுமென்று கோரி மனு ஏதேனும் வந்திருக்கிறதா, அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தனிக்கேள்வி போடவும்.

@ 449-ம் பக்கத்தில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவரவர்களே, உதகை நகரசபை சேடப்பள்ளி என்ற இடத்தில் ஒரு உயர்நிலைப்பள்ளி துவங்க அரசாங்கத்திற்கு விண்ணப்பம் அனுப்பி இருக்கிறது. நடப்பு ஆண்டிலாவது ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: துணை வினாக்கள் கேட்கும்போது இவ்வளவு "டீடெய்ல்" ஆகக் கேட்கக்கூடாது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, பொதுவாக பள்ளிக்கூடங்கள் துவங்கும்போது, தனியார் பள்ளிகள் துவங்க அனுமதிக்கப்படாமல், அரசாங்க பள்ளிகள் அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மூலமாக பள்ளிகளைத் துவங்க அரசாங்கம் முயற்சி செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, பெரும்பாலும் அரசாங்க பள்ளிகள்தான் துவங்கப்படுகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியம் உயர் துவக்கப்பள்ளி வரைதான் நடத்தி வருகிறது. சில இடங்களில் உயர் துவக்கப்பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டு, உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கி இருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்தும் உயர் துவக்கப் பள்ளிகளை, உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றும் வகையில் முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறோம். சில இடங்களில் நல்ல முறையில் தனியார் உயர் துவக்கப்பள்ளி நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்காகத்தான் ரூ. 1 லட்சம் வைப்பு நிதியாக கட்டவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ரூ. 50,000 முதல் ஆண்டுக்கும், ரூ. 10,000 பிறகு ஆண்டு ஒன்றுக்கும் கட்டவேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனையையும் ஏற்று, சுற்றிலும் 5 மைல்களுக்குள் உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லாமல் இருந்து இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில்தான் தனியார் பள்ளி துவங்க அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: சார், உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அமைப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விதிமுறைகள் கூறினார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் ஜன நெருக்கம் அதிகமாக இருப்பதால், இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறது என்ற விதிமுறையை தளர்த்த முடியுமா? மேட்டூரில் உள்ள உயர்நிலைப்பள்ளியில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்று இந்த சமயத்தில் அமைச்சரிடத்தில் புகார் கூறப்பட்டதே, அது போன்ற இடங்களில் விசேஷ சலுகை அளித்து உயர்நிலைப்பள்ளிகளை துவங்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இட நெருக்கடி ஏற்படுகிற இடங்களில், இந்த 5 மைல் தொலைவு இருக்கவேண்டுமென்ற விதியை தளர்த்தலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் 9-ம் வகுப்பு ஆரம்பிப்பதற்காக சுமார் 25–30 மாணவர்கள் உயர் துவக்கப்பள்ளியிலிருந்து ஈர்க்கப்படுவார்களானால், அதற்கான மேல் நடவடிக்கைகளை எடுத்து இவ்வளவு தொலைவு இருக்கவேண்டுமென்ற விதியை ஓரளவு தளர்த்தி தரப்படுகிறது.

1971 ஜூலை 24]

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில் குனியமுத்தூர் என்ற இடத்தில் அரசுக்கு 5 ஏக்கர் நிலமும் கொடுக்கப் பட்டு, ரூ. 10,000 வசூல் செய்து பள்ளி இயக்குநரிடத்தில் கட்டியிருக் கிறார்கள். அந்தப்பள்ளி கட்டடத்தை கட்டி முடிக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இப்போது சிறிது காலமாக தற்காலிகமான கட்டடத்தில் இருந்து வருகிற அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் நிதியைப் பொறுத்து, மாவட்டங்களில் அரசாங்க பள்ளிக் கட்டடங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன. அதோடு மாவட்ட தலைமை அதிகாரியின் மூலமாக இயக்குநருக்கு மதிப்பீடுகள் அனுப்பி, எந்த அளவில் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று தேவையான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டுவரப் படுகிறது.

THIRU K.M. SUBRAMANIAM : Sir, is it a fact that some of the High Schools of the Corporation do not, for technical reasons, get building matching grants?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் அந்தப் பள்ளிகளின் நிர்வாகம் முழுப்பொறுப்பு மாநகராட்சியைச் சார்ந்தது ஆகும். அது மற்ற ஊர்களிலே என்றாலும், அரசாங்க பள்ளிகள் போன்று வருவது இல்லை. மாட்சிங் கிராண்ட் என்பது மாநகராட்சிப் பள்ளி களுக்குத் தரப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. பெரும்பாலும் மற்ற தனியார் பள்ளிகளுக்குத் தரப்படுகிற அளவுக்கு தருவது இல்லை. ஏனென்றால் மாநகராட்சி மன்றமே வருவாய், நிதி வைத்து இருப்ப தால் தரப்படுவது இல்லை என்று கருதுகிறேன். இதுபற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால், அதனுடைய முழு விவரம் அறிந்து சொல்லப் படும்.

திரு. எம். முத்தையா : தனியார் நடத்தி வரும் உயர்நிலைப்பள்ளி களை அரசு எடுத்துக்கொள்கிறது என்று சொன்னார்கள். காணும் பட்டி கிராமத்திலிருந்து விண்ணப்பம் வந்துள்ளதா? அதனுடைய விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக்கேள்வி போடவும்.

திரு. கே. ஆர். கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, விஞ்ஞான கூடங்கள் அமைப்பதற்கு மானியம் அளிக்கப்படும்போது எந்த அடிப்படையில் அளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்ல முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தக் கேள்விக்கும் அதற்கும் இடையே தொடர்பு இல்லையென்றாலும், பொதுவாக விஞ்ஞான கூடங்கள் அமைப்பதற்கு குறைந்தது 500 மாணவர்கள் இருந்து பல்லாண்டுகளாக விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடங்கள் எங்கு இல்லை என்பதை தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களில் அதை அமைக்கும் வகையில், எல்லா மாவட்டங்களிலும் விஞ்ஞான ஆய்வுக்கூடங்கள் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது.

அவைகள் தீர்ந்த பிறகு, மாணவர்கள் அதிகப்படியாக உள்ள இடங்களிலும் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைப்பதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, sometime ago with reference to my Call Attention Notice, the Hon. Minister had stated that it would not be possible to increase the number of high schools but at least some classes from 9th Sandard to 11th Standard could be increased so that rush could be avoided. May I know from the Hon. Minister whether any concrete steps have been taken in regard to this matter?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இந்தக் கருத்து இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அண்டு அதைத் துவக்குவதற்கான சிரமங்கள் பல ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரிடத்திலே அடுத்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட நெருக்கடிகள் வராமல் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் என்ன கஷ்டம் என்றாலும் இடவசதி மிகவும் பெரும்படியாக இருக்கிறது. போதுமான வசதி இருந்து அந்த இடத்தில் துவங்குவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று பார்க்க சென்னையிலே பல்வேறு இடங்கள் ஆராய்வதற்கு பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரிடத்தில் கேட்டு இருக்கிறோம். சென்னையில் 12 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. 12 வட்டங்களிலும் ஆங்காங்கு பள்ளிகள் துவங்க, 9, 10, 11 வகுப்பு துவங்க சென்னையைப் பொறுத்த வரையில் அனுமதி தரப்பட்டிருக்கிறது. இது ஓரளவுக்கு நெருக்கடியைக் குறைத்து இருக்கிறது. இதை நடைமுறைப்படுத்த அடுத்த கல்வி ஆண்டிலிருந்து முடியும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். நல்லசாமி : தலைவரவர்களே, தமிழகத்திலே இருக்கும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலே எல்லாம் மாவட்ட தலைமை அதிகாரியைக் கலந்து கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கான நிதி ஒதுக்கி இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள கூரைப்போட்ட பள்ளிகள் மாறவில்லை. இந்த கூரைப்போட்ட பள்ளிகளை மாற்றி அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கிட்டத்தட்ட 2500 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இந்த மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. 1000 உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு மேல் கட்டடங்கள் இல்லாமலே கூரைப்போட்ட கட்டடங்களில்தான் இருந்து வருகின்றன. அவற்றை எல்லாம் மெல்ல, மெல்ல நிதி வசதிக்கு ஏற்ப மாற்றியமைப்பதற்கு முடியும். எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் மாட்சிங் கிராண்ட் கட்டட மானியம் அளிக்கும் வகையில் அந்தப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு இடத்திலும் அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்றபடி நாம் திட்டங்களை வகுத்து அவைகளை கட்டி முடிக்க இருக்கிறோம்.

நகராட்சிகளால் நடத்தப்படும் உயர்நிலைப்பள்ளிகள்

*417 வினா—திரு. மா. பா. சாரதி : மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

1971 ஜூலை 24]

(அ) தற்போது தமிழ்நாட்டில் நகராட்சி நடத்தும் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் எத்தனை?

(இ) அவைகளை அரசு ஏற்று நடத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) 129 (சென்னை மாநகராட்சியால் நடத்தப்படும் 28 பள்ளிகள் உள்பட).

(இ) ஆம்.

திரு. எம். தேவராசன்: தலைவர் அவர்களே, நகராட்சிகளுக்கு போதிய நிதி வசதி இருந்தால், நகராட்சிகளே புதிதாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நிதி வசதி போதுமான அளவுக்கு இருந்தால் அனுமதிக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு எல்லா நகராட்சி மன்றங்களும் நிதிவசதி இல்லாமல் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகின்றன. ஏற்கனவே 50 சதவிகிதம் செலவினத்தில் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கிறது. அது போதுமானதாக இல்லை. 1968-ல் அதை 66 2/3 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தித் தரப்பட்டது. அப்படி மானியத்தை உயர்த்த வேண்டும் அல்லது அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 129 பள்ளிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்துவது என்பது சங்கடமான காரியம். ஆகவேதான் நிதிநிலையை உயர்த்தலாமா என்று அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளுக்கு எந்த அடிப்படையில் நிதி உதவி செய்யப்படுகிறதோ, அந்த வகையில் நகராட்சிகளுக்கும் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தும் வருகிறது. இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து விரைவில் ஒரு முடிவு எடுத்துச் செயல்படும்.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, பழனி உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று பழனி நகராட்சி மன்றத்தில் தீர்மானித்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறியபடி, இந்த 129 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நகராட்சிகள் நடத்துகின்றன. பழனி உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பற்றி தனியாகத் தெரியாது. போதுமான அளவில் நிதிவசதி இல்லாமல், நடத்தவே முடியாத, "ஸிக் முனிசிபாலிடி" கள் என்று சொல்லப்படுகிற பலகீனமான நகராட்சியில் உள்ள பள்ளிகளை அரசு எடுக்கலாமா என்கிற நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட 25 பள்ளிகளை எடுக்கலாமா என்ற கருத்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது. விரைவில் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும். ஒன்று, மானியத்தை உயர்த்தவேண்டும், அல்லது கஷ்டப்படுகிற முனிசிபாலிடியில் உள்ள பள்ளிகளை அரசாங்கமே மெல்ல மெல்ல, "ஃபேஸ்டு ப்ரோக்ராம்" படி எடுத்து நடத்தலாமா என்பது ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

முற்
9-

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, ஸிக் முனிசிபாலிடிகள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட முனிசிபாலிடி களில் வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வாலாஜா வரும் என்று நினைக் கிறேன். அந்தப் பள்ளியை எடுத்து நடத்தும் எண்ணம் அரசாங் கத்திற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, பலகீனமானதாக இருந்தால் முதலிடம் பெறும் என்று வேண்டு மானால் சொல்லுவேன். அந்த யோசனையும் பரிசீலனையில் இருக் கிறது. முடிவு விரைவில் எடுக்கப்படும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் பல்வேறு இடையூறுகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். குறிப்பாக.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மூலக் கேள்விக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. கேள்வி நகராட்சிப் பள்ளிகளை அரசு எடுத்து நடத்துவது பற்றியது.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: உள்ளாட்சித் துறையால் நடத்தப் படும் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. சம்பளம் தேவைப்பட்டபோது கொடுக்கப்படுவதில்லை. அடிக்கடி இடம் மாற்றப்படுகிறார்கள்...

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should put his question without any explanation.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: அப்படிப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றிய உள்ளாட்சிப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அது கொள்கைப் பிரச்சினை. ஆகையினால், கொள்கை அடிப்படையில் முடிவு எடுக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருப்பதைத் தவிர்க்கலாம். அவற்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால், ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. ஆ. முனியாண்டி: தலைவர் அவர்களே, நிலக்கோட்டையில் இருக்கும் பள்ளிக் கட்டடம் தீக்கிரையாகி, கூரை எரிந்து போய் விட்டது. அங்கே புதியதாக ஒரு கட்டடம் கட்ட அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: முறைப்படி விண்ணப் பித்து, அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் சிபார்சின் பேரில் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி 28 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்தி வருகிறது. அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கட்டடத்திற்கு அதிகமான செலவு ஆகிறது. அதை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த முயற்சி எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்ற குறிப்பு எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. மானியம் தரவேண்டும் என்று அந்தக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. கல்வி மானியம் நகராட்சி மன்றங்களுக்குத் தருவதில், சென்னை மாநகராட்சிக்குத் தருவது குறைவான அளவில்தான் தரப்படுகிறது. மானியத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்ற சூழ்நிலை வந்தால், அதைப் பரிசீலிக்கலாம். மிகவும் கஷ்டப்பட்டு, நடத்தவே முடியாது என்று தேங்கிக் கிடக்கும் அளவில் உள்ள முனிசிபாலிடிப் பள்ளிகளை முதலில் எடுக்க வேண்டும். சென்னை மாநகராட்சி, பள்ளிகளை நடத்தும் அளவில் சக்தி பெற்றிருக்கிறது. நிதி பற்றாக்குறை பற்றித் தனியாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

Common good fund in Madhavaram Panchayat Union.

*418. Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any common good fund has been created by the Panchayat Union at Madhavaram; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

தமிழ்நாட்டில் யானைக்கால் நோய் ஒழிப்பு

*419 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழ்நாட்டில் "யானைக்கால்" நோயினை அகற்றிட அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : யானைக்கால் நோய் பரவியுள்ள வட ஆர்க்காடு, தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு, தஞ்சாவூர் ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலும் நான்கு தேசிய யானைக்கால் நோய் கட்டுப்பாடு பிரிவுகள் முன்னோடித் திட்டங்களாக 1957-ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் மூன்று இலட்சம் பேர்களுக்கு செயல்படுகிறது. மேலே சொல்லிய இந்நான்கு மாவட்டங்களிலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நோய் பரப்பும் கொசுக்கள் பெருகியுள்ள இடங்களில் புழுக்கொல்லி எண்ணெய் மருந்தை வாரந்தோறும் முறையாக தெளிப்பதே நோய்க் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் தலையாய பணியாகும். யானைக்கால் நோயுற்றவர்கள் அருகாமையிலுள்ள மருத்துவமனைக்குச் சென்று சிகிச்சை பெறுமாறு ஆலோசனை கூறப்படுகின்றனர்.

இதுவரையில் (நகராட்சிகளும், ஊராட்சிகளும் கொண்ட) 164 உள்ளாட்சி மன்றங்கள், யானைக்கால் நோய்த் தடுப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகின்றன. அவைகளுக்கு மொத்த செலவில் மூன்றிலொரு பகுதியை மான்யத் தொகையாக அரசு வழங்கி வருகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, நெசவாளர்கள் அதிக மாக உள்ள பகுதிகளில் யானைக்கால் நோய் வருகிறது. அப்படிப் பட்ட இடங்களில், தனியாக சிகிச்சை நிலையங்களை அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நெசவுத் தொழிலாளர்கள் மிகுதியாக உள்ள இடத்தில் யானைக்கால் நோய் வருகிறது என்று சொல்வதற்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. கால்களால் உழைப்பவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் அந்த நோய் வராது. நீர் நிலையங்கள், தேங்கும் நிலைகளாக இருந்து, கொசுக்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவருக்கு இந்த நோயைப் பரப்புகிறது.

THIRU B. VENKATASWAMY : May I know from the Hon. Minister when this kind of preventive measure will be taken so as to avoid Malaria in Madras State?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : This is concerning the Filaria Control Programme. This is also going to be slightly revised by increasing the number of units that are at present working, with the Central aid to a certain extent. About Malaria problem, it is already tackled to a certain extent according to the original programme.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Is the Government aware that the mosquito nuisance has substantially increased in the City of Madras and if so, what are the steps the Government propose to take to stop the over-flow of sewage water through the City, which is to-day prevailing?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : A separate question may be put for this purpose. But any how the Councillors and ex-councillors have a greater responsibility than Government in this regard.

திரு. ப. முத்துசாமி : சிலகுறிப்பிட்ட மாவட்டங்களில் மாத்திரம் இந்த நோய் அதிகமாகப் பரவக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதியில் தேங்குகிற நீர் முதற்காரணம். இரண்டாவது காரணம் தேங்குகிற நீரைச் சுத்தப்படுத்தி, அசுத்த நீர் இருக்காது செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லாமல் இருப்பது. மூன்றாவது காரணம் ஏற்கனவே அந்தப் பகுதியில் சில நோயாளிகள் இருப்பதும் அவர்களோடு தொடர்பு கொள்கிற கொசுக்கள் அந்த நோயை மற்றவர்களுக்குப் பரவச் செய்வதும்தான் ஆகும்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராாசன் : திருத்தணிப் பகுதியில் இந்த நோய் அதிகம் பரவுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை ஏதாவது எடுக்கப்பட்டிருக் கிறதா?

1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த நோய் பரவுகிற வகை, பரவுகிற அளவு பற்றி அவ்வப்போது புள்ளிவிவரம் எடுக்கப்படுகிறது. இந்த நோயைத் தடுத்து சிகிச்சை அளிக்கிற யூனிட் ஒன்று செங்கற் பட்டிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. திருத்தணியைப் பற்றி செங்கல் பட்டு மாவட்ட யூனிட் நிச்சயமாகக் கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன்

காசநோய் தடுப்புத் திட்டம்.

* 420 விஞ—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விஞவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

காசநோய் தடுப்புத் திட்ட விளம்பரப் பிரிவினை விஸ்தரிக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : காசநோய் பற்றியும், அதைத் தடுக்கும் முறைபற்றியும் திரைப்படங்கள் மூலமாகக் கிராமங்கள்தோறும் பிரச்சாரம் செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, காசநோய் விளம்பரம் பற்றிய பிரிவுகள் 2 செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒன்று மருத்துவ சுகாதாரத்துறை இயக்குநர் மூலமாகவும், மற்றொன்று மதுரை மருத்துவக் கல்லூரித் தலைவர் டீன் தலைமையிலும் செயல் பட்டு வருகிறது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் யுனிஸெஃப் வெகிகிள் ஒன்றைப் பெற்று சினிமாப்படங்கள் மூலமாக அங்கங்கே காட்டி வருகிருர்கள். நாட்டு மக்கள்தொகை, பரப்பளவு இவற்ருேடு ஒப்பிடுகிறபோது, இது எல்லாப் பகுதியிலும் அவ்வளவாகப் புலஞகாது. ஆஞலும் இந்தப் பகுதிகளில் வேறு பலவகையான துறைகளின் மூலமாகவும் இந்த நோய் தடுப்புக்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். டி. நாச்சியப்பன் : சின்னளப்பட்டியில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனர். அவர்களிடையேதான் காச நோய் அதிகமாக இருக்கிறது என்று டாக்டர்கள் சொல்கிருர் கள். ஆகவே அதைத் தடுக்க அரசு அதிகம் கவனம் செலுத்தி ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நோய் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத்தான் அதிகம் வருகிறது என்பது ஒருவகையில் தவறு. ஆலைகளில் வேலை செய்யக்கூடியவர் களுக்கு பஞ்சுத் துகள்மூலமாக இந்த நோய் பரவக்கூடும் என்பது விஞ்ஞான முறையில் சொல்லக்கூடிய ஒன்ருகும். ஆயினும் கைத்தறி நெசவாளர்களிடம் பரவியிருக்கிறது என்ருல்—டெபிசிட் இன் டயட் —சத்துள்ள உணவு கிடைக்காத அளவுக்கு வறுமையினல் வளரக் கூடும். அது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை. எந்த அளவுக்கு அதைத் தடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவு தடுக்க முயற்சிக்கப்படும்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, காசநோய்க்கு ஒரே தென்னை மரத்தில் வடிகிற கள்ளை 48 நாளைக்கு சாப்பிட்டால்......

MR. DEPUTY SPEAKER : The main question relates to propaganda.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : ஒரே தென்னை மரத்தில் வடிகிற கள்ளை 48 நாளைக்குக் குடித்தால், காசநோய் நீங்கிவிடும் என்பதாக கிராம மக்கள் அனுபவத்தின் பேரில் சொல்கிறார்களே, ஆகவே இதைப் போதைப் பொருளாகக் கருதாமல் மருந்துப் பொருளாக அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு மருத்துவமனையில் வழங்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியில் உள்ள ஒரு நுட்பமான கருத்தை அவையினர் அறிந்து கொள்வது நல்லது. குழந்தைகளுக்குக்கூட தென்னைமரத்துக் கள்ளை 48 நாட்கள் கொடுத்தால், பலவிதமான நோய்கள் அகன்றுவிடு கின்றன. நோயை எதிர்த்து வெற்றிபெறும் சக்தியை இது உடலுக்கு அளிக்கிறது. போதைப் பொருளாக அல்ல. போதை ஏறினால் நோய் நீங்காது.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister was replying about the propaganda measures taken by this Government. May I know whether it is a fact that the Government are finding it difficult to have Tuberculosis Sanatoria because of paucity of funds? Will the Government make enough propaganda to convince the public that it is better also for some of the persons to have ambulatory treatment so that they can go to the hospital and have treatment. In fact the last Ministry have introduced the ambulatory treatment. May I know the steps taken by this Government to once again introduced this and expand the ambulatory treatment, and the steps taken by this Government to see that these persons are also properly treated and the persons also visited by those concerned?

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The treatment through ambulation is not so easy in this country. Experts are needed and one are two experts are also available in the Sanatorium in Sengipatti. It is going to be tried by an expert who has got experience and training in a foreign country.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பஞ்சாலைகளும், கெமிகல் ஆலைகளும் வளர்ந்துகொண்டு வருகிற நிலைமையில் அதிகமான டி.பி. பேஷன்ட் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். டி.பி. சானிடோரியங்களில் போதுமான இடமில்லாத காரணத்தினால், ரிஜிஸ்தர் செய்துவைத்து வெகுநாட்களானாலும் இடம் கிடைப்பதில்லை என்பது அரசாங்கத் திற்குத் தெரியுமா? ஆகவே உடனடியாக அங்கங்கே சானடோரி யத்தை விரிவுபடுத்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சானடோரியம் நாட்டில் பெருந்துறை, செங்கிப்பட்டி, இன்னும் செட்டிநாட்டுப் பக்கத்தில் காரைக்குடி ஆகிய இடங்களில் நடை பெறுகிறது. அங்கே படுக்கை வசதிகள் இருக்கின்றன. செலவுக்குத் தந்து அங்கே சேருவதற்கு பலருக்கு வசதியில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர்களின் செலவை ஏற்றுக்கொண்டால், நிச்சயமாக தேவையான மருத்துவம் கிடைக்கும்.

1971 ஜூலை 24]

தொழுநோய்த் தடுப்பு.

* 421 வின—திரு. கே. ஏ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டில் தொழுநோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கை ஏதேனும் மேற்கொள்ளப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) & (இ) இல்லே. தொழு நோயைத் தடுப்பதற்கு குறிப்பிட்ட நிவாரணம் எதுவும் இல்லே. தொத்தும் தன்மையுள்ள நோயாளிகளே சிகிச்சைக்குட்படுத்தி அந்நோய் மேலும் பரவாமல் இருக்கும்படி கட்டுப்படுத்துவதே தொழுநோய்த் தடுப்பு நிவாரணமாகும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட விவரங்களில் இருந்து வடாற்காடு, தென்னுற் காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய இடங்கள்தான் இந்த நோய் வளர்ச்சிக்குக் களஞ்சியமாக இருக்கிறது. இந்த மூன்று இடங்களிலும் வெளிநாடு களில் இருந்து சிலர் வந்து ராணிப்பேட்டை, வந்தவாசி, பனப்பாக்கம் போன்ற இடங்களில் தொழுநோய் தடுப்புக்கும் சிகிச்சைக்கும் ஆஸ் பத்திரி நடத்தி வருகிருர்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசு பொருளா தார உதவி செய்ய முன்வருமா? அரசே தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து இந்த நோயைத் தடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்கான திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டு, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விரிவுப்படுத்தப்பட்டு, நான்காவது திட்டத் திலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

During the IV Plan, the Leprosy Control Programme is treated as a Centrally Sponsored Scheme. For 1969-70 and 1970-71 four Leprosy Control Units and forty-four S.E.T. Units and upgrading of one Leprosy Subsidiary Centre were sanctioned and the above units were started functioning. So, the total population covered by the Government units till the end on the year 1970 is about 73,00,000 and 1,27,000 cases were recorded.

என்பதாகக் குறிப்பு இருக்கிறது. அதற்கு மேலும் மத்திய அரசாங்க உதவியுடன் மாநிலம் முழுவதும் இந்த நோய்த் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி இருக்கிறது. தனிப்பட்ட நிறுவனங்கள், 32 வாலன்டரி ஆர்கனேசேஷன்ஸ் இப்போதே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப் பணியாற்றுகிறவர்கள் நம்மிடத்தில் அதிக உதவி பெற விரும்பாத நல்லெண்ணம் உள்ளவர்களாக இருக் கிருர்கள் என்பதை நன்றியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு ஒரு நிறுவனம் இயங்கி வருகிறது. நீண்ட நெடுங்காலமாக அங்கே பணியாற்றுகிறவர்கள்

பல மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை விளக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரைப் போன்றவர்கள் மூலக் கேள்விக்குச் சம்பந்தமில்லாத இந்தக் கேள்வியைப் போடுவது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை. தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

Fishing harbour in Madras City.

* 422 Q.—Thiru N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct any fishing harbour in the City of Madras; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) சென்னையில் ரூ. 388.50 லட்சம் செலவில் பெரிய மீன் பிடித் துறைமுகம் ஒன்று கட்டும் செயற்குறிப்புக்கு இந்திய அரசு ஒப்புதல் வழங்கியுள்ளது இப்பணியை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. அவசியமான தொடக்கப்பணிகள் தற்போது கவனிக்கப் பட்டு வருகின்றன. பூனாவில் நடத்தப்படும், மாதிரி ஆய்வுகளின் அடிப் படையில், துறைமுகத்திட்ட அமைப்பு முடிவு செய்யப்பட்டவுடன், முறையான பணி மேற்கொள்ளப்படும். மீன்பிடித் துறைமுகம் கட்டி முடிக்கப்பட்டவுடன், பிடிபட்ட மீன்களைக் கரை சேர்க்கவும், 50 மீன்பிடி நாவாய்களும், 400 இயந்திரப் படகுகளும் தங்கவும் வசதி யாக இருக்கும்.

திரு. மு. வேதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, சென்னை ராய புரத்தில் கட்டப்படுகின்ற மீன்பிடித் துறைமுகம் எப்போது தொடங் கப்படும்? எத்தனை ஆண்டுகளில் வேலை முடிவடையும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இதனுடைய துவக்க விழா 1969-லே நடைபெற்றிருக் கிறது. அதற்குரிய டிசைன்கள் பூனாவில் நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சிக் கூடத்தில் ஆய்வு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கிடையில் நிலப் பரப்பு ஆர்ஜிதம் செய்கின்ற வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்தது மூன்று ஆண்டுகளில் இது முடிவடையும் என்று தெரி கிறது.

Thiru K. M. SUBRAMANIAM: Is it a fact that the proposed fishing harbour north of the harbour is likely to be dropped because of the pipe line there and a wall being constructed to protect the pipe line? Is there any proposal to drop it or is it likely to be dropped, I would like to know.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, இல்லை. அப்படிப்பட்ட செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை. கட்டாயமாக இந்தத் துறைமுகம் கட்டித்தான் முடிக்கப்படும்.

1971 ஜூலை 24]

Deep Sea Fishing in Tamil Nadu

*423 Q.—THIRU B. VENKATASAMY: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(a) whether there is any proposal to start Deep Sea Fishing in the coastal areas of the State; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) தொலைகடல் பகுதியில் ஆழ்கடல் மீன்பிடி திட்டத்தைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஒன்று உள்ளது. ஆழ்கடலில் மீன் பிடிப்பதற்குப் பெரிய படகுகள் தேவைப்படுகின்றன. 57 அடி உருக்கு நாவாய்கள் நான்கிற்கான தருவிப்பு ஆணைகள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. அவை கல்கத்தாவில் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அவை மாநிலத்திடம் அடுத்த சில திங்கள்களில் ஒப்படைக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த நாவாய்கள் கிடைக்கப் பெற்றவுடன் தொலைகடல் பகுதியில் உள்ள மீன்பிடி பகுதிகளை வரையறுப்பதற்காகவும் தனியார் நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான ஏனைய நாவாய்கள் அந்தப் பகுதிகளில் மீன்பிடிக்க வகை செய்வதற்காகவும் முன்னோடி ஆய்வு நடத்த அவற்றைப் பயன்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

THIRU B. VENKATASWAMY: Sir, fish is a vitaminised food and there is a great chance of increasing production of fish from the coastal areas of Tamil Nadu. Yesterday the Hon. Minister had stated that there was some delay on the part of the Central Government with regard to making a survey. So, may I know whether any concrete steps have been taken by this Government to survey the entire coastal areas of our State?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அதற்காகத்தான் இந்த நான்கு நாவாய்கள் வந்து, நல்ல முறையில் சர்வே செய்ய வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் லாஞ்ச் மூலமாக ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிப்பதற்காகவும், எந்தெந்த இடங்களில் மீன் கிடைக்கிறது என்பதைக் கண்டறியவும் "இன்டோ-ஐஸ்லெண்டு ஃபிஷரிஸ்" நிறுவனம் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்டோ-அமெரிக்கன் ஃபிஷரிஸ் நிறுவனம், மெஸர்ஸ் பின்னி அண்டு கம்பெனிக்காரர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து பெரிய டிராலர்ஸ் வரவழைக்கிறார்கள். ஆழ்கடலுக்குச் சென்று, நீண்டநாள் தங்கி, மீன் பிடித்து, மீன்களைப் பக்குவப்படுத்தி, அங்கேயே டப்பாக்களில் அடைத்து வைப்பதற்கான திட்டங்கள் செய்யப்படும். இந்தத் திட்டங்கள் குறைந்த பட்சம் மூன்று ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள மீனவர்கள் ஆழ்கடலில் சென்று மீன்பிடிக்கும்போது, அவர்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் வகையில் கேரளத்தாரும், ஜப்பான் மீனவர்களும் மிகப் பெரிய டிராலர் வைத்துக்கொண்டு மீன்பிடிப்பதால், இரு சாராருக்குமிடையே கலகம் நடக்கிறது, சச்சரவுகள் உண்டாகின்றன. ஆகவே, கேரள அரசிடமும், ஜப்பான் அரசிடமும் இதுகுறித்து ஏதாவது நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறதா?

[1971 ஜூலை 24

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, நேற்றுகூட இந்த மானியத்தின்மீது பேசும்போது கேரளத்தார் என்று சொன்னார்கள். கேரளத்தார் யாரும் ஆழ் கடலில் மீன்பிடிப்பதற்காகச் சென்று தமிழ்நாட்டு மீனவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டது என்ற தகவல் எங்களுக்குச் சரி யாகத் தெரியவில்லை. கேரளத்தார் எல்லோரும் நமது மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள்தாம். ஆழ்கடலில் மீன்பிடிக்கும் திட்டத்தை நிறை வேற்றும்போது நமது மீனவர்களுக்கு எந்தப் பாதகமும் ஏற்படாத வண்ணம் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: தலைவர் அவர்களே, ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், இதன்மூலம் அந்நிய நாடுகளுக்கு நம்முடைய நாட்டிலே கிடைக்கின்ற மீன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுமா? அப்படியானால் எவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்யப்படும்? எவ்வளவு அந்நியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்பதற்கான செயற் குறிப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அந்நிய நாடுகளுக்கு மீன்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்காகத் தான் இந்தத் திட்டம். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் போதுதான் சரியான குறிப்பு சொல்ல முடியும்.

Fish Canning Industry in Tamil Nadu.

* 424 *Q.*—Thiru A. SWAMIDHAS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state:

(*a*) whether there are proposals under the consideration of the Government to start a Fish Canning Industry in this State; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) இல்லை.

(இ) இவ்வினவிற்கு இடமில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடி யிலே இம்மாதிரி "ஃபிஷ் கானிங் யூனிட்" ஒன்று அமைக்கப்பட்டு லாபகரமாக நடந்துகொண்டு வந்ததை, இரண்டு ஆண்டுக்காலமாக தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அதை மீண்டும் அரசே ஏற்று நடத்துமா? இல்லையென்றால் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டதற்காகத்தான் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தனியார் துறையிலாவது நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதற்காக முதலிலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. முதலில் அவர்கள் எடுத்த குத்தகை 5,290 ரூபாய். "ஃபிஷ் மீல்" உற்பத்தி செய்வதற்காக மாதம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் அளவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களும் மூலப்பொருள்கள் சரியாகக் கிடைக்கவில்லையென்றும், நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றும் சொல்லி, படிப்படியே அவர்கள் கொடுத்த குத்தகைத் தொகையை குறைத்துக் கொண்டு வந்தும், கடைசி வரையில் அதை லாபகரமாக நடத்த முடியவில்லை. அதற்காகத்தான் அரசே மீண்டும் எடுத்துக்கொள்வது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இராமநாதபுரத்தில் மீன் உறைய வைக்கும் தொழிற்சாலை.

*425 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) இராமநாதபுரத்தில் மீன் பதனிடும் தொழிற்சாலை அமைக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசிடம் உண்டா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: (அ) & (இ) இந்திய-நார்வே கூட்டுத்திட்டத்தின்கீழ், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள மண்டபத்தில் மீன் உறைய வைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில் நாளொன்றுக்கு 8 முதல் 10 டன்கள் வரை மீன் உறையவைக்கும் திறனுடைய 'குளிர்காற்றை ஊதி உறைய வைக்கிற இயந்திரம்' (Blast Freezer) ஒன்றும், நாளொன்றுக்கு 1 டன் மீன் உறையவைக்கும் திறனுடைய 'குளிர் அறைத்தட்டுக்களில் உறையவைக்கும் இயந்திரம்' ஒன்றும் (Plate Freezer) உள்ளன.

Supply of mechanised boats to fishermen

*426 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(*a*) whether the lots system is to be introduced in the grant of mechanised boats to fishermen; and

(*b*) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: சட்டமன்றப் பேரவை முன் விவர அறிக்கை @ ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, கடலோரக் கிராமங்களிலுள்ள மீனவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் வழங்கும் முறை கையாளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, விசைப்படகுகள் கொடுப்பது கடலோரக் கிராமங்களிலுள்ள மீனவர்களுக்குத்தான். உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு அல்ல. பேரவையின்முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் விவர அறிக்கையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம். விசைப்படகுகள் கிடைக்காத கிராமங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்து, விண்ணப்பதாரர்கள் யார் யார், அவர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்களா, ஏற்கெனவே விசைப்படகு வாங்கியிருக்கிறாரா, என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து, பின்னர் விண்ணப்பதாரர்களின் பெயர்களை எழுதி, குலுக்குச் சீட்டு முறையிலே வருபவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் தரப்படுகின்றன. கிடைக்காத கிராமங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும்.

@ 450-ம் பக்கத்தில் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 24

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த விசைப்படகுகள் வழங்குவதிலே குலுக்குச் சீட்டு முறை கையாளப்படுகிறது. இதில் அனுபவம் பெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்காமலும், அக்கறை இல்லாத வர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பும் இருப்பதால், இந்த முறை மாற்றப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, அக்கறை இல்லாதவர்கள் யாரும் விண்ணப்பிக்க மாட் டார்கள்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த 'மெக்கனைஸ்டு போட்ஸ்—யான்மார்' கொடுக்கப்படுவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். "யான்மார்" மெஷின்கள் ஜப்பானிலிருந்து வரவழைக்கப்படுவது. "யான்மார்" போட்ஸ் தரத்திலே நன்றாக இருக்கிற காரணத்தாலே ஜாப்பனிஸ் டெக்னிகல் எக்ஸ்பர்ட்டுகளை வரவழைத்து, அதை இங்கேயே செய்வதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தலைவர் அவர்களே, பல ஆண்டுக்காலமாக மத்திய அரசாங்கத்திலே வற் புறுத்தி வந்து, இடையிலே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு, மீண்டும் நமது மாநிலத்தில் எண்ணூரில் ஒரு நிறுவனம் ஆரம்பிக்க ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பான் கம்பெனிக்காரர்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக கல்கத்தா விலுள்ள "கார்டன் ரீச்" கம்பெனி மூலமாகச் செய்யலாமா என்று பரிசீலனை செய்து வருகிறார்கள். கார்டன் ரீச் கம்பெனிக்காரர்கள் ஒத்துக்கொண்டால், நமது மாநிலத்தில் எண்ணூரில் அமைப்பதற் கான முயற்சிகளை அரசாங்கம் செய்யும். இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவரவர்களே, இந்த விசைப் படகு விநியோகத்திலே குலுக்குச் சீட்டு போட்டு எடுப்பதன் மூலம், மனிதர்களுக்கு இருக்கின்ற அறிவு ஆற்றல் திறமை இவைகளை எல்லாம் தகர்த்து விடுவதைப் போலவும், மனிதர்களின் உழைப்பைக் குறைத்து அவர்களின் நியாயமான உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதைப் போலவும் அமைந்து விட்டிருக்கிறது. இதை முறைப்படியாக, அவர் களின் திறமைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் வகையிலே வைத்து படகுகளை விநியோகம் செய்யும் நிலைமையிலே நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து: தொழில் நடத்த படகுகள் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் அப்படி நடத்துவதற்கு பயிற்சி பெற்றவர்களா இல்லையா, அவர்கள் அப்படி நடத்துவார்களா இல்லையா என்பதைத்தான் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய முடியும். அதைவிட்டு, அவர்களுக்கு எந்த அளவுக்குத் திறமை இருக்கிறது என்பதை ஆராய அரசாங்கத்தினால் முடியாது. அப்படிப்பட்ட நல்ல ஆய்வுகளை எல்லாம் நடத்தித்தான் முதலிலே அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறது. எனவே, அதிலே பூர்த்தி செய்யப்பட்டு இருக்கின்ற குறிப்புகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்

1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கேள்வி நேரம் முடிகின்ற தருவாயில் இருக்கிறது. ஆயினும், கேள்விகள் அதிகமாக இருப்பதால், கேள்வி நேரத்தை இன்னும் கொஞ்சம் நீடித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கூலி நிர்ணயச் சட்டம்.

* 427 வினு—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு உணவு-வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

விவசாயக் கூலிகளுக்கான கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தினை மேலும் விஸ்தரிக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, கணபதியா பிள்ளை குழுவின் அறிக்கையின்படி கீழத் தஞ்சையில் உள்ள விவசாயக் கூலிகளுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருப்பது போல், தமிழகத்திலுள்ள எல்லா விவசாய தொழிலாளர்களுக்கும் அத்தகைய நியாயமான கூலி கிடைக்க இந்த அரசாங்கம் வேறு ஏதாவது வழி வகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மற்றப் பகுதிகளிலே இந்த கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் தற்போது இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. இதிலே நிதானமாக யோசித்துப் பார்த்துத்தான் இந்த அரசு ஒரு முடிவு செய்யும்.

திரு. எஸ். கணேசன்: கீழத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு சில கிராமங்களிலே இருக்கின்ற கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாக இந்த குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணய சட்டத்தின்படி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட புகார் இந்த அரசுக்கு வந்து, அதன் மீது அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்படிப்பட்ட புகார் வந்ததாகத் தகவல் இல்லை. உறுப்பினர் அவர்கள் விசாரித்து குறிப்பிடப்பட்ட கிராமத்தின் பெயரைச் சொன்னால், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ந. சோமசுந்தரம்: கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாய கூலிகளுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற விவசாயக் கூலி அளவை, குறைந்தபட்சம் மேல் தஞ்சை மாவட்டத்திற்காவது விஸ்தரிக்கபடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்பொழுது இருப்பதற்கு மேல், வேறு எங்கேயும் விஸ்தரிக்க யோசனை இல்லை. ஆனால், மற்ற பகுதிகளுக்கும் இந்தக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கைகள் வந்திருக்கிறது. அதைப் பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நம் மாநிலத்திலே என்ன தினசரி கூலி கிடைக்கிறது என்பதை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூலக் கேள்விக்கும், இதற்கும் சம்மந்தமில்லை; எனவே அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

மாயூரம் நகரிலுள்ள காவிரியாற்றுப் பாலம்

* 428 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாயூரம் நகரிலுள்ள காவிரியாற்றின் பழைய பாலத்தை அகலப் படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இல்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: அந்த பாலம் மிகவும் குறுகலாகவும், பழுது அடைந்திருப்பதாலும், மாயூரம் நகரிலுள்ள காவிரியாற்றின் பழைய பாலத்தை அகலபடுத்த ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாயூரம் நகரிலுள்ள காவிரியாற்றின் பழைய பாலம் மாயூரம் நகராட்சி எல்லைக்குள்ளே இருக்கிறது. எனவே, இதை அகலப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அந்த நகராட்சி செலவிலே ஒரு பங்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி அந்த மாயூரம் நகராட்சி தன்னுடைய பங்கை ஏற்றுக்கொள்ள இசைவு தெரிவித்தால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு யோசனை செய்யும்.

பு. முட்டலூர் அருகே வெள்ளாற்றின் குறுக்கே பாலம்

* 429 வினா—திரு. என் கிட்டப்பா: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தென்னாற்காடு மாவட்டம், பு. முட்டலூர் அருகே வெள்ளாற்றின் குறுக்கே பாலம் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: ஆம்.

திரு. என். கிட்டப்பா: தலைவரவர்களே, அந்த இடத்திலே பாலம் கட்டப்படவிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த நல்ல காரியத்தை எப்பொழுது செயல்படுத்தப்படும் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த பாலம் கட்டுவதற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று தெரிகிறது. இதிலே மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியையும் பெறவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியையும், அனுமதியையும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1971 ஜூலை 24]

திரு. செ. சதாசிவம்: பென்னாடம் அருகே உள்ள சுகர் பாக்டரிக்கு திருச்சி மாவட்டத்திலே இருந்து கரும்பு கொண்டு வரும் வகையிலும், தஞ்சாவூர்—தென்னார்க்காடு பாதையை சுலப மாக்கும் வகையிலும், பென்னாடம் அருகே உள்ள வெள்ளாற்றிலே பாலம் கட்ட இந்த அரசு முயற்சி எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தனிக் கேள்வி போடவும்.

வேலூர்—ராணிப்பேட்டை சாலையில் விஷாரத்தில் பைபாஸ் ரோட்

* 430 வினா—திரு. மா. பா. சாரதி: மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடை யளிப்பாரா—

வேலூர்—ராணிப்பேட்டை சாலையில் விஷாரத்தில் பஸ் போக்குவரத்துக்கு பைபாஸ் ரோட் (Bye-pass road) போடப் படும் திட்டம் எப்போது முடிவு பெறும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இந்த வேலை அக்டோபர் 15-ந் தேதி அளவில் முடிக்கப்படலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி: வேலூர்—ராணிப்பேட்டை சாலையிலே இரண்டு மைலுக்கு ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த 16 மைல் தூரத் திலே 16 வளைவுகள் இருக்கின்றன. இப்படி அரசாங்கம் ஒரு பைபாஸ் ரோட்டை போடுவதற்கு பதிலாக, வேறு ஒரு புதிய ரோட்டையே ஏன் போடக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: இப்பொழுது இந்த பைபாஸ் ரோட்தான் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதை விட்டு புதிய ரோடு போட வேண்டுமென்றால், அதிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படும். எப்படியும் உறுப்பினரின் கருத்து பரிசீலிக்கப்பட்டு, காரியங்கள் ஆற்றப்படும்.

மதுரை—தொண்டிச் சாலையிலிருந்து ஆனந்தூர் செல்லும் சாலை

* 431 வினா—திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்: மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மதுரை—தொண்டிச் சாலையிலிருந்து பிரிந்து ஆனந்தூர் செல்லும் சாலையில் மெட்டல் பரப்பி பாலங்கள் அமைத்து பரா மரிப்புச் செய்து தரும்படி அரசுக்கு ஏதேனும் கோரிக்கை வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1971 ஜூலை 24

திரு. வீ. மலைக்கண்ணன் : தலைவரவர்களே, இந்தச் சாலை 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்த அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டு பஸ்ஸுகள் போய் வருகின்றன. இருந்தாலும், அந்தச் சாலை யிலே பாலம் கட்டப்படாமலும், மெட்டல் பரப்பப்படாமலும் இருப்பதால், பஸ்கள் போக்குவரத்திற்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. அதை நல்ல பாதையாக செய்ய, இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்தச் சாலையை 1960–61-ம் ஆண்டில் பராமரிப்பதற்காக "பேருந்து சாலை திட்டத்தின் கீழ்", மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சாலையிலே மெட்டல் பரப்ப வேண்டும் என்பதுதான் கோரிக்கை. இதற்கு 6½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். நிதி வசதியைப் பொறுத்து, காரியங்கள் விரைவாக தொடங்கப்படும்.

வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கதர் வரவு

* 432 வின—திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடை யளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டிற்கு தற்போது வெளி மாநிலத்தில் இருந்து கதர் வரவழைக்கப்படுகிறது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விபரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : (அ) ஆம்.

(இ) தமிழகத்தில், கதர் உற்பத்தி, கதர் விற்பனை இரண்டிலும், கதர் கிராமத் தொழில் வாரியம் ஈடுபட்டுள்ளது. விற்பனையின் தேவைக்கேற்ப, தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தியாகாத கதர் ரகங்களை, வெளி மாநிலக் கதர் நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்க வேண்டியது அவசியமாகவுள்ளது. படுக்கை விரிப்புகள், சமக்காளம், மேலங்கித் துணிகள் போன்ற மிகத் திண்ணிய ரகக் கதர், மிகவும் மெல்லிய கதர், கதர்பட்டு, கம்பளி ரகங்கள் முதலியன வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கப்படுகின்றன.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, ஜமக்காளம், படுக்கை விரிப்புக்களை வெளி மாநிலத்திலே இருந்து வரவழைப்பது நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள கைத்தறி தொழிலாளர்களை பாதிக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே, அதை எல்லாம் மாற்றி அமைக்கக் கூடிய அளவிலே, கைத்தறி ஜமக்காளம், படுக்கை விரிப்பு போன்றவைகளை பொங்கல், தீபாவளி போன்ற விசேஷ பண்டிகைகளின் போது மக்கள் வாங்கி அணியச் செய்ய வேண்டும் என்று ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், நகராட்சி மன்றங்களுக்கும் இந்த அரசு உத்தரவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர் : உறுப்பினர் அவர்கள் கைத்தறியைப் பற்றி சொல்லுகிறார்கள். இது கதர் பற்றிய வினு. கைத்தறித் துணிகள் நல்ல முறையிலே விற்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் இந்த அரசாங்கத்

1971 ஜூலை 24]

திற்கு கிடையாது. மோட்டா ரக ஜமக்காளமும், படுக்கை விரிப்பும்தான் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வரவழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மோட்டா ரகங்களை—தடித்த நூலினைக் கொண்ட ரகங்களை தமிழ் நாட்டிலே நாம் உற்பத்தி செய்யவில்லை. எனவேதான் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வாங்குகிறோம்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராாசன்: தலைவரவர்களே, வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து கதர் வாங்கப்பட்டால், நம் மாநிலத்திலே இருக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு குறையாதா என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: கைத்தறி நெசவு தனியாகவும், கதர் நெசவு தனியாகவும் செயல்படுகிறது. எனவே, இந்த மாதிரி கதர் விரிப்புகளை வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வரவழைப்பதால், நம்முடைய கைத்தறி நெசவாளர்கள் பாதிக்கப் பட மாட்டார்கள். கதர் நெசவு என்று சொல்லும் பொழுது நாம் ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளாக இப்படி மோட்டா ரகங்களை வர வழைத்திருக்கிறோம். இந்த மோட்டா ரகம் 16-வது நெம்பர் நூலிலே நெய்யப்படுகின்றது. இப்படிப்பட்ட ஜமக்காளம், படுக்கை விரிப்புகளை மாத்திரம்தான் நாம் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வரவழைக்கிறோம்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து மோட்டா ரக கதர் ஜமக்காளங்களும், படுக்கை விரிப்புகளும் வர வழைக்கப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நம் மாநிலத்திலேயே கைத்தறி ஜமக்காளமும், படுக்கை விரிப்புகளும் பவானியிலேயும், சென்னிமலையிலேயும் தயாரிக்கப்படும்பொழுது, இப்படி கதர் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து இறக்குமதி செய்வ தால், அந்த வியாபாரம் இங்கே பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே, வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து இப்படி இறக்குமதி செய்வதை இந்த அரசு தடை செய்ய ஆலோசிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்: கதர் ஜமக்காளம், கதர் போர்வை என்பது வேறு. நம்முடைய உறுப்பினர் பவானி யிலேயும், சென்னிமலையிலேயும் நெய்யப்படும் கைத்தறி ஜமக் காளத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார்கள். நாம் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து இறக்குமதி செய்வது மிக மோட்டா ரகமாக இருப்பதால் தான், அதை இறக்குமதி செய்கிறோம். நம் மாநிலத்திலே இன்னும் நல்ல நூலைப்போட்டு, 48 கதிரில் உற்பத்தியாகும் நூலைப்போட்டு, நெய்ய திட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, இந்த மோட்டா ரகங்களை வெளி மாநிலங்களிலே இருந்து வரவழைப்பது தவறில்லை. ஏனென்றால், இது எல்லாம் அகில இந்திய ரீதியிலே இயங்கும் கதர் நிறுவனங்களிலே இருந்து வரவழைக்கப்படுகிறது.

திரு. மா. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகின்றவை அங்கேயே ஹேண்ட் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டுவருகின்றன. அவற்றை வெள்ளைத் துணிகளாக வர

வழைத்து இங்கேயே ஹேண்ட் பிரிண்ட் செய்ய ஏற்பாடு செய்தால், இங்குள்ளவர்களில் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட வசதியாக விருக்கும் என்று, அரசு அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, கையால் பிரிண்ட் செய்வதென்பது ஈரோட்டில் நடைபெறுகிறது. இப்பொழுது நாம் இங்கு விவாதிப்பது ஜமக்காளம், போர்வை போன்றவற்றைத்தான். அங்கேயே வெள்ளை செய்யப்பட்டு இங்கு அனுப்பப்படுவதால் இங்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, கதர் சில்க் எல்லாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வருகிறதென்று சொன்னால், நம்முடைய மாநிலத்தில் கதர் சில்க் உற்பத்தியை உயர்த்தும் எண்ணம் அரசுக்கு இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, 62 லட்சம் ரூபாய்க்கு கதர்ப் பட்டு உற்பத்தி செய்கின்றோம். வெளி மாநிலங்களிலிருந்து, குறிப்பாக, மேற்கு வங்கத்திலிருந்து 16 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு வரவழைக்கப்படுகிறது. இங்கே உற்பத்திக்கு அதற்கு மேல் வழியில்லை என்ற காரணத்தால்தான் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிறது.

திரு. எம். முத்தையா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டு வருகின்ற கதர் ஆடைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கின்றார்கள். அங்கே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆசிரியர்களை கம்பெல் பண்ணி அவர்களை வாங்கிக் கொள்ளவோ அல்லது விற்றுக் கொடுக்கவோ செய்யும் நிலைமை யிருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியக் கமிஷனர்களின் பேச்சைத் தட்டிக் கழிக்க முடியாத சூழ்நிலை அந்த ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகையினால் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இந்தக் கதர்ப் பொருட்களை நமது மாநிலம் வாங்காமலிருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்தக் கட்டாயம் என்பதேயில்லாமல், மான்யமும் கொடுத்து விற்பது போன்ற முறையில்லாமல், மற்ற துணிகளோடு ஒப்பிட்டு கதர் விற்பனை நடைபெற வேண்டும் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டாயம் என்பது நாம் விரும்பும் ஒன்றல்ல. அதைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தும் எண்ணமுமில்லை. முன்பெல்லாம் அரசாங்கம் கட்டாயமாகக் கடன் கொடுத்து வந்தது. அப்படிச் செய்வதை நிறுத்த வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அது இப்பொழுது செயல்முறைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAN: Is it not better to stop this discussion because more than 75 per cent of our handloom goods are going outside Madras and they should not also discuss like this.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தை நிறுத்துவதா, மேலும் தொடர்வதா என்பது தலைவர் அவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம்.

MR. SPEAKER: It is a suggestion.

1971 ஜூலை 24]

அரசு விவசாயப் பண்ணைகளின்–தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி உயர்வு

* 433 வினா—திரு. என். மருதாசலம்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) அரசு விவசாயப் பண்ணைகளில் கூலி வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குத் தற்போதைய விலைவாசிக்கேற்ப கூலி உயர்வு நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க அரசுக்கு உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போதிருந்து?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) இல்லை, ஐயா.

(இ) வினா எழுவதற்கு இடமில்லை.

திரு. என். மருதாசலம்: தலைவர் அவர்களே, கோவை அரசாங்க வேளாண்மைத் துறையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு 1946–47-ல் கொடுக்கப்பட்ட கூலியையே இன்றையதினமும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிக்குத் தகுந்த மாதிரி கூலி உயர்வு கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும், அரசு வேளாண்மைப் பண்ணைகளிலும் அதிக கூலியாட்கள் தேவை ஏற்படும்போதெல்லாம் அமர்த்திக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். இக் கூலியாட்களுக்கு 25 காசு வரை ஒருவருக்கு ஒருமுறை தற்காலிகக் கூலி உயர்வு அளித்துவிட்டு, பின் ஒப்புதல் பெற பண்ணை மேலாளர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதிர்ந்த முதிர்ச்சி அடையாத கூலியாட்களின் தினக்கூலி இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது. முதிர்ச்சி பெறாத கூலியாட்களின் குறைந்தபட்ச நாட் கூலி, அதிகப் பட்ச நாட் கூலி, முறையே ரூ. 1-90-ம், ரூபாய் ஐந்துமாகும். முதிர்ச்சியடைந்த தினக் கூலிகளின் குறைந்தபட்ச கூலி, அதிகப் பட்ச கூலி முறையே ரூ. 1-90-ம் ரூபாய் எட்டுமாகும். சில வேளாண்மைப் பண்ணைகளிலும், வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் பணிபுரியும் தினக்கூலிகள் கூலி, வேளாண்மைத் துறையில் பணி புரியும் முறையான கூலிகளின் கூலியை விட அதிகமாகவிருக்கிறது. கூலிகள் தேவை அதிகமாகவிருக்கும் இடங்களில் இந்நிலை தவிர்க்க முடியாதது. அவ் விடங்களில் மேற்கூறிய விகிதங்களில் கூலி ஆட்கள் கிடைப்பது அரிதாகும். கூலிகள் பற்றுக்குறையால் பண்ணைப் பணி தேங்குவதை தடுக்கும் பொருட்டு அதிகக் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. மேலும் பெரும்பாலான வேளாண்மைப் பண்ணைகளிலும் ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் அவற்றின் அருகில் உள்ள சுற்றுப்புறங்களில் நிலவும் கூலி அளவையொட்டி கூலி கொடுக்கப்படுகிறது.

கூலி உயர்வு கேட்டு, வேண்டுகோள் ஏதேனும் நாட்கூலிகளிடமிருந்து வருமானால், நடைமுறையிலுள்ள கூலி அளவு போன்றவற்றை கருத்தில் கொண்டு ஆராயப்படும். இதுவரை இத்துறையில் பணியாற்றும் நாட்கூலிகளிடமிருந்து முறையீடு ஏதும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

சாத்தியாறு அணைக்கட்டைச் சுற்றுலா நிலையமாக்கல்

* 434 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன்: மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டம், சாத்தியாறு அணைக்கட்டைச் சுற்றுலா நிலையமாக மாற்றும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை நகரத்தின் அருகாமையில், பதினைந்து மைல் தூரத்தில், முற்றிலும் இனிமையான சூழ்நிலையிலிருக்கும் இடம் சாத்தியாறு அணைக்கட்டு. இது அழகர் கோவிலிலிருந்து ஆறு மைல் தூரத்தில் உள்ளது. நம்முடைய அமைச்சரவையிலிருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர்களில் நான்கு அமைச்சர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்திருந்து அந்த இடத்தின் சூழ்நிலையைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தைச் சுற்றுலா நிலையமாக மாற்ற அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தியாறு அணைக்கட்டு நல்ல சூழ்நிலையில், ரம்யமான இடத்திலிருக்கிற தென்பது உண்மை. அதைச் சுற்றுலா நிலையமாக்குவதற்கு நம்முடைய தலைமைப் பொறியாளரிடம் திட்டம் தீட்டும்படி கேட்டுக் கொண்ட நேரத்தில் இரண்டு லட்சத்தி நாற்பதாயிரம் ரூபாய் தேவைப்படுமென்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை இடம் தராததால் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. 1972–73-ல், இரண்டாவது பாகத் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ள அரசு உத்தேசித்திருக்கிற தென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Rest house at Chittanna Vasal

* 435 Q.—Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state:

(a) whether the Government has any proposal to construct a rest house at Chittanna Vasal for the benefit of the tourists; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. இராசாராம்: இல்லை.

Half ticket system for children in State Transport Buses

* 436 Q. Dr. H. V. HANDE: Will the Hon. the Minister for Transport be pleased to state:

(a) whether the Government has any propsal to introduce half ticket system to children in State Transport buses; and

(b) if so, the details thereof?

[1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: (அ) & (இ) மாவட்ட வழித்தடங்களிலும், நெடுந்தொலைவு (விரைவு) பணிகளிலும் செல்லும் அரசுப் போக்குவரத்துத்துறைப் பேருந்துகளில் சிறுர் களுக்கு அரைக்கட்டணம் வசூலிக்கும் முறை வழக்கத்திலுள்ளது. நகரப் பணிகளில் செல்லும் பேருந்துகளில் இம்முறை வழக்கத்தி லில்லை. நகரப் பணிகளில் செல்லும் பேருந்துகளில் இம்முறையைக் கொண்டுவர உத்தேசிக்கவும் இல்லை.

DR. H.V. HANDE : Is it not a fact that in the month of March last year the Hon. Chief Minister had assured in this House, when I had raised the same question, that it would be sympathetically considered and all the necessary matters would be investigated and then a decision would be taken? May I know from the Hon. Minister whether all the details about these half tickets to children less than 12 years have been considered and taken into consideration by this Government and what are the reasons which prompted them to drop this idea which was originally kept in a nebulous stage by this Government?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட வழித் தடங்கள்களிலும் நீண்டதூர பேருந்துகளிலும் அதிகக் கட்டணமிருக்கின்ற காரணத்தால், குழந்தைகளுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அரைக்கட்டணம் வாங்குவது உண்மையிலேயே பயனுள்ளதாயிருக்கும். ஆனுல் நகர்ப்புறங்களிலும் புற நகர்ப்புறங் களிலும் அதிகபட்சம் போனுல் 20 காசு, 25 காசு என்ற அளவில் தான் கட்டணம் இருக்கிறது. அதற்கு மேலில்லை. அதிலே அரைக் கட்டணம் போட்டு ரேஷனலைசேஷன் பண்ணுவது முழு கட்டண அளவுக்கு வந்துவிடுகிறது. ஆகவே அந்தப்படி அரைக் கட்டணச் சலுகை அதிகப் பலன் கொடுப்பதில்லை. நகர்புற, பெருநகர் புறங் களில் இந்த மாதிரி பயணம் செய்கின்றவர்கள் பெருமளவில் பணி செய்கின்றவர்கள் செல்வதால் அதிகப் பலனில்லை என்று அரசு நம்புகிறது.

திரு. முனு ஆதி: தலைவர் அவர்களே, இதிலே ஒரு சந்தேகம். அரை டிக்கட்கள் வீதம் 60 பேர்களைத்தான் பேருந்துகளிலே ஏற்றலாமா அல்லது 120 அரை டிக்கட்களை ஏற்றலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அரை டிக்கட் என்பது கட்டணத்திற்குத்தானே தவிர இடத்திற்கு அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே 5 அல்லது 6 வயது என்று இருந்தால் அரைக் கட்டணம் வசூலிக்கிருர்கள். 3 வயதிற்குக் குறைந்தவர்களுக்குக் கட்டணம் இல்லை. ஒரு சிலர் 7, 8 குழந்தை களோடு வருகிருர்கள். அப்படியில்லாமல் ஒரு சீலிங் வைத்து ஒரு பாஸஞ்சர் ஒரு குழந்தையை அல்லது 2 குழந்தைகளைத்தான் கொண்டுவரலாம் என்று அரசாங்கம் உத்திரவு போடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இதிலே உச்சவரம்பு கட்டுவதற்கு உத்தேசம் இல்லை.

[1971 ஜூலை 24

Jain temple in Vijayamangalam

* 437 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether the Jain temple in Vijayamangalam in Erode taluk has been taken over by the Department; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: (அ) & (இ) 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்தின் விதித்துறைகளையும் அதன் கீழ் வகுக்கப்பட்ட விதிகளையும் கோயமுத்தூர் மாவட்டம் ஈரோடு வட்டம், விஜயமங்கலத்திலுள்ள (1) ஸ்ரீ அமளீஸ்வரர் கோயில், திங்களூர், (2) ஸ்ரீ சந்திரப்பிரபா தீர்த்தங்கர் கோயில், மெட்டுபுதூர் ஆகிய இரு ஜைனர் கோயில்களுக்கு நீட்டித்துள்ளது. சமண மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அக் கோயில்களின் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, இது சமணக் கோயிலாக இருப்பதால் இந்து சமய நிர்வாகத்தின் கீழ் ஒப்படைக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: இந்த சமய அறநிலையத் துறையின்கீழ் எடுக்கப்பட்டு அதற்காக அறங்காவலரும் நியமிக்கப் பட்டு உள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினுக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு:—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப் பட்டிருந்தால், உறுப்பினரால் அவ்வுரை சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்குப் பாராட்டு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்தப் பேரவைக்கு நான்கு முறைகளாகப் பல் வேறு தொகுதிகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் "டாக்டர்" பட்டம் வழங்கியிருப்பதை பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையிலேயும் இந்த மாமன்றத்தின் சார்பிலேயும் என்னுடைய பாராட்டுதல்களையும் நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்)

இந்த மகிழ்ச்சியான நேரத்திலே அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுக்கு "டாக்டர்" பட்டம் அளித்து இருப்பதன் மூலமாக உண்மையிலேயே அவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்வதைக் காட்டிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்கனவே தனக்கு இருக்கிற பெரிய சிறப்புக்களோடு இன்னும் ஒரு சிறந்த சிறப்பை உண்டாக்கிக் கொண்டு விட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 24]

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்]

மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே முப்பது முப்பத்தைந்தாண்டுக் காலமாகப் பொது வாழ்விலே எத்தனையோ மாதிரியான நல்ல அடிச்சுவடுகளைப் பதித்தவர்கள். அவர்களைக் கடந்த முப்பது ஆண்டுக் காலமாக நான் அறிவேன். அவர்கள் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக, நல்ல பேச்சாளராக, பத்திரிகை ஆசிரியராக, பெரிய சமதர்மவாதியாக, சுயமரியாதை வீரராக, புனிதமான கொள்கைக்காக உழைக்கும் உழைப்பாளராகத் திகழ்கின்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே ஏற்படுகின்ற அரசியல் சமுதாயப் பொருளாதார மாறுதல்களிலே அவர்களுக்கு நிரந்தரமான இடமுண்டு. முப்பது ஆண்டுக் காலமாக தமிழ் எப்படியிருந்தது. இன்றைக்கு எப்படி மாறியிருக்கிறது. அவர்களுடைய நடையின் மூலமாகவும், இலக்கியச் செல்வத்தின் மூலமாகவும் புதுமாதிரியான கருவூலங்களை நம்முடைய இலக்கியத்திற்கு அவர்கள் சேர்த்திருக்கிறார்கள். தென்றலின் குளிமையை புயலின் வேகத்தை எரிமலையின் சீற்றத்தை அருவியின் ஆலோலத்தை அவர்கள் எழுத்து நடையிலே நாம் காண்கிறோம். அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது இலட்சக் கணக்கான மக்கள் குழுமியிருக்கின்ற கூட்டங்களிலே எத்தனையோ பேர்கள் கண்ணீர் விட்டு அழுவதை நான் பல நேரங்களிலே பார்த்து இருக்கின்றேன். தமிழ்நாட்டினுடைய பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு சிறைச் சாலைக்குச் சென்று ஒரு பெரிய வாழ்க்கையைக் கொண்ட அந்தத் தலைவருக்கு தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஒரு முக்கியமான கலாச்சாரப் பெருமைபெற்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் "டாக்டர்" என்ற பட்டத்தை வழங்கியிருப்பது மிக மிகப் பொருத்தமாகும்.

பொதுவாழ்வில் தலைவர்கள் பிறக்கிறார்கள்; சிலபேர்கள் தலைவர்களாக ஆக்கப்படுகிறார்கள்; சிலர் தலைவர்களாக ஆகின்றார்கள். நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மூன்றாவது ரகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தலைவராக ஆவதற்குக் குடிப் பெருமை வேண்டும், குலப் பெருமை வேண்டும், பணப் பெருமை வேண்டும், பாரம்பரியப் பெருமை வேண்டும் என்றெல்லாம் இருந்த நிலைமையை மாற்றி தமிழ்நாட்டிலுள்ள கோடானுகோடி ஏழை எளிய மக்களும் நாட்டைத் தலைமை தாங்கி நடத்திச் செல்ல முடியும் என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் நம்முடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆகும்.

தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய நம்பிக்கையின் நாதமாகவும் இதய ஒலியாகவும் இருந்து இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக திறமையுடன் பொறுப்பேற்று தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, இந்திய பூபாகத்தின் மற்ற மாநிலங்களிலும் வெளி நாடுகளிலும் உள்ளவர்களால் நல்ல நிர்வாகத் திறன்பெற்ற முதல் அமைச்சர் என்று பாராட்டப் பெற்ற அவர்களுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் "டாக்டர்" என்ற பட்டம் வழங்கியிருக்கிறது. முதலமைச்சர் மாநாடுகளிலும் சரி, வெளி மாநிலங்கள், வெளிநாட்டவர்கள் இவர்களை யெல்லாம் சந்திக்கின்ற நேரத்திலும் சரி அவர்களுடைய அறிவாற்றலையும் வாதிக்கின்ற திறமையினையும் எடுத்துரைக்கின்ற சிந்தனைத் திறனையும்

[பேரவைத் தலைவர்]

நான் கண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு அதனை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகக் கருதி மக்களுக்கு, கோடிக் கணக்கான மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்கின்ற பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட தலைசிறந்த அந்தத் தலைவருக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் "டாக்டர்" என்ற பட்டம் வழங்கியிருக்கிறது.

கடந்த தேர்தலிலே தமிழ்நாட்டு மக்கள் பெரிய நம்பிக்கை வைத்து அவர்களுடைய இதய ஒலி, அபிலாஷைகள் ஆகியவற்றின் சின்னமாகவும் வெற்றியுடன் அவர்கள் வெளிவந்தார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பெரிய சமதர்ம சமுதாயம் அமைக்கின்ற காரியத் திற்கும் பொருளாதாரப் புரட்சிக்கும் சமூகப் புரட்சிக்கும் தன்னை ஒரு கருவியாக ஏற்றுச் செயல்படுகின்ற அவர்களுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் இன்னும் வளருகின்ற வகையில் நல்வாழ்த்துக்களை பேரவையின் எல்லாப் பகுதியிலும் இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் சார்பிலேயும் தெரிவித்துக்கொண்டு அவர்கள் பல ஆண்டுக்காலம் நீடுழி வாழ இன்னும் நல்ல ஆற்றல்களையும் பல வெற்றிகளையும் பெற்று இந்த நாட்டு மக்களை முன்னேற்ற வேண்டு மென்ற முறையிலே என்னுடைய இதயங்கனிந்த பாராட்டுதல்களை யும் தெரிவித்து மன்றத்தின் உறுப்பினர்களின் சார்பிலே தெரிவித் துக்கொள்கின்ற முறையிலே அவர்கள் கரவொலிசெய்து ஆமோதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (கரவொலிகள்).

(3) அறிவிப்புகள்

(அ) கவன ஈர்ப்புகாரியம் ஒற்றிவைக்கப்படுவது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டப் பேரவை விதி 41-ன் கீழ் திரு. கு. காமாட்சி அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்கு பொதுமுக்கியமான காரியமொன்றைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க அது ஒற்றிவைக்கப்படுகிறது.

(4) கவன ஈர்ப்பு

தென்னை, வாழை மரங்கள் தொத்து நோய்களால் பாதிக்கப் பட்டது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒரு அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியத்தைக் கொண்டுவருவார்கள்.

1971 ஜூலை 24]

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவர் அவர்களே, இம்மாநிலம் முழுவதிலும் தென்னை மரங்களும், வாழை மரங்களும் சில தொத்து நோய்களால் பாதிக்கப்படுவதைப் பற்றியும், இந்நோய்களைத் தடுக்க அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பது பற்றியுமான அவசரப் பொதுமுக்கியமான காரியத்தை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, தென்னை வாழை பயிர்கள் சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு முறையே, 1,96,600 ஏக்கராக்கள், 1,20,125 ஏக்கராக்கள் ஆகும். இப்பயிர்கள் கீழே குறிப்பிட்டுள்ள பூச்சிகளாலும், நோய்களாலும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளன :—

தென்னை.

பூச்சிகள்—

1. தென்னை சிவப்புவண்டு.
2. தென் கருவண்டு.
3. நெப்பாண்டிக்ஸ் செரிநோப்பா.
4. வெள்ளை எறும்புகள்.

நோய்கள்—

1. தென்னை வாடல் நோய்.
2. சாறுவடிதல் நோய்.
3. பட்ரூட் நோய்.
4. இலைப்புள்ளி நோய்.

வாழை.

பூச்சிகள்—

1. இறக்கை வண்டு.
2. ரிஸோன்வீவில்.

நோய்கள்—

1. முடிகொத்து நோய்.
2. இலைப்புள்ளி நோய்.
3. வாழைவாடல் நோய்.

பொதுவாக பூச்சிகளாலும், நோய்களாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள பரப்பளவும், அப்பூச்சிகளையும் நோய்களையும் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட பரப்பளவும் பின்வருமாறு:—

தென்னை.

தொ. எண்.	மாவட்டத்தின் பெயர்.	பூச்சிகளாலும், நோய்களாலும், பாதிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த பரப்பளவு. (ஏக்கர்கள்)	பூச்சிகளையும், நோய்களையும் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்ட மொத்த பரப்பளவு. (ஏக்கர்கள்)
1.	செங்கை	1,650	1,210
2.	வட ஆற்காடு	3,200	2,625
3.	தென் ஆற்காடு	2 200	1,500
4.	தஞ்சாவூர்	16,000	12,000
5.	திருச்சி	4 500	2,700
6.	சேலம்	3,500	2,150
7.	தருமபுரி	3,100	2,100
8.	கோயமுத்தூர்	5,200	4,100
9.	மதுரை	4,200	2,650
10.	இராமநாதபுரம்	5,200	2 650
11.	திருநெல்வேலி	5,100	2,750
12.	கன்னியாகுமரி	5 900	4,500
	மொத்தம் ..	59,750	40,935

வாழை

தொ. எண்.	மாவட்டத்தின் பெயர்.	பூச்சிகளாலும், நோய்களாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த பரப்பளவு. (ஏக்கர்கள்)	பூச்சிகளையும், நோய்களையும் கட்டுப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ள மொத்த பரப்பளவு. (ஏக்கர்கள்)
1.	செங்கை	550	375
2.	தென்ஆற்காடு	100	100
3.	வடஆற்காடு	500	400
4.	சேலம்	254	217
5.	கோயம்புத்தூர்	2,250	1,937
6.	திருச்சிராப்பள்ளி	5,000	4,250
7.	மதுரை	1,250	937
8.	திருநெல்வேலி	300	200
9.	தஞ்சாவூர்	2,500	2,250
	மொத்தம் .	12,704	10,666

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள விபரங்களிலிருந்து பூச்சிகளினுலும், நோய்களினுலும், பாதிக்கப்பட்ட தென்னையில் 59,750 ஏக்கரா பரப்பளவில் 40,935 ஏக்கராக்களும், வாழையில் 12,704 ஏக்கரா பரப்பளவில் 10,666 ஏக்கராக்களிலும் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். மீதிப்பகுதிகளில் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வேளாண்மைத்துறை அலுவலர்கள் விவசாயிகளோடு தொடர்புகொண்டு இந்த தொத்து நோய்களை கட்டுப்படுத்த எந்த அளவுக்கு பூச்சிகொல்லி மருந்துகளையும் பூசண மருந்துகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது பற்றி ஆலோசனை கூறி தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள். பூச்சிகளாலும், நோய்களாலும் பாதிக்கப்படுவதை தடுக்க சுமார் 2,31,119 கிலோகிராம் அளவுள்ள பூச்சிகொல்லி மருந்துகளும், பூசண மருந்துகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை கிடங்குகள் மூலம் அநேகவிதமான பூச்சிகொல்லி மருந்துகளும், பூசணமருந்துகளும், விலையில் 15 சதவிகிதம் குறைத்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தூவான்களையும், தெளிப்பான்களையும் 25 சதவிகித சகாய விலைக்கு கொடுக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த வாடகையில் போதுமான அளவு தெளிப்பான்களும், தூவான்களும் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவைகளை விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிருர்கள். மொத்தம் 76,059 தூவான்களும் தெளிப்பான்களும் உள்ளன. தேவையான பொழுது, தூவான்கள் முதலியனவைகளைப் பயன்படுத்துவதுபற்றியும் விளக்கிக் காட்டப்படுகிறது

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தத் தூவான்கள், தெளிப்பான்கள் எல்லாம் ஒரே கன்ஃப்யூஷனுக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராஜா அவர்கள் கோவை மாவட்டத்தைப்பற்றிக் கேட்பதற்காக இதைக் கேட்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நானும், மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சரவர்களும் 28-ஆம் தேதி சென்றிருந்த பொழுது பொள்ளாச்சியிலிருந்து சில விவசாயிகள் இப்படிப்பட்ட நோய் பரவுவதைப்பற்றிச் சொன்னுர்கள். நான் உடனடியாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே இதுபோல பூச்சிகளால் பாதிக்கப்படும் நேரத்தில் உடனுக்குடன் விவசாயத் துறை அலுவலர்களால் உடனுக்குடன் அதற்கு வேண்டிய தக்க யோசனைகளும், தக்க ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு வருவதால் இதற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, இந்தத் தென்னை மரத்திற்கு புள்ளிவரும் நோய்கள் புழுக்களால் ஏற்படுகிறது. அதை மற்ருெரு புழுக்களைவிட்டுத்தான் சாகடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் புழுக்களை வளர்க்க ஃப்ரீடிங் சென்டர்களை ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் ஏற்படுத்த அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, பல்வேறு நோய்கள் பரவுகின்றன. அதற்குப் பல்வேறு மருந்துகள் தெளிக்கப்படுகின்றது. நெப்பாண்டிக்ஸ் செரிநோப்பா என்று இருக்கின்றன. தடுக்க பாரசை என்ற தடுப்பு பூச்சிகளை விட்டுத் தடுக்கும் முறையிருக்கிறது. அதை அதிகமாக ஆராய்ச்சி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

MR. SPEAKER : Now Government Bills.

(5) நடைமுறைக் கேள்வி

ஓர் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை அவையில் எடுத்துக் கொள்வது பற்றி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானம் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானங்கள் நாளையதினம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஒற்றி வைப்புத் தீர்மானத்திற்காக இப்படிப்பட்ட ஒழுங்குப் பிரச்னை என்று எழுப்புவது முறையல்ல. அதை சபாநாயகர் அறையிலேயே தள்ளிவிடலாம், இங்கேயும் தள்ளிவிடலாம், அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் அதைக் கொண்டுவந்து சபையிலே எழுப்புவது முறையானது அல்ல என்பதைமட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(6) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்

(அ) 1971-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த, பதவிகால நீட்டிப்பு) சட்டமுன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி, தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த, பதவிகால நீட்டிப்பு) சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்டமுன்வடிவு அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) சட்டமுன் வடிவை இப்பேரவை முன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(7) 1971–72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை @ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,87,83,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இரண்டாவது போக சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தும் மின்சாரக் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டிய அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்ட—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, இடங்களுக்கேற்ற வகையில் திட்டங்களமைத்துச் செயல்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: To discuss the hazards involved in agricultural operation for the ryots in Cauvery delta as a result of construction of dam across Hemavathi, Kabini etc., I move the following cut motion:—

"That the allotment of Rs. 18,87,83,100 under Demand No. 16 Agriculture be reduced by Rs. 100."

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலமுள்ள விவசாயிகளில் 10 குடும்பங்களை எடுத்து மாதிரிப் பண்ணை நடத்திக் காண்பிக்க திட்டமிட வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

@ வேளாண்மைக் கோரிக்கை பற்றிய குறிப்பு மூன்றும் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,55,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்."

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவரவர்களே, விற்பனைக்கு வரும் எல்லா விவசாய விளைபொருள்களையும் நியாயமான விலையில் வாங்க அரசாங்க வர்த்தகக் கழகம் (State Trading Corporation) அமைக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

"நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,55,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைய விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு 25, 30 பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாலையிலும் வைத்துக் கொள்ளலாமா அல்லது கொஞ்சம் பேரைக் குறைத்து இப்போதே முடித்து விடலாமா? சாதாரணமாக தினமும் இரண்டரை மணி ஆகிவிடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மானியம் என்பதாலும், அனைவருமே வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற காரணத்தாலும் இதற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நான் அன்றையதினம் இல்லாததால் ஒரு நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திற்கே அச்சாணி என்று சொல்லக்கூடிய இந்தத் துறைக்கு இன்னொரு நாள் கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, மாலை நேரத்தையும் ஒதுக்குவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாலையில் கவுன்சில் இருக்கும் காரணத்தால் அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒன்றரை மணி அளவில் முடித்துவிட்டு முடிந்தால் இன்று மாலை வைத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் திங்கட்கிழமை காலை அமைச்சர் பதிலை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திங்கட்கிழமை வைத்துக் கொள்ள முடியாது. இரண்டு மணிக்கு முடித்து விடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: We can finish by 2'O clock.

1971 ஜூலை 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுமான வரையில் உறுப்பினர்கள் சுருக்கமாகவும், விரைவாகவும் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைக்கு ரூ. 18,87,83,100 ரூபாயும், வேளாண்மை மூலதனச் செலவுக்கு ரூ. 21,55,100-ம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

"சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை"

என்றார் வள்ளுவர்.

"இலமென் றசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்"

என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

"உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணி"

என்று ஔவையார் கூறியிருக்கிறார்.

'ஓதுவான் எல்லாம் உழவன் தலைக்கடைக்கே'

என்ற பழமொழியும் இருக்கிறது.

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்"

என்றும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

அதுமாத்திரமல்ல. உழவுத் தொழிலைப் பற்றித் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் உழவுத் தொழில் பற்றிப் பேசியே ஆகவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தமிழகம் நன்றாக அறியும். ஊருக்கெல்லாம் உழைக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்களுக்குத் தமிழக அரசு இன்று கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை குறைவானது என்றாலும் சென்ற ஆண்டை விடச் சற்று அதிகமாக இந்த ஆண்டு ஒதுக்குவதற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் தமிழக உழவர் பெருமக்கள் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது 1968–69-ம் ஆண்டு இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 14 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய். உழவர் பெருமக்கள் அந்த ஆண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அந்த வருவாயைப் பார்த்தால், அதன் மதிப்பு 362 கோடி ரூபாய். 1969–70-ல் 16 கோடி ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைவின் மதிப்பு 503 கோடி ரூபாய். 1970–71-ல் ஏறத்தாழ 16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைவின் மதிப்பு 629 கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு 19 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும் 73 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதற்குச் செலவழிக்கின்ற பணம்

குறைவாக இருந்தாலும் தமிழக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு இடையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கி யிருக்கிறார்கள்.

'தனியொருவனுக்கு உணவிலையெனில் ஜகத்தினை
அழித்திடுவோம்'

என்றார் பாரதியார்.

'இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகியற்றி யான்'

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியிருக்கிறார்.

அதனையொட்டி தமிழகத்தில் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லை, கட்டுப்பாடு இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்காகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்த நேரத்தில் அந்தத் திட்டம் பலரால் பழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அன்றையதினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவு இன்றையதினம் நனவாகி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது தமிழகத்தில் இருக்கும் நாமெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனத்திற்குத் தலைவணங்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1967-ம் ஆண்டு அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்திலே இவ்வளவு நிலங்கள் இருந்தும், வேளாண் நிலங்கள் இருந்தும், வளமான பகுதிகளாக இருந்தும், திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றித் தர மனவளம் நிறைந்த உழவர் பெருமக்கள் இருந்தும் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏன் என்பதை நினைந்து அரசு அலுவலாளர்களை எல்லாம் ஒன்றாக அழைத்துப் பேசி இதற்கு ஒரு திட்டத்தைத் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். அலுவலாளர்கள் கொடுத்த திட்டத்தை அன்றையதினம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த, இன்றையதினம் முதல்வராக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களிடத்தில் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று பொறுப்பை அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்தார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு நம்முடைய முதல்வா கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு மன்னார்குடியில் நடைபெற்ற வேளாண்மைக் கருத்தரங்கில் வேளாண்பெருமக்களை அழைத்துப் பேசி, சம்பந்தப்பட்ட அரசு அலுவலாளர்கள் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி அவர்கள் முடிவை எல்லாம் அறிந்து, இறுதி நாள் அன்று உற்பத்தி பெருக்கத்திற்காக, ஒரு போகம் விளைகின்ற நிலங்களை இருபோகமாகவும், இருபோகம் விளைகின்ற நிலங்களை மூன்று போகமாகவும் ஆக்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தை அன்றையதினம் செயல்படுத்தினார்கள். அந்தத் திட்டம் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் செயல்படத் துவங்கியிருக்கிறது. அந்த வகையில் உண்மையிலேயே தமிழக அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி தமிழகத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடும் இல்லை, கட்டுப்பாடும்

1971 ஜூலை 24] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கிய தமிழக உழவர் பெருமக்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் தமிழக அரசின் சார்பில் பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாது வேளாண் துறையைப் பொறுத்தவரை பல திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு விவரமாக உங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். வேளாண்மைக் குறிப்புகள் என்ற இரண்டு பாகங்கள் அடங்கிய புத்தகம் உங்களுக்கெல்லாம் கிடைத்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதிலே, எந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு எந்தெந்தப் பருவத்தில் எது எது ஏற்ற பயிர், எந்தெந்தப் பயிர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த அளவில் உரங்கள் இடப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட திட்டவட்டமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதைப் போலவே இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தி நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூட குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் அதிக விவரங்களை முன்னுரையில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனாலும் இன்றையதினம் நம்முடைய நில வளத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்தில் விளைகின்ற நிலங்கள் மிகவும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழில் வளம் பெருகுவதாலும், வீடுகள் கட்டப்படுவதாலும், வேறு சில காரணங்களாலும் இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆண்டுதோறும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. நிலம் என்றைக்கும் வளருகின்ற நிலைமை தொழிற்சாலையைப் போல் இருக்காது. நிலங்கள் குறைந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட உற்பத்தியைப் பெருக்க பயிர் விளைச்சலை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு தமிழக அரசு பல பயிர்ச் சாகுபடித் திட்டத்தினை இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் உருவாக்கி வருகிறது. அதைப் போலவே மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்திய–ஜெர்மனி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக நீலகிரி மலைப் பிரதேசங்களில் நல்ல முறையில் வேளாண்மையைப் பெருக்க திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமீபத்தில் எங்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி நீலகிரி மட்டும் மலை அல்ல, கொடைக்கானல் இருக்கிறது, ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை, கொல்லி மலை, பச்சை மலை ஆகியவை இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மலைப் பகுதிகளையும் சேர்த்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். வேளாண்மைத் துறை அலுவலாளர்களால் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் நிச்சயம் அது வந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதுபோலவே ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் இன்றையதினம் தீவிரமாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து, பருத்திக்காக நாம் வெளி மாநிலங்களை நாடி நிற்கிற நிலைமையைப் போக்குவதற்காக இன்றையதினம் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு நான் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான

செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசின் முழுப் பொறுப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இன்றையதினம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மத்திய அரசிலிருந்து ரூ. 66,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவு செய்வதற்காக பருத்தி தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து அதை அமல் படுத்துவதற்காக நான்காண்டுகளுக்கு மானியம் வழங்குகிற ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு இப்போது அளித்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த அனுமதியும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோலவே, தமிழ் நாட்டில் உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லை யென்றாலும் பயிர் வகைகள், பருப்பு வகைகள் இவற்றின் விலை நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பயிர்களைப் பெருக்கவும் இன்றையதினம் இங்கு இந்த ஆண்டு 23 லட்சம் ஏக்கராவில் பயிர்களாகவும், ஊடுபயிர்களாகவும், குறுகிய காலப் பயிர்களுக்கு இடைப் பயிராகவும் பயிர்களைப் பெருக்கவும், பருப்பு வகைகளைப் பெருக்கவும் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

அதேபோல், குடியானவர்கள் நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்ற போதும், அவர்கள் உழவுத் தொழிலில் பல்லாண்டுகளாக செய்து வந்துகொண்டிருக்கிற முறைகளை மாற்றி புது முறையில் கொண்டு வருவதற்காக என்று பயிற்சி முகாம்கள் ஆங்காங்கு துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவைகளும் இன்றையதினம் நடைபெற்று வருகின்றன.

விவசாயிகள் பல விதைகளை வாங்கி அவை சரியாக முளைக்க வில்லை என்ற குறைபாடு சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆகவே தரமான விதைகளாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க பரிசோதனைக் கூடங்கள் துவங்கப்பட்டு பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டு அதற்குத் தகுந்த அத்தாட்சிகள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் அந்த விதைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இன்றையதினம் முன் வந்திருக்கிறது.

அதேபோல் மண் வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் துவங்கப்பட்டிருக் கின்றன. பல்வேறு திட்டங்கள், வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்து சுமார் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட திட்டங்கள் செயல் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் மூலம் பேசுகிறபோது அவரவர்கள் அவரவர்களது பகுதிகளில் உள்ள கஷ்டங்கள் பற்றிக் கூறுவார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் மாறுபட்டு இருக்கலாம். ஏன், ஒரு வட்டத்திற்கு இன்னொரு வட்டம் மாறுபட்டிருக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு வயலுக்கு இன்னொரு வயல் மாறுபட்டிருக்கலாம். ஆகவே அவரவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று நல்ல கருத் துக்களை எல்லாம் சொல்வார்களேயானால், அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து அவரவர்களுக்குத் தக்க பதில் அளிக்கிறேன் என்ற உறுதியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: நேற்று மாலை வேளாண்மைத் துறைபற்றி இரண்டு பெரிய புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டன. தொடர் கதை மாதிரி இருந்தது. அதைப் படித்துவிட்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பேசுவதா அல்லது அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில்

1971 ஜூலை 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பேசுவதா என்று புரியவில்லை. ஆகவே இப்படி பெரிய பெரிய புத்தகங்களை அனுப்புவதைக் காட்டிலும் சுருக்கமாக்கி அனுப்பினால் படித்துவிட்டுப் பேசலாம். இல்லையென்றால் அதைப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டுமே தவிர, படித்துவிட்டு வரமுடியாது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அது கதைப் புத்தகமும் அல்ல. சட்டப் புத்தகமும் அல்ல தேவையானபோது படித்துக் கொள்வதற்கு, படித்து விட்டு வைப்பதற்கு. அந்தப் புத்தகம் எந்தக் காலத்திற்கும் வைத்துக்கொள்ளத் தக்க வகையில் முழு விவரங்களும் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தலையணைக்காக அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல குறிப்புகள், இன்றைக்கல்ல, நாளைக்குத் தேவையானவை, அடுத்த ஆண்டுக்குத் தேவையானவை, இப்படி பல ஆண்டுகளுக்குத் தேவை யானவற்றை மிகவும் சிரமப்பட்டு எங்கள் அலுவலர்களைத் தயாரிக்கச் சொன்னேன். அவர்கள் குறுகிய காலத்தில் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான்கு நாட்களுக்கு முன்னமேயே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அது முடியாமல் போனதால் நேற்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டது. அதைத் சுருக்கி வேளாண்மைத் துறை பற்றிய இந்த மானியத்தின் பேரில் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் கூட இதிலும் சில விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் படித்துப் பாருங்கள். அது புரியவில்லை என்று சொன்னால் பிறகு சொல்லுங்கள், புரிய வைக்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது சர்வகால சஞ்சீவி.

* மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான தேசத்தின் வருவாயில் பாதி வருவாயை ஈட்டித் தருகிற இந்த மானியத்தின் மீது சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத்தின் அருமை பெருமைகள் பற்றி குறள்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டங்கள் பற்றி தமிழ் நாட்டில் பல செய்யுள்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் என்பது மிகப் பெருமை வாய்ந்த தொழில்தான்.

"சுழன்றும்ஏர்ப் பின்ன துலகம், அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை"

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். என்னதொழில் செய்தாலும் விவசாயத்திற்குப் பின்னால்தான் நிற்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர்.

'சுழன்றும் ஏர்ப்பின்ன துலக' மென்றும், வருத்தமிலவேனும் பிற தொழில்கள் கடை யென்பது போதர 'உழந்தும் உழவே தலை' யென்றும் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் விவசாயிகளைப்பற்றிக் கூறும்போது

"ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனவிரண்டின்
நீள்வினையான் நீளும் குடி"

என்று விவசாயிகள் படும் துன்பங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் படும் இன்னல்கள் இன்னும் நீங்கிய பாடில்லை. பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் இன்னும் தீரவில்லை. விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய பலஹீனம் பழைமைப் போக்கு விவசாயிகளிடத்தில் ஊறியிருக்கிறது. எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நாம் விவசாய அபிவிருத்திக்காகச் செலவழித்தபோதிலும் அவற்றை சரிவரப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். காரணம், பழைய போக்கு அவர்கள் மத்தியில் ஊறியிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு புது விதை வந்திருக்கிறது என்றால், அல்லது புது உர வகைகளைப் போடவேண்டும் என்றால், அல்லது புதிய நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்றால், விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். வீணாகிப் போய் விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள். இந்த மனோநிலையை அவர்களிடமிருந்து போக்குவதற்கு இந்த இலாகா விசேஷ முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

படம் காட்டுவது, தூண்டுவது, வலியுறுத்துவது, கிராமங்களில் கமிட்டிகள் அமைப்பது, கட்டாயமாக இவைகளை அமலுக்குக் கொண்டு வருதல் இவைபோன்ற பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு நவீன கருத்துக்களை விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீரிய விதைகள் கொடுக்கும்போது அவை நன்கு முளைக்கின்றனவா இல்லையா என்று ஏதோ சோதனை செய்து பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களே ஒரு பத்து பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தில் அந்த விதைகளைப் போட்டு அவை நன்கு முளைக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டு அனுப்பவேண்டும். என் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். ஒரு கோட்டை விதைக்கிறோம் என்றால் முளைக்கவில்லை என்றால் அந்த ஆண்டு சாகுபடி பூராவும் பாழாகும் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே முன்கூட்டியே அவற்றினை சில ஏக்கர்களில் போட்டு முளைக்க வைத்து அவை எந்தளவிற்கு முளைக்கிறது என்று திட்டவட்டமாக......

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஸீட் டெஸ்டிங் லாபரெட்டரீஸ் பற்றிச் சொன்னேன். அதோடு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு விதைகள் அனுப்பும்போது, அந்த விதைகளை, ஒரு மூட்டை விதைகளைப் போட்டு முளைக்க வைத்து சரியாக முளைத்ததா என்று பார்த்த பிறகுதான் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: வரவேற்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பதைப்போல் சில இடங்களில், கோவில் நிலங்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இவற்றில், ஏன் நாற்றுப் பண்ணைகளை வைக்கக்கூடாது? தரமான நாற்றுக்களைக் கொடுப்பதால் நல்ல சாகுபடிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும். கோவில் நிலங்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான

1971 ஜூலை 24] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

நிலங்கள் இவை நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை குத்தகைக்கு எடுத்து—அவைகளை எடுத்துவிட வேண்டு மென்று சொல்லவில்லை—நாற்றுப் பண்ணைகளை வைத்து நல்ல நாற்றுகளை விற்பது என்ற முறையைக் கையாண்டால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், விவசாயமும் சீரும் சிறப்புமாக விளங்கும்.

அடுத்தபடியாக, களைநாசினி உற்பத்தி செய்வது. களைகளை எடுப் பதற்குப் பதிலாக சில மருந்துகளைத் தெளிப்பதால் களைகளை மட்டும் ஒழிக்கக்கூடிய மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதை எந்தளவிற்குப் பரப்புகிறோமோ, அந்தளவிற்கு விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியும். சமீபத்தில் அதுபற்றிய சில பேச்சுகள் அடிபட்டன. நடைமுறைக்கு அது வரவில்லை. நான் ஹங்கேரிக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கு பார்த்தேன். களைநாசினி செய்வதற்காக என்னென்ன மருந்துகள் தேவை என்பதுபற்றிய புத்தகத்தை வாங்கி வந்திருக் கிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அதைக் கொடுக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட களைநாசினியைத் தயார் செய்து தெளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மண்வளப் பரிசோதனை மிக அத்தியாவசிய மானது. இன்றுள்ள மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடங்கள் போதாது என்பது என் கருத்து. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் மண்ணை பரிசோதிக்க வேண்டிய நிலையில் சில ஆயிரம் ஏக்கர் மண்ணை மட்டும் பரிசோதனை செய்தால் போதாது. குறிப்பாக தஞ்சையில் ஒரு மொபைல் பார்ட்டி இருக்கிறதே தவிர, அங்கு ஒரு நிலையம் கிடையாது. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லா பெரியதாக இருப்பதன் காரணமாக, அச் சோழ நாட்டின் நெற்களஞ்சியமாக இருப்பதால், அங்கு மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். கூடுதல் மொபைல் யூனிட்ஸையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். தஞ்சையில் உள்ள எல்லா மண்ணையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சோதிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குடுமியாமலையில் அண்ணா பண்ணை என்று வைத்து இருக்கிறார் கள். சர்க்கார் தரப்பில் ஜில்லாவுக்கு ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்த வேண்டும், நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும் இந்த மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சர்க்காரே எடுத்து, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தினால், அங்கே உள்ள மக்கள் அந்த ஆராய்ச்சிகளை நேரிடையாக கண்டு அதனால் நல்ல பயன்பெறுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக தேவஸ்தான நிலங்களையும், மடத்து நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முற்பகல் 11.00

பாசன திட்டங்களுக்காக வடிகால் குழாய்கள், டியூப் வெல்ஸ் கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடிகால் குழாய்களை பணக்காரர்கள் தான் வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. 1 ஏக்கர் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சமுதாய வடிகால் குழாய்கள் ஏற்படுத்தி, அரசாங்கமே அதை நடத்த வேண்டும். 70 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் என்று ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்தி,

அந்த 70 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் நிலச் சொந்தக்காரர்களை எல்லாம் ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கெல்லாம் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும் அமைப்பில் வடிகால் குழாய் கிணறுகளை அவர்கள் 2 போக முப்போக சாகுபடி செய்ய முடியும். இன்று பக்கத்தில் பெரிய பணக்காரர்கள் வடிகால் குழாய்களை அமைத்து விவசாயம் செய்யும்போது, இந்த ஏழை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏமாந்த சோணகிரிகளாக அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வடிகால் குழாய் கிணறுகளை அரசாங்கமே அமைத்துத் தந்து, அதற்காக தண்ணீர் வரி வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்ளலாம்.

இன்னொரு விஷயத்தைப் புதிதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நஞ்சை நிலத்திலுள்ள களங்கள் போக, பாக்கி இருக்கும் புஞ்சை நிலங்கள், எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாத புஞ்சை நிலங்கள், இந்த மனைக்கட்டுகள் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த மாதிரியான நிலங்கள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத் தான் சொந்தமாக இருக்கின்றன. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் நெல் காயப்போட வேண்டுமானால், வேறு ஏதாவது தானியங்கள் காயப்போட வேண்டுமானால், அவர்கள் தார் ரோட்டுகளில் தான் காயப்போடுகிறார்கள். இது ஆரோக்யத்தை மிகவும் கெடுக்கிறது. இதைத் தடுக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கு என்று குறைந்தது 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் என்று நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து பொதுவாக மக்கள் அந்த இடத்தில் தான்யங்களை காய வைப்பதற்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் பஸ்கள், மற்ற வண்டிகள் அந்த ரோடுகளில் காயவைத்து இருக்கும் தான்யங்கள் மீது செல்வதைத் தடுக்க முடியாது. இந்த நிலைமை மக்களுடைய ஆரோக்யத்தை கெடுக்கிற நிலைமையாக இருப்பதால், சமுதாய காய வைக்கும் களங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் விரைவாக அமுல் நடத்தப்படுகிற காரணத்தால், மேய்ச்சல் நிலங்கள் இல்லாமல் போய் விட்டது. கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இப்போது நிலங்கள் இல்லை. ஆகவே, ஆற்றுக்கால் படுகையில் உள்ள நிலங்களை, மேய்ச்சல் நிலங்களாக வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல இடங்களில் தான்யக் கிடங்குகள் இல்லை. தான்யங்கள் ஸ்டோர் செய்வதற்குக் கிடங்குகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது விளைச்சல் போட்டி என்று நடத்தப்படுகிறது. இந்த விளைச்சல் போட்டி விவசாயிகளிடையே ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. சில பேர் தான் இந்தப் போட்டியில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதிலே சாதாரண மக்கள் ஈடுபடுவது இல்லை. அதிலும் சில பேர் 10–15 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்களை பயிர் செய்து விட்டு, அதிகமான உரங்களை போட்டு, விளைச்சல் அதிகம் செய்து இருக்கிறோம் என்று காட்டி ரூ. 1,000 பரிசு பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக, விளைச்சலுக்கு முன்பே போட்டியில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று

1971 ஜூலை 24] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

சொல்லாமல், விளைச்சல் முடிந்த பிறகு, விவசாயத் துறை அதிகாரிகளை அனுப்பி யார் விளைச்சல் அதிகமாகச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதற்குப் பிறகு பரிசுகள் வழங்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் எல்லோரும் போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும், அதே நேரத்தில் விளைச்சலும் அதிகமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வேளாண்மைத் துறையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லி 19 கோடி ரூபாய் மான்யம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஹேமாவதி அணைக்கட்டு கட்டுவதால் தஞ்சை ஜில்லா பெரிதும் பாதிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தினமும் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். என்னதான் பிரதம மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்தாலும், அந்த அணைக்கட்டு கட்டுவதை நிறுத்தினால் ஒழிய நமக்கு வரும் ஆபத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. மத்திய சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதைக் கண்டு தமிழ்நாட்டு மக்கள் சும்மா இருக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டு மக்களே கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு விடுவார்களோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது. சர்க்காரே எல்லாவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒரு கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்களானால், அதற்காக மாநில அரசு தவறாகக் கருதக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசின் மீதோ, மைசூர் அரசின் மீதோ எந்தவிதமான காழ்ப்பு உணர்ச்சியும் கிடையாது. அவர்களுடைய எழுச்சியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, அந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காக, அவர்கள் ஏதும் செய்யாமல் இருக்கும் போக்கைக் கண்டித்து கிளர்ச்சிகள் ஏற்படலாம். அப்படி கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்களானால், நம்முடைய மாநில அரசு அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம், 75 டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அந்தக் குடியானவர்களுக்கு தான்யமாக இருந்தாலும் சரி, பருத்தியாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற தானியங்களாக இருந்தாலும் சரி, சரியான விலை கொடுக்கிறோமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. காலம் எல்லாம் அவர்கள் பாடுபட்டு கொண்டு வரக்கூடிய பொருள்களை நடுத்தட்டுக்காரர்கள் மறைமுகமாக எடுத்துக்கொண்டு போகும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நான் நெல்லை விற்றபோது ரூ. 12-க்கு விற்றேன். இன்று ரூ. 21 ஒரு கலத்திற்கு விற்கிறது. ரூ. 9 தான் வித்தியாசம் என்று சொன்னால், இதிலே எவ்வளவு ஏமாற்று இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் ஏழை எளிய விவசாயிகளும், அதை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொல்லி, இதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்

கிறேன். குறிப்பாக, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பெரிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நடவு காலத்தில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த சமயத்தில் மறு விவசாயக் கடன் வழங்கி அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களை இன்னும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கும் விஷயம் என்னவென்றால், விவசாயக் குடியானவர்களுக்கு குடியிருக்க வசதி கிடையாது. குறிப்பாக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருக்க வசதி கிடையாது. நிலச் சொந்தக் காரர்கள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பிழைப் பதற்காகக் கூட வயல்கள் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறை சாகுபடி என்று சொல்லிவிட்டாலும்கூட, சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களைச் சேர்த்து பிளாக் வைத்து இருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி சாகுபடி செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய முறையில் விவசாய இலாகா அவர்களுக்குள் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தரிசு நிலங்கள் கொடுப்பதில் புகார் ஏராளமாக வருகிறது. அவற்றை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். நிலம் இல்லாதவர் களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, நான் சொன்ன ஆலோசனைகளை, கருத்துக்களை விவசாய இலாகா பெரும் அளவில் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விவசாயத் திலே மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பாரதி சொன்னானே, இனிய பொழில்கள், நெடிய வயல்கள் எண்ணரும் பெரும் நாடு, கனியும் கிழங்கும் தான்ய வகையும் தனக்கின்றித் தரும் நாடு என்று பெரிய மாபெரும் புரட்சியை நடத்திக் காட்டக்கூடிய அளவில் முனைப்பாக நின்று அதை நிறைவேற்றவேண்டியது நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது என்று எடுத்து கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. மலைச்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

நல்ல பயிற்சியும், திறமையும் ஒருங்கே இணையப் பெற்ற நம்முடைய அமைச்சர், உள்ள நிலைகளை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்த மானியக் கோரிக்கையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தமிழக அரசின் தீவிர விவசாயச் சாகுபடித் திட்டம் பல நன்மைகளை மக்களுக்கு அளித்துவருகிறது. இதே நேரத்தில், 1967-க்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் நிலை என்ன, எப்படி யிருந்தது என்பதை நாம் சற்று நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும். பிண்ணாக்கைத் தின்னு என்று சொன்னதும், பருத்திக் கொட்டை மாட்டுக்கு இல்லை, மனிதனுக்கு என்று சொன்னதும், கற்றாழை மனிதன் வயிற்றுக்கு என்று சொன்னதுமான காலம் அது. அப்படிச் சொன்னவர்கள் அவைகளைத் தின்கின்ற காளைமாட்டுச்

சின்னத்தையே நீதிமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். செந்நெல் வயல்கள், செழுங்கரும்புத் தோட்டங்கள், தின்னக் கனிகள், தெவிட்டாப் பயன் மரங்கள் என்ற அளவில் தமிழக வேளாண்மைத் துறை நிலைமைகளைத் தீவிரமாக உருவாக்கி வருகிறது. பேரறிஞர் பர்னார்ட்ஷா சொன்னார், மனிதன் தேவைப்பட்டதைத் தின்பான், மிருகம் கிடைத்ததைத் தின்னும் என்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில், மனிதன் கிடைத்ததைத் தின்ன வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகுதான் எந்த நேரத்தில் என்ன தேவை என்பதைக் கண்டு உணவு வகைகளில் தேவைப்பட்டதை உண்ணும் அளவுக்கு முன்னேற்றமான, சீரிய முறையில் பணிகளை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்தாகவேண்டும்.

குறிப்பாக, 1971–72-ல் நெல் மட்டும் 50 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறு தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், 4 லட்சம் ஏக்கரில் தமிழக அரசு பயன் பெற இருக்கிறது. கம்பு, எச்.பி. 3 என்ற வகையை 5 லட்சம் ஏக்கரில் தமிழகத்தில் பயிரிட அருமையான திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். பலபோக பயிர்களை 13 லட்சம் ஏக்கரில் தீவிரமான முறையில் பயிரிட திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் மிகவும் போற்றத்தக்க ஒன்று. அந்த அந்தப் பகுதியில் நஞ்சையாக இருந்தால், 2, 3 ஏக்கர் இருந்தாலும், புஞ்சை 5 ஏக்கராக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட சிறு விவசாயிகளுக்கு திட்டம் இருக்கிறது. இது அமுதசுரபி போல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை தமிழக மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

அதேபோல, வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் சில சீர்திருத்தங்களை அமைச்சர் நிச்சயமாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மக்களும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள். விவசாயக் கிணறு வெட்டுவது தேவை என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அரசாங்கக் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டுகிறார்கள். பாவம், வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் வருவதற்குப் பதில், பாறைதான் கிடைக்கிறது. ரூ. 15, 20 ஆயிரம் என்று செலவு செய்து கிணறு வெட்டினால் பாறைதான் கிடைக்கிறது. அப்படிப் பாறை வருவதால், அவனுக்கும் பயன் இல்லை, அரசாங்கத்திற்கும் பயன் இல்லை. ஆகவே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், கலந்து பேசி, இந்த விவசாயக் கிணறுகளை அரசாங்கமே வெட்டிக் கொடுக்க பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். நல்ல தண்ணீர் வருகிறது என்றால், அப்பொழுது அதை விவசாயியிடம் கொடுத்து, கடன் தொகை கொடுத்ததை அவனிடமிருந்து திரும்பப் பெற வேண்டும். தண்ணீர் வராவிட்டால், அதற்கான செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், விவசாயியிடமிருந்து வாங்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட சீரிய முறையை வகுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் புஞ்சை நிலங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பாறை அதிகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, தமிழகம்

முழுவதிலும் கிணறுகள் வெட்டுவதை அரசாங்கமே செய்து விட்டு, பின்னுல் விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொள்வது என்கிற நிலேயை உருவாக்க வேண்டும்.

பயிர் பாதுகாப்பு பொறுத்தவரையில், மனிதனுக்கு எத்தனேயோ மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்டத் தலேநகரத்தில் தலேமை மருந்தகம் இருக்கிறது. இன்னும் பெரிய பெரிய தலேமை இடங்களில் மனிதனுக்கு மருந்தகங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறேம். யாராவது ஒருவனுக்கு காலரா என்ருல், உடனே வான் வருகிறது, மருத்துவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் வருகிருர்கள். ஆனுல் அதேமாதிரி ஒரு இடத்தில் வயலில் பயிருக்கு நோய் கண்டது என்ருல், பயிருக்கு மருத்துவ மனே என்று எங்கும் கிடையாது. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப்பார்த்து, ஆவன செய்தாக வேண்டும். மருத்துவ மனேகளே பயிர்களுக்கும் அமைக்க வேண்டும். ஒன்றிய டெப்போக்களில், அதிகாரிகள் இருப்பது மட்டும் போதாது. பயிர் மருத்துவ மனே என்ற பெயரில் தமிழகம் முழுவதும் எங்கு பார்த்தாலும், பயிர்களேப் பாதுகாக்க மருத்துவ மனேகளேத் திறக்க வேண்டும், நிச்சயமாக இவற்றை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றைமட்டும் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினேக்கிறேன். கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில், என்ஜினியரிங் செக்ஷன் இரண்டு ஜாயின்ட் டைரக்டர்களேக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் டெபுடி டைரக்டர் பதவியை அப்கிரேட் செய்து, ஜாயின்ட் டைரக்டர் என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி மேலூரில் போஸ் கலப்பை தொழிற்சாலே விவசாயிகளுக்கு நல்ல கலப்பைகளே உருவாக்கிக் கொடுக்கிறது. ஒரே கலப்பையில் இரண்டு கொழுக்களே வைத்து உருவாக்கியிருக்கிருர்கள். அந்தத் தொழிற்சாலே உருவாக்கும் இதர கருவிகளேயும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலேயில் வாங்கித் தர அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. மூ. மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய துணேத் தலேவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களேச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக, என்னுடைய பகுதியில் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, செயல் படுத்தப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டுவருகின்றன. குறிப்பாக, 12 லட்ச ரூபாயில் 3 ஏரிகளேப் புதியதாக சீர்படுத்தியும், 9 ஏரிகளே 7 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஆழப்படுத்தியும், 25 கிராமங்களுக்கு மின் இணேப்பு கொடுத்தும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுத்தும், விவசாயக் கடன்களே தள்ளிவைக்க உதவி செய்தும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களே நம்முடைய அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆகவே, கழக அரசுக்கு நன்றியையும் பாராட்டு தலேயும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 ஜூலை 24 [திரு. மூ. மாரிமுத்து]

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நல்லமுறையில் செயல்படுத்தியும் வந்திருக்கிறார்கள். பலபோக பயிர், மலைப்பகுதி மேம்பாடு, சிறு உழவர் மேம்பாடு, பருத்தி மேம்பாடு, பழ உற்பத்தி இப்படி பல திட்டங்கள் உருவாக்கி நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். புல்டோசர் போன்ற இயந்திரங்களை வாங்குவதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இவற்றிலெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, தீவிர கவனம் செலுத்து-வது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவை எல்லாம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யப் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தும்போது, அப்போதைக்கப்போது அனுமதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக செயலாளர், துறையில் வருகின்ற திட்டங்களை விரைவில் அனுமதி கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு பேசிய அமைச்சர் அவர்கள்கூட பருத்தி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக 66 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் மசலவழிக்க அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை விரைவிலேயே மாநில அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து, அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், நல்ல விதை போன்றவைகளைக் கொடுத்து, நல்லவிதத்திலே இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல் கடலை அருவிருத்தித் திட்டத்திலேயும் 85 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே பயன்படும் அளவிலே இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோன்று "பயறு வகைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்" கீழ், விதைப் பெருக்கத்திற்காக விதை பெருக்கும் திட்டத்தில் சுமார் 35 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து, விரைவிலே விவசாயிகளுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று, நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நமது அரசாங்கம் இதிலே நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணம், 1967–68-லே நமது உணவு உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்னாக இருந்தது, 1970–71-லே 70 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், பருவ மழை காலாகாலத்திலே பெய்து வந்தாலும், இந்தத் துறையிலே பணி புரியக் கூடியவர்கள் நல்ல பொறுக்கு விதைகளையும், உரங்களையும், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து போன்றவைகளையும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்திலே கொடுத்து, அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

குறிப்பாக, இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற இயக்குநர், டெபுடி டைரக்டர், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள், விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர், விவசாய உதவியாளர்கள், மேஸ்திரி போன்றவர்கள் நல்லமுறையிலே ஒத்துழைப்பு கொடுத்ததால்தான் இன்றைக்கு உணவுப் பற்றுக்குறை நீங்கி, இதிலே நாம் தன்னிறைவு பெறும் நிலைமையினை கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட உதவிகளை எல்லாம் கொடுத்து ஒத்துழைத்த அரசு அதிகாரிகளுக்கு எனது பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், மேலும் அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகள் நல்ல ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்திலே பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகள் தங்களுக்கும் கெஜட் பதிவு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கைதான். எனவே, மற்ற துறைகளிலே இருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் கெஜட் பதிவு போன்ற சலுகைகளை இதிலே இருக்கின்ற பட்டதாரிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று, பதவி உயர்வு பெற்ற விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளுக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் பாரபட்சமாக இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி வள்ளுவர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறார்,

"சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை"

என்று கூறியதுபோல் நமது கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்திலிருந்து இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய விவசாயத்தை என்னென்ன வகையில் பெருக்கினால் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்களின் அவதி தீரும் என்ற நோக்கத்தை மனதில் கொண்டு, படிப்படியாக தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியால் இன்றைய தினம் அதிகப்படியான அளவில் உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கின்றது. இவ்வாறு பெருக்கப்பட்ட உணவு உற்பத்தி இந்த ஆண்டு 70 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நல்ல முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோல், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல முறையிலே பயிர் செய்வதற்கு, அவர்கள் கையிலே பணம் இல்லாதபோது, அவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து உதவுவதற்காக கூட்டுறவு

[1971 ஜூலை 24 [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதீன்]

வங்கிகள் ஏற்படுத்தி அத்தகைய பண வசதியை உடனுக்குடன் செய்ததற்காக, இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். மற்றும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிலங்களுக்குப் பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால், தற்பொழுது அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹெலிகாப்டர்மூலம் மருந்துகள் அடிக்கப் படுகின்றன. அப்படி மருந்துகள் அடிப்பதற்கு 5 ரூபாய் பணம் வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே மருந்து அடிக்க 10 ரூபாய்வரை பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த 10 ரூபாய் வசூலிப்பது, தனியாக ஒரு நபர் மருந்து அடித்தால் ஆகும் செலவைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொகையை குறைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது தண்ணீர். அந்தத் தண்ணீரானது சில நேரங்களில் எங்களுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சரியான நேரத்திலே கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அது ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி திறக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு 10, 12 நாட்கள் கழித்துத் திறக்கப்பட்டது. இப்படித் திறக்கப்பட்டதால் அங்கு வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய பயிர்கள் எல்லாம் பாழாகும் நிலை ஆகிவிடும். எனவே, தண்ணீர் குறித்த நேரத்திலே விடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் அதிகமாக விவசாயம் செய்யப்படாத நிலைமை யிலே இருக்கின்றன என்றார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே, விவசாயம் செய்யப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், அங்கே பல நீர்த்தேக்கங்கள் இல்லாததால்தான். அவ்வாறு இருக்கும் பகுதியில், நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே "களக்காட்டு மலை" உள்ளது. அதற்கு அருகாமையிலே ஓடும் ஆற்றிலே ஒரு அணையைக் கட்டினால், அது 7,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய உதவும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற நேரத்தில், அந்த உணவு உற்பத்தியைச் செய்கின்ற விவசாயிக்கு வருமானம் மிக குறை வாக இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்ய, 250 ரூபாய் என்னுடைய பகுதியிலே செலவாகிறது. ஆனால், அதிலே இருந்துவருகிற வருமானமோ 450 ரூபாய். எனவே, இலாபம் 200 ரூபாய்தான் 6 மாதத்திற்குப் பயிர் செய்கின்றவர்களுக்கு கிடைக் கின்றது. எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு முயற்சி செய்கிறதோ, அதிலே அக்கறை கொண்டிருக் கிறதோ, அதே போன்று விவசாயிகளின் நிலையையும் உயர்த்து

வதற்கு நம்முடைய அரசு நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை உயர்த்த வேண்டும் இந்த அரசு, அல்லது அவர்கள் விவசாயத்திற்காக வாங்குகின்ற மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் குறைத்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், விவசாயிகள் விவசாயத்திலே அக்கறை காட்டுவார்கள். இந்த மாநிலம் விவசாயத்துறையிலே உபரி மாநிலமாகவே இருந்து, விவசாயப் பொருட்களை மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லி, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1971–72-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பகல் -30. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய நாடு உணவுப் பற்றுக் குறையில் இருந்தது. ஆனால் அந்த நிலை மாறி, உணவு அதிகமாக உற்பத்தியாகும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. 1968–69-ல் 51.05 லட்சம் டன்கள், 1970–71-ல் 67 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தியாகி, 1971–72-ல் 73 லட்சம் டன்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறதென்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படுவது பாராட்டக் கூடியதொன்றாகும். பஞ்சாபும், தமிழகமும் தான் இந்தியாவிலேயே நல்ல விதமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறதென்று பாராட்டப்படுகிறது. சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளி வந்துள்ள "லேண்ட் கிராஸ்ட் காலேஜ்" பத்திரிக்கையில் நிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆறு காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆசைப் படுகிறேன். அதுவும் நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மை செய்கின்ற குடும்பத்திலிருந்து, அந்தத் தொழிலையே செய்கின்றவராக இருக்கிறார். அவருடைய முயற்சி பாராட்டத்தக்கதொன்றாகும். ஆனால் அவருடைய நிலையைப் பார்க்கின்றபோது மிகவும் பரிதாபகரமாகவிருக்கிறது.

நல்ல சமையல் செய்யக்கூடிய மருமகளாக இருந்தாலும், சமையல் கலையிலே தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், சமையலுக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் அனைத்தும், அரிசி மாமியாரிடமும், பருப்பு நாத்தனாரிடமும், இப்படியாக ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்தால், அந்தப் பெண் நல்ல சமையல் செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதைப்போல், அக்ரிகல்சுரல் டிபார்ட்மெண்டைப் பொறுத்தவரையில் பல கூறுகளாகப் பிரிந்திருக்கிறது. அக்ரிகல்சுரல் இன்ஜினீரிங் என்றால், அதற்கு ஒருவரிடம் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. இர்ரிகேஷன் என்றால் இன்னொருவரிடம், அனிமல் ஹஸ்பண்டரி என்றால், அதற்கு இன்னொருவரிடம் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தக்கபடி பணியாற்ற வேண்டுமானால், இந்த இலாகாக்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு

ஒருவரின் கீழே வந்து இயங்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வெற்றி கரமாக இந்த இலாகா நடைபெறுமென்பதை எனது கருத்தாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அக்ரிகல்சுரல் இன்ஜினீரிங் விங் இன்னும் பலப்படுத்தப்படவேண்டும். பஞ்சாபிலே இருப் பதுபோல் மற்றுமுள்ள வெளிநாடுகளில், யு.எஸ்.ஏ., ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் இருப்பதுபோன்று தமிழ்நாட்டு அக்ரிகல்சுரல் இன்ஜீனீரிங்கை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இந்த இலாகாவிற்கு ஒரு சீப் இன்ஜீனீயர் போட்டு அவர் கீழ் இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அவருக்குக் கீழ் இன்னும் அதிகமாக சூப்பிரெண்டெண்டிங் இன்ஜினீயர்கள், அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஜினீயர்கள் போட்டால்தான், அந்தக் காரியம் ஒழுங்காக நடைபெறுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் சாயில் ரிசர்ச் லேபரெட்டரிஸ் 11 இருக்கின்றன. அது போதாது. இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மொபைல் டெஸ்டிங்க் யூனிட் என்று ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கு ஒரு ரிசர்ச் லெபரெட்டரி இருந்தால், நிலத்தினுடைய தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பிளாண்ட் புட் என்று சொல்லி பாஸ்பரஸ், நைட்ரஜன், பொட்டாசியம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட சத்துக்கள் மண்ணிலிருக்கிறது. எந்தெந்த மண்ணில் எவ்வளவு இருக்கிறதென் பதைக் கண்டுபிடித்து என்னென்ன தானியங்களை அதிலே உற்பத்தி செய்யலாம் என்று அறிவுறை விவசாயிகளுக்கு வழங்கினால் நல்ல தாகவிருக்கும். அதற்கு இப்படிப்பட்ட லேபரிட்டரிஸ் தேவைப்படு கின்றன.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு பலவிடங்களில் இருக்கிறது. இப்பொழுது காவிரித் தண்ணீருக்கும் ஆபத்து வரும்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கோவாப்ரேடிவ் இர்ரிகேஷன் பம்பிங்க் செட்டுகள் பல இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டும். ஐம்பது ஏக்கராவுக்குக் குறை வாக இருக்கிறவர்களை ஒன்று சேர்த்து அந்த சொசைடி மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாகத் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீரும். இன்றைய தினம் ஒரு குடியானவன் ஒரு ஐம்பது அடி தோண்டினால் இன்னொருவன் 60 அடி தோண்டி, இப்படியாகப் போட்டா போட்டி போட்டுக்கொண்டு இருவருக்குமே தண்ணீர் இல்லாமல் போகிறது. ஆகவேதான் அமெரிக்கா போன்ற நாடு களில் தனிச் சட்டங்களை அமைத்து இப்படிச் செய்யக்கூடாதென்று ஒழுங்கு முறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் கிடைக் கின்ற தண்ணீரைக்கூடச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. நிறைய வீண் செய்கின்றார்கள். இப்பொழுது உபயோகிக்கின்ற தண்ணீரில் ஏறத்தாழ 40 விழுக்காடு தேவையில்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஒழுங்குபடுத்தினால் இன்னும் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங் களுக்குப் பாசனத் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்தத் தண்ணீர் சப்ளை முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பசுமைப் புரட்சி வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டுமானால், தண்ணீர்ப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. மண்ணுக்கடியிலிருக்கின்ற தண்ணீரைக் கொண்டுவருவது மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற தண்ணீரை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதும் முக்கியமானது.

ஸ்பிரிங்கிளிங் மெத்தேட், டிராக்டர்ஸ், ஸ்ப்ரேயர்ஸ் போன்ற வற்றை ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் நிறையக் கொடுத்து, அதன்மூலம் விவசாயிகள் பயன் பெறச் செய்ய வேண்டும். உலக பாங்கியிலிருந்து கிடைத்த ஐம்பது லட்சம் ரூபாயையும் இதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அடுத்தபடியாக அக்ரிகல்சுரல் யுனிவர்சிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக் கிறது. அதிலே பல ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் செய்கின்றார்கள். இன்றைய தினம் மஞ்சளுக்கும், சேனைக்கிழங்கிற்கும் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. கரும்புக்கு செஸ் போடப்பட்டு அதன்மூலம் இரண்டு கோடியிலிருந்து மூன்று கோடிவரை கிடைக் கிறது. அந்தப் பணத்தில் முப்பது லட்சம் ரூபாய்தான் அதன் இம்ப்ரூவ்மெண்டுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது போதாது, அந்தப் பணம் பூராவையும் இதற்குச் செலவு செய்ய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அடுத்து பனை எக்ஸ்போர்ட் விஷயமாக............(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. என். டென்னிஸ்: தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு கிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு, விவசாயத்தையே நம்பி வாழும் நாடு, நம்முடைய பொருளாதாரம் விவசாயத்தையே நம்பியிருக் கின்ற காரணத்தால், விவசாயம் மேல் நிலைக்கு வந்தால்தான் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் முன்னேறும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய உற்பத்தி ஓரளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவுக்குத் தகுந்தமாதிரி வருமானம் கிடைக்கவில்லை என்பதாக ஒரு பக்கம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், வாங்குகிறவர்கள் தங்களால் வாங்குகின்ற பொருளுக்கு விலை கொடுக்க முடியவில்லையே, பொருள் களின் விலை ஏறிவிட்டதே என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முரண்பாடான நிலைமையை மாற்ற வேண்டியது அவசியம்.

ஜனப்பெருக்கத்திற்கு ஏற்றவாறாக, வாங்குகிறவர்கள் சக்திக்கு ஏற்றவாறாக உற்பத்தி பெருக வேண்டியது மிக அவசியம். அதே போல் விவசாய உற்பத்திக்கும் பெரும் செலவு இருக்கிறது. அதுவும் குறைக்கப்பட வேண்டியது மிக, மிக அவசியமாகும்.

[1971 ஜூலை 24 [திரு. என். டென்னிஸ்]

இன்று உரத்திற்காகவும், விதைக்காகவும், விவசாயக் கருவி களுக்காகவும், விவசாயத் தொழிலுக்குக் கூலி கொடுக்கவும், மாட்டுத் தீனிக்காகவும் ஏராளமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அந்தச் செலவு குறைக்கப்பட வேண்டியது மிக அவசியம். ஆகையினுல் விதை, உரம், விவசாயக் கருவிகள் போன்றவற்றை அரசாங்கம் மானிய விலையில் கடனாக வட்டியின்றிக் கொடுத்தால் அது உதவி யாக இருக்கும். அப்போதுதான் உற்பத்தியாக்குகிற செலவு குறையும். வாங்குகிறவர்களும் சாதாரண விலைக்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும். அரசாங்கம் இவ்விதமாக உற்பத்திப் பெருக் கத்தின் அடிப்படையில் விலையை நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம்.

விவசாயத்திற்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் பெரும் தொகை செலவிடப்படுகிறது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு இத்தொகைகள் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் பூரணமாக இதன் பயனை விவசாயிகள் அடையவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பூரணமாக விவசாயிகள் இதன் பயனை அடையக்கூடிய வகையில் இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய, நடுத்தர, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பரவலாக விவசாயிகள் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங் களினுல்தான் அதிகம் பயன் அடைகிறுர்கள். ஆகவே அங்கங்கே உள்ள குளங்கள் செப்பனிப்பட வேண்டும். ஸ்லுயிஸ் மடைகள் பராமரிக்கப்படவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் காலதாமத மாகிறது. அது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு உரம் மிக அவசியமானது. அதிக அளவில் உரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதும், சரியான முறையில் விநியோகிக் கப்படுவதும் அவசியமாகும்.

விவசாயக் கருவிகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்க விவசாயக் கருவிகளுக்கு விதிக்கப்படுகிற வரிக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும். புதுமுறை விவசாயத் திட்டம்பற்றி சினிமாப் படங்கள்மூலம் விவசாயிகளுக்கு விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் மூலமாக நல்லமுறை யில் விளம்பரம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும். கன்னியாகுமரியில் ஒரு பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் இருந்தது. அது தற்போது பழப்பண்ணையாக மாற்றப்பட்டிருக் கிறது. ஆண்டின் எல்லாக் காலத்திலும் மாம்பழம் இங்குதான் கிடைக்கும். மீண்டும் அதைப் பழ ஆராய்ச்சி நிலையமாகவே ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1968–69-ல் தமிழகத்தின் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தி 51.05 லட்சம்தான். அந்த நிலைமையை மாற்றி 1970–71-ல் நெல் உற்பத்தி மட்டும் 53.03 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தமிழகம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெறவும், உபரி இருப்பு வைத்துக்கொள்ளவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்தத் துறையில் உள்ள ஏனையப் பெருமக்களுக்கும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுத்துறையைப் பொறுத்தமட்டிலும் இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சிபோலில்லாமல் ரசாயன உரங்களை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நேரங்களில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்காதிருந்த அவல நிலையை நீக்கியிருக்கிறார்கள். மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் அங்கங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றன. சிறப்பாக விமானம்மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்து இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இன்னமும் ஆடுதுறை 27, ஐ.ஆர். 8, நமது மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் பெயரைக் கொண்ட கருணா ஆகிய சிறப்பு விதைகளை எல்லாம் ஆராய்ச்சிமூலம் வழங்கி யிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் பாராட்டத்தக்கவையாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த மாவட்ட உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பயிர்கள் வளர்ந்து குவிந்திருக்கிற நிலையில் வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப் படுகிற நிலை ஆண்டுதோறும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தக் காரணத்தினால் குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பயிர் பாதுகாப்புத்திட்டத்தை மத்திய அரசைக் கலந்துகொண்டு நம் அரசு உருவாக்கித்தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பயிர்பாதுகாப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பதாகக் காப்புறுதித் திட்டத்தைச் சொல்கிறாரா?

திரு. என். கிட்டப்பா : மன்னிக்கவும். நான் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைத்தான் சொன்னேன்.

அதேபோல இன்னும் நவீன முறைகளைக் கையாண்டு எலி களினால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளில் இருந்து அந்த மாவட்ட விவசாயிகளை அரசு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

பாசன ஆதாரங்களில் சேதாரமற்ற முறையில் தண்ணீரைப் பயன் படுத்தப் புதுமுறைகளைக் கையாளவேண்டும். ஏ கிளாஸ் சானல்

[1971 ஜூலை 24 [திரு. என். கிட்டப்பா]

என்று சொல்லப்படுகிற கால்வாய்களில் கூட இருபுறமும் சிமின்டினுல் கரை கட்டினுல் தண்ணீர் சேதாரம் பெரும் அளவுக்குக் குறையும்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் எனக்கு முன்னுல் பேசிய உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல—காவேரி, ஆற்றுக்கே பேராபத்து வந்திருக்கிற நிலையில்—கங்கையை காவேரியோடு இணைக்கிற திட்டம் மத்திய அரசோடு தீவிரமாகக் கலந்து பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். இதற்குக் காலமாகும் என்ற காரணத்திஞல் குறிப்பாக, ஆந்திர அரசாங்கத்தோடு பேசி கோதாவரி, கிருஷ்ணு காவேரியை இணைக்கும் திட்டத்தை மத்திய அரசு உருவாக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை நெற்களஞ்சியம் என்பார்கள். "மாடு கட்டிப் போர் அடித்தால் மாளாது என்பதாக யானை கட்டிப் போரடித்தான்" அந்தக் கால சோழ வேந்தர்கள் என்பதாக தஞ்சை, திருச்சி மாவட்ட வளமையைச் சொல்வார்கள். அத்தகைய மாவட்டத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்காக ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த அரசுக்கு மனம் இரங்கவில்லை. நமது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வகையில் உதவி புரிய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்து வது உடனயாக முடியாததாக இருந்தாலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள பாலிடெக்னிக்குகளில் விவசாயப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அங்கு பயில்கிற மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்......

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயத் திற்கு அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறது. ஆனுல் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்ன என்ன மாதிரி செயல்படவேண்டும், என்ன என்ன விதைகளைப் போட வேண்டும், எத்தகைய உரத்தை வைக்கவேண்டும் என்று சொல் கிருர்களோ, அதுபோலவே விவசாயி செய்து, தண்ணீர் என்ருல்—அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை, அந்த டிபார்ட்மென்டில் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக் கிறது. ஆக விவசாய இலாக்காவும், நீர்ப்பாசன இலாக்காவும் ஒன்ருக இணைந்தால்தான் விவசாயத்தை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியும்.

சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனுல், இப்போது—சீலிங் ஆக்ட்—நிலச்சட்டம் போட்டதன் காரணமாக நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாகப் பகிர்ந்ததன் காரணமாக ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள்தான் இருக்கிருர்கள், முன்பெல்லாம் கிராமங் களில் 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருப்பார்கள். தண்ணீர் வரவில்லையென்ருல், கால்வாயை மராமத்து செய்வதற்கோ மற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கோ அதிகாரிகளைப் போய்ப்பார்த்து

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்] 1971 ஜூலை 24]

தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதற்கோ தக்க முயற்சிகளை அவர்களே எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தண்ணீர் வரவில்லை யென்றால், அது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் போய்ப் பார்க்கவோ, மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவோ முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது மனு நீதி நாள் கொண்டாடப்படுகின்றபோது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டால், இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் சொல்லி, அவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் குளங்கள் பற்றியது. குளத்தின் பாசனம் பல பேர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் குளம் தனியாருக்கு இருக்கிறது. குளத்தினுடைய வருமானத்தைக் கொண்டு ஏதாவது கோயில்களுக்கான மண்டபப்படித் திருவிழா போன்ற காரியங்கள் செய்வதற்கு குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். குத்தகைக்கு எடுத்தவர் குளத்தின் ஆயக்கட்டுகளில் உள்ள விளைச்சலைக் கவனியாது குளத்தை அழித்து விடுகிறார்கள். இதனால் சில சமயங்களில் சில விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கோடைக் காலங்களில் முன் கூட்டியே தேவையான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருந்தால் நாற்றுப் பாவுதல் போன்ற மற்ற வேலைகள் செய்ய வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, தனியார் குளங்களையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று, நல்ல விதமாக மராமத்து செய்தால் விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மானவாரிக் குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றால் பாசனம் பெறக்கூடிய ஏக்கர்களையும் அந்தக் குளத்தின் ஆயக் கட்டுகளுக்குப் போதிய அளவு குளங்களில் தண்ணீர் பெருக்கி வைக்க முடியவில்லை. அதுமாதிரி குளங்களில் பயிர்களைப் பாது காக்கும் அளவில் குளங்களை ஆழப்படுத்தி விஸ்தாரப் படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட சில இனம் கிராமங்களில் அரசாங்கத்தினால் செய்யக்கூடிய உரவசதி, கடன் வசதி, வீரிய வித்து வசதி போன்ற நல்ல காரியங்களை அங்குள்ள விவசாயிகள் பெற்று, பயன் அடைய முடியவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனை கிணறுகளுக்குக் கடன் கொடுத்தோம்? அவற்றில் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டி முடிக்கப்பட்டன? எத்தனை கிணறுகளில் பாசன வசதி கிடைத்து பயிர் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், கிணற்றின் தண்ணீர் கிணற்றுக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. வெட்டிய கிணறு இன்னும் நல்ல முறையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை முதல் தடவை, இரண்டாம் தடவை, மூன்றாம் தடவை என்று கொடுக்கிறோம். இதனால் விவசாயிகள் கிணறு வேலையைச் சரியாக முடிக்க முடியவில்லை. பிறகு யாரிடமாவது கடன் வாங்கி, அல்லது அடமானம் வைத்து கிணறு வேலையை பூர்த்தி செய்கிறார்கள். இடையில் கடன் தவணை வந்து

விடுவதால் பணம் கட்ட முடியாமல் அவர்கள் சிலசமயங்களில் நிலத்தையும் விற்றுவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் யார் யாருக்கெல்லாம் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் கொடுத்தோம், யார் யார் கிணறு வெட்டினுர்கள், யார் யார் பாசன வசதி கிடைத்து உற்பத்திச் செய்கிறுர்கள், என்பதையெல்லாம் பார்த்தால், நிச்சயமாக பேர்பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் விவசாயம் செய்யவில்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கிணறு வெட்டுவதை அரசாங்கமே முழுப்பொறுப்பேற்று கிணற்றை வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப் பட்டார்)

திரு. அ. செ. குமாரசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை முதற்கண் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கழக அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதும், "பசுமைப் புரட்சித் திட்டம்" வகுத்து, விவசாயிகளுக்கு நீண்டகால, குறுகிய கால கடன் வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, உரவசதி, வீரிய வித்து வசதி போன்றவற்றையெல்லாம் அளித்ததன் பலனுக தமிழகம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று, பிற மாநிலங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கிறதென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தையும் நிரம்ப கடன் வசதிகளையும் செய்துகொடுத்ததன் பலன் இது. மேலும் விவசாயிகளுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், தொல்லைகளையும் உணர்ந்துள்ள அரசு நீண்டகாலக் கடன் வசதிகளை இன்னும் அதிகப்படுத்தி, அது விரைவில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்விலே நல்ல வசதிகளை அடையக்கூடிய அளவிற்கு, விவசாயிகளின் நல்ல மதிப்பினை இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூரில் குறுகிய மலட்டாறு சுமார் பத்து கிராம விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது மலட்டாறு என்று சொன்னுலும் பல ஏரிகளின் கழிவுநீர் இங்கு வந்து சேருகின்றது. விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களை ஆற்றைக் கடந்து எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் மிகுந்த நஷ்டத்திற்கு விற்பனை செய்கிறுர்கள். ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் போக்குவரத்துச் செலவுக்காக என்று குறைத்துத் தான் வியாபாரிகள் அதை வாங்குகிறுர்கள். கரும்பு டன் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் குறைத்துத்தான் வாங்கப்படுகிறது. ஆற்றைக் கடந்து எடுத்துச் செல்வது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்தாவது அந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கரும்பு உற்பத்தி நல்லபடியாக இருப்பதால் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு பாரி கம்பெனியார் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு, திருவெண்ணெய்நல்லூரினைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பின்னர் இடவசதிகளையும், ரோடு வசதிகளையும், மற்ற வசதிகளையும் கருத்தில்கொண்டு, அங்கிருந்த

சர்க்கரை ஆலையை நெல்லிக்குப்பத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப் பகுதி கரும்பு விவசாயிகள் நீண்ட தொலைவில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைக்கு, மிகுந்தச் செலவில் தங்களுடைய கரும்பை எடுத்துப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், திருவெண்ணெய் நல்லூர் மலட்டாறு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்பதேயாகும். இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கருத்திலே கொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுடன் கலந்து, நல்ல முடிவினை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அதிகமான நேரம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இன்னும் 26 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பேசுவதற்கு நான்கு நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் தருகிறேன். ஐந்து நிமிடங்களில் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வகை செய்துள்ளோம். அதற்குச் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக நீர்ப்பாசன வசதிகள், வீரிய வித்துக்கள், உரவசதி, நோய்த் தடுப்பு போன்றவை முக்கியமானவை. முதலாவதாக நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு இப்போது நமது மாநிலத்தில் வழி இல்லை. ஆகவே, பூமிக்கடியில் இருக்கிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரைவான திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமாகப் போனால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்க முடியும். பலர் கிணறு வேலையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமே கண்மாய்களைப் பழுதுபார்க்க, கால்வாய்களைப் பழுதுபார்க்க செலவிடுவதுபோல பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்காக, கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது அரசாங்கமோ செலவு செய்து கிணறுகளை வெட்டித் தர வேண்டும்.

வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர்தான் மிகவும் முக்கியம். எவ்வளவு வீரிய விதையாயிருந்தாலும் தண்ணீர் வசதி இல்லையென்றால் விளைச்சல் இருக்காது. நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூறியதுபோல கடன் வசதிகளுக்காக கூட்டுறவு மூலமாகவோ, அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு ரேஷன் கார்டு மாதிரி ஒரு

அட்டையைக் கொடுத்து, அதில் நிலத்தின் சர்வே எண், விஸ்தீர்ணம் போன்றவற்றைக் குறித்து, கொடுத்த கடன், திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தவணைகள் போன்றவற்றைக் குறித்து விவசாயிக்கு வேண்டிய கடனைக் கொடுக்க உதவிகளைச் செய்து, கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இன்றைக்கு வீரிய விதை கொடுக்கப்படுகிறது. சில தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் பங்கீட்டு முறையை விட்டுவிடுவதால் கலப்பட மில்லாத விதை கிடைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே நேரடியாக இந்த இலாகாவின் மூலமாக, அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, வீரிய விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நோய்த் தடுப்பு மருந்து பற்றியது. காலரா, வைசூரி போன்ற தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் எப்படி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறதோ அப்படியே பயிர் களுக்கு நோய் வந்தாலும் அரசாங்கமே நோய்த் தடுப்பு மருந்து களைக் கொடுத்து, பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளை அரசாங்கமே இலவசமாக விநியோகிக்க வேண்டும். மேலும், நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கு அரசாங்கமே வாலிபர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, நோய்களைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஒருவர் தன்னுடைய வயலில் மருந்து தெளித்தால், அடுத்தவருடைய வயலிலும் மருந்து தெளிக்கப் பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒருவர் மருந்து தெளித்து, அடுத்தவர் வயலில் நோய் இருக்குமானல், முன்னவர் மருந்து தெளித்தும் பிரயோஜனம் இல்லை. ஒருவர் மருந்து தெளிக்கா விட்டாலும் அதனல் ஏகப்பட்ட நஷ்டங்கள் வருகின்றன. அறவே பலன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் தொத்து நோயைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதுபோல பயிர் நோயைத் தடுப்பதற்கும் அரசாங்கமே தடுப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மின்வசதிகள் உடனடியாகக் கிடைப்பது கிடை யாது. பலவிதமான இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அதோடு அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது விவசாயிகளின்மேல் செய்கின்ற விஷப் பரீட்சையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது; வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உயர்த்த சம்மதிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நண்பகல் 12-00

கடைசியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஐ.ஆர். 8, கருணை, பாரதி போன்ற வீரிய விதைகளைப் போட்டு விவசாயிகள் என்னதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் கூட அவர்களுக்கு போதுமான வருமானம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் உற்பத்தி செய்த உழைப்பாளருக்கு அந்த லாபம் கிடைப் பதில்லை; வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற சாதாரண மக்களுக்கும் அந்த லாபம் கிடைப்பதில்லை. இடையிலே இருக்கின்ற பெருத்த கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற ஏகபோகக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம் கிடைக் கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நேரத்திலே ஒரு விலையாக இருக்கிறது. ஆனால் விற்பனை செய்யும் காலத்தில் வேறு விலையாக இருக்கிறது. அதேபோன்று பருத்தி, கடலை இவற்றை எடுத்துக்கொண்டாலும் பேர்பாதி விலைக்குக்கூட குறைந்த விலைதான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. உற்பத்தி செய்கின்ற நேரத்திலே இருக்கின்ற விலை பின்னாலே இருப்பதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் என்னதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் அவர்கள் வருமானம் பெறமுடியாத நிலைமையில் கடன் சுமை பெருகி அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு காணமுடியாத நிலைமை இருப்பதால் அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள், உழைப்புச் செலவு, கூலி முதலியவற்றையெல்லாம் பார்த்து ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்து அரசாங்கமே ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வாங்கி, திரும்பவும் குறைந்த லாபத்தை வைத்து விற்கக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டிற்கு பல நன்மைகள் கிடைக்க முடியும்............(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே இந்த நாட்டிலே வேறு எந்தத் துறையிலேயும் எடுத்துக் கொண்ட அக்கறையைவிட அதிகமாக—நிரம்பிய அக்கறையை இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகள்பால் காட்டியது. அதன் காரணமாக இந்த நாடு பூராவுமுள்ள விவசாயிகள், நல்ல எண்ணம் கொண்ட விவசாயிகள் உறுதுணையாக இருக்கின்ற நிலைமையில் அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளைச் சிறக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய முழுத் திறமையையும் காட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். அதன் விளைவாக மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்த்து பொறாமைப்படத் தக்க அளவுக்கு இப்படியும் நடக்குமா என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விடத்தக்க அளவுக்கு விவசாயத் துறையிலே மாபெரும் முன்னேற்றத்தை எய்திருக்கிறோம்.

ஒரு காலத்திலே தமிழகம் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற நிலை, ரொட்டிகளைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு தெருவெல்லாம் நின்றுகொண்டிருந்த நிலைமை மாறி, தமிழகம் இன்றைய தினம் உணவுத் துறையிலே மிகப் பெரிய முன்னேற்றம் அடைந்து; அடுத்த மாநிலத்திற்கு நாங்கள் கொடுப்போம் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கின்ற நிலைமையில் தமிழக அரசுக்கும் விவசாயத் துறை அதிகாரிப் பெருமக்களுக்கும் இந்த நாடு பூராவிலும் உள்ளவர்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து நேரம் குறைந்திருப்பதால் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 24] [திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன்]

என்னுடைய பகுதியானது கிணறுகளை நம்பியும் மழையை நம்பியும் இருக்கின்ற பகுதியாகும். அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் எந்த மண்ணுக்கு எந்தப் பயிர் போடவேண்டும் என்பதைக்கூட இன்னும் தெரியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கிக் கொண்டு கிணறுகள் வெட்டுகின்றார்கள். அதுவும் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலே கிணற்றுத் தண்ணீர் கிடைப்பதிலே கவலை இல்லை. ஆனால் அந்தத் தண்ணீருக்கும் விவசாயப் பொருளுக்கும் ஒத்துவராத காரணத்தினாலே குறைந்த பலனைத்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் அடைகின்றார்கள். பெரிய அளவிலே விவசாயத்திலே உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்று நாம் இன்றைக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். ஆனால் எந்த விதை போடவேண்டும், எந்த மண் எந்த பயிருக்குப் பயன்படுகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தினாலே குறைந்த பலனைத்தான் அடைகின்றார்கள். நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு எதைத் தெரிவித்தாலும் தெரிவிக்கா விட்டாலும் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு எந்த மண்ணுக்கு எந்தப் பயிர், எந்த மண்ணுக்கு எந்த நெல், எந்த மண்ணுக்கு எந்தத் துவரை பயிர் செய்தால் நல்லது என்பதை, நிலத்தினுடைய தரத்தை யொட்டி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப்படிச் செய்ததால் இந்த வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் நான் கூறியதைப்போன்று விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச்சொன்னால் மிகப் பெரிய வெற்றி இந்தத் துறையிலே கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே குடுமியான்மலை விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து பெரு லாபத்தைத்தான் பெற்றிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசு முதல்வர் பெயரால் ஒரு பயிர்பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த பண்ணை லாபம் தரத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றது. அங்கே அந்த ஆராய்ச்சி நிலையமும் இருக்கிறது. எனவே வரவிருக்கிற விவசாயக் கல்லூரியை அந்தப் பண்ணையிலே அமைக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறை மானியத்திலே அதிக உறுப்பினர்கள் பங்குபெற இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் தொகுதி குறைகளைத் தெரிவித்தால் அவற்றுக்குப் பதில் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். கோவை நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்......

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): கோவை செழியன்தான் இருக்கிறார், கோவை நெடுஞ்செழியன் இல்லை.

திரு. கு. அ. பொம்மன் : கோவை செழியன்தான். இந்தத் துறை எப்படி இருக்கிறது என்றால் விவசாயத்துறை தனியாகவும் உணவுத்துறை தனியாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலைநாடுகளிலேயெல்லாம்கூட ஒன்றாகத்தான் இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நம் மத்திய சர்க்காரிலும் இரண்டும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுதான் இருக்கிறது. எனவே இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்தால் வேலைகளும் துரிதமாக நடைபெருகும் தன்னிறைவு பெற வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பதைப் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

கனம் மொய்தீன் அவர்கள் தம் பேச்சில், பூச்சிகொல்லி மருந்துகளைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் கொடுத்துவந்தார்கள். அவைகள் பாதி விலையிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது ஆனால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பிருந்து முழு விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். எனவே மீண்டும் பாதி விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைப்பகுதிகள் மேம்பாடுத் திட்டம் இந்தோ-ஜெர்மன் உதவியுடன் திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது நடைமுறையிலுள்ளது. நீலகிரி ஜில்லாவிலே அங்கே நெல்போன்ற பயிர்கள் கிடையாது, உருளைக்கிழங்கைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. முட்டைக் கோஸ் போன்ற காய்கறிகள்தான் விளையும். அங்கே அதற்காக ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள். அங்கே கோல்டன் நெமோடே, லேட் பிளைட் போன்ற வியாதிகள் இருந்து வருகின்றன. அதற்கு தஸனித் என்ற மருந்தைத் தெளிக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து அனுப்பியிருப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் நீலகிரி, பழனி, ஜவ்வாதுமலை எல்லாம் ஒருங்கே சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறது என்றால், அது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அது மட்டுமல்ல, கூடலூர் பகுதிக்கும் ஜெர்மானியத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இஞ்சி, மஞ்சள், கமுகு, தென்னை இதுபோன்ற நாற்றுப் பண்ணைகள் அமைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அந்த தட்ப வெட்ப நிலை பொருத்தமாய் இருப்பதால் கமுகு, தென்னை போன்றவைகளுக்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, கூடலூர் தாலுக்காவில் என் தொகுதியில் ஏதோ சிலசில சமவெளிகளில் மட்டும் நெல் பயிராகின்றது. மேட்டுப்பாங்கான இடத்திலே ராகி போன்றவைகளை வைப்பதால், இந்த விவசாயங்களுக்கு மழையையே எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஆங்காங்கு உள்ள சிறு ஓடைகளின் பேரில் சிறுசிறு அணைகளாகக் கட்டினால், மழையில்லாத காலங்களில் நெல்லுக்கு நீர் பாய்ச்சப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில அதிலும் கூடலூர் விவசாயத் தொழிலாளர் கூலியிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்

[1971 சூலை 24 [திரு. கு. அ. பொம்மன்]

கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறை இப்பொழுது இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருப்பதால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனல் விவசாயக் கல்லூரி சாத்தியமில்லை யென்ருலும் பாலிடெக்னிக்காவது ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலை நகரத்திலும் வைத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து நவீன முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெரும் தன்னிறைவு பெற வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பி.வி.எஸ்ஸி. படித்தவர்களுக்கு கெஜெட் அந்தஸ்து கொடுத்திருப்பதைப்போல், அக்ரிகல்சுரலில் பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்களுக்கும் கெஜெட் அந்தஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மே. சி. தூயமணி : மாண்புமிகு மாமன்ற மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திறமை மிக்க இந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை நிறைந்த இதயத்தோடு வரவேற்றுப் பேச நல்கிய வாய்ப்புக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ இருபதாண்டு காலம் இந்தக் கோட்டையில் உள்ள முதலமைச்சர் நாற்காலியை ஒரே கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சி அலங்கரித்து வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ பேராண்மைமிக்க பெரியவர்களெல்லாம் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்களாக இருந்து இந்த நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்து வந்திருக்கிருர்கள். கோட்டைக்குக் கோட்டை கொடி கட்டி, கொடி மரத்திற்குக் கொடி மரம் சங்கிலிகள் பிணைத்து இந்த நாட்டை அடக்கி ஆண்ட நல்லவர்கள் சாதித்த சாதனை என்ன என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டுத் தெருக்களிலே ஒரு பிடி அரிசிக்கு வழியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களும், ஒரு கவளம் சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் நிலைமையுந்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே காட்சிப்பொருளாக இருந்தது என்பதை நாம் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த இருபதாண்டு காலமாக வறட்சிப் பள்ளத்தாக்கிலே வீழ்ந்துகிடந்த வேளாண்மைத் துறையை நினைவிலே நிறுத்திவைத்து இன்றைய கலைஞர் அரசு சாதித்துள்ள புரட்சிகரமான மாற்றத்தையும், புயல்வேக சாதனைகள் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தான் இருக்கின்ற வேறுபாடுகளை, ஏற்றத்தாழ்வுகளை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பீடத்திலே அமர்ந்து அரசோச்சத் தொடங்குகிற நேரத்திலே சுற்றிச் சூழ்ந்திருந்த கடுமையான சூழ்நிலையை வான் பொய்த்த வறட்சியான இழிநிலையை நாம் மறந்திருக்க முடியாது. இந்த மாநிலத்தின் இயல்பான மழையளவு 920 மில்லி மீட்டர் என்றிருக்க 1968-ஆம் ஆண்டு 742 மில்லி மீட்டர் மழையே பெய்தது. 1969–70-ஆம் ஆண்டிலும் தென்மேற்கு பருவமழை போதுமானதாக இல்லை. 1969–70-இல் இயல்பான மழையளவு 307 மில்லி மீட்டராக இருக்க 237 மில்லி மீட்டர் மழைதான் பெய்தது.

[திரு. மே. சி. தூயமணி] 1971 ஜூலை 24]

இப்படி இயற்கை அன்னையால் ஏமாற்றப்பட்ட நிலையிலும் இத்தனை இடுக்கண்களையும் இடையூறுகளையும் மீறி பைந்தமிழ் நாட்டில் கலைஞரின் ஆட்சி பசுமைப்புரட்சியை உருவாக்கிக் காட்டி யிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 72 கோடி ரூபாய்த் திட்டமென்ற ஏ.ஆர்.சி. திட்டத்தின் மூலமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 25 ஆயிரம் புதிய கிணறுகளை வெட்டவும், 11 ஆயிரம் கிணறுகளை ஆழப் படுத்தவும், 34,600 பம்பு செட்டுகளை இணைக்கவும், 15,000 வடிமுனை குழாய்களை பொருத்தவும், 3,000 டிராக்டர்கள் வாங்கவுமான முற் போக்கான காரியங்களை இந்த அரசு மின்னல் வேகத்திலே நிறை வேற்ற முழு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது.

இதுமட்டிலும் அல்ல, 1966–67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான அரிசியின் அளவு 31.91 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் அதே நேரத் தில் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான அரிசியின் அளவு 45.32 லட்சம் டன்களாகும். 1970–71-ஆம் ஆண்டு 49 லட்சம் டன் களாகும். இதைப்போலவே 1966–67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங்களின் மொத்த அளவு 54.58 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் 1969–70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங் களின் மொத்த அளவு 63 லட்சம் டன்களாகும். 1970–71-ஆம் ஆண்டு 67 லட்சம் டன்களும், 1971–72-லே 71 லட்சம் டன்களும் உணவு உற்பத்தி உயருகிற அளவுக்கு இந்த அரசு உன்னத நிலையை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட சாதனைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும் இந்த நேரத்தில் எனது தொகுதியிலே உள்ள வேதனைக்குரலையும் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்வது எனது இன்றியமையாக் கடமையாகக் கருதுகின்றேன். மோகனத்திலே ஆரம்பித்த நான் முகாரியிலே முடிப்பதாக யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக் கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலேயே மிகமிக வறட்சியான பகுதி என்று சொன்னால், அது எனது அவினாசி வட்டம், மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைத்தான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். வேளாண்மைத் தொழிலையே நம்பி வாழ்ந்த எனது பகுதிவாழ் விவசாயப் பெருங் குடி மக்கள் மழையில்லாத காரணத்தாலும், நூற்றுக்கணக்கான அடிகள் கிணற்றை ஆழப்படுத்தியும் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத் தால் வெளி மாநிலங்களுக்கு வேதனைக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனது பகுதியிலே இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கொள்ளேகாலம், மைசூர், சாம்ராஜ் நகர் ஆகிய இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து செல்லுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கொடுமையான பிரச்னை களுக்கு உடனடிப் பரிகாரம் கிடைக்க தமிழக அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றுத் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொண்டு வேளாண்மைத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. நா. வே. குருசாமி: தலைவரவர்களே, 1971–72-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்

1971 ஜூலை 24] [திரு. நா. வே. குருசாமி]

கொண்டுவந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் உத்தரவாதத்தின் பெயரில் தேசியமயமாக்கப் பட்ட பேங்குகளால் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற் குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அதைச் சரியான முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பித் தராததால் அரசாங்கத்திற்கு வங்கிகள் மூலம் நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதுவும் சிலருக்குக் கொடுத்த கடன் பழைய பம்பு செட்டுகளை விவசாயிகள் வைத்திருந்தாலும் குறிப்பாகச் சிலருக்கு எலெக்ட்ரிக் கரண்ட் சப்ளை கொடுக்காமலும் அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்காமல் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை யில் இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் மூலமாக என்ன முடிவெடுத்தார் கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாகப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளைப் பூச்சிகள் வந்ததற்குப்பிறகோ அல்லது பூச்சி வருவதற்கான அறிகுறிகள் தென் பட்ட பிறகோதான் மருந்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவ்வாறில் லாமல் தடுப்புக்காவல் முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கு விவசாயி களுக்கு வேண்டிய வழிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு மாவட்டம் தோறும் நிலையம் ஏற்படுத்தி, அதற்காக மெஷின்களை நல்ல கண்டிஷனோடு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள் கிறேன். தெளிப்பதற்கான நல்ல முறையில் பயிற்சி பெற்ற பட்ட தாரிகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி பெருகியிருந்தாலும் அதைப் பெறுவதில் காலதாமதமும், பண விரயமும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான ஆண்டிப்பட்டி பகுதியில் கடந்த ஐந்தாண்டுக்காலமாக பருவமழை பொய்த்து, அங்கேயுள்ள விவசாயிகள், அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும், கூட்டுறவு வங்கிகளால் வழங்கப்பட்ட கடன்களையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் மிகவும் அவதியுறுகிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய கடன்களை ஓரளவு ஒற்றி வைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, விவசாயத்துறை நாட்டிலேயே பெரும் வளர்ச்சியடைய வேண்டிய துறை. பெரும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்தவும் இருக்கின்ற துறையிலே விவசாயத்துறைக்கு ஈடான துறை வேறு எதுவும் இல்லை. இன்றையதினம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட தொழில்துறையை வளரச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும்கூட விவசாயத்தைத்தான் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தால்தான், தொழில்துறையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். ஆகவே இந்த விவசாயத் துறையில் எந்த அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் பார்த்தால், விவசாயம்தான் தேசிய

உற்பத்தியிலே 50 சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 70 சதவிகித மக்கள். ஆகவே, 70 சதவிகித மக்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது.

விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களது வருவாய் குறைவாகத்தான் இருக்கும். தொழிற்துறையில் இருப்பவர்களையும் சேர்த்துக் கணக்கிடுகிற நேரத்திலே கூடுதலாகக் காணப்படுகிறதே தவிர, விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய பொருளாதார வளம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இதை அபிவிருத்தி செய்ய பட்ஜெட்டில் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. கணக்குப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். சென்ற வருஷம் 18 கோடி 98 லட்சம், இந்த வருஷம் 20 கோடி 53 லட்சம்; இந்த அதிகப்படியான ஒரு கோடி 83 லட்சத்திலே எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்கு 1 கோடி 45 லட்சம் போய்விடுகிறது. டிராவலிங் 21 லட்சம்; அதர் எக்ஸ்பென்ஸஸ் 84 லட்சம்; ஒர்க்கிங் எக்ஸ்பென்ஸஸ் 63 லட்சம் என்ற வகையில் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். மெட்டீரியலாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது சென்ற ஆண்டை விட 131 லட்சம் குறைந்துவிட்டது. பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்படாவிட்டாலும் அதிகமாகச் செலவு செய்யக்கூடாது என்று இல்லை. இந்த 131 லட்சம் என்ற அளவுக்காவது சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவில் செலவழிக்க முன்வர வேண்டும். அடுத்த வருஷம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலில் படித்தவர்கள் ஊக்கம் கொண்டு ஈடுபட காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பழைய கால முறைப்படி மாடுகளை வைத்து விவசாயம் செய்வது என்றால் படித்தவர்கள் வேலை செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். அதிக அளவுக்கு நிலம் இருந்தால்தான் பெரிய டிராக்டர்களை வைத்துக்கொள்ள முடியும். 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சிறுசிறு இயந்திரங்களை வைத்து உழுவதற்கு அவற்றை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். பவர் டில்லர்ஸ் 10,000 ரூபாய், 12,000 ரூபாய் என்று இருப்பதைத் தடுத்து 3,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய்க்குள் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் இதிலே ஈடுபடத் தயங்குகிறார்கள். இந்த மாதிரி இயந்திரங்களை எல்லாம் கொடுத்து அவர்கள் இந்த வேலையிலே ஈடுபட ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

பூச்சி கொல்லிக்கு இப்போது வேண்டிய உதவி செய்து வருகிறார்கள். குறைந்த விலையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கிடைக்கவும், ஸ்ப்ரேயர்ஸ், டஸ்டர்ஸ் கொடுக்கவும் வகை செய்திருப்பது போதாது. கிராமங்கள்தோறும் ஜனத்தொகை விஸ்தீரணத்திற்கு ஏற்ப 5 பேர் 10 பேருக்குப் பயிற்சி கொடுத்து

1971 ஜூலை 24] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவர்கள் ஆங்காங்கு போய் ஸ்ப்ரே செய்யவேண்டும். ஸ்ப்ரேயர்சை மட்டும் வாடகைக்குக் கொடுப்பதால், அதை அடிப்பதற்கு ஆள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் செய்ய அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் எலித் தொந்தரவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எலி அழிக்கும் அழிவு சொல்லுந்தரமல்ல. தினந்தோறும் எலி பிடித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். என்னுடைய நிலத்திலேயே தினந்தோறும் 150 எலிகள் பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. எலிகளைப் பிடிப்பதற்காக என்னுடைய 15 ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவு செய்திருக்கிறேன். இப்போது இருக்கும் தானியங்களை எல்லாம் சேகரித்துக் கொண்டுபோய் வளைக்குள் வைத்துக்கொண்டு கோடையில் உள்ளேயே இருக்கின்றன. ஆகவே, கோடையில் எலி பிடிக்கும் வேலையை ஆரம்பிப்பது நல்லது ஒரு எலிக்கு கால் ரூபாய் வீதம் கூடக் கொடுக்கலாம். அரசு கிராமங்கள் தோறும் அப்படிப்பட்ட முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எலி பிடி வாரம் என்று ஒரு வாரத்தையாவது வைத்து இருக்கின்ற எலிகளை எல்லாம் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எலி ஒழிப்பு வாரம் என்று ஒரு வாரமோ, இரு வாரமோ வைக்கலாம்.

கம்யூனிடி வெல் ரொம்பவும் முக்கியமானது. நாங்கள் நிலத்தை எல்லாம் ஒன்று சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அது சாத்தியமல்ல என்று சொன்னார்கள். கன்சாலிடேஷன் ஆப் ஹோல்டிங்ஸ் மிகமிக அவசியம். இதைப்பற்றிப் புனல் பரிசிலனை செய்யவேண்டும். கம்யூனிடி வெல்ஸ் போடவேண்டும். கவர்ன்மென்ட் போர் வெல் ஸ்கீமை மறுபடியும் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பசுந்தாள் உரத்திலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கெல்லாம் நவீன முறைகளைப் பற்றிப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். ரிப்ரஷர் கோர்ஸ் என்று ஆரம்பித்து ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு இடத்தில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும்.

நிலப் பரிசோதனையை இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருமுறை பண்ணுகிறார்கள். இந்த வருஷம் உரம் போடுகிறார்கள். வருகிற வருஷம் வளம் குறைந்துவிடக் கூடும். ஆகவே, ஒரு தடவை பரிசோதனை செய்துவிட்டால் போதாது. அடிக்கடி பரிசோதனை பண்ண வேண்டும். ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் மண் பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு பரிசோதனை நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

டிப்ளமா கோர்ஸ் ஒன்று வைக்கலாம். விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு மூன்று வருஷ கோர்ஸ் ஒன்று ஆரம்பிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யும் பண்ணைகள் ஆடுதுறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கியில் உள்ளவர்கள் அங்கு சென்று பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 10 ஏக்கரிலாவது மாதிரி விவசாயப் பண்ணை வைக்கவேண்டும். எக்ஸ்டென்ஷன்

ஆபீசர்கள் அங்கு போய் அதற்கு உதவ வேண்டும். இப்போது அக்ரிகல்சுரல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் மருந்து விற்பனைக் கணக்கு, விதை வாங்கிக் கொடுத்த கணக்கு ஆகியவற்றைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பு நம் தலையில் வந்து விழுந்துவிடக் கூடாதே என்று அவர்கள் வெறும் கணக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கணக்குப் பார்க்கும் பொறுப்பை வேறு யாருக்காவது அளித்துவிட்டு விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க இவர்கள் கவனம் செலுத்தச் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளை நேரடியாக இந்த அக்ரிகல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் சந்தித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயத் துறையினுடைய வளர்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய வல்லுநர்களில் இருந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வரையிலும் பாராட்டிப் புகழத்தக்க வகையில் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி 1970-71-ம் ஆண்டில் 70.71 லட்சம் டன் அளவுக்கு பெருகியிருப்பது இந்த அரசையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் ஏனைய அலுவலர்களையும் பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இதிலே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகம், வேளாண்மைத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் போன்ற கழகங்களை அமைத்து சாதாரண விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வகை செய்திருக்கிறார்கள். பூச்சிகளை அழிக்க பூச்சி மருந்தை விமான மூலம் தெளிக்கும் காட்சியையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு விவசாயத் தொழில் நம்முடைய மாநிலத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயத் தொழில் வள்ளுவர் காலத்தில் இருந்து பாராட்டப்பட்ட ஒரு தொழிலாகும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னாலும் புலவர்களாலும், அரசர்களாலும், வல்லுநர்களாலும் பாராட்டிப் புகழப்பட்ட தொழிலில் இன்றையதினம் சில இடையூறுகளும், கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் எந்தத் தொழிலை யார் செய்தாலும், குறிப்பாக ஒரு தொழிற்சாலையை ஒருவர் வைத்திருந்தால், அந்தத் தொழிலில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களுக்கு, போட்டிருக்கிற முதலீடு, அதற்கு ஏற்படுகின்ற செலவு, தொழிலாளர்களுடைய ஊதியம், இயந்திரங் களின் தேய்மானம் எல்லாவற்றையும் போட்டுப் பார்த்து விலையை அந்தத் தொழிலதிபர் நிர்ணயிக்கிறார். ஆனால் விவசாயத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை பிரதானமான தொழிலாக இருந்தாலும் விவசாயம்

செய்யக்கூடியவர் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவதில்லை. அவர்கள் நிலத்திற்கு ஒரு மதிப்பு போட்டு, அல்லது அவர்கள் உழைப்பிற்கு ஒரு செலவு போட்டு, அல்லது அவர்களால் செலவழிக்கப்படும் தொகைக்கு வட்டி போட்டு உற்பத்தியாகும் விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் அவர்களே செய்யாமல் அதை வாங்க வருகிற வியாபாரி அந்த விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார். ஆகவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே விவசாய விளை பொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட வேண்டும். அல்லது அரசாங்கமே அந்த விவசாய விளைபொருள் களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்து, இந்த இந்த உற்பத்திக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு செலவாகியுள்ளது, ஆகவே அவை இவைகளின் விலைகள் இவ்வளவு என்று விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு தெள்ளத்தெளிவான விளக்கத்தை அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(8) அமைச்சரின் அறிக்கை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிக்க உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி நியமனம்பற்றிய அவை முன்னவரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): சட்டப் பேரவை 82-வது விதியின்கீழ் அவை முன்னவர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசு ஆணை ஒன்றினை இந்த அவைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். 23—7—1971 அன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சில அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிப்பதற்காக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்துள்ளது என்ற செய்தியை அறிவிக் கிறேன்.

(7) 1971–72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி. பிற்பகல்

* திரு. சி. க. வடிவேலு: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு 1967-க்குப் பிறகு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் மிகுந்த அக்கறையோடு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். பொதுவாக 1967-க்கு முன் தமிழ கத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு எந்தளவிற்கு சீர்கெட்டு இருந்தது என்றும் 1967-க்குப் பிறகு எந்தளவிற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கும்போது தமிழக அரசு நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதைப் போலவே அரசாங்க ஊழியர்களும் அந்தளவிற்கு உற்சாகத்தோடு இருந்திருக் கிறார்கள் என்பதையும் பாராட்டுகிறேன். தமிழக அரசு மூன்று கோட்டங்களை விவசாய உற்பத்திக் கோட்டங்கள் என்று தேர்ந் தெடுத்திருக்கிறது. முசிரி, பட்டுக்கோட்டை, கடலூர் இவை உணவு உற்பத்தியை அதிக அளவில் செய்யக்கூடிய கோட்டங்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோல் திருச்சி மாவட்டம் ஒரு மத்தியப் பகுதியாக இருப்பதினால், தஞ்சை, திருச்சி இவை விவசாயத்துறையில் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருப்பதால் அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் பயன்பட ஏதுவாகும்.

எங்கள் பகுதியில் காட்டுப்புதூர், தொட்டியம் போன்ற இடங்களில் வாழைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூச்சித் தொல்லையினால் அங்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைத் துவக்கவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. அத்திட்டம் வருவதுபற்றி அதிகாரிகள் மக்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் அத்திட்டப்படியுள்ள வேலைகளைத் துவங்கும்போது தான் மக்களுக்கு அதைப்பற்றி தெரியவந்தது.

பொதுவாக விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு திட்டம் தேவையா இல்லையா என்று அவர்களை அணுகிக் கேட்ட பிறகு அதைச் செயல் படுத்துவது நல்லது.

அடுத்து, பாவிரிப் பிரச்சினையில் இந்த அரசு மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை மற்ற மாநிலங்கள் உணரும் வகையில் நாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். காவேரித் தண்ணீர் சிக்கல்கள் ஏதாவது வரும்போது நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்.

பொதுப்பணித் துறையிலிருந்து வாய்க்காலிலிருந்து தூர் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது ஏக்கருக்கு ரூ. 5 என்று கட்டண வரிதான் வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருகினால்தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். வாய்க்கால்களிலிருந்து தூர் எடுக்க பி.டபிள்யூ.டி.-க்கு அதிகமான அளவில் தொகை ஒதுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். சில ஊர்களில் கேணிகள் வெட்டுவதற்கு நிலவள வங்கிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கிறோம். அது, 800 அடி என்றிருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கடன் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் எங்கிருக்கிறார்கள், எங்கிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து விவசாயிகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கும் தமிழக அரசைப் பாராட்டி நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ப. முத்துசாமி: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக என்னென்ன முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமோ, ரசாயன உரமாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது மண் பரிசோதனையாக இருந்தாலும் சரி, எதுவாகயிருந்தாலும் சரி, அவற்றையெல்லாம் எடுத்து விவசாயத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறார்கள்.

1971 ஜூலை 24] [திரு. ப. முத்துசாமி]

அதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாய உற்பத்தி மிக முக்கியமானது என்றாலும், நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது ஏற்கனவே இருக்கிற இடம்தான்.

பயிர்கள் நன்கு விளைவதற்கு உயிர்நாடி போன்றது தண்ணீர் ஆகும். பருவ மழை வருடாவருடம் குறைந்து வரும்போது, இருக்கிற வசதியை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யவேண்டிய தொரு நிலை இருப்பதால், வருடா வருடம் விவசாயம் குறைந்து கொண்டுவரும் நிலையில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று பூமிக்கடியில் உள்ள நீரூற்றுகளிலிருந்து நீரை குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் வெளியே கொண்டு வந்து பயன்படுத்த வேண்டும். விவசாயத் துறை தனியாக இல்லாமல் மற்றத் துறை களின் உதவியோடு முன்னேற முடியும் என்ற கருத்தையும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தெரு விளக்கிற்குக் கொடுக் கப்படுகிற முக்கியத்துவத்தைப் போல் விவசாய பம்ப் செட்ஸ் இணைக்கக் கூடிய காரியத்திலும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் விளைச்சலை நாம் பெருக்க முடியும்.

கூட்டுறவுத் துறை விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்றதாகும். இங்கு விவசாயிகள் மேம்பாடு திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தை அமைக்கும்போது எந்தப் பகுதியாகயிருந்தாலும், அந்தப் பகுதியில் ஏ.ஆர்.ஸி. திட்டம் நடைமுறையில் இருந்தால் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கும் அதன் கண்டிஷன்ஸ் பொருந்தும். ஏ.ஆர்.ஸி. திட்டம் அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் கிணறுகள் வெட்ட கண்டிஷன்ஸ் போடுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மோட்டார் வைக்க கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். வேடசெந்தூர், அறவாக்குறிச்சி போன்றயிடங்களில் இந்தக் கண்டிஷன்ஸ் இருப்ப தால், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் புதுக்கிணறு கள் வெட்டுவதற்கு லோன் கொடுப்பதில்லை. மோட்டார்கள் வாங்க லோன் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டங்களை பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்க்கவேண்டும். இப்போது எங்கள் பகுதியில் மோட்டார் வைக்க வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. புதுச் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டங்கள் நீக்கப்படவேண்டும்.

பிற்போக்கான பகுதிகள் இன்னும் பிற்போக்கான பகுதி களாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட பகுதி களுக்கு ஒருசில சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். இதுகுறித்து ஒரு கவன ஈர்ப்பு தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒரு சில சலுகைகள் அளிக்க வில்லை என்றால் அவை பிற்பட்ட பகுதிகளாகவே இருக்க நேரிடும்.

[1971 ஜூலை 24 [திரு. ப. முத்துசாமி]

அடுத்து, விவசாயக் கருவிகள் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வாடகைக்குக் கொடுப்பதற்கு. ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ட்ராக்டர்கள் போன்ற கருவிகளுக்கு பழுது ஏற்பட்டால் தொலை தூரத்திற்குக் கொண்டு சென்று பழுது பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, பொறுக்கு விதைகள். பொறுக்கு விதையைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதை கொடுத்தால் தான் தரமான தான்யங்களை அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படி விதைகளைக் கொடுக்கும் அரசாங்க டெப்போக்களில், விதைகளை மட்டும் விற்றால் போதாது. அந்த விதைகள் நல்ல விளைச்சலைத் தரக் கூடியவைதானா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டும். விற்பவர்கள் என்று மட்டும் இல்லாமல், அதை வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள் பலன் பெறுகிறார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டு வரும் நமது அரசு, இந்த மான்யத்தின் மீது ஒதுக்கக் கேட்டு இருக்கும் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கட்டாந்தரையப்பரப்பை, காட்டை, வெறுந்தரையை, வெட்டிப் பயன் படுத்தி வேர்வை தனைப்பாய்ச்சி, பாறைப்பிளந்து உணவு படைக்கும் தொழிலுக்காய், ஏரைப்பிடித்து உழும் ஓர் ஏழைத்திருவுருவாய், கடவுளைக் காண்பதாய் கவிஞர் தாகூர் சொன்னார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வேளாண்மைப் பற்றிய பேச்சா கவியரங்கமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாட் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். கவிதை நமது சட்ட மன்றத்தில் கூறப்பட்டால், அது பாராட்ட வேண்டியதாகும். வேளாண்மையைப் பற்றி ஏராளமான காவியங்கள், கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மறைந்த மாமேதை அண்ணாவோ, ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண விரும்பினார். அதனால் தான் அவர் வழி நிற்கும் கலைஞர் அரசு வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது என்பதை இந்த வேளாண்மை மானியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைக் கூறி, அதை ஆதரிக்கும் வகையில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலே பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறி, இந்த வேளாண்மைத் துறை கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டு காலமாக என்னென்ன பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறது, அதன் காரணமாக நம்முடைய தமிழகம் உணவுத்துறையிலே தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது என்பதையும் இந்த மானியத்தின் மூலமாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக் கிறது. புள்ளி விவரத்தின்படி நம்முடைய நாட்டின் உற்பத்திப் பெருக்கம், ஒரு போக நிலங்கள், இன்று இரண்டு போக நிலங்கள் பலபோக நிலங்களாக மாற்றப்படுகிற அளவுக்கு பல அம்சத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கை மிக தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1971 ஜூலை 24] [திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

அதேபோல் அவர்களுக்கென்று சிறு விவசாய மேம்பாட்டு நிறுவனத்தையும், ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டு திட்டத்தையும் செயல்படுத்தி இருக்கிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி, திருச்சி மாவட்டத்தில்—திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டி தாலூக்காவிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை தாலூக்காவிலும்—பல பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி இருப்பதை இந்த மான்யக் கோரிக்கை மூலமாக அறிகிறோம்.

அதேநேரத்தில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள், மான்யக்கோரிக்கை தந்து இருக்கும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் வந்திருக்கும் சோழ வள நாட்டின் தலை நகர் பகுதியில் இருக்கும், நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் கந்தர்வகோட்டைப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கையிலே இருக்கும் புண்ணுக்கு கண்ணாடி காட்டத் தேவையில்லை என்பதால், இப்படிப்பட்ட ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களை நான் சார்ந்து இருக்கிற பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு பயன் அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000 ஏக்கரிலிருந்து 8,000 ஏக்கர் வரை குறிப்பாக 80 பேர் கொண்ட 8 குழுக்கள் 400 பெரிய விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பயன் பெறத்தக்க அளவுக்குள்ள தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரத்தநாடு பகுதியோடு, கந்தர்வக்கோட்டையையும் இணைத்து அந்தப் பகுதியில் விவசாயப் புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா வகையிலும் பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு பசுமை இருந்தாலும், பல பகுதிகளில் பல இடங்களில் அப்படி இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சிறு விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று பெயரளவில் எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, குறிப்பாக கந்தர்வ கோட்டைப் பகுதிகள் முன்னேற்றத்திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இந்த கந்தர்வகோட்டை பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதி. 20–30 மைல்கள் காடுகள் இருக்கின்றன. வறண்ட காற்று அடிக்கும் பகுதி, இந்தப் பகுதியில் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்யத்தக்க அளவுக்கு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள், குறிப்பாக அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவர்கள், அதற்கு வழி வகை செய்வார்கள் என்று கருதி, என் தொகுதி மீது பற்றும் பாசமும் வைத்து அதை கவனிக்க முன் கை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதக்கூடிய விவசாயத்துறை கடந்த 20 ஆண்டுகளாக மெலிந்து வளைந்து காணப்பட்ட ஒரு சோகமான காட்சியை நாடு

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கண்டது. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதவி ஏற்ற பிறகு இந்த வளைந்த முதுகெலும்பு நிமிர்ந்து நின்று கட்டிளம் காளைக்கு இருக்கும் முறுக்கோடு அது விளங்கும் நிலையை நாட்டிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பசுமைப்புரட்சியை அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள். இந்த அறிக்கையிலே நம்முடைய நாட்டின் முதுகெலும்பாக கருதக்கூடிய......

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர், சார், 20 வருஷங்களாக மெலிந்து வளைந்து காணப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் தான் நிமிர்ந்து நிற்கும் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அம்மையார் அவர்கள் அன்று இருந்த நிலை நிமிர்ந்து இருந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வேன், நம்முடைய அங்கத்தினர் அவர்கள் நிமிர்ந்தது என்பதற்கு ஒரு இலக்கணத்தில் ஒரு புதிய பொருளைக் கண்டு இருக்கிறார்கள். நிமிர்ந்து இருந்தது என்பதற்கு அவர்கள் சொல்கிற பதிலை அவர்கள் தான் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறார்களே தவிர நாட்டு மக்கள் நிமிர்ந்தது என்றால் என்ன, வளைந்தது என்றால் என்ன என்பதை நல்ல முறையில் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்று நம்முடைய பசுமைப் புரட்சியைப் ஏற்படுத்திய அந்த மாமேதைக்கு, நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு, அந்த மாமேதைக்கு என் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்று இருந்த நிலை என்ன, இன்று இருக்கிற நிலை என்ன? அன்று ஒரு படி அரிசி வாங்குவதற்காக, ½ படி அரிசி வாங்குவதற்காக நம்முடைய தாய்மார்களும், பெண்களும், இரவிலே சென்று தெருவிலே நின்று மறு நாள் மாலை வரையிலே கூட அரிசி கிடைக்காமல், ஆங்காங்கே மயக்கமுற்று விழுந்த நிலைபோய், இன்று சாதாரணமாக எல்லா இடங்களிலும் அரிசி கிடைக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலை முறுக்கேறிய நிலை இல்லை என்று யாராவது சொன்னால், அவர்களுடைய அந்த செய்கைக்கு நான் பரிதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இந்த மான்யத்திலே நான் ஒன்றை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன். இன்று நம் நாட்டிலே கண்டிருக்கிற முன்னேற்றம் பலவீனமான முன்னேற்றம், நாம் முன்னேற்றப்பாதையில் இன்னும் வெகு தூரம் செல்ல வேண்டியவர்கள் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. நம்முடைய விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமானால், நீர் வளம் பெருக வேண்டும். நில வளம் பெருக வேண்டும். மக்களின் உழைப்பு பெருக வேண்டும்.

அந்த வகையில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1971 ஜூலை 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நான் வாழ்கிற பகுதி பாலாற்றை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய பகுதி. அந்தப் பாலாறு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. என்னுடைய பகுதியில் நீர்ப் பாசனத்திற்காக பயன்படும் வகையில் கிணறுகள், ஏரிகள் இல்லை. நீர் இருக்கவேண்டுமானால் நல்ல மழை இருக்கவேண்டும். மழை தவறிவிட்டால் அங்கே நீர் வளத்திற்கு, நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழி இல்லாமல் விவசாயிகள் தவிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மழை பெயகிற நேரத்தில் நாம் கவனமாக இருந்து நீரைத் தேக்கி வைத்தால்தான் விவசாயிகளுடைய வாழ்வில் நாம் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்ற நிலை என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது. நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மெக்கனுமலை என்று ஒரு மலை இருக்கிறது. நல்ல மழை பெய்தால் அந்த மலையிலிருந்து ஊற்று எடுத்து பெருகும் காறுைகள் எங்கோ வயல் வெளிகளில் ஓடி, விவசாயத்திற்கு பயன்படாமல் சென்று விடுகிறது.

ஆகையினால், அங்கே வெள்ளைக் குட்டை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டினால், அந்த நீரைக்கொண்டு பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பயன்படுத்த முடியும். ஆகவே, வெள்ளைக்குட்டையில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்ட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயத்தில் ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கும் காறுநி லிருந்துதான் தண்ணீர் வரவேண்டும். அது பெரிய ஏரி. ஆனால் வருஷம் பூராவும் நீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு நீர் வரும் வகையில் தடுப்பு ஒன்று கட்டினால், ஆலங்காயம் ஏரிக்கு பாயும் வழி ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பாலாற்றின் புல்லூரு என்ற இடத்தில் ஒரு அணைக் கட்டும் திட்டம் இருந்தது. 20 ஆண்டு காலமாகியும் திட்டம் நிறை வேற்றப்படவில்லை. அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பார்க்க வேண்டும். பாலாறுக்கு மைசூரிலிருந்து நுழைகின்ற நுழை வாயில் ஒரு அணைக்கட்டி தேக்கினால், அது நீராறு ஆகி, விவசாயி களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையினை பாராட்டுகிறேன். பல வகைகளில் கொடுக்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்ட, விவசாயக் கருவிகள் வாங்க, உரங்கள் வாங்க, விதைகள் வாங்க என்று இப்படி பல்வேறு வகைகளில் கொடுக்கிறார் கள். ஆனால் இவற்றைத் தவணை முறையாகக் கொடுக்காமல், ஒரே தவணையில் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

பாலாறு பேசின் ரூல்ஸ் என்று இருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சம் கவனித்து, அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாணியம்பாடியில், வெகு தூரத்தில் உள்ள ஆலங்காயத்தில் கேணிகள் வெட்டத் தடை போடுகிறார்கள். அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சென்னையிலே வாஷர்மென்பேட்டையில் அக்ரிகல்சுரல் எஞ்ஜினியரிங் ஓர்க் ஷாப் இருக்கிறது. அங்கே செய்யப்படும் நல்ல கருவிகள் வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். நல்ல லாபத்தில் நடக்கிறது. ஆனால் வேண்டிய அளவுக்கு அங்கே வேலைகள் கொடுப்பதில்லை என்று அறிகிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் கவனித்து, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதால், அவர்களும் இதையெல்லாம் கவனித்து, நல்ல வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மானியத்தை வரவேற்று, அரசைப் பாராட்டி முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தீவிர சாகுபடி திட்டம், மேம்பாடுத் திட்டம், பரிசுத் திட்டம், மூன்று போக சாகுபடித் திட்டம் என்று பல திட்டங்கள் மூலமாக பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் இந்த அரசு, விவசாயிகளின் உற்சாகத்தைப் பாதிக்கும் வகையிலும் இந்தத் திட்டங்களைப் பாதிக்கும் வகையில் இந்த விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இந்த விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவின் மூலம், உச்சவரம்பு சட்டத்தில், ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு இருக்கும் விளக்கப்படி, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் விளக்கப்படி, இந்த மூன்று போக சாகுபடி திட்டம் பாதிக்கப்படும். என்னுடைய கம்பம் பகுதியில், மூன்று போக சாகுபடி திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இரண்டு முறை நெல் சாகுபடியும், மூன்றாவது முறையாக இரண்டு கொட்டையுள்ள நிலக்கடலையையும் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமானால், இந்த மூன்றாவது நிலக்கடலை சாகுபடியை விவசாயிகள் கைவிட்டுவிடுவார்கள். காரணம், 14 ஏக்கர் நஞ்சை பூமியில் மூன்றாவது முறையாக நிலக்கடலையை பயிரிட்டால், அது 20 ஏக்கர் என்ற அளவில் போகிறது. அப்படிப் போகும்போது, அவர்களுக்கு சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. திருத்த மசோதாவின்படி வருமானத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் வரி செலுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, 14 ஏக்கர் நிலத்தில் மூன்றாவது போகம் நிலக்கடலை சாகுபடி செய்தால், எப்படி அது உச்சவரம்புச் சட்டப்படி 20 ஏக்கர் என்று ஆகிவிடும் என்பது புரியவில்லை. அதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதா இப்பொழுது என் கைவசம் இல்லை. அது வந்தவுடன் சொல்கிறேன். அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத்தான் சொல்கிறேன்.

[1971 ஜூலை 24

THIUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : In the Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1971, it has been stated tha

"two-thirds of an acre of land used for growing groundnut (irrigated)."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கில் 2/3 ஏக்கர் என்று இருந்தாலும், அது ஒரு ஏக்கராகத்தான் கணக்கிடப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது வருமான வரியைப் பொருத்தது. 15 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் என்று இருக்கிறது. முப்போக சாகுபடி அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால் : இதிலே திருத்தம் என்னவென்றால், ஒரே பூமியில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளைச்சல் செய்தால், குறைந்த அளவு சாகுபடி செய்வதைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நிலக்கடலை சாகுபடி விகிதா சாரத்தைத்தான் எடுப்பார்கள். வருமானத்தின் அடிப்படையில் விவசாயிகள் வரி செலுத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பவுண்டிங் ரேட்டைவிட தொந்தரவாக இருக்கிறது. சிக்கல்கள் நிறைய இருக்கின்றன. சிரமங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் கொடுக்கும் கணக்கை வருமான வரி அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள் வார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் எந்த அடிப்படையில் விவசாய வருமானத்தை நிர்ணயிக் கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத விஷயம். நிலக்கடலை சாகுபடியால் வரும் லாபத்தை விட, அதிகாரி யினால் ஏற்படும் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரே பகுதியில் ஒருவர் பூச்சி மருந்து அடிக்கவில்லை என்றால், ரசாயன உரம் போடவில்லை என்றால், விளைச்சல் குறைவாக இருக்கும். அடுத்த நிலக்காரனுக்குக் கூடுதலாகத்தான் இருக்கும். அதேபோல, ஒரு விவசாயிக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால், வசதியுள்ளவர்கள் விளைச்சலை அதிகப்படுத்தி, நியாயமாக விற்கலாம். பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்கள், பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக, முன்பணம் போட்டு, அதையும் செய்யமுடியாது. விளைச்சலைக் காட்டித்தான் முன் பணம் பெற வேண்டியதாக இருக் கிறது. அந்த அடிப்படையில் என்ன வருமானம் வருகிறது என்று எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும்? வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் நியாயம் கிடைக்கும் என்பது இல்லாததால்தான் அப்பீல், ட்ரைப் யூனல், ஹைகோர்ட்டு என்று இருக்கிறது.

நிலவங்கிகள் மூலம் நிதி திரட்டி கடன் கொடுத்து, கிணறுகள் வெட்டி, பம்பு செட்டு வைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமானால், அதிலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் விளக்கத்தினால், 2½ ஏக்கர் திராட்சை சாகுபடி செய்தால், 7 ஏக்கர் வாழை, 8 ஏக்கர் மிளகாய் என்றால் அது 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் போகிறது. கம்பவுண்டிங் ரேட் என்ற உரிமை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. நிச்சயமாக இது திட்டத்தை பாதிக்கும். விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டி, மின்சாரத்தின் மூலம் திட்டத்தை அமுல்படுத்த முயற்சிக்க

மாட்டார்கள். இன்னமும் அந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமாக வில்லை. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் ஆர்வம் உள்ள அமைச்சர். விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் குறைகளை அறிந்து, சட்டமாக்காமல் ஒத்திப் போட்டிருக்கும் மசோதாவை, நிரந்தரமாக கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, கைவிட முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இவற்றை குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்தியில் 1971-72-ஆம் ஆண்டு 73 இலட்சம் டன் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், அதேசமயம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்க, பொது மக்களோ விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், இதற்கு காரணம் என்னவென்றால் இடையிலே உள்ள தரகர்களும், வியாபாரிகளும், கமிஷன் ஏஜெண்டுகளும் தான் காரணம். எனவே, இவர்களை எல்லாம் நீக்கும் விதத்திலே காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் 133 அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரியகுளம் கோட்டாட்சிப் பகுதியிலே எந்த விதமான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடமும் அமைக்கப் படவில்லை.

அது மாத்திரமில்லை, மத்திய அரசின் உதவியுடன் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயில் ஒருங்கிணைந்த விற்பனை கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரீதியிலே தேனியிலே பருத்திக்கும், மிளகாயிக்கும் ஒரு விற்பனை கூடமும், கம்பத்திலே நிலக்கடலை, மற்ற நவ தானியங்களுக்கு ஒரு விற்பனைக் கூடமும் அமைத்துக் கொடுக்குமாறு இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துப் பேசிய இந்த "கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்" மேலே பல கட்சிகள் சார்பாக வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூட அதை வலியுறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த கிராப் இன்ஷூரன்சை உறுதியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம், மிகப் பயன் தரும் நெல் வகைகளை 1969-70-லே 28 லட்சம் ஏக்கரில் பயன்படுத்தி 45 லட்சம் டன்தான் உணவு தானிய உற்பத்தி ஆயிற்று. ஆனால், 1971-72-லே 50 லட்சம் ஏக்கரில் அந்த நெல்லைப் பயன்படுத்தி விளைச்சலை 54 லட்சம் டன்னாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதில் அவர்களுக்கு காலா காலத்திலே கிடைக்க வேண்டிய மழை கிடைக்காததால், விளைச்சல் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைதான் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனவே, இதில் அவர்களுக்குக் காலா காலத்திலே இந்த "கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்" திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்தவனாக இரண்டொரு வார்த்தைகளை நான் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த விவசாயத் துறையில் முன்பு அரசியல் துறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்களை விட இப்பொழுது ஆட்சி நடத்துபவர்கள் இந்தத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதில் தப்பு இல்லை. நன்றி உள்ளத்தோடும், மனிதாபிமானத்தோடும் இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். அதற்கு கட்சி உணர்ச்சி தேவையில்லை. முன்பு

[1971 ஜூலை 24

[திரு. திருப்பூர். ஏ. எம். மொய்தீன்]

இருந்த கஷ்ட நிலைமையும், முன்பு இருந்த தொல்லையும், முன்பு விவசாயிகளுக்கு இருந்த சிரமமும் ஓரளவேனும் இந்த சர்க்கார் கவனித்து மாற்றியிருக்கிறது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கு தயங்கவில்லை. மூன்றாவதாக, முன்பு இருந்த நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்கான காரணத்தை நான் இப்பொழுது கூற விரும்பவில்லை, அது அவசியமும் இல்லை. எனக்குப் பின்னாலே இருக்கிறவர்கள் இப்படி நான் சொல்லும் பொழுது குறுக்கிடுவார்கள் என்ற அச்சமும் எனக்கிருக்கிறது. நான் குறிக்கிடக் கூடாது என்பதற்காக மிகவும் அடக்கத்தோடு பேச வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்களால் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஓட்டு அளித்தவர்களை தெருவிலே நிறுத்தினார்கள். பையை வைத்துக்கொண்டு பகல் முழுவதும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு முரணான ஒரு நிலையை உருவாக்கினார்கள். அது இப்பொழுது ஒரேயடியாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மக்கள் நடுத்தெருவிலே நிற்கவில்லை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மக்கள் நடுத் தெருவிலே நிற்கவில்லை என்று, ஓரத்திலே தான் நின்றிருந்தார்கள், காரணம் தெருவிலே ஓடும் வண்டி மேலே ஏறிவிடாமல் இருக்க. அப்படி நின்று கொண்டிருந்தவர்களிலே நானும் ஒருவன் தான், ஏனென்றால், நமக்கும் தேவை இருக்கிறது என்பதால். அந்தத் தொல்லையில் இருந்து இப்பொழுது மாற்றம் அளித்திருக்கும் இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லுவதிலே குற்றமில்லை. விவசாயத் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் போதுமான உதவியை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு அவர்கள் இயலாமல் இருந்தார்கள், புரியாமல் இருந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்லவில்லை. இப்போதைய சூழ்நிலை அது எல்லாம் நீங்கப் பெற்று, விவசாயிகளும் மக்களும் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலையினை நான் பார்க்கும் பொழுது, இந்த அரசை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே பாராட்டிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: rose.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேச நேரமில்லை. எனினும், அவர்கள் ஒரு 5 நிமிடத்திலே பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Mr. Deputy Speaker, Sir, subject to your ruling, I will make my speech as briefly as possible.

இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் கீழே ரூ. 18,87,83,100-க்கு கோரப்பட்ட தொகை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலே, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருந்தாலும், அதிலே மிக முக்கியமானது இடங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே திட்டங்களை அமுல் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். எல்லா விவசாயப் பொருள்களும், நெல்லும் நியாயமான விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள உதவும் வர்த்தக கழகங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் பல நாட்களாக கூறி வருகிறோம். இதன் அடிப்படையிலே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூலை 24

தான் ஏற்கனவே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே பேசிய மணலி கந்தசாமி அவர்களும், அழகிரிசாமி அவர்களும் விவரமாக இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள்.

நான் இப்பொழுது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மாவட்டத்திற்கு ஒரு அரசாங்கப் பண்ணை அமைக்க வேண்டும் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்டிக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடும், சோவியத் யூனியனின் உதவி யோடும், திருச்சி மாவட்டத்திலே குடுமியான்மலையிலே இருக்கும் பண்ணையை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்ணை அமைய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அத்தோடு, நாம் வருஷத் திற்கு ஒரு பண்ணை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவிலே காரியங் களைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், ரசாயன தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீர் சரியாக திருப்பி விடப்படாததால், பல இடங்களிலே விவசாயத்திற்குத் தடங்கலாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, மேட்டூரிலே இருக்கும் மேட்டூர் கெமிகல் இண்டஸ்டிரீஸ் கழிக்கும் கழிவு நீரினால், அங்கே பக்கத்திலே இருக்கும் கிணற்றுத் தண்ணீர் பாதிக்கப்பட்டு குடி நீர் பஞ்சமே வரக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அத்தோடு, பயிர் செய்யப்பட முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. எனவே, இந்தக் கழிவு நீரை வேறு இடத்திலே கொண்டுபோய் விடும் அளவிலே சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் நகரத்திலே உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையின் கழிவு நீரும் இத்தகைய பல துன்பங்களைக் கொடுத்து, அங்கிருக்கும் மக்கள் எல்லாம் அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை எல்லாம் போக்க ஆவன நடவடிக்கை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பள்ளிகளிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஆரம்பத்திலேயே இந்த விவசாயத்தைப் பற்றி போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வீட்டிலே இருக்கும் மாணவர்களுக்கு —அப்படி கிராமங்களிலே இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஜில்லா அக்கிரி கல்சர் ஆபிசர் வகுப்புகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். டிராக்டர்களுக்காக வாங்கப்படும் சார்ஜ் குறைக்கப்பட வேண்டும். இதைச் செய்து, டிராக்டர்கள் சுலபமான முறையிலே கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். நீலகிரி மாவட்டத்தில், கூடலூர் பகுதியில், எருமாடு என்ற இடத்திலே ஏராளமான விவசாயத் தொழி லாளர்கள் தாங்கள் பயிர் செய்துகொண்டிருந்த காட்டு நிலங்களிலே இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அப் பகுதிகளிலே 7, 8 வருஷங்களாக விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்து வந்த 45 குடும்பங்களை அங்கே வெளி யேற்றியிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து அவர் களுக்கு பட்டா கொடுக்கும் நிலைமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே, குறைந்த விலைக்கு அவைகளை கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும். மேல் நாடுகளான ஜப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலே எந்த

[1971 ஜூலை 24 [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அளவுக்கு பெர்ட்டிலைசரை உபயோகிக்கிறார்களோ, அதைவிட நாம் மிகக் குறைவாகத்தான் இந்த உரங்களை உபயோகிக்கிறோம். இதற்குக் காரணம், இந்த உரங்களின் விலை அதிகமாக இருப்பதுதான். இன்னும் சொல்லப்போனால், சைனாவிலே இந்த உரத்தை இலவச மாக விவசாயிகளுக்குத் தருகிறார்கள்.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விவசாயிகளுக்கு மிக, மிக அவசியம். இதிலே, அகில இந்திய சர்வே என்ன சொல்லுகிறது என்றால், இந்தப் பூச்சிகளினால் உற்பத்தியில் 3-ல் ஒரு பங்கு பாதிக்கப் படுகிறது என்றார்கள். எனவே, இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைக் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுத்து, அந்த மருந்தை "பவர் ஸ்பிரேயர்" மூலமாக அடிப்பதற்கு வாலிபர்களுக்கு பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மைசூர், வங்காளம் போன்ற பகுதிகளிலே "தைசூல்" என்ற மருந்து இப்படி இலவசமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருவது இந்த அரசுக்குத் தெரியும். எனவே, அப்படிப்பட்ட மருந்து களையும் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பவானியிலே அமுலில் உள்ள "பயிர் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை" மாற்ற வேண்டும். அங்கே, பவானிக்கு அருகாமையிலே நஞ்சை பயிர் விவசாயிகள் பயிரிட்டால், அதற்காக அவர்களின் மேல் 'தண்டத் தீர்வை' போடப்படுகிறது. ஒருவர் 100 ஏக்கர் விவசாயம் செய்தால், வருஷத்திலே ஒரு கன அடி தண்ணீர் விடுவது என்பதை மாற்றி, அதை 80 ஏக்கரா என்று வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், எம். சி. உகான்டா 5 என்ற உயர்ந்த ரக பருத்திகளை விளைவிப்பவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, தேனி, கோவை, ராஜ பாளையம் போன்ற பகுதிகளிலே இப்படிப்பட்ட பருத்திகளை பயிரிடு பவர்களுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட் டிருக்கிறது. திருச்சியிலே அப்படி ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். சென்னையிலே இருக்கிற கால்நடைக் கல்லூரி யும், கோயம்புத்தூரிலே இருக்கிற "ஹோம் சயின்ஸ்" கல்லூரியும் இந்த பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டால், அப்பொழுது தான் இந்த பல்கலைக் கழகம் முழுமை பெற்றதாகவும், ஒழுங்காகவும் இருக்க முடியும். அப்படிச் செய்தால் தான், அவைகளை விவசாய பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்ல முடியும்.

அடுத்து, கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அந்தப் பணங்களை வாங்கி கிணறு வெட்ட முடியாத நிலைமை தான் பல இடங்களிலே இருந்து வருகிறது. எனவே, இந்தக் கிணறு வெட்டும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்று, கிணறுகளை வெட்டித் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இது கிழக்கு தஞ்சைக்கு மாத்திரம்

பொருந்துமாறு இருக்கிறது. இந்த குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை, மேலே தஞ்சைக்கும் மற்றும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம். அதை இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு, இது ஒரு முக்கியமான மானியமாக இருந்தாலும்கூட—நான் இதை இந்தச் சபையிலே சொல்லக்கூடாது என்றாலும்கூட—அடுத்த ஆண்டாவது இந்த வேளாண்மைத்துறை மீது இரண்டு தினங்களாவது விவாதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின் மீது இங்கே பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் பலர் தெரிவிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் உணருகிறேன். தெரிவித்தவர்களும் முழுமையாகத் தெரிவிக்கவில்லை என்பதனையும் உணர்கிறேன். அதற்குக் காரணம் போதிய காலம் இல்லாத நிலைமைதான். இருந்தாலும் அவர்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் எனக்கு அறிவிப்பார்களேயானால், அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய முடிந்தவற்றை செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்யவிருக்கிறேன் என்பதை முதலிலே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த விவாதத்தில் நல்ல பல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களும் மற்ற துறைகளைச் சார்ந்த மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது நடந்த விவாதத்தின்போது இருந்த மாதிரியில்லாமல், இதிலே எனக்கு மிகுந்த துணையாகவிருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். காரணம், இங்கே வேளாண்மை தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பல குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலே எனக்கு நிறையப் பழக்கமிருக்கின்ற காரணத்தாலே, இப்படிப்பட்டத் தொல்லைகளை நானும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் என்ற காரணத்தாலும் அவற்றை நிறைவேற்றுவேன் என்று திடமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய அந்த நம்பிக்கை வீண் போகாமல் செயலாற்ற முயற்சிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன குறைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பதற்கு இங்கே நான் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்புப் புத்தகத்தில் விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர் விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் அரசு விதைப் பண்ணைகளிலே நட்டமாகி, மூன்று விதைப் பண்ணைகளை நான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு மூடியிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு, பல புதிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகள் உற்பத்

தியைப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, அந்த விவசாயக் குடும்பத்தினருடைய நிலைமை உயரவில்லை என்பதையும் அவர் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்.

எனக்கு ஞாபகத்திற்கு ஒன்று வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய வேலைக்காரி என்ற படத்தில் 'பார் முழுதும் ஏர் முனையிலே உழவன் பாட்டிலே கொண்டாட்டம் போடுது, அந்த ஏர் பிடிக்கும் குடும்பம்..............' என்று அவர் எழுதிக் காட்டினார். அதனுடைய முற்பகுதி இப்பொழுது முடிந்து பிற்பகுதி இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அந்த உழவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக பலவிதத் திட்டங்களையெல்லாம் இன்றைய அரசு நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய இந்த அரசு பொறுப் பேற்றதற்குப் பிறகு வேளாண்மைத்துறையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற குடும்பங்களுக்குப் பல்வேறான துறையிலும் நல்லபடி உதவி செய்து வருகிறதென்பதை உழவர்களும் மற்றவர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முஸ்லீம்லீக் தலைவர் முகைதீன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் வேளாண்மைத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அவர்கள் எந்தக் கட்சியாகவிருந்தாலும் அவர்களெல்லாம் தமிழக அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாக இங்கே பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், தனியாக இருக்கின்றபோது நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப் பிட்டார்கள். அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் பேசுகிறபோதும் சொன்னார்கள். பாசனம் உயர்ந்திருக்கிறதென்றால், அணைகள் எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அணைகளைக் கட்டி விட்டாலும் உழவன் நிமிர்ந்து நடக்க முடியாது என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு பழமொழி சொல்வதுண்டு, "எண்ணெய் செலவழிந்ததே தவிர பிள்ளை பிழைக்கவில்லை' என்று. 'ஆபரேஷன் சக்ஸஸ்புல், பேஷண்ட் கொலாப்ஸ்ட்' என்றும் சொல்வார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு பல கோடி ரூபாய் செலவில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

சிறு சிறு பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்தி, குளங்கள் தூர் எடுத்தல், ஏரிகளை அமைத்தல், தண்ணீர் தேங்குவதற்குப் பல குட்டைகளை அமைத்தல், மழை காலங்களில் மழைத் தண்ணீர் வீணாகாமல் தேங்கி வைப்பதற்கு வழி வகைகள், இப்படியாகப் பல சிறு, சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி தமிழகத்தை முன்னேற்ற முடியுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் பசுமைப் புரட்சி என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டப்படி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அந்த முறையில் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட $17\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக போக்கு வரத்துச் சாலைகள் அமைத்தல், குளங்கள், ஏரிகள் முதலியவற்றை தூர் எடுத்து ஆழப்படுத்துதல் போன்ற காரியங்களுக்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். அதைப் போலவே வேறு பல திட்டங்களும் இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

நண்பர் மலைச்சாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டதையே கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி பேசுகிறபோதும் சொன்னார்கள். சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டி அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முடியுமென்று சொன்னார்கள். சமுதாயக் கிணறுகள் ஏறத்தாழ 15, 20 ஏக்கர் நிலமுள்ளவர்களுக்கு வெட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதேபோல் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டி பாசன வசதி செய்வதற்குள் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டிய கெடுபிடி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இன்னும் விவசாயிகள் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் இல்லாமல் எந்த முன்னேற்றத்திற்காகக் கடன் வாங்கினார்களோ, அதைச் செய்யாமல், அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் அந்த நிலத்தையே விற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றதென்பதை நானும் அறிவேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்குவதற்காக நம்முடைய அரசு இன்றைய தினம் அக்ரிகல்சுரல் சர்விஸ் செண்டர்ஸ் என்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக சிறு சிறு விவசாயிகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்காக குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து அதிலே தண்ணீர் வந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து தண்ணீர் தீர்வையாவது வாங்கிக் கொள்ளலாம். அப்படி வராமல் போய்விட்டால் அவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படாது. நட்டமுமில்லை. அப்படி ஒரு திட்டத்தைச் செயல் படுத்துவதற்கு இன்றைய தினம் மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து, அது ஏற்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படவிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கே உரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை போய் அதை நம்முடைய மாநிலம் தனது பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காகப் பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை இன்றையதினம் செலவு செய்து வருகிறதென்றால், அது மிகையாகாது. இந்த அரசு இப்பொழுது அதற்காக மானியம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டிலேதான் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தப் பகுதியிலுமில்லை. பதினைந்து சதவீதம் இப்பொழுது குறைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனாலே இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டு வருகிற நட்டம் பல இலட்ச ரூபாயாகும், உரங்களின் விலையை மத்திய அரசு 1—3—1969 முதல் உயர்த்தியிருந்தாலும், உழவர்களுடைய நல்வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசு 30—11—1969 வரையில் எல்லா உரங்களுக்கும் விலையை உயர்த்தாமல் பழைய விலைக்கே விற்றுக்கொண்டு வந்தது. 1—12—1969க்குப் பின்னால் எளிதில் விற்பனையாகும் யூரியா, அம்மோனியா சல்பேட் நீங்கலாக ஏனைய என்.பி.கே. போன்ற உரங்கள் தொடர்ந்து பழைய விலைக்கே 31—3—1972 வரையில் விற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படி விற்பதால் மாநில அரசுக்கு 1970-71ல் ஒரு கோடி அறுபத்திஒன்பது இலட்சம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1971-72ல் அந்த விதத்தில் ரூபாய் 35 இலட்சம் நட்டமேற்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே இரண்டு கோடி ரூபாய் அந்த வகையில் நட்டமேற்படுகிறது.

1971 ஜூலை 24

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதுமாத்திரம் அல்ல. பல ஆண்டுகளாக சரியான எடையில் உரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டு வந்தது. அந்தக் குறையைப் போக்க அந்த உரங்கள் சரியான எடையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதுமாத்திரம் அல்ல. பழைய ஸ்டாக் இருந்த காரணத்திஞல் உரத்தை எடுத்துப் போகும்போது நைந்து போன சாக்கிலிருந்து பொத்து அவை கீழே கொட்டுவதும் அதனல் உரம் விவசாயிகளுக்குக் குறைவதும் தெரியவந்தது. அதன் காரணமாக இந்த ஆண்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு புதுச் சாக்குகளில் மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படி மாற்றிக் கொடுக்கிறபோது எடைபோட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், புதுச் சாக்குக்காக ரூ. 2 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இதுவரை 50 கிலோகிராம், 100 கிலோ. கிராம் என்ற அளவில் மூட்டையாகத்தான் உரம் கொடுக்கப்பட்டது. சில்லரையாக விவசாயிகள் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை என்கிற புகார் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக சில்லரையில் கேட்கிறவர் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும், அதற்காக 2 பைசா அதிகமாக வாங்கலாம் என்பதாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்ஞர்கள். நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். பிற மாநிலங்கள் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் நம் மாநிலம் ஒன்றில் தான் அதிகமான மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது விவசாயத்திற்கு. நான் மின்சாரத்துறை அமைச்சரிடமும் கேட்டுக் கொண்டேன். இப்போதே 50 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குகிற திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது பூர்த்தி யானவுடன் புதியதாக வெட்டப்படுகிற கிணறுகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை, எளிய விவசாய மக்களுக்கு எல்லாம் குறைந்த விலையில் மின் சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்றையதினம் 8 கோடி வரையில் தமிழ் நாடுதான் நட்டப்பட்டு வருகிறது என்ருல் மிகை யாகாது. விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க இந்த அரசு எல்லா. நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளத் தயங்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவேரி நீர்ப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக எத்தகைய பெரும் கஷ்டம் வர இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். இதுபற்றி அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து எடுக்கிற முடிவுப்படி பெரிய போராட்டமே நடத்த வேண்டியதாக இருந்தாலும் தயங்குவதில்லை என்கிற உறுதியை எடுத்துக்கொண்டிருக் கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் இருக்கின்ற தண்ணீரை எந்த அளவுக்குச் சிக்கன மாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும். இதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு—வாடர் மானேஜ்மெண்ட் என்கிற பெயரில் பரிட்சார்த்தமாக ஆடுதுறையில் உடனே ஆரம்பிக்க மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் செயல்பட இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை அண்ணா பண்ணையிலும், கலைஞர் கருணாநிதி மண்வள பாதுகாப்பு நிலையத்திலும் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்னும் கமுகு, இஞ்சி திட்டங்களைச் சொன்னார்கள். கடலூர் பகுதியில் இஞ்சி பெரும் அளவுக்குப் பயிரிடப்படுகிறது. இண்டோ, ஜெர்மன் உதவியுடன் இந்தப் பகுதி பூராவும் இஞ்சி பயிரிட இருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கிற ஒரு சிக்கல் இன்னமும் அந்தப் பகுதியில் நிலம் யாரைச் சேர்ந்தது, கேரள அரசாங்கத்ததா என்கிற தகராறு இருக்கிறது. பல விவசாயிகள் திடீர் திடீர் என்று வெளியேற்றப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். அதுபற்றியும் அரசு கவனித்து வருகிறது. இஞ்சிக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே, அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குக் கடன் மற்ற உதவிகளை அளித்து அங்கே நல்ல முறையில் இஞ்சி பயிரிட ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

உற்பத்தி செய்யப்படுகிறவற்றை விற்பதற்கும் சரியான சந்தை வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொடர் கூட்டத்திலேயே சட்டம் வந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன். ஒழுங்குமுறை விற்பனை சந்தைக் கூடங்கள் மாவட்டங்கள்தோறும் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

நம்முடைய விவசாயிகளிடம் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் என்னவென்றால் எதையாவது சொன்னால் உடனே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இன்னும் பழங்கால முறையில் இருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 8 போடுங்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்குத் தெரியாததோ என்கிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தை நானே பல இடங்களில் அறிந்திருக்கிறேன். ஐ.ஆர். 8 அமோக விளைச்சல் தரும் என்றால் எங்களுக்கு ஐயா போதும் என்பார்கள். சில இடங்களில் ஐயா வேண்டாம், பத்மா கொடுங்கள் என்கிறார்கள். நான் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே உள்ளவர்கள் எங்களுக்கு ஐ.ஆர். 8 வேண்டாம், மோட்டாவாக இருக்கிறது என்றார்கள். நான் உடனே ஐ.ஆர். 20 கொடுக்கச் சொல்லிவந்தேன். இப்படி குறைந்த காலத்தில் நல்ல பலன் தரக்கூடிய விதைகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பற்பல மாவட்டங்களிலும் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன.

புதுமுறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அங்கங்கே பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தவும் இந்த அரசு முயன்று வருகிறது. அப்படியும் ஒருசில முன்னோடித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

அடுத்து பருத்தி சாகுபடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பருத்தி சாகுபடி தீவிர திட்டமாகச் செயல்படுகிறது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற அளவுக்கு தமிழகத்தில் அதிக பருத்தி உற்பத்தி செய்ய தரமான விதைகள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன. எம்.ஸி. 2, எம்.ஸி. 5, சுஜாதா, பாரதி போன்ற பருத்தி விதைகள் எல்லாம் பயிரிடப்படுகின்றன. வேளாண் மக்களும் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் பெருமுயற்சி காரணமாக மத்திய அரசு இந்த ஆண்டு 67 லட்சம் ரூபாய் இலவசமாக பருத்தி சாகுபடி அபிவிருத்திக்காகக் கொடுத்திருக்கிறது. நான்காண்டு காலம் தொடர்ந்து கொடுக்கவும் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். நேற்று

[1971 ஜூலை 24 *[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]*

முன்தினம்தான் மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்தது. உடனடியாக இந்த 67 லட்சம் ரூபாய் பருத்திச் சாகுபடி திட்டத்தை தொடங்குமாறு அதிகாரிகளை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் கூடப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். மத்திய அரசு தருகிற உதவியாகட்டும், இந்தோ ஜெர்மன் திட்ட உதவியாகட்டும்—எதுவாக இருந்தாலும் நம்முடைய அரசுதான் பூரணமாக அவற்றைப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்குத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அங்கே சென்று இரண்டு நாட்கள் தங்கி எப்படிப் பயிரிடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து வந்தேன். அந்தப் பகுதியில் உருளைக் கிழங்கு பயிருக்கு கோல்டன் நெமடெட் என்கிற கண்ணுக்குத் தெரியாத பூச்சி வருகிறது. அது 20 ஆண்டுகாலம் உயிரோடு இருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். சென்ற ஆண்டு இந்தோ-ஜெர்மன் ப்ராஜக்டின்கீழ் அந்தப் பூச்சியைக் கொல்வதற்கு தஸநித் என்ற மருந்து அடிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக முந்தைய ஆண்டைவிட பத்துமடங்கு சென்ற ஆண்டு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்பதை அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் திட்டத்தை கூனூருக்கும், கோத்தகிரிக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இதில் ஒரு பிரச்சினையை கவனிக்க வேண்டும். இந்தோ-ஜெர்மன் ப்ராஜக்ட்—ஒத்துழைப்புடன் இந்த 46 லட்சம் ரூபாய் பூச்சி மருந்து ஜெர்மன் நாட்டினரால் நமக்கு இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இதற்குப் போட்டிருக்கிற ட்யூடி 36 லட்சம் ஆகும். இலவசமாக நமக்குக் கிடைத்த 46 லட்சம் ரூபாய் பூச்சி மருந்துக்கு போட்டிருக்கிற வரி 36 லட்சம் ரூபாய்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை.)

இதை நீங்கள் இலவசமாக தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். நாங்களும் அதைக் குறித்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இனமாகக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் 36 லட்சம் ரூபாயை "ட்யூட்டி" யாகக் கொடுக்கிறோம். விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் "டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் சார்ஜ்" என்று வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை பல்வேறு இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிற்பகல் 1-30

மலைப்பிராந்தியங்களுக்கு 36 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதற்காக வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நீலகிரியை மட்டும் மலைப்பிராந்தியம் என்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசிய பின்னர், கொல்லி மலை, பச்சைமலை, பழனிக்கருகிலுள்ள கொடைக்கானல், ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை போன்றவைகளையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பியது மட்டுமல்ல, திட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே உடனடியாக அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் பரிசிலிப்பதாக சொல்லிச் சென்றார்கள். அது கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அடுத்தபடியாக, மண்வள ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஆடுதுறைப் பண்ணை இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் 11 மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. நமது மாநிலத்தில் 11 இடங்களில் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதோடு அதை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு மேலும், பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை நீட்டிக்க, பேரவையின் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தமிழக அரசு இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு "மொபைல் யூனிட்" ஆங்காங்கு கிராமங்களுக்குச் சென்று, தினம் 50 விவசாயிகளின் நிலத்தில் மண் எடுத்து, பரிசோதனை செய்து, அன்று மாலையே தங்கள் கருத்தை வழங்க வேண்டுமென்று வழிவகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு பதிவுக் கார்டு கொடுத்து, அதில் நிலத்தின் சர்வே எண், மண் சத்துக் குறைவா, சாம்பல் சத்துக் குறைவா, என்ன சத்து குறைந்திருக்கிறது, என்ன உரம் இட வேண்டும், எவ்வளவு இடவேண்டும் என்பதையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கும் திட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது மூன்று நடமாடும் நிலையங்கள் அமைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வரும். இந்தத் திட்டத்தை தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அமைச்சரவையிலும் எடுத்துச் சொல்லி, விரைவுபடுத்துவது குறித்து நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்வேன். பூச்சி மருந்து தெளிப்பது, எப்படி தெளிக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற ஸ்ப்ரேயர், டஸ்ட்டர் போன்ற கருவிகள் எல்லாம் சரியாக இயங்குவதில்லை. யாரும் சரியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதைப் பற்றி நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் மற்ற அமைச்சர்களிடத்திலும் கேட்டேன். நாம் முன்பு 15 சதவீதம் குறைத்துக் கொடுத்தோம். இப்போது 25 சதவீதம் குறைத்துக் கொடுத்தும் அதனால் பயன் இல்லை. ஆங்காங்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சென்று பழுதான கருவிகளை பழுது பார்க்கும் நடமாடும் பழுதுபார்க்கும் நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். முதலில் சில இடங்களில் இந்தத் திட்டத்தை பரீட்சார்த்தமாகச் செய்யலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பழுதுபார்க்க நடமாடும் ஊர்தியை அமைக்க வழிவகை செய்யப்படும்.

அடுத்தபடியாக, மருந்து தெளிப்பது பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மருந்து தெளிக்கின்ற நேரத்தில் சரியான முறையில் சரியாகக் கலந்து தெளிக்காத காரணத்தால், சிலர் உயிர் இழக்கவும் நேரிடுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பத்து

[1971 ஜூலை 24

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருபது பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மருந்து கலப்பது எப்படி, எந்த அளவில் கலப்பது, எந்த முறையில் தெளிப்பது போன்றவற்றிற் கெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்கலாம் என்று திட்டம் வகுத்து, அதற்காகும் செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வழி வகை செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பயிர்களுக்காகவும் பல திட்டங்கள் தீட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் பல இருந்தாலும், "பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்" என்ற நிலைமையில், இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் முன்னேற்றம் செய்வதற்கு அரிய யோசனை கூறியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல யோசனைகளை நேரிலோ அல்லது கடிதம் மூலமாகவோ தெரிவித்ததற்கு நன்றிகூறி, அவையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் போட்டது திட்டத்தின் வழிவகையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு எனக்கு உறு துணையாக இருக்கின்ற வகையிலே இருக்கிறது. என்றைக்கும் அவை உறுதுணையாக இருப்பதாகக் கருதி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the discussion is over. We can take up voting.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை 16-க்கு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் இரண்டாவது போக சாகு படிக்குப் பயன்படுத்தும் மின்சாரக் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்தது. பதில் இல்லை. "பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்" என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதால், என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

The cut-motions of Thiruvalargal Alagarsamy and A. R. Marimuthu were by leave withdrawn.

DR. H. V. Hande was not in his seat, and so his cut-motion was deemed to have been wihdrawn.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,87,83,100 under Demand No. 16-Agriculture.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut-motion of Thiru K. T. K. Thangamani to Demand No. 39 was by leave withdrawn.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : Now the question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,55,100 under Demand No. 39 Capital Outlay on Agriculture''.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(MR. DEPUTY SPEAKER IN THE CHAIR)

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—(தொடர்ச்சி)

(இ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை முன் வடிவு எண் 21/1971.)

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Sir, I move :—

" That the following amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles Tamil Nadu Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971), as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration. "

Clause 6.

(1) In Clause 6, for the expression " section 62-D" substitute the expression " sections 62-D and 62-E."

Clause 8.

(2) In Clause 8,

(*a*) in the marginal heading for the figures and letter " 62-D ", substiute the figures and letter " 62-E ";

(*b*) for section 62–D proposed to be inserted substitute the following namely :—

" 62–*D. Permission to transfer to be refused in cases where the applicant holds more than ten stage carriage permits.*— (1) Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of Section 59, the transport authority shall refuse such permission :

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has been given the applicant a reasonable opportunity of being heard.

1971 ஜூலை 24] [திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

செய்யக்கூடியவர் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவதில்லை. அவர்கள் நிலத்திற்கு ஒரு மதிப்பு போட்டு, அல்லது அவர்கள் உழைப்பிற்கு ஒரு செலவு போட்டு, அல்லது அவர்களால் செலவழிக்கப்படும் தொகைக்கு வட்டி போட்டு உற்பத்தியாகும் விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் அவர்களே செய்யாமல் அதை வாங்க வருகிற வியாபாரி அந்த விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார். ஆகவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே விவசாய விளை பொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட வேண்டும். அல்லது அரசாங்கமே அந்த விவசாய விளைபொருள் களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்து, இந்த இந்த உற்பத்திக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு செலவாகியுள்ளது, ஆகவே அவை இவைகளின் விலைகள் இவ்வளவு என்று விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு தெள்ளத்தெளிவான விளக்கத்தை அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(8) அமைச்சரின் அறிக்கை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிக்க உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி நியமனம்பற்றிய அவை முன்னவரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): சட்டப் பேரவை 82-வது விதியின்கீழ் அவை முன்னவர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசு ஆணை ஒன்றினை இந்த அவைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். 23—7—1971 அன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சில அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிப்பதற்காக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்துள்ளது என்ற செய்தியை அறிவிக் கிறேன்.

(7) 1971–72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி. பிற்பகல்

* திரு. சி. க. வடிவேலு: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு 1967-க்குப் பிறகு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் மிகுந்த அக்கறையோடு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். பொதுவாக 1967-க்கு முன் தமிழ கத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு எந்தளவிற்கு சீர்கெட்டு இருந்தது என்றும் 1967-க்குப் பிறகு எந்தளவிற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கும்போது தமிழக அரசு நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதைப் போலவே அரசாங்க ஊழியர்களும் அந்தளவிற்கு உற்சாகத்தோடு இருந்திருக் கிறார்கள் என்பதையும் பாராட்டுகிறேன். தமிழக அரசு மூன்று கோட்டங்களை விவசாய உற்பத்திக் கோட்டங்கள் என்று தேர்ந் தெடுத்திருக்கிறது. முசிறி, பட்டுக்கோட்டை, கடலூர் இவை உணவு உற்பத்தியை அதிக அளவில் செய்யக்கூடிய கோட்டங்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,55,100 under Demand No. 39 Capital Outlay on Agriculture''.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(MR. DEPUTY SPEAKER IN THE CHAIR)

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—(தொடர்ச்சி)

(இ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை முன் வடிவு எண் 21/1971.)

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I move:—

"That the following amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles Tamil Nadu Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971), as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration."

Clause 6.

(1) In Clause 6, for the expression "section 62-D" substitute the expression "sections 62-D and 62-E."

Clause 8.

(2) In Clause 8,

(a) in the marginal heading for the figures and letter "62-D", substitiute the figures and letter "62-E";

(b) for section 62–D proposed to be inserted substitute the following namely:—

"62–D. *Permission to transfer to be refused in cases where the applicant holds more than ten stage carriage permits.*—(1) Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of Section 59, the transport authority shall refuse such permission:

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has been given the applicant a reasonable opportunity of being heard.

[Thiru S. Ramachandran]

(2) All applications for, and proceedings (whether original or by way of appeal) relating to, transfer of any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, sought for by a holder of stage carriage permits in excess of ten and pending before any court, transport authority or officer on the 18th June 1971, and appeal or revision, if any, araising from such pending application or proceeding shall be disposed of under sub-scetion (1).

62-E. *Benami transfers to be refused.*—Where the holder of any stage carriage permit applies for permissin to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission if it appears to such authority, after making such enquiry as it deems fit, that the transfer sought for is a benami transfer :

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard."

MR. DEPUTY SPEAKER : The amendments are before the House for discussion.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : The Bill has been returned with these amendments from the Upper House. We were looking forward for the views of Government on the amendments, whether they are welcoming those amendments or not.

MR. DEPUTY SPEAKER : It goes without saying since they have now been moved by a Ruling Party Member.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : We would like to know the stand of the Government clearly.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : The amendments given by an hon. Member in the Legislative Council had been accepted by Government and passed in the Legislative Council They are now placed before the Legislative Assembly for the valid consideration of the hon. Members.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கும் நான் சொல்லியதை ஆளும் கட்சி நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வந்ததைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் சந்தேகமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், உச்ச வரம்பு 10 பஸ்கள் இருக்கக்கூடாது என்பது நமது கருத்தாக இருந்தாலும், இன்றைக்குப் பார்த்தால், மீதம் என்ன என்ன கிடைக்கும், என்ன என்ன வழியில் கிடைக்கும் என்பதைப்போல்தான் இருக்கிறது. 62-டி.யிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதாவது,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission.

என்று போட்டிருந்தது. பத்து பஸ்களுக்கு மேலே இருந்தால் மேலே இருப்பதை யாருக்காவது விற்றுவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் முன்வந்தால் கட்டாயமாக அது நிராகரிக்கப் படவேண்டும் என்று இருக்கிறது.

He has got a fundamental right to carry on his trade பத்து பஸ்களுக்குமேல் இருப்பதை அவர்கள் டிரான்ஸ்பர் செய்கிறார்கள் என்றால் அதைத் தடுக்கிறது என்ற நிலைமை இருப்பதால் அவர்கள் அந்தத் தொழிலையே நடத்தமுடியாத அளவுக்குக் கட்டாயம் செய்கிறோம். ஒரு பிரைவேட் லிமிடெட் கம்பெனி இருக்கிறதென்றால் அதிலே 7 டைரக்டர்கள் இருப்பார்கள். டைரக்டர்கள் எல்லோருமே ஒருவருக்கு ஒருவர் பினாமி என்று சொல்லிவிடமுடியாது. ஒரு டைரக்டர் நாயுடு ஆக இருப்பார், ஒரு டைரக்டர் முதலியார் ஆக இருப்பார், ஒரு டைரக்டர் செட்டியாராக இருப்பார். இப்படிப் பல ஜாதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் லிமிடெட் கம்பெனி வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் 20 பஸ்கள் வைத்திருந்தால் ஆறு டைரக்டர்கள் சிலிங் வந்துவிடும் என்பதால் பிரிந்து சென்றுவிடுகிறோம் என்று சொன்னால்கூட அது முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பத்து பஸ்கள் உள்ள கம்பெனியில் உள்ள டைரக்டர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பிரித்துக்கொடுப்பதுகூட மறுக்கப்படுகிறது. தனி மனிதனுடைய பொறுப்பிலே பத்து பஸ்களுக்கு மேலே இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னதுபோக, மேலே இருப்பதை உனக்குத் தர மாட்டேன், சரண்டர் செய்துவிடு, நான் அதை எஸ்.டி.ஏ.டி. மூலமாக அல்லது ஆர்.டி.ஓ. மூலமாகக் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமையில்தான் இந்தத் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. லிமிடெட் கம்பெனியில் பத்துப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் பஸ் தொழிலிலே நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

Previous experience is a very relevant consideration.

அந்தத் தொழிலிலே அனுபவம் இருந்தால் அது அவர்களைப் பாராட்டக்கூடியது.

பார்ட்னர்ஸ் இருப்பார்கள், 5 ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்க லாம். ஆளுக்கு 10 பஸ் வைத்துக்கொள்கிறோம், நாங்கள் பிரிந்து போகிறோம், பிரித்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னால் ஷெல் நாட் டிரான்ஸ்பர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்களுக் குள்ளேயே பிரித்துக்கொள்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எப்படிப் பினாமியாகிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

The Government seems to be obsessed with the term ' benami '. யார் யாருக்கு பினமி என்று தெரிந்தால் பரவாயில்லை, யார் யாருக்கு பினமி என்று தெரியாமலே அவர்கள் பிரித்துக்கொள்வதற்கு முடியாத அளவில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஆழ்ந்து கவனம் செலுத்தாது கொண்டுவந்திருக்கிறதா, அல்லது யார் மீது கோபமோ, எப்படியும் பிரித்துக்கொள்ள விடக்கூடாது என்று தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதோ என்று சந்தேகப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படு கிறது. மனச்சாட்சிக்குத் தெரிந்தும் பினமியாக இருக்கிறார்கள், அது வேறு. அவர்களைச் சட்டக் கண்கொண்டு கண்டுபிடிக்க வேண்டும். கண்டுபிடித்தால்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று அடிப்படைச் சட்டமே கூறுகின்றன. பினமி, பினமி என்ற வார்த்தையைச் சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் வேறு பினமிகளை உண்டாக்கிவிடக்கூடிய நிலைமை வரும். பஸ்கார பினமிகளை விட்டு விட்டு வேறு பினமிக்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

Benamis will not be granted a permit.

என்று எதற்காகப் போட்டிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

The R.T.A. can refuse if he deems fit, if he makes an enquiry and if it appears to the R.T.A. that he is a benami.

இப்படிப் போட்டிருப்பதால் நாம் குவாசி–ஜுடிசியரி அதிகா ரத்தைக் கட்டுப்படுத்திவிடுகிறோம்.

இதிலே இன்னொன்றும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு என்ன சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைக் கூப்பிட்டு உனக்குச் சலுகை இல்லை என்று சொல்லவேண்டுமென்ற முறையிலே An opportunity should be given to the other person who applies என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவனைக் கூப்பிட்டு உன்னைத் தூக்கில் தொங்கவிடப்போகிறோம் என்று சொல்வது மாதிரியாக இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. மந்திரிசபை இதனை அவசரமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் . . .

<u>மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்</u>: தலைவர் அவர்களே, கனம் அம்மையார் அவர்கள் "பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்" என்று அம்மையார் அவர்கள் பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம் என்று சொன்னார்கள், அவர்களுக்குப் பசி வந்துவிட்டதாலே அவர்கள் கொள்கையும் பிரிந்துபோய்விட்டதோ என்னவோ தெரியவில்லை. 10 பஸ்களுக்கு மேலே வைத்திருக்கக்கூடாது என்று அவர்களேதான் முன்பு சொன்னார்கள். அவர்களே நிலத்திற்கு ச்ச வரம்பு கொண்டு வரவேண்டுமென்றெல்லாம் முன்னாலே பேசியிருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைக்கின்றபொழுது சில வரம்புகள் இருக்கத்தான் செய்யும், அப்பொழுது சில கசப்புகள் இருக்கத்தான் செய்யும், அதையும் சேர்த்துதான் விழுங்கவேண்டும், வேறு வழி கிடையாது.

1971 ஜூலை 24]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இன்னும் நான் விளக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். நான் சொல்வது சமதர்மத்திற்குப் புறம்பானதல்ல. நான்கு டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நான்கு பேர்களுக்கும் ஒருவருக்கு ஒருவர் பினாமி என்று சொல்லிவிட முடியாது. அவர்கள் தொழிலுக்காக ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கலாம். அவர்கள் எப்படி பினாமியாவார்கள்? பினாமி என்ற போர்வையிலே யார் உண்மையாக அந்தத் தொழிலிலே அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்களோ அவர்கள் வெளியே துரத்தப்படுவார்கள், அனுபவமே இல்லாத நமக்கு வேண்டியவர்களைப் புகுத்துவதற்குப் பயன்படுத்துகின்றது. நாங்கள் சமதர்மக் கொள்கையிலே என்றைக்குமே பின் வாங்கியதில்லை. பத்து பஸ்களுக்கு மேலே இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டுவந்தீர்கள், இப்பொழுது இந்தத் திருத்தத்தை யார்மீது கோபமாக இருக்கின்றார்களோ கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்...........

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: யார்மீதும் கோபமில்லை. நாட்டுமக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் செய்கின்றோம். எனவே அம்மையார் அவர்கள் தயவுசெய்து உள்நோக்கம் கற்பிக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்தத் திருத்தத்தைப் படித்தால் ஒருவேளை அப்படி வந்திருக்கும் என்று சந்தேகப்படவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேனேதவிர நான் அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திலே சொல்லவில்லை. பெண்சாதி புருஷனுக்கு பினாமியில்லை என்று ஹைகோர்ட்டிலே தீர்ப்பு ஆகியிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது டைரக்டர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பினாமியாற் ஒரு பார்ட்னர் இன்னொரு பார்ட்னருக்கு பினாமியா? இப்படித் திருத்தம் கொண்டு வந்திருப்பதாலே அந்தத் தொழிலிலே அனுபவம் இல்லாதவர்கள் புகுந்து பின்னால் கஷ்டப் படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இது ரொம்பக் கடுமையானது.

It is even unconstitutional என்ற நிலைகூட ஏற்படலாம். அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட இலாகாவை வைத்துப் பரிசீலனைசெய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு நீதியே மறுக்கப்படுவது மாதிரி இருக்கிறது. சமதர்மக் கொள்கைக்குப் பொருத்தமாக இருக்கிறதா என்ற சந்தேகம் பசியாக இருந்தாலும் நான் இதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 62-இ 48-ஏ என்று இரண்டு கிளாஸ்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்.

" 48-A—Notwithstanding anything contained in this Act, a Regional Transport Authority shall refuse to grant or renew a stage carriage permit if it appears to such authority, after making such enquiry as it deems fit, that the application for such permit is benami " என்று இருக்கிறது.

[1971 ஜூலை 24

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

62-D- Where the holder of any stage carriage permit applies for permission to transfer under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission if it appears to such authority. After making such enquiry as it deems fit, that the Transfer sought for is a benami transfer

என்று கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

" Permission to transfer under sub-section (1) of Section 59 "

என்பதையும் 48-லேயே சேர்த்துவிடலாம்.

" Refuse to grant or renew a stage permit or refuse to transfer under sub-section (1) of section 59 "

என்று போட்டுவிட்டால் எல்லாம் 48-ஏ யிலேயே வந்துவிடும். எதற்காக தனி ஒரு செக்ஷன்? பினாமிக்கு ஒரு ஒரு செக்ஷன் என்று நான்கு செக்ஷன்கள் இருப்பதை ஒன்றாகப் போட்டுவிடலாம். சம தர்ம அடிப்படையிலே உச்சவரம்பைக் கொண்டுவருகிறோம் என்றால் எவ்வளவு சுமூகமாக அதைக் கொண்டுவருகிறோமோ அவ்வளவு நல்ல பயன் ஏற்படும். உச்சவரம்பு, உச்சவரம்பு என்று சொல்லிக்கொண்டு மிச்ச பஸ் பெர்மிட்டுகள் வழங்குவதிலே அக்கறைக்காட்டினால் நாமே சிக்கல்களை ஏற்படுத்திக்கொள்கிறோம். எனவே, மீண்டும் இதை ஆர அமர யோசித்துச் செய்யவேண்டும். உண்மையான பினாமி யார் என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது சுலபமான வேலையல்ல. இன்றைக்குச் சட்டமிருக்கிறது, பல்லாயிரக் கணக்கான வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு ரிட் அப்பீல் இருக்கிறது, எல்லாம் இருக்கிறது. நீங்கள் போட்டிருப்பது புதிய பினாமி என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, மேலவைக்குச் சென்று இந்தத் திருத்தத்தோடு வந்த மசோதா ஏற்கனவே இருந்த கொள்கையை இன்னும் அழுத்தமாக நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் இங்கே வந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். பினாமி டிரான்ஸ்பர்கள் ஏதாவது ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் ஏப்ரல் மாதம் ஒன்றாம் தேதிக்குப் பிறகு டிரான்ஸ்பர் மனுக்கள் கொடுத்தால் நிராகரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் கொடுத் திருந்தேன். அப்பொழுது அம்மாதிரியான செயல்களுக்கெல்லாம் அரசு இடம் கொடுக்காது என்ற வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால் நான் அதை வற்புறுத்தவில்லை. ஏப்ரல் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு, என்றைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த சீலிங் வரும் என்று சொன்னார்களோ அதற்குப் பிறகு ஏதாவது டிரான்ஸ்ஃபர் செய்ய முயற்சித்திருந்தால் அவை நிராகரிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்திலேகூட வந்த ஊனம் என்னவென்றால் 10 பஸ்களுக்கு அதிகமாக வைத்திருக்கக்

1971 ஜூலை 24]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கூடாது என்று சொல்லும் நேரத்திலே பத்து பஸ்களினுடைய பர்மிட் முடிந்த பிறகு, 10-க்கு மேல் இருப்பவைகளுக்கு முடிந்த பிறகு அவைகளைச் சரண்டர் செய்யவேண்டுமென்று இதிலே குறிப்பிட்டிருப்பதால் அவர்கள் சரண்டர் செய்யாமல் அந்தப் பஸ்களையெல்லாம் பினாமியாக மாற்றுவதற்குச் சிறிய லூப்ஹோல் இருந்தது: அதைப் பூர்த்தி செய்யும் முறையில்தான் மேலவையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இருந்தாலும் என்னால் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. உதாரணமாக ஏற்கெனவேயிருந்த 62-டி இருக்கிறதே அந்த 62-டி என்பதும் அதேபோல் 62-இயும் அதே பதங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டையும் இணைத்து எந்த முறையிலே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்பது ஒரு நல்ல விஷயமாக இருந்திருக்கும். இப்பொழுது 62-டியைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவேயிருந்த 62-டியினுடைய அந்தப் பகுதியையும் அதற்குமேல்

whether the holder of any stage carriage permit applies for permission to transfer under sub-section (1) of Section 59, the transport authority shall refuse such permission if it appears to such authority, after making such enquiry as it deems fit, that the transfer sought for is a benami transfer.

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard.

(2) All applications for, and proceedings (whether original or by way of appeal) relating to transfer of any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, sought for by a holder of stage carriage permits in excess of ten and pending before any court, transport authority, or officer on the 18th June 1971, and appeal or revision, if any, arising from such pending application or proceeding shall be disposed of under sub-section (1).

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையிலே போட்டது பொருத்தம் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த 10 பஸ்களுக்குமேல் இருக்கும் அந்தப் பஸ் பர்மிட் ஹோல்டர்களையெல்லாம் அவர்கள் மேற்கொண்டு பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினால் அது தடுக்கப்படவேண்டும். புத்திசாலித்தனமான முதலாளிகளாகயிருந்தால் 10 பஸ்களுக்குமேல் இருக்கும் மற்ற பஸ் பர்மிட்ஸ் பூராவையும் சரண்டர் செய்து அரசே ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இறுதியாக, ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டதைப்போல, பினாமி சம்பந்தமாக நல்ல முறையிலே இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அந்த பினாமி டிரான்ஸ்ஃபர் எந்த முறையிலேயும் வரக்கூடாது என்று எச்சரிக்கையாகப் போட்டிருப்பது நல்லது. ஏனென்றால் அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நிறைய நடக்கின்றன. பினாமி என்றால் வெளியிலேயிருப்பவர் பணம் வைத்து பஸ் ஓட்டுவது என்பது ஒரு புறமிருக்க, இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காக தானே நடத்தும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 ஜூலை 24

கம்பெனியைத் தன் பெயருக்குப் பதிலாக தனக்கு வேண்டியவர்களின் பெயருக்கு மாற்றும் அந்த அம்சம் இருக்கிறதே அதன் மூலம் இந்த உச்சவரம்பைக் கண்டிப்பாக மாற்றிவிடக்கூடாது என்ற முறையிலே வந்திருக்கிறது. இது பொருத்தமான திருத்தம் என்றுதான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்த முறையிலே இன்னும் கொஞ்சம் புத்திசாலித்தனமாக மேலவையில் கொண்டுவந்து அனுப்பியது பாராட்டத் தக்கது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் இந்தத் திருத்தம் வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

* THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would wish to support the learned arguments advanced by Thirumathi Anandanayaki on the floor of this House. This amendment which has come from the Upper House and the Bill in its amended form, I would like to point out to the House, is violative of Article 19 (g) of the Constitution. Article 19 (g) empowers or authorises a person to practise any profession or carry on any occupation, trade or business. So far as that aspect is concerned it is a fundamental right guaranteed by the Constitution. The State Legislature has got power to impose reasonable restrictions. Now whether this would come within the clause 'reasonable restriction' is a matter which has to be considered.

It has been argued and it has been represented with force that a 'person' as such has not been defined in the Motor Vehicles Act. So the definition that is given under the General Clauses Act will have to be taken as the criterion for matter of interpretation of 'person'. I say a 'person' may include Joint Hindu Family, Companies incorporated or unincorporated and also partnership. Any corporate body would come within the ambit of this definition of 'person'. In the present Bill you say that a 'person' if he is an individual can hold 10 buses but if he is a member of a company, Joint Hindu Family of other Corporate Body, that right is deprived and the theory of benami has been imported into this legislation. It would be far from correct if I say that the theory of benami which is put forward in this piece of legislation will be all right in the legal context. We shall not hazard into conclusion, because we can not say that one partner is holding some benefit on behalf of another; if the funds belonging to one person is advanced for the transfer or purchase of another, we can come to the conclusion that it is benami transaction. Now the discretion, which has been vested in the R.T.A. for valid purpose, has been whittled down by this amendment.

So, I say that this amendment is far reaching and this will affect the fundamental right of a citizen. I am sure that this will not come under the term reasonable restriction. That is my humble submission.

You have defined company or H.U.F. under the Land Ceiling Bill. There has been a certain principle and 'person' has been defined and he could hold only a limited extent of land and other

members also could hold land only to a limited extent. If any member comes into being another division is also contemplated under the Land Ceiling Act. Why not such a provision be imported so far as this piece of legislation is concerned ? It should not be termed that we are all reactisnaries and that we are all for support to bus-owners. If there is any such feeling in the mind of the Hon. Minister, I am sure that feeling will have to be dispelled here and now because we will not hold brief for any capitalist.

This Bill has been brought into the House so that there shall not be monopoly of trade. With that good intention the Bill had been orginally brought forward in the House. This is now offset by the present amendment. Therefore it would be fit and proper for the Hon. Minister to consider the arguments we have advanced against the amendment. This is the humble submission which I wish to make so far as this piece of legislation is concerned.

* **மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:** பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்தச் சட்டம் எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை அறிந்துகொண்டிருந்தால் இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் இதை எல்லோரும் முழுமனதோடு வரவேற்றிருக்க வேண்டியிருக்கும். இந்தத் திருத்தமே 10 உரிமங்களுக்குமேல் வைத்திருக்கும் நிறுவனங்கள் அவற்றை மாற்றிக் கொள்வது கூடாது என்ற திருத்தம்தான். ஆகவே இந்த உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை வரவேற்று, பாராட்டி, இதற்காக வருந்தி வருந்தி அழைத்திருக்கின்ற எதிர்க்கட்சியினர் இந்தத் திருத்தத்தையும் வரவேற்றிருந்தால் உண்மையாகவே இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்று பொருள்.

நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அரசியல் சட்டத்தினுடைய 19-வது ஜி பிரிவின்படி சரியாக வருமா என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இரண்டு பக்கமும் வாதாடலாம் என்பதை வழக்கறிஞராக இருக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நன்றாக உணருவார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால் மோட்டார் வாகனச் சட்டத்தின் 4-ஏ பிரிவையே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட் வரை முதலாளிகள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்

(margin: ...கல ...00.)

மாண்புமிகு அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது இதிலே இருக்கின்ற உள்ளக் கிடக்கையைத் தெளிவாக எடுத்து விளக்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பார்ட்னர்ஷிப் கம்பெனியாகவோ, ஜாயின்ட் ஸ்டாக் கம்பெனியாகவோ நிறுவனங்களாக வைத்திருக்கிறவர்கள் பத்து பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருந்தால், 50 பஸ்கள் வைத்திருந்தால் அவர்கள் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு டைரக்டர்கள் ஆளுக்கு 10 என்று வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அதிலேதான் நமக்கும் அவர்களுக்கும் இடையே இருக்கிற வித்தியாசம். அது தான் அவர்களுடைய சோஷலிசத்திற்கும், நம்முடைய சோஷலிசத்

[1971 ஜூலை 24 [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

திற்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய வித்தியாசம். எந்தக் குடும்பங்களுடைய, எந்தக் கரங்களுடைய பொறுப்பில் பெரிய ஏகபோகம் கூடாது என்று கருதுகிறோமோ அந்தக் கரங்களிடமே ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அப்படியானால் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தச் சாக்கரைப் பொறுத்தவரை அந்தக் குவியலின் ஏகபோகம் இருக்கக் கூடாது என்றுதான்............

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சிலரின் ஏகபோகத்திலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்பதில் அவர்களைவிட எங்களுக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. ஒரே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் ஒரு நிறுவனத்தில் டைரக்டர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

Direcors from various sections of Society, may be drawn from cross sections of society.

முஸ்லீம்கள் இருக்கலாம், இந்துக்கள் இருக்கலாம், கிறித்தவர்கள் இருக்கலாம், இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இருக்கலாம். அது எப்படி ஏகபோகமாகும்? வேறு வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள், வேறு வேறு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொழில் நடத்துவதில்லையா என்றுதான் கேட்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : The Minister has sufficiently clarified the position that the word used here 'person' means the holder of a permit and 'person' includes not only a person or an individual but also a group of individuals, for example, partnership, company and such other groups. Therefore, there has been clarification with regard to that. But the sections have not been happily worded and the construction also is not quite all right. For example here in Section 62-D permission for transfers to be refused in case where the applicant holds more than 10 stage carriage permits, where the holder of stage carriage permits in excess of 10 applies to the transport authority., 'applies' is the word used. 'Holder' means sigular and it may be a collective singular or an individual singular. It may denote both a single person and a group of persons. Here the word 'applies' indicates only a singular. So, here is some anomoly in the wording of the section.. Therefore, in order to remove that, in order to give the full implication that 'holder' means not only an individual, but also a group of individuals, the words that are used in the section should be suitably changed. That is my submission Otherwise, here will be great loopholes and as my lawyer friend submitted, there will be great avenues for us to argue in the Court.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, ஹோல்டர் ஆப் பர்மிட் என்பது சிங்குலர், தனி ஒருவரைத்தான் குறிக்கும் என்று சொன்னார்கள். பர்மிட் கொடுக்கிறபோது நிறுவனங்களாக இருந்தால் நிறுவனம் என்றும், தனியொருவர் பெயரில் இருந்தால் அவருடைய பெயரிலும் தான் கொடுக்கப்படுகிறது.

'holder' of a permit means, an individual, a company or a partnership, but it does not necessarily mean it denotes only singular meaning.

இன்னும் ஒரு கருத்தையும் இங்கு பேசும்போது சொன்னார்கள். ஒரு கம்பெனியில் பத்து பேர் டைரக்டர்களாக இருந்தால் ஆளுக்கு பத்து பஸ்களை வைத்துக்கொண்டால் மிச்சம் என்ன கிடைக்கும் என்று கேட்டார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கும் என்றுதான் பார்க்கிறோம். பஸ் முதலாளிகளுக்கு மிச்சம் என்ன கிடைக்கும் என்று அவர்கள் பார்க்கிறார்கள். பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போகும் என்றார்கள். பத்து பர்மிட்டு களையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. எது பறந்தாலும் பறக்கட்டும், பஸ் முதலாளிகளுடைய பர்மிட் பறந்து விடக்கூடாது என்பதிலே அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது

நான் ஏற்கனவே எடுத்துச் சொன்னதுபோல் இதிலே லூப் ஹோல்ஸ் இல்லாத வகையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற அடிப் படையில்தான் இது அமைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதைத் தடுக்கத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக் கிறது. சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள திறமை மிகுந்த வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் பஸ் முதலாளிகளுக்குக் கிடைப்பது வாடிக்கை. திறமை மிகுந்த வழக்கறிஞர்களைப் பயன்படுத்தி இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கொள்கையைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டதாகக் கூறினார்கள்.

'Concentration of economic power with a few hands

பொருளாதார ஆதிக்கம் ஒருசிலரிடத்தில் குவியக்கூடாது, பரவலாக வேண்டும் என்பதைத்தான் சமதர்மத் திட்டமாக வைத்திருக்கிறோம்.

இந்து குடும்பம் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் தெளி வாகச் சொல்ல விரும்புவது இந்தப் பிரிவின் மூலம் ஏற்கனவே கொண்டு வந்த நோக்கத்தைத்தான் நிறைவேற்றுகிறோம். அந்த நோக்கத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை முழு மன தோடு வரவேற்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU M. A. LATHEEF : One amendment, Sir, with regard to Section 62-D............

THIRUMATHI T.N. ANANDANAYAKI : The hon. Member has not moved any amendment previously. Now how can he move?

THIRU M.A. LATHEEF : As a suggestion, I am submitting it for the consideration of Government.

" Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies or apply to the transport authority, as the case may be, for permission to transfer..................Therefore that may be' added.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

" That the following amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971) as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration ".

Clause 6

(1) In Clause 6, for the expression " Section 62-D" *substitute* the expression " sections 62-D and 62-E "

Clause 8

(2) in clause 8—

(*a*) in the marginal heading for the figures and letter " 62-D ", *substitute* the figures and letter " 62-E "

(*b*) for section 62-D proposed to be inserted, *substitute* the following, namely :—

" 62-D. *Permission to transfer to be refused in cases where the applicant holds more than ten stage carriage permits.*—(1) Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permision to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission ;

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard.

(2) All applications for, and proceedings (whether original or by way of appeal) relaing to, transfer of any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, sought for by a holder of stage carriage permits in excess of ten and pending before any Court, transport authority or officer on the 18th June 1971, and appeal or revision, if any, arising from such pending application or proceeding shall be disposed of under sub-section (1).

62-E. *Benami transfers to be refused.*—Where the holder of any stage carriage permit applies for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of section 59, the transport authority shall refuse such permission if it appears to such authority ; after making such enquiry as it deems fit, that the transfer sought for is a benami transfer :

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has given the applicant a reasonable opportunity of being heard. "

The motion was put and carried, and the amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971) as passed by the Legislative Assembly were taken into consideration.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :

" The amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971, (L.A. Bill No. 21 of 1971) be approved.''

The motion was put and carried and the amendments were approved.

MR. DEPUTY CHAIRMAN : The question is :

" That the Motor Vehicles (Tamil Nadu Second Amendment) Bill, 1971 (L.A.Bill No. 21 of 1971) as amended be passed. ''

The motion was put and carried, and he Bill, as amended, was passed.

(3) அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(ஆ) மேலவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்ட முன்வடிவுகள் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழக சட்ட மேலவையின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்தி வந்துள்ளது என இப்பேரவைக்கு நான் அறிவிக்கிறேன்.

கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள் சட்ட மேலவையில் திருத்தமேதுமின்றி 21—7—1971-ம் நாளன்று நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன :—

(1) 1971-ம் ஆண்டு நில உடைமைகள் (நிறைவேற்றுதல் நடவடிக்கைகளை நிறுத்தி வைத்தல்) (தமிழ்நாடு திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1971).

(2) 1971-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர சிவில் நீதி மன்ற (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1971).

(3) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு தொழில் நிறுவனங்கள் (தேசிய, பண்டிகை விடுமுறைகள்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1971).

மேலும், தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு அப்காரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 20/1971) 21—7—1971-ம் நாளன்றும், தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1971) 22—7—1971-ம் நாளன்றும் சட்ட மேலவையில் ஆய்வுக்கு எடுக்கப்பட்டு பரிந்துரை ஏதும் செய்யப் படவில்லை என்றும் செய்தி வந்துள்ளது.

பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று ஜூலை 26-ம் நாள் திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

[1971 ஜூலை 24

(9) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

' Nil. '

B. Reports, Notifications and other papers.

167. Erratum issued with Roc. No. 196291/69-P1, dated the 4th March 1970, to the notification relating to exclusion of Karadikuppam area for constitution of a separate panchayat.

168. The Performance Budget of the Agriculture Department for the year 1971–72.

@ 169. Policy Note on Demand No. 21—Cinchona (Tamil).

£ 170. Report of the Committee on Estimates on State Guest Houses maintained by the Public Department.

@ Despatched to Members on 22nd July 1971.

£ Laid on the Table of the House on 23rd July 1971.

இணைப்பு 1.

[9-ம் பக்கத்தில் 416-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

1970–71, நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் *3—7—71* வரை அனுமதி அளிக்கப்பட்ட புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் மாவட்ட வாரியான விவரங்கள் கீழ்வருமாறு :—

	1970–71			1–6–71 முதல் 3–7–71 வரை.		
	அரசு பள்ளிகள்.	நகராட்சி பள்ளிகள்.	தனியார் பள்ளிகள்.	அரசு பள்ளிகள்.	நகராட்சி பள்ளிகள்.	தனியார் பள்ளிகள்.
சென்னை	—	1	—	—	1	1
செங்கற்பட்டு	3	—	—	2	—	1
தென்ஆற்காடு	3	—	—	1	—	1
தஞ்சாவூர்	6	—	2	1	—	2
மதுரை	—	—	1	—	—	—
ராமநாதபுரம்	1	—	1	2	—	4
திருநெல்வேலி	2	—	3	1	—	2
வடஆற்காடு	5	—	2	5	—	—
சேலம்	2	—	—	2	2	—
தர்மபுரி	1	—	—	2	—	—
திருச்சிராப்பள்ளி	5	—	—	2	—	—
கோயம்பத்தூர்	4	—	3	4	—	2
நீலகிரி	1	—	—	—	—	—
கன்னியாகுமரி	3	—	—	—	—	—

1971 சூலை 24]

இணைப்பு 2.

[23-ம் பக்கத்தில் 426-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

தவணைக்கொள்முதல் முறையில் மீனவர்களுக்காக மீனளத் துறையால் கட்டப்பட்ட மீன்பிடி விசைப்படகுகள் ஒதுக்குவது குறித்து முன்னர் இருந்த நடைமுறையை அரசு ஆராய்ந்து 1970-ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கீழ்க்காணும் திருத்த நடைமுறை ஒன்றை வரையறுத்தது :—

(1) மண்டபத்திலுள்ள இந்திய-நார்வே திட்டத்தின் கீழுள்ள படகு கட்டும் நிலையம் உள்பட துறையின் படகு கட்டும் நிலையங்களில் ஒவ்வோராண்டும் கட்டப்பட்டு ஒதுக்கீட்டிற்காகக் கிடைக்கிற 30 அடி, 32 அடிப் படகுகள், பர்மா, இலங்கை அகதிகளுக்கும், வேலையிழந்த பொற்கொல்லர்களுக்கும் 5 சதவீதம் ஒதுக்கப்பட்ட பிறகு, சென்னை, செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய ஏழு கடலோர மாவட்டங்களுக்கு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முடிவெடுக்கப்படாத மனுக்களின் எண்ணிக்கையின் விகிதாச்சாரப்படி ஒதுக்கப்படும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்ட படகுகள், படகு ஒதுக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கும், படகு ஒதுக்கப்படாத கிராமங்களுக்கும், பயிற்சியாளர் தொகுதிக்கும், பொதுத் தொகுதிக்கும் கீழே காணும் விகிதாச்சாரப்படி மேலும் பகிர்ந்தளிக்கபடும் :—

(அ) படகு வழங்கப்பட்ட கிராமங்கள்
1. பயிற்சியாளர் தொகுதி 25 சதவீதம்.
2. பொதுத் தொகுதி 25 சதவீதம்.

(இ) படகு வழங்கப்படாத கிராமங்கள்
1. பயிற்சியாளர் தொகுதி 25 சதவீதம்.
2. பொதுத் தொகுதி 25 சதவீதம்.

(2) மனுக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டதன் முன்னுரிமைக்கு இணங்க படகுகள் இதுவரை ஒதுக்கப்பட்டு வந்ததற்கு மாறாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தனித்தனியாக படகுகள் வழங்கப்பட்ட, வழங்கப்படாத கிராமங்களின் கீழ் பயிற்சியாளர் தொகுதி, பொதுத் தொகுதி விண்ணப்பதாரர்களுக்குப் படகுகள் ஒதுக்குவதற்காகச் சீட்டுக் குலுக்கல் நடத்தப்படும்.

(3) 30 அடி, 32 அடிப் படகுகளுக்காக இரண்டு தொகுதி மனுக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு பொதுச்சீட்டுக் குலுக்கல் நடத்தப்பட வேண்டும். 30 அடிப் படகிற்கு மனுச்செய்தவருக்கு சீட்டுக் குலுக்கல் மூலம் 32 அடிப் படகு கிடைத்திருந்து அல்லது 32 அடிப் படகிற்கு மனுச் செய்தவருக்கு சீட்டுக் குலுக்கல் மூலம் 30 அடிப்படகு கிடைத்திருந்து சீட்டுக்குலுக்கல் மூலம் ஒதுக்கப்பட்ட படகை அவர் மறுப்பாராயின் தகுதி வாய்ந்த மனுக்களின் பட்டியலிலிருந்து அவருடைய மனு நீக்கி விடப்படும்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1971 ஜூலை 24]

(4) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மனுதாரர்களுக்குப் படகு ஒதுக்குவதற்காகத் தனியாக அந்தந்த மாவட்டத்தின் தலைமை யிடத்தில் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் தலைமையிலும், சம்பந்தப்பட்ட வட்டார மீனளத்துறைத் துணை இயக்குநர், அம் மாவட்டத்திலுள்ள மாநில மீனளத்துறை ஆலோசனை வாரிய உறுப்பினர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விண்ணப்பதாரர்கள் ஆகியோர் முன்னிலையிலும் படகுகள் ஒதுக்குவதற்கான சீட்டுக்குலுக்கல் நடத்தப்படும்.

The Government reviewed the procedure laid down earlier for allotment of mechanised fishing boats, constructed by the Fisheries Department, to the fisermen groups on hire purchase basis and prescribed the following revised procedure in May 1970 :

(i) The number of 30 footer and 32 footer boats constructed in the departmental boat building yards including the one at the Indo-Norwegian Project, Mandapam, every year and available for allotment, after reservation of 5 per cent of the boats to the special categories, namely Burma and Ceylon repatriaes and displaced goldsmiths, be allocated to the seven marine districts of of Madras, Chingleput, South Arcot, Thanjavur, Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari in the proportion of number of pending applications from each district. The number of boats so allocated to each district be furher allocated to the covered and uncovered villages and the Trainee and General Groups in the following proportion :

(a) *Covered Villages*—

(i) Trainee Group—25 per cent.

(ii) General Group.—25 per cent.

(b) *Uncovered Villages*—

(i) Trainee Group—25 per cent.

(ii) General Group.—25 per cent.

(ii) Lots be drawn for allotment of boats among the applications in the trainee and general groups under covered and uncovered villages separately in each district, instead of allotting the boats according to seniority of registration of applications as hitherto.

(iii) A common lot should be drawn both for 30 footer and 32 footer boats by combining both the sets of applications and if any person who has applied for 30 footer boats gets a 32 footer boat or *vice-versa* in the lot and if he refuses to take the boat allotted as per the lot, his application should be deleted from the list of deserving applications.

(iv) Lots for allotment of boats among the applicants in each District be drawn separately at each district headquarters under the Presidentship of the Collector of the district concerned and in he presence of the concerned Regional Deputy Director of Fisheries, the members of the State Fisheries Advisory Board in the District and the applicants concerned.

இணைப்பு 3.

[40-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

1971–72-ம் ஆண்டு வேளாண்மைக் கோரிக்கை பற்றிய குறிப்பு.

தோற்றுவாய்.

"கோரிக்கை 16—வேளாண்மை" யின் கீழ் ரூ. 18,87,83,100-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும், "கோரிக்கை 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு" என்னும் தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,55,100-க்கு மேற்படாத ஒரு தொகையையும் அரசுக்கு வழங்குமாறு இப்பேரவையை வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

1970–71-இல் அரசு நிறைவேற்றிய முக்கியமான வேளாண்மைத் திட்டங்களில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் குறித்த ஆய்வுரை அடுத்துவரும் பத்திகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில முழுமைக்குமான வளர்ச்சிக் கொள்கையின் ஒரு சிறப்புக் கூறாக வேளாண்மை ஒருங்கே வளர்ந்திட குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் அரசு நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. உழவர்தம் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் கொள்கைகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் உணவு தானியங்களின் மொத்த உற்பத்தியளவு 70.71 லட்சம் டன் அளவை எய்தியுள்ள மகிழ்ச்சியான செய்தியை இப்பேரவையினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது, நாம் முன்னெருபோதும் எய்தியிராத சாதனையாகும். இந்த மொத்த உற்பத்தியளவில் நெல் 53.03 லட்சம் டன்களும், சிறு தானியங்கள் 16.03 லட்சம் டன்களும், பருப்பு வகைகள் 1.65 லட்சம் டன்களுமாகும். இந்த உற்பத்திப் பெருஞ் சாதனையால் நம் மாநிலம் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளதோடு உபரி இருப்பும் ஓரளவிற்குக் கிட்டியுள்ளது. வேளாண்மைப் பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ள அனைவரது தொடர்ந்த முயற்சிகளின் விளைவாலும், அவர்கட்கு ஆதரவாக அரசு நல்கும் உதவிகளாலும் 1972-ஆம் ஆண்டில் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தி 73 லட்சம் டன்களாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. எனவே, வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை உபரி வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றே சொல்லலாம். 1971–72-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் புதிய திட்டங்களின் பொதுக் கூறுகளும் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

1970–71-இல் உணவு தானிய உற்பத்தியளவு 70.71 லட்சம் டன்னாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. விவரம் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது :—

	உற்பத்தி (லட்சம் டன்களில்.)
நெல்	53.03
சிறுதானியங்கள்	16.03
பருப்பு வகைகள்	1.65
மொத்தம் ...	70.71

1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கு வரையறுக்கப்பட்ட திட்ட இலக்குகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	உற்பத்தி (லட்சம் டன்களில்.)
நெல்	54.00
சிறுதானியங்கள்	17.00
பருப்பு வகைகள்	2.00
மொத்தம் ...	73.00

நெல் உற்பத்தி.

தமிழ் நாட்டில், 1970–71-ம் ஆண்டில் நெல் பயிரிடப்பட்ட பரப்பு 66.38 லட்சம் ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முந்திய ஆண்டில் நெல் பயிரிடப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்ட 66.60 லட்சம் ஏக்கர் பரப்புடன் ஒப்பிடுகையில், நடப்பாண்டின் மதிப்பீட்டில் ஒரு சிறு அளவு, அதாவது, 0.3 சதவீதம் குறைவு காணப்படுகிறது. 1969–70 உடன் முடிவடைந்த முந்திய ஐந்தாண்டுகளில் இதற்கு நிகரான கால அளவுக்குக் கணக்கிடப்பட்ட சராசரிப் பரப்பளவான 63.89 லட்சம் ஏக்கருடன் ஒப்பிட்டால், 1970–71-ம் ஆண்டுக்கான தற்போதைய மதிப்பீட்டில் பரப்பளவு 3.9 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளதைக் காணலாம். 1970–71-ல், பரப்பளவு சிறிது குறைந்திருந்தாலும், நெல் உற்பத்தியளவு இதுவரை எய்திய சாதனைகளிலேயே மிக உயர்ந்த அளவாகும்; அதாவது, 53.03 லட்சம் டன்களாகும். முந்திய ஆண்டுக்கு மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தியளவான 45.32 லட்சம் டன்களுடன் ஒப்பிட்டால், 1970–71-ம் ஆண்டுக்குரிய தற்போதைய மதிப்பீட்டில் 17 சதவீத உயர்வைக் காணலாம். மேலும், 1969–70 உடன் முடிவடைந்த முந்திய ஐந்தாண்டுகளுக்கு கணக்கிடப்பட்ட சராசரி உற்பத்தியளவான, 39.24 லட்சம் டன்களுடன் ஒப்பிட்டால், 1970–71-க்குத் தற்போது மதிப்பிடப்பட்டுள்ள அளவில் 35.1 சதவீதம் உயர்வு ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

ஆய்விற்குரிய இவ்வாண்டில் பொதுவாக, உணவு தானிய உற்பத்தி உயர்ந்ததற்கு முக்கியக் காரணங்கள் பின் வருவனவாகுமெனலாம்:— அவையாவன: புதிய பகுதிகளில் நெற்பயிர் விளைவிக்கப் பெற்றது; மிகு விளைச்சல் தரும் நெல் வித்துக்கள் பயிரிடப்படுகிற

பரப்பளவு விரைந்து விரிவுபடுத்தப்பெற்றது; இரசாயன உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள், மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் ஆகிய வற்றைச் சரிவிகித அளவில் பயன்படுத்துதல் போன்ற அறிவியல், பயிர் வளர்ப்பு முறைகளைப் பின்பற்றியது—ஆகிய இந்த வேளாண்மை முறைகளை முனைந்து கையாளுமாறு உழவர் பெருங்குடி மக்களைத் தூண்டுவதில் வேளாண்மைத் துறையினைச் சேர்ந்த வளர்ச்சிப் பணி யாளர்கள் எடுத்துக்கொண்ட மாபெரும் முயற்சிகள் ஆகியன.

மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள்.

மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகள் திட்டம் இணைக்கப்பட்ட நட வடிக்கைக்கு வழி செய்கிறது ; அதாவது இதன்கீழ் உரிய அளவுக்கு, வேளாண்மைக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களைப் பயன் படுத்துதல் மூலமாக, புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிகு விளைச்சல் தரும் நெல், சிறு தானிய வகைகள் பயிரிட அறிமுகப்படுத்தப்படும். அத்துடன், அதே சமயம் கடன் வசதிகளும் செய்துத் தரப்படும்.

1970–71-ல் மிகு விளைச்சல் தரும் நெல் வகைத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரக் கருதப்பட்ட பரப்பு 37.50 லட்சம் ஏக்கர் ஆகும். இப் பரப்பு இம் மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் மொத்தப் பரப்பளவில் சரிபாதியாகும். இஃதிவ்வாறிருப்ப, இத்திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பு 44.93 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்; அதாவது இது நெல் பயிரிடப்படும் மொத்தப்பரப்பில் 2/3 பங்கினை விட அதிக மாகும். உயர் விளைச்சல் தரும் சிறு தானிய வகைகள் திட்டத்தின் கீழ் 2.50 லட்சம் ஏக்கர்கள் இலக்கு வரையறுத்திருப்ப, 2.85 லட்சம் ஏக்கர்கள் இதன்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன.

1971–72-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரத் திட்டமிடப் பட்டுள்ள பரப்புகள் விவரம் வருமாறு: நெல் 50.00 லட்சம் ஏக்கர் கள் ; கலப்பினச் சிறு தானியங்கள் 4.00 லட்சம் ஏக்கர்கள் ; 3 கம்பு 5.00 லட்சம் ஏக்கர்கள் ஆகும். மிகுபயன் தரும் தானிய ரக திட்டத்தின்கீழ் அடைந்த அமோக வெற்றிக்கு வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக்கொண்ட அயரா முயற்சி போற்றத்தக்கது.

பலபோகப் பயிர் (Multiplecropping)

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மை செய்யப்படும் நிகர பரப்பளவை உயர்த்துவதற்கு வாய்ப்பு அரிதாகவுள்ளது ; இவ்வுண்மையைக் கருத் திற்கொண்டு, பலபோகப் பயிர் திட்டத்தில் அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின் முக்கியக் குறிக்கோள் யாதெனில் வழக்கமாகப் பயிரிடப்பட்டு வரும் வகைகளை விடுத்து, குறுகிய காலப்பயிர் வகைகளைப் பயிரிடுமாறு அறிமுகப்படுத்துவதே யாகும்; அதன் மூலம் உறுதிப் பாசனப் பகுதிகளில் ஒரு போகத் துக்குப் பதிலாக இரண்டு போகம் விளைவிக்கலாம்; இரண்டு போகம் விளைவிக்கப்பட்டு வந்த பகுதிகளில் மூன்று போகம் விளைவிக்கலாம். இத் திட்டத்தின்கீழ் பருப்பு வகைகள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல் படுத்தியுள்ளது மற்றொரு முக்கிய மாறுதலாகும். புதிய வேளாண்மைத் திட்டத்திலொரு பகுதியாக 1967-68-இல் பலபோகப் பயிர் திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் இறுதி ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் 15.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பினைக்

கொண்டுவரக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. பலபோகப் பயிர் திட்டத்தின் கீழ் வரும் பரப்பிற் பெரும்பகுதி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு, ஒரு போகம் விளையும் நிலங்கள் இரு போக நிலங்களாக மாற்றப்படுகின்றன. முதற் போகத்தில் குறுகிய காலத்தில் விளையும் குறுவை பயிரிடப்படுகிறது; இரண்டாவது போகத்தில் நெல் அல்லது வேர்க்கடலை அல்லது வேறு சிறு தானியம் பயிரிடப்படுகிறது.

இத் திட்டத்தின்கீழ் 1967–68-ல் 2.15 லட்சம் ஏக்கரும், 1968–69-ல் 5.53 லட்சம் ஏக்கரும் சாதனை எய்தியிருப்ப, 1969–70-ல் 9.95 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பு சாதனை எய்தியுள்ளோம். 1970–71-ம் ஆண்டுக்கான திட்ட இலக்கு (தொகுத்து வரும் அளவு) 12.00 லட்சம் ஏக்கர்களாக இருப்ப, இவ்வாண்டில் எய்திய சாதனை 12.99 லட்சம் ஏக்கர்களாகும். பலபோகப் பயிர் திட்டத்தின் விளைவாலேற்பட்ட உற்பத்தி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	டன்கள்.
1968–69	4,72,820
1969–70	8,35,780
1970–71	10,66,560

1971–72-க்கான திட்ட இலக்கு 13.00 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

பலபோகப் பயிர் குறித்த முன்னோடித் திட்டங்கள்.

இதுவரை ஏற்பட்டுள்ள அனுபவத்திலிருந்து பலபோகப் பயிர்த் திட்டத்தின்கீழ் திட்ட இலக்குகளை வரையறுப்பது மட்டும் போதாதென்று தெரிய வந்துள்ளது. எது தேவையென்றால், வலுவானதும் உண்மையாய்ச் செயற்படுத்த முடிவதுமான பலபோகப் பயிர்த் திட்டமொன்றின் பல்வேறு கூறுகளும் பற்றிக் கட்புல விளக்கம் செய்யப்பட வேண்டும். அதாவது, திட்டத்தின் அமைப்பு, பயிரிடுவதற்கு இன்றியமையாத பொருள்கள், நிதி வாயில்கள், தொழில் நுட்ப உதவி இவற்றின் அவசியமும், விற்பனை வசதி, செய்யும் முறை, சேமிப்புக் கிடங்கு வசதி, சாலை வசதி, ஏனைய போக்குவரத்து வசதிகள் ஆகிய ஆயத்த முன் பணிகளின் அவசியமும் பற்றித் தெளிவாக உணர்த்தப்படவேண்டும். தெரிந்தெடுத்த வட்டாரங்களில் பலபோகப் பயிர் முறை முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துதல் மூலம் இதனை எய்தலாம். இத் திட்டத்தைப் பெரிய பகுதிகளுக்கு விரிவுபடுத்துதலுக்குரிய பொருத்தப் பாட்டினை முன்னோடி வட்டாரம் கட்புல விளக்கம் செய்யும்.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம், மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம், சிறு உழவர்கள் திட்டம் ஆகியவை செயற்படுத்தப்படும் பகுதிகளான கீழ்க்கண்ட மூன்று வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் இந்த முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது:—

பட்டுக்கோட்டை—தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

முசிறி—திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்.

கடலூர்—தென்னார்க்காடு மாவட்டம்.

1971 ஜூலை 24]

இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசு ஆதரவு பெறுகிற திட்டமாக ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது; நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் எஞ்சியுள்ள காலப்பகுதிக்கு மதிப்பிடப்பட்ட செலவுத்தொகை ரூ. 12 லட்சம் முழுவதும் இந்திய அரசால் வழங்கப்படும்.

1970–71 கோடைப் பின் பருவ காலத்தில் 1.50 லட்சம் ஏக்கரில் எச்.பி. 3 கம்பு விரைவுத் திட்டம்.

திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கரிசல் மண் பகுதிகளில் நடப்பாண்டுக் கோடைப் பின் பருவகாலத்தில் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிடுவதற்கான விரைவுத் திட்டமொன்றை துறை ஏற்கனவே தொடங்கியுள்ளது. இந்த மாவட்டப் பகுதிகளில் மானாவாரி கம்பு விதைப்பதற்கான காலம் அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களாகும்; எனவே, அந்தந்த மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள் வேண்டிய அளவு எச்.பி. 3 கம்பு விதைகளை சேமித்து வைத்து, உரிய நேரத்தில் தேவைப்பட்ட உழவர்களுக்கு அவற்றைப் பகிர்ந்தளித்தனர். இந்த ஆண்டுக்கென இலக்கு குறிப்பிடப்பட்ட 1.50 லட்சம் ஏக்கர்களில் எய்திய சாதனை 1.38 லட்சம் ஏக்கர்கள் மட்டுமே. இந்த ஆண்டில் இந்த வட்டாரங்களிற் சில பகுதிகளில் வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறியதால் எஞ்சிய 12,000 ஏக்கர்களையும் இத் திட்டத்தின்கீழ்க் கொண்டுவர முடியவில்லை.

1971–72-இல் 5.00 லட்சம் ஏக்கர்களில் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிடுவதற்கான திட்டம்.

1970–71-இல் எச்.பி. 3 கம்பு பயிரிட்டதில் ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையில், 1971–72-ல் இத் திட்டத்தின்கீழ் 5.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது ; அதன் விவரம் வருமாறு:—

	பரப்பளவு (லட்சம் ஏக்கரில்.)
கோயம்புத்தூர் வட்டாரம்	1.00
திருநெல்வேலி வட்டாரம்	1.25
மதுரை வட்டாரம்	1.00
திருச்சிராப்பள்ளி வட்டாரம்	1.65
சென்னை வட்டாரம்	0.10
	5.00

மேற்குறிப்பிட்டுள்ள திட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கான தொரு திட்டம் அரசின் ஆழ்ந்த பரிசிலனையில் உள்ளது. இந்தக் கம்பு பயிர்த் திட்டத்தின் விளைவாக 1971–72-இல் கம்பு உற்பத்தி 1 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னுக உயரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்.

"முனைப்புத் திட்டம்" என மக்கள் பரவலாக அறிந்துள்ள மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் 1960-ம் ஆண்டு முதற்கொண்டே தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் செயற்பட்டு வருகிறது.

பின் வரும் வழிகளில் உணவு உற்பத்தியை உயர்த்துவதே மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்: (1) அந்தந்த மண்ணிற்கு மிகவும் பொருத்தமான வேளாண்மை முனைப்பு நடைமுறைகளைத் தோற்றுவித்து, அவற்றைப் பல்வேறு வளர்ச்சிக் கல்வி உத்திகள் மூலமாக உழவர்களிடையே விரைந்து பரப்புதல்; (2) உழவர்கள் மேம்படுத்திய நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான பயிரிடு தேவைப்பொருள்களில் அவர்தம் ஆற்றலுக்குட்பட்டனவற்றை உரிய நேரத்தில் அவர்கட்கு கிடைக்கச் செய்தல்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் முழுவதும் ஆறு வேளாண்மைக் கோட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன; ஒவ்வொரு கோட்டமும் ஒரு மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியின் பொறுப்பில் விடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மாவட்டங்களில், சமுதாய நல வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், சாதாரணமாக ஒரு வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரியும், 10 ஊர் நல உதவியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறாக, இம் மாவட்டத்தில் உள்ள சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நான்கு வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரிகளும், 20 ஊர் நல உதவியாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டதன் மூலம் நேரிடப்பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டுறவுத் துறையிலும்கூட, இம் மாவட்டத்தில் பணியாளர் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது; இந்த மாவட்டத்துக்கென்றே தனியாக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இணைப் பதிவாளர் ஒருவரும், ஆறு துணைப் பதிவாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; ஒவ்வொரு சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரத்துக்கும் ஒரு கூடுதல் வளர்ச்சி அதிகாரியும் (கூட்டுறவு) நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

இத் திட்டத்தின் முன்னேற்றங்குறித்து மதிப்பீடு செய்யவும், சிறப்புத் திட்டங்களை ஆய்ந்து காணவும், இத் திட்டத்துடன் புள்ளி விவரப்பிரிவு ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக டிராக்டர் பணிக்களரி ஒன்றும் இம்மாவட்டத்தில், திருவாரூரில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது; இப்பணிக்களரி, இயந்திர முறை பயிர்த் தொழிலை மேம்படுத்த உதவும்; மேலும், சொந்தமாக டிராக்டர்கள் வைத்துள்ள தனியார்க்கு செப்பனிடு பணி வசதிகள் அளிக்கும்; தஞ்சாவூர் மண் வளத்திற்குப் பொருத்தமான புதிய கருவிகள், இயந்திரங்களை வடிவமைத்துத்தரும். இப் பணிக்களரியில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள 53 டிராக்டர்கள் சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் மூலமாக உழவர்களுக்கு வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதற்கு மேலும், சமுதாய வளர்ச்சி வட்டாரங்கட்குச் சொந்தமான 24 டிராக்டர்களும் கூட்டுறவுகட்குச் சொந்தமான 47 டிராக்டர்களும், தனிப்பட்ட உழவர்கட்குச் சொந்தமான 540 டிராக்டர்களும் ஒவ்வோராண்டும் கணிசமான பகுதியிற் பணி புரிகின்றன.

ஓராண்டில் 48,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும் திறனுடைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஒன்று இம் மாவட்டத்தில் செயற்பட்டு வருகின்றது. கிராம மண்வள வரைபடங்களும், மண்வளச்சோதனை முடிவுகளின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1971 ஜூலை 24]

பண்ணைத் திட்டங்களின்கீழ், 1968–69-இல் 13.14 லட்சம் ஏக்கரும், 1969–70-இல் 14.06 லட்சம் ஏக்கரும் கொண்டு வரப் பட்டுள்ளன. 1968–69 ஆம் ஆண்டில் தயாரிக்கப்பட்ட பண்ணைத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 2.34 லட்சமாக இருக்க, 1969–70-இல் தயாரிக்கப்பட்ட பண்ணைத் திட்டங்களின் எண்ணிக்கை 2.39 லட்ச மாகும். 1970–71-இல் பண்ணைத் திட்டங்கள் தயாரித்தல் நிறுத்தப் பட்டுள்ளது. அதற்குப் பதிலாக, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட உழவர் கட்குப் பண்ணைப் பதிவுப் புத்தகங்கள் பேணி வருதல் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் குறுவைப் பருவகாலத்திற்குப் பொருத்தமான உயர் விளைச்சல் தரும் நெல்வகையான ஆடுதுறை 27 ரக நெல் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னர், மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, ஒரு போகச் சம்பா பயிர் விளைவிக்கும் நிலங்களை இருபோகம் விளைவிக்கும் நிலங்களாக மாற்று வதற்கானப் பெருந்திட்டமொன்று, 1967–68 இல் மேற்கொள்ளப் பட்டது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1967-68 முதல் 1970-71 வரையிலான காலத்தில் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பரப்பளவு அரிசி அளவிலான உற்பத்தி ஆகியவற்றின் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	குறுவை.		சம்பா.		தாளடி.	
	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி. (மெ.டன்.)	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி (மெ.டன்.)	பரப்பளவு. (ஏக்கர்)	உற்பத்தி. (மெ.டன்.)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1967-68	5,18,978	3,59,290	7,47,996	5,67,452	3,19,812	1,72,210
1968-69	5,03 576	3,48,630	7,92,482	5,83,265	2,96,668	1,59,740
1969-70 . ..	4,96,149	3,43,490	7,86 242	5,92,925	3,63,149	1,95,540
1970-71	5,13,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.	7,83,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.	3,79,000	புள்ளிவிவரம் கிடைக்கவில்லை.

1971 ஜூலை 24]

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மை திட்டப் பணிகளை மேற்கொண்ட தன் பலனாக, கயவாய்ப் பகுதியில் 75 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில், மிகு விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகள் பயிரிடப்பட்டுள்ளன. நைட்ரஜன் உரங்கள் பயன்படுத்தப்படுவது 6 மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. பூச்சிக் கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவதும் கணிசமான அளவிற்குக் கூடியுள்ளது. இந்த முயற்சிகள் அனைத்தின் பலனாக, இந்தக் கயவாய்ப் பகுதியில் நெல்லின் மொத்த உற்பத்தி கணிசமான அளவிற்குப் பெருகியுள்ளது. அரிசி உற்பத்தி கீழ்க்கண்டவாறு பெருகியுள்ளது :—

ஆண்டு.	டன்கள். லட்சம்
1965–66	9.11
1966–67	8.77
1967–68	9.20
1968–69	11.67
1969–70	12.04
1970–71	13.01

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8, எ.டி.டி. 27 பயிர்கள் பயிரிடப்படும் பகுதியின் பரப்பளவு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:—

	எ.டி.டி. 27. (ஏக்கர்).	ஐ.ஆ .8. (ஏக்கர்.)
1967–68	4,80,000	215
1968–69	3.91 358	..
1969–70	4,24,646	18,037
1970–71	4,27,802	1,15,395

1971–72 ஆம் ஆண்டிற்கான வேலைத் திட்டம்.

(a) மும்முர வேளாண்மை மாவட்ட வேலைத் திட்டப் பகுதியில் பண்ணைச் சாதனைகளைத் தொடர்ந்து பேணி வருவதும் முறையான பிற நடவடிக்கைகளும்.

(b) ஐந்து லட்சம் ஏக்கரில் குறுவை பயிரிடுவதற்காக இரு போகப் பயிர்த் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்துதல்.

(c) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் தாளடி பருவத்திற்குப் பொருந்தக்கூடிய புதிய நடுத்தரக் காலப் பயிர் வகையை முடிவு செய்தல்.

(d) தனியார் நிலங்களில் 2,000 வடிமுனைக் குழாய்களையும், 500 குழாய்க் கிணறுகளையும் அமைப்பதற்கான விரைவுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளுதல்.

(e) மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை நடைமுறைகளைப் பரவலாக்குவதற்காக கட்புல விளக்கங்கள் நடத்துதல்.

[1971 ஜூலை 24

பல போகப் பயிர் கட்புல விளக்கம்.

ஏற்றவாறு பயிர் வகைகளை மாற்றிப் பயிரிடுதல், முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் பயிர் விளைச்சலை எவ்வாறு பெருமளவிற்கு உயர்த்துவது என்பதையும் ஆதாயமளிக்கத் தக்க விளைச்சலை எவ்வாறு பெறுவது என்பதையும் உழவர்களுக்கு மனதில் பதியும் வண்ணம் விளக்கிக்காட்டுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971–72-ல் ரூ. 1.42 லட்சம் செலவில் 100 கட்புல விளக்கங்களை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம்.

மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம், செங்கற்பட்டு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு மாவட்டங்களிலும் அந்தந்தப் பகுதியின் வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர்களைத் திட்ட அதிகாரிகளாகக் கொண்டு செயல்பட்டது. 1970–71 ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தின் கீழ், குறைந்த அளவு 10,000 ஏக்கர் பாசன நிலங்களை கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத்திற்கும் அறிவியல் முறையில் பயிரிடுவதன் நலன்களைப் பயிரிடுவோருக்கு நன்கு உணர்த்துவதற்காக ஏற்ற முறையில் விளம்பரம் செய்வதை வசதிப்படுத்துவதன் பொருட்டு, வேளாண்மை நல வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரும் ஊர்நலப் பணியாளர்கள் ஐவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரியின் தரத்தில் தகவல் அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இதைத் தவிர, பல்வேறு ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் அறிவியல் புலன் விசாரணை தேவைப்படுகிற உள்ளூர் வேளாண்மை பொருளாதார பிரச்சினைகளைக் கண்டறிவதற்காகவும், ஏற்புடைத்த கட்புல விளக்கங்களில் ஏனைய வேளாண்மைப் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள், சோதனைகள் இவற்றைத் திட்டமிட்ட முறையில் வகுப்பதற்காகவும், இந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் மாவட்ட வேளாண்மை சிறப்பு அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். வேளாண்மை மேம்பாடுகளுக்காக முனைப்புத் திட்ட அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன; இதன்கீழ் தனித் தனி உழவர்களுடன் அடிக்கடி தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து இத் திட்டத்தின் கீழ் வந்துள்ள பரப்பளவு பின்வருமாறு :—

	பரப்பளவு (லட்சம் ஏக்கரில்.)	உற்பத்தி. (லட்சம் டன்கள்.)
1965–66	5·36	9·76
1966–67	12·06	10·29
1967–68	18·72	11·08
1968–69	20·68	9·49
1969–70	20·12	12·77
1970–71	23·75	20·54

1971–72-ஆம் ஆண்டிற்கான திட்ட இலக்கு 26,72 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

1971 ஜூலை 24]

<u>பயிர் விளைச்சல் போட்டி.</u>

மேம்படுத்தப்பட்ட பயிரிடு உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல், பொறுக்கு விதைகளைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் மூலம் உணவுப் பயிர்கள், ஏனைய பயிர்களின் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை உறுதிப்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நெல், கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் ஆகிய பயிர்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் 1960–61-லிருந்து கிராம வளர்ச்சி வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவுகளில் போட்டிகள் நடத்தப்படுகின்றன. கிராம, வளர்ச்சி வட்டார, மாவட்ட, மாநில அளவுகளில் போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

1969–70 ஆம் ஆண்டில் எல்லா மட்டங்களிலும் திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 50,000-க்கு மாறாக, பதிவு செய்யப்பட்ட போட்டியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 32,789 ஆகும். 1970–71 ஆம் ஆண்டு திட்டக் குறிக்கோள் அளவு எல்லா மட்டங்களிலும் 50,000 ஆக இருக்க, அந்த ஆண்டில் பதிவு செய்யப்பட்ட போட்டியாளர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 55,456 ஆகும்.

<u>இந்திய–ஜெர்மனி, நீலகிரி மேம்பாட்டுத்திட்டம் (மலைப் பகுதிகள் மேம்பாடு).</u>

உழவர்களுக்குப் பயிரிடு பொருள்களை வழங்குதல், கடன் கொடுத்தல் ஆகிய உற்பத்திக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களுக்கும் ஒரே நேரத்தில் வகை செய்வதன் மூலமும், மேம்படுத்தப்பட்ட நடைமுறைகளைச் செயல்படுத்துவதில் உழவர்களுக்கு உதவுவதன் மூலமும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைந்து பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்திலடங்கிய முக்கியப் பணிகள் பின்வருமாறு :—

(1) தொழில்நுட்ப ஆலோசனையை உரிய நேரத்தில் போதிய அளவில் அளித்தல்.

(2) பண்ணைத் திட்டங்களின் அடிப்படையில் உரிய காலத்திலும், போதுமான அளவிலும் கடன் அளித்தல்.

(3) பொறுக்கு விதைகள், உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள், கருவிகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்து போதுமான அளவிற்கு வழங்குதல்.

(4) உற்பத்தியாளர்களுக்கும், துய்ப்போர்களுக்கும் நியாய விலையில் கிடைப்பதற்கேற்ற வகையில் உபரி வேளாண்மைப் பொருள்களின் விற்பனை வசதியை மேம்படுத்துதல்.

(5) மேம்படுத்தப்பட்ட, பயன் தருமான மெய்ப்பிக்கப்பட்ட வேளாண்மை நடைமுறைகளை உழவர்களுக்கு கட்புல விளக்கத் திட்டம் ஒன்றின் மூலம் எடுத்துச் சொல்லுதல்.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில், உழவர்களுடன் வெற்றிகரமான விரிவாக்கத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளுவதற்கு உறுதியான அடிப்படையை ஏற்படுத்துவதிலும் தேவையான வசதிகளைச் செய்வதிலும் முக்கியமாக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டது. எனவே, இத் திட்டத்திற்கு குறிக்கோள் அளவு ஏதும் வரையறுக்கப்படவில்லை. தற்போது நடந்தேறிவரும் சோதனைகளின் திட்டவட்டமான முடிவுகள் பெறப்பட்ட பின்னரே இது மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

[1971 ஜூலை 24

1970–71-ம் ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 50.50 லட்சம் செலவழிக்கப் பட்டது. 1971–72-ம் ஆண்டில் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவு ரூ. 45.58 லட்சமாகும். 1971–72-ம் ஆண்டிற் கான வேலைத் திட்டங்கள் பின்வருமாறு:—

(1) உழவர்களுக்குச் செய்தியைப் பரப்புவதற்கு முன்னர், திட்டவட்டமாக முடிவுகளைப் பெறுவதற்குத் தேவையான சோதனை கள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்படும்.

(2) பொன் நிறப் புழுக்களால் ஏற்படும் நோய் (Golden Nematode) ஒழிப்புத் திட்டத்தை 1970–71-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட விளைவுகளின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து மேற்கொள் ளுதல்.

(3) நல வளர்ச்சித் திட்டத்தில் 400 உழவர்களுக்கு பயிற்சி யளித்தல்.

(4) திட்டத்தின் சாதனைகளை உழவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறவும், வேளாண்மை குறித்த கருத்துக்களையும், பிரச்சினைகளையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்காகவும், 500 உழவர்களைக் கொண்டு வளர்ச்சி வட்டார அளவிலான கருத்தரங்கு நடத்துதல்.

(5) தாமஸ் பாஸ்பேட் கலவையுடன் (Thomas Phosphate Mixture) கட்புல விளக்கங்களை நடத்துதல்.

(6) இயக்க வகையில் செய்து காட்டுவதற்காக விசைத் தெளிப் பான்களை வாங்குதல், இந்த விசைத் தெளிப்பான்களைக் கையாளுவதில் 400 தேர்ச்சியுள்ள தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சியளித்தல்.

(7) நீலகிரி உழவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கும், விற்பனை செய்வதற்கும் தகுந்த இடங்களில் இரண்டு குளிர் அறைகளை நிறுவுதல்.

(8) திட்டத்தின் செயல் நடவடிக்கைகளில் கால்நடை வளர்ப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டங்களைக் கொண்டுவருதல்.

(9) திட்டத்தின் செயல் நடவடிக்கைகளில் கூட்டுறவு வளர்ச்சித் திட்டங்களைக் கொண்டுவருதல்.

மலைப் பகுதிகளில் தோட்டங்கள் வளர்த்தல்.

இம் மாநிலத்தில் மலைப் பகுதிகளின் மேம்பாட்டிற்குரிய திட்ட மொன்றை மேற்கொள்ள அரசு கருதியுள்ளது. மலைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்களின் நலன்களையும், மலைவாழ் மக்களின் நிலைமைகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் தோட்டப் பயிர்களைப் பயிரிடுவதன் மூலம் மலைப் பகுதிகளின் ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டை எய்துவதே இந்த திட்டத் தின் குறிக்கோளாகும். முதலில் கீழ் பழனி, கொல்லி மலைகள், ஜவ்வாது மலைகள், நீலகிரி ஆகிய தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு பகுதி களில் 1971–72 ஆம் ஆண்டில் இத் திட்டம் பணியை மேற்கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம்

வேளாண்மை சமுதாயத்தினிடையே உள்ள சிறு உழவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இந்திய அரசின் கருத்தையொட்டி, தென் ஆர்க் காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் உள்ள சிறு குடியானவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக தமிழ்நாடு அரசு சிறப்புத்

[1971 ஜூலை 24

திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. இந்த மாவட்டங்களின் சில வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் 1970–71-ல் செயல்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம் 1971–72-ல் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

	1907–71 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.	1971–72 வளர்ச்சி வட்டாரங்கள்.
(1) தென் ஆர்க்காடு	6	6
(2) மதுரை	9	9
(3) திருநெல்வேலி	5	6

இத் திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவராக சிறு உழவர் ஒருவர் 2 அல்லது 3 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் அல்லது 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும்.

சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் என்பது, சங்கங்கள் பதிவு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சங்கமாயிருக்கும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இந்தச் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் தலைவராயிருப்பார். சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம், ஒவ்வொன்றும் இந்த மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 50,000 உழவர்கள் அடங்கும் வரையில் 1970–71-ம் ஆண்டிலிருந்து 1973–74 ஆம் ஆண்டு வரை நான்கு ஆண்டு கால அளவிற்கு ரூ. 1.6 கோடி மத்திய உதவியைப் பெறும். இந்தத் திட்டங்கள், சமுதாயக் கிணறுகள், பாசனக் கிணறுகள், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், விசையேற்றங்கள் அமைத்தல், நிலத்தைப் பண்படுத்துதல், கோழிப் பண்ணை மேம்பாடு, பால் பண்ணை மேம்பாடு ஆகியவற்றிற்காக உதவித் தொகைகளுக்கு வகை செய்வதன் மூலம், வேளாண்மைச் சமுதாயத்தில் எளிய பிரிவினர்களுக்கு இத் திட்டம் உதவி செய்யும். குறுகிய காலக் கடன் வழங்கும் அளவை அதிகரிக்க, வேளாண்மைக் கடனுதவிச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்களாயிருக்கப் பங்கு மூலதனம் அளிக்க வேண்டுமென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. போக்கு வரத்துக்களை மேம்பாடு செய்வதற்காக கிராமச் சாலைகள் அமைத்தல், இரண்டு விற்பனைச் சங்கங்களின் வரம்பிற்குட்பட்ட இடங்களில் கிடங்குகளைக் கட்டி விற்பனை வசதியை மேம்படுத்தல், வேளாண்மைக் கடனுதவிச் சங்கங்கள் உழவர்கள் ஒத்துழைப்பை நல்கச் செய்வதற்காக உறுப்பினர் கல்வித் திட்டம், சிறு கைவினைஞர் திட்டங்கள், வேளாண்மை இயந்திரங்களை வாடகைக்குக் கொடுத்தல், குடிமராமத்துப் பணிகள் ஆகியவை இத் திட்டத்தில் அடங்கும். மூலதன இனங்கள், நில மேம்பாட்டுப் பணிகள் தொடர்பாக சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவன நிதியிலிருந்து 25 சத வீத மூலதன உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. எதிர்பாராச் செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்காக, தொடக்க வங்கிகளுக்கு 6 சத வீதமும், மத்திய வங்கிக்கு 3 சத வீதமும் இழப்புப் பொறுப்பு நிதி பங்குத் தொகை அளிக்க இந்த நிறுவனத்தால் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1.6 கோடி என்ற வரையறுக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன் இந்தச் சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் ரூ. 20 கோடி கடனுதவியை அதன் தொடர் விளைவுகளுடன் அளிக்கும்.

குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்களுக்கும் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

சிறு நிலமுள்ள உழவர்களுக்கு நல்ல வருமானத்தையும் கிராம வேலை வாய்ப்பையும் அளிக்கும் இரண்டு நோக்கங்களுடன் சிறு நிலமுள்ள உழவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள செயல் நோக்கமுள்ள, உற்பத்தித் திறன் வாய்ந்த, வருவாய் கிடைக்கச் செய்யும் திட்டங்களின் மூலம் மிகக்குறைந்த அளவு நிலங்களைக் கொண்டுள்ள குடியானவர்கள், குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு உதவி செய்வதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டு திட்டங்களைச் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒன்றும் வட ஆர்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்றும் ஆகச் செயல்படுத்திப் பார்க்க இந்திய அரசு முன்வந்துள்ளது. இந்தச் சிறப்புத் திட்டங்கள் மத்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதியுதவியுடன் கூடிய மத்தியத் திட்டமாக இருக்கும். குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்களின் தங்களிடமுள்ள குறைந்த நிலங்களில் மும்முரப் பயிர் விளைவு, கால்நடை வளர்ப்பு முதலியவை மூலம் பெருமளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதும், அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பயிரிடு பொருள்கள் அனைத்தையும் கிடைக்க வகை செய்து மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்வதும், வேலை வாய்ப்பைப் பெருமளவிற்கு ஏற்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். மிகக் குறைந்த நிலமுள்ள குடியானவர்கள் இந்த உதவி பெறத் தகுதி பெறுவதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கும் மேற்படாத நன்செய் நிலம் அல்லது இரண்டு ஏக்கருக்கும் மேற்படாத புன்செய் நிலம் வைத்திருப்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும். இதைப் போலவே, குறைந்த நிலமுள்ள உழவரும் 1 முதல் 2.5 ஏக்கர் நன்செய் நிலம் அல்லது 2 முதல் 5 ஏக்கர் வரை புன்செய் நிலம் வைத்திருக்க வேண்டும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சிறு நிலமுள்ள உழவர்கள்—பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனத்தின் பொறுப்பாகும்.

தொடக்கத்தில் இத் திட்டம் சேலம் மாவட்டத்தில் வல்லப்பாடி, பெத்த நாயக்கன்பாளையம் ஆகிய இரண்டு வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும், வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செங்கம், புதுப்பாளையம் ஆகிய 2 வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலும் மட்டுமே செயற்படுத்தப்படும். திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் சுமார் 20,000 குடும்பம் இதன்கீழ் வரும். ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் ரூ. 1.00 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு இருக்கும்.

சிறு நிலமுள்ள குடியானவர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம், குறைந்த நிலமுள்ள உழவர்கள்—பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டு நிறுவனம் ஆகிய சிறப்புத் திட்டங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவும், ஒருங்கிணைக்கவும் முதலமைச்சரைத் தலைவராகவும், வேளாண்மை அமைச்சரைத் துணைத் தலைவராகவும் கொண்ட உயர் நிலைக்குழு ஒன்று மாநில நிலையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

புன்செய் நிலம் பயிரிடுபவர்களால் மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும் போதுமான பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கும்

1971 ஜூலை 24]

அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடனும் இந்திய அரசின், மத்திய அரசு ஆதரவு பெறும் திட்டங்களின் கீழ் புன்செய் நிலம் மும்முரப் பயிரிடு திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாவது ஆண்டிற்கு ரூ. 14.05 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீட்டுடனும் 1971–72-ல் ரூ. 22.30 லட்சத்துடனும் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோயில்பட்டி வட்டம் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்பட்டி வட்டத்தில் 4 கிராமங்களில் அதாவது திட்டகுளம், சிதம்பரபுரம், இல்லம்புவனம், விஜயபுரி கிராமங்களில் 2,000 ஏக்கர்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. 1973–74-ஆம் ஆண்டிற்குள் அதாவது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதிக்குள் படிப்படியாக நிறைவேற்றும் திட்டத்தின்கீழ் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டம் நீட்டிக்கப்படும். இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:—

() சிறப்பாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட இடங்களில் புன்செய்ப் பயிர் விளைவித்தல் பற்றிய ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளுதல்.

மண் வளம் குறித்தும், ஈரம் குறித்தும் செய்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை நடைமுறையில் பயன்படுத்தல்.

வறட்சியை எதிர்த்து நிற்கும் பயிர்களையும் குறுகிய காலப் பயிர்களையும் பயிரிடுதல்.

(*d*) யூரியாவைப் பரவலாகத் தெளித்தல் போன்ற உரமிடும் புதிய தொழில் நுட்ப உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல்.

(*e*) பயிர்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்தில் பயன்படுத்துதல்.

தொழில் நுட்ப உத்திகளும், பயிரிடு தேவைப் பொருள்களும் குறைந்த செலவில் கிடைக்க வகை செய்யப்படும். விசைத் தெளிப்பான் போன்ற விலையுயர்ந்த இயந்திரங்களை மத்தியக் கிடங்குகளில் வைத்துக் கொண்டு உழவர்களுக்குக் குறைந்த கட்டணத்துக்கு வாடகைக்கு விடப்படும். இதில் பங்கு கொள்பவர்களின் நிலங்களைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒரு முறை ஆய்வு செய்யப்படும். கணிசமான அளவிற்கு உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள், நிலம் பண் படுத்துதல், நீர்வளத்தைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தல் ஆகியவை மும்முரமாக மேற்கொள்ளப்படும்.

இத் திட்டம் திட்ட அதிகாரி என்னும் முறையில் வேளாண்மைத் துறைத் துணை இயக்குநரால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தலைவராகக் கொண்டு மாவட்ட அளவில் ஓர் இணக்கக் குழுவும், வேளாண்மைத் துறை அரசுச் செயலாளரைத் தலைவராகக் கொண்டு மாநில அளவில் ஓர் இணக்கக் குழுவும், இத்திட்டம், செயல்படுவதை ஆய்வு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

செம்மண் நிலப்பகுதியின் பயனுக்காக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் புதுக்கோட்டை வட்டத்தில் நடப்பாண்டில் புன்செய் நில ஒருங்கிணைந்த மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டு எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ரூ. 19.89 லட்சம் மொத்தச் செலவில் 1971–72-ல் 2,000 ஏக்கர் நிலத்தில் இத்

திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக இந்திய அரசு நிர்வாக ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நீண்டகாலக் கடன் குறித்து ரூ. 11.57 லட்சமும், உதவித் தொகை குறித்து ரூ. 8.32 லட்சமும். இதில் சேர்ந்ததாகும். இத்திட்டத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

வணிகப் பயிர்கள் முனைப்புத் திட்டம் உட்பட பருத்தி வளர்ச்சி.

பருத்தி ஒரு முக்கியமான வணிகப் பயிராகும். இது, தமிழ் நாட்டில் சுமார் 10.00 லட்சம் ஏக்கரில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. வறட்சி நிலைமைகள் காரணமாக, 1968–69-ல் இந்தப் பரப்பளவு 7.00 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும், 1969–70-ல் 8.63 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும் குறைந்தது (1) தரமான விதைகளைப் பெருக்குதல், பங்கிட்டளித்தல், (2) முனைப்புத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளுதல், (3) மும்முரப் பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகியவை மூலம் முனைப்புத் திட்டம் உட்பட பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதே ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

1971–72-ஆம் ஆண்டில், மேலும் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவு இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படும். 1969–70-ல் 180 கிலோகிராம் கொண்ட 3.97 லட்சம் பருத்தி பேல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டது. 1970–71-ஆம் ஆண்டில் 4.90 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ஆம் ஆண்டில் 5.10 லட்சம் பேல்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

திட்டத்துறையின் கீழ் 1969-70-ல் ஏற்பட்ட நிகரச் செலவு ரூ. 6.03 லட்சமாகும். 1970–71-ஆம் ஆண்டிற்காக எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவு ரூ. 9.85 லட்சம் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971–72 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் மொத்தச் செலவாக ரூ. 23.87 லட்சமும் நிகரச் செலவாக ரூ. 8.47 லட்சமும் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

நவீன சாகுபடி முறைகளை உழவர்களுக்குத் தெள்ளென விளக்குவதற்காக, உழவர்களுடைய நிலங்களில் கட்புல விளக்க நிலத் துண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. விதைகள், இரசாயன உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள், தொழிலாளர்களுக்கான செலவு, காட்சிப் பலகைகள் ஆகியவை குறித்து, 5 ஏக்கர் கொண்ட ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும் ரூ. 560 கொண்ட ஒரு தொகையை அரசு கொடுக்கிறது. மானாவாரிப் பயிர்களுக்கு நைட்ரஜன் உரங்களைப் பயன்படுத்துவதை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு, உழவர்களுடைய நிலங்களில் ஒவ்வொரு நிலத்துண்டுகளும் 3 ஏக்கர் கொண்டதாகவுள்ள கட்புல விளக்க நிலத்துண்டுகள் அமைக்கப்பட்டன. இரசாயன உரங்கள், காட்சிப் பலகைகள் ஆகியவை குறித்து ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும் ஆகும் செலவில் ரூ. 50-ஐ அரசு கொடுக்கிறது.

முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், பருத்தி விளைவிப்போர் கூட்டுறவுக் கடன் வசதியைப் பெறுகின்றனர். 1969–70-ல் பெற்ற கடன் ரூ. 59.47 லட்சம் ஆகும். 1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு ரூ. 100.00 லட்சமாகும்.

1971 ஜூலை 24]

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம் (பருத்தி).

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 11.00 லட்சம் பேல்கள் தேவையாயிருக்க, தற்பொழுது தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பருத்தியின் அளவு சுமார் 4.00 லட்சம் பேல்களேயாகும். இதனுல் ஆண்டுதோறும் 7.00 லட்சம் பேல்கள் இறக்குமதி செய்யப்படத் தேவையாக இருக்கிறது. பருத்தி உற்பத்தியில் விரைவான, குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட வேண்டியது கட்டாயமாகும்.

உழவர்கள் வயல்களில் செய்யப்பட்ட பெருவாரியான சோதனைகளும், கட்புல விளக்கங்களும், தற்பொழுது கிடைப்பதைவிட அதிகப் பருத்தியை விளைவிக்க முடியும் என்பதை மெய்ப்பித்துள்ளன. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் MCU 5, சுஜாதா பருத்தி ரகங்களைக் கொண்டு ஹெக்டேர் ஒன்றுக்கு 30 முதல் 35 குவிண்டால்கள் வரை கம்பாஸ் பருத்தி விளைந்துள்ளதாகக் கட்புல விளக்கம் மூலம் தெரிய வந்துள்ளது.

இருக்கின்ற வளத்தை முழுவதும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக, பருத்தி உற்பத்தி குறித்த முயற்சிகளை மும்முரப்படுத்துவதற்குப் புதிய முறை ஒன்று மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்ட முறைப்படி தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதியுள்ள பகுதிகளிலும் உறுதியாக மழைவளம் பெறும் பகுதிகளிலும் இப்பணி மேற்கொள்ளப்படும். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில், பருத்தி விளைச்சலின் கீழ் வரும் பரப்பளவு முழுவதும் இந்தத் திட்டத்தின்கீழ்ப் படிப்படியாகக் கொண்டு வரப்படும். தவிர, 3,00,000 ஏக்கரில் இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, திருச்சி, ஆகிய மாவட்டங்களில் பருத்தி முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இத்திட்டத்தைத் திறம்படச் செயல்படுத்துவதற்கு, தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டம், 20,000 ஹெக்டேர் கொண்ட பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும். ஒவ்வொரு பிரிவும் வகுப்பு I அதிகாரியின் பொறுப்பில் கொண்டு வரப்படும். விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்காக யூரியா, உரத்தை விரிவாகப் பயன்படுத்துதல், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை விரிவாகத் தெளித்தல் போன்ற நவீன முறைகள் உள்ளிட்ட முனைப்பு முறைகளைப் பின்பற்றி பருத்தி விளைச்சல் பெருக்கப்படும்.

பருத்தி பயிரிடுவதற்குக் குறிப்பிட்ட ஊக்கம் அளிப்பதற்கு, பயிர்ப் பாதுகாப்பு, யூரியா தெளிப்பு ஆகியவற்றிற்கென, பாசனப் பருத்திக்கு 25 சதவீத உதவித் தொகையும், மானாவாரிப் பருத்திக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகையும் வழங்கப்படுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

திறமையான பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பணியைச் செயல்படுத்துவதற்கு, ஒவ்வொரு 10,000 ஹெக்டேர்களுக்கும் ஒரு பயிர்பாதுகாப்புப் பிரிவு வீதம் பயிர்ப்பாதுகாப்புப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பருத்திப் பயிர்களில் விரிவாக விமானத்தின் மூலம் மருந்து தெளிப்பது, பருத்தி விளைச்சல் குறித்த செலவைச் சிக்கனப் படுத்துவதற்கு களைக்கொல்லிகளைப் பயன்படுத்துவது ஆகியவை இத்திட்டத்தின் ஏனைய புதிய கூறுகளாகும்.

எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாடு.

எண்ணெய் வித்துக்கள் குறித்த ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மேம்பாட்டுத் திட்டம் 1961–62-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரசு நிலங்கள் அல்லது குத்தகைக்கு எடுத்த நிலங்கள் ஆகியவற்றில் 700 ஏக்கர் கொண்ட பகுதிகளில் 14 நிலையங்களில் மண்டலப் பண்ணைகளை அமைப்பதன்மூலம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பத்தில் ஒரு பகுதிகளுக்கு (சுமார் 2.00 லட்சம் ஏக்கர்) தரப்படுத்தப்பட்ட வேர்க்கடலை விதைகளை வழங்குவதன்மூலம் வேர்க்கடலை பயிரிடுவது இத்திட்டத்தின் முக்கியக் கூறுகும். முதல்நிலை விதைப் பண்ணை 2,500 ஏக்கரிலும், இரண்டாவது நிலை விதைப்பண்ணை 4,500 ஏக்கரிலும், மூன்றாவது நில விதைப்பண்ணை 10,000 ஏக்கரிலும் நிறுவப்பட்டன. விதைப் பெருக்கத்தின் கடைசி மூன்று நிலைகள் உழவர்களுடைய நிலங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மூன்றும் நிலை விதைகளைப் பன்மடங்காக்கும் பணி முடிவில் 40 கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். படிப்படியான திட்டத்தை பின்பற்றி ஒவ்வொரு சங்கமும் 1,000 ஏக்கரில் மூன்றும் நிலை விதைகளைப் பெருக்கும். இதுவரையில் 19 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளன.

வேர்க்கடலை: 1969–70-ம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில், வேர்க்கடலை பயிரிடப்படும் பரப்பளவு 24,37,560 ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அதன்மூலம் கிடைக்கப்பெறும் தோல் நீக்கப் பெருத கடலை 9,10,210 டன்களாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எள்: 1969–70-ல், தமிழ்நாட்டில், 3,91,830 ஏக்கரில் எள் விதைக்கப்பட்டது. மொத்த விளைச்சல் 37,170 டன் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

ஆமணக்கு: 1969–70-ல், தமிழ் நாட்டில், ஆமணக்கு விதைக்கப்பட்ட பரப்பளவு 21,320 ஏக்கர் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. மொத்த உற்பத்தி 3,700 டன் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

1968–69-ம் ஆண்டுக்கான, இலக்கு 10.00 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970–71-ல் மேலும், 1.25 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களைப் பெற முடியும் என்றும், 1971–72-ல் 1.98 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களைப் பெற முடியும் என்றும் மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 13.00 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்களை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1970–71-ல் 26.79 லட்சம் ஏக்கரிலும், 1971–72-ல் 26.96 லட்சம் ஏக்கரிலும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970–71-ல் கோபிசெட்டிப்பாளையம், பொள்ளாச்சி, கோயம்புத்தூர், திருமங்கலம், அருப்புக்கோட்டை, பட்டுக்கோட்டை முசிறி, கம்பம் ஆகிய ஊர்களில், வேர்க்கடலை முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 8 பிரிவுகள் இப்போது செயல்பட்டு வருகின்றன. 1970–71-ல் 3.05 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் இது பயிரிடப்படும். 50 சென்ட் கொண்ட ஒவ்வொரு துண்டு நிலத்திற்கும் ரூ. 50 என்ற வீதத்தில் 240 கட்புல விளக்கங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

1971 ஜூலை 24]

முந்திரி பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம்: இருவகைப் பணிகளுடன்கூடிய முந்திரி முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று இந்திய அரசால் வகுக்கப்பட்டது. அவையாவன: (i) முந்திரி பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான திட்டம், (ii) முந்திரி குறித்து கட்புல விளக்க நிலத்துண்டுகளை அமைத்தல், ஆகியவையாகும். இத் திட்டங்களுக்கு, அரசு 1970-ம் ஆண்டு ஜூலை, ஆகஸ்ட் திங்களில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. 100 சதவீத மத்திய உதவியோடு 1—9—1970-லிருந்து இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ், 1970–71-ல், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 3,000 ஏக்கரிலும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும் 2,916 ஏக்கரிலும் பயிரிடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். வேளாண்மைத் துறையின் தொழில் நுட்ப உதவியோடு இரசாயன மருந்துகளைத் தெளிப்பது நடைபெறுகிறது. இரண்டு முறை இரசாயன மருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கான செலவு ரூ. 25 ஆகும். இதனை இந்திய அரசு உதவித் தொகையாக வழங்கி வருகிறது.

கட்புல விளக்க நிலங்களை அமைப்பதைப் பொறுத்த வரையில், தென் ஆர்க்காடு, திருச்சி, செங்கல்பட்டு, தஞ்சாவூர், இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் 310 கட்புல விளக்க நிலங்களை அமைப்பது என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. பயிர் விளைவிப்பவர் பயிர் பாதுகாப்பு முறையை செயல்படுத்தும் திறனை கட்புல விளக்க நிலங்கள் (2 ஏக்கர்) விளக்கும். ஒவ்வொரு நிலத் துண்டுக்கும், உரமிடுவது, பயிர்ப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிற்கு ரூ. 300 உதவித் தொகை இந்திய அரசால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பம்பாய், வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்திலிருந்து உதவித் தொகை பெறுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்படும் முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம்.—ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கும், பம்பாய் வேளாண்மை மறுநிதிக் கழகத்திடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 400 கடன் உதவி பெறுவதோடு முந்திரி வளர்ப்பு குறித்த செயற் குறிப்புகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 14,000 ஏக்கர் வீதம், 5 ஆண்டுக் கால அளவில் தென்னாற்காடு, திருச்சி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 70,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிடுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முந்திரி, தென்னை வளர்ப்பு.

1966-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 24-ம் நாளிலிருந்து முந்திரி, தென்னை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அதிக அளவு ரூ. 3,500 கடன் வழங்கப்படும் என்கிற வரம்பிற்குட்பட்டு தென்னைக்காக, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 370-ம், முந்திரிக்கு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150-ம் நீண்ட காலக்கடன்கள் வழங்குவதன்மூலம் கூடுதலான பரப்பளவில் இவற்றைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. 1969–70-ல் 807 ஏக்கரில் தென்னையும், 1,002 ஏக்கரில் முந்திரியும் பயிர் செய்யப்பட்டன. 1970–71-ல் 1,000 ஏக்கரில் முந்திரியும், 750 ஏக்கரில்

1971 சூலை 24]

தென்னையும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதே போன்று 1971–72-லும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தென்னை வளர்ப்பு தனிப்பட்ட நபர்கள், ஊராட்சிகள் ஆகியோருக்குத் தேவைப்படும் தரமான தென்னம் பிள்ளைகளை வழங்குவதற்காக, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 7.00 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யும் திறனளவுடன் கூடிய 19 தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்புப் பண்ணைகள் தற்பொழுது இம் மாநிலத்தில் உள்ளன. உள்ளூர் அங்காடி விலை வீதத்திற்குமேல் 20 சதவீதத் தொகையைக் கொடுப்பதன்மூலம் அடையாளம் இடப் பட்டதாய் மரங்களிலிருந்து நெற்றுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தென்னம் பிள்ளையும் ரூ. 1.50 என்ற சலுகைக் கட்டணத்தில் வழங்கப்படுகின்றது.

1969–70-ல், 6.03 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டன. 1970–71, 1971–72 ஆகிய ஆண்டுகளில் முறையே 7.47 லட்சம், 7.80 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை வழங்குவதே, 1970–71, 1971–72 ஆகிய ஆண்டுகளுக்கான திட்டமாகும். மேம்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற பொருளாதார நடவடிக்கைகள், பயிர் வளர்ப்பு நடவடிக்கைகள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உரங்களைப் பயன்படுத்துவது ஆகிய வற்றைக் கடைப்பிடிக்க மும்முரப் பிரசாரம் இம்மாநிலத்தில் நடை பெற்று வருகிறது. மேம்படுத்தப்பட்ட முறைகளைக் கையாளுவதற்கு உரமிடுதல், நாற்றுவிடுதல் ஆகியவை குறித்த ஒவ்வொரு கட்புல விளக்கங்களுக்கும் முறையே ரூ. 50, ரூ. 100 உதவித் தொகை வழங்கு வதன் மூலம், உழவர்களின் நிலங்களில் இந்தக் கட்புல விளக்கங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. உதவித் தொகை வழங்கும் அடிப்படையில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு இரசாயனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தெளிப்பானுக்கும் ரூ. 100 என்ற பேரளவு உதவித் தொகைக்கு உட் பட்டு, தென்னம்பிள்ளைகளுக்கு மருந்து தெளிப்பதற்குத் தகுந்த தெளிப்பான்களுக்கு 50 சதவீத உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது.

1970–71-ல் 100 தெளிப்பான்கள் வழங்குவதற்கும், 1971–72-ல் மற்றும் 100 தெளிப்பான்கள் வழங்குவதற்கும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. உழவர்கள் நிலங்களில் 1970–71-ல் 500 கட்புல விளக்க நிலங்கள் அமைக்கப்படும். அதே எண்ணிக்கை 1971–72-லும் மேற் கொள்ளப்படும்.

விளைச்சலை 25 சதவிகிதம் அதிகரிக்க தென்னை வளர்ப்பு முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று, 1963–64-ல், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், அதிராம்பட்டினம் பகுதியில் உள்ள 1,000 ஏக்கர் கொண்ட அடக்கப் பகுதியில் கொண்டுவரப் பட்டது. தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, கன்னியாகுமரி ஆகிய இம் மூன்று மாவட்டங்களிலும், மேலும் மூன்று பிரிவுகள் 1966–67-ல் தொடங்கப்பட்டன. 1967–68-ல் மேலும் ஒரு பிரிவு மன்னார்குடியில் தொடங்கப்பட்டது. 1969–70-ல் மதுரை மாவட்டம், பொள்ளாச்சி யில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம் கொட்டாம்பட்டியில் மற்றொன்று மாக மேலும் இருபிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. இவ்வாறாக, 1969–70-ல் ஆறு பிரிவுகள் செயல்பட்டு வந்தன.

உரங்கள், இரசாயனங்கள் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்காகக் கடன் —உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. கடனும், உதவித் தொகையும் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

1971 சூலை 24]

1970–71-ல், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், பொள்ளாச்சியில் ஒன்றும், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், முத்துப்பேட்டையில் ஒன்றும், மதுரை மாவட்டம், கொட்டம்பட்டியில் ஒன்றும் ஆக மூன்று பிரிவுகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1971–72-ல் இரண்டு பிரிவுகளைத் தொடர்ந்து நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தென்னை வளர்ப்பதற்குத் தகுதியான ஏராளமான நிலப் பகுதிகள் உள்ளன. தென்னை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நிலங்களைக் கொண்டு வர இயலாததற்கு முக்கிய காரணம் நிலஉரிமையாளர்களிடம் நிலவும் நிதிப் பற்றுக்குறையேயாகும். தென்னை வளர்ப்பை அதிகரிக்க ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று 1966–67-ல் செயல் படுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு நபருக்கும் ரூ. 3,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. பதினேராவது ஆண்டு முதற்கொண்டு, இந்தக் கடன்கள் 5 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் திரும்ப வசூலிக்கப்படத்தக்கவையாகும். நீலகிரி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் இது செயல்படுத்தப்படுகிறது.

1971–72-ல் 2,000 ஏக்கர் கொண்ட ஒரு பகுதியில் இத் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நான்காவது திட்டத்தில், நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம், 10,000 ஏக்கர் கொண்ட நிலம் தென்னை பயிரிடுவதன்கீழ் புதிதாகக் கொண்டு வரப்படும்.

தோட்டக்கலை.

பழஉற்பத்தித் திட்டம்.

பழத்தோட்டங்களை வளர்ப்பவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலமும் பழ உற்பத்தி குறித்து இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமும் பழத் தோட்டங்கள் உள்ள பகுதியை அதிகப்படுத்த இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. ஒவவொரு தனியாருக்கும் திராட்சை பயிரிடுவதற்காக நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 6,000 என்ற அதிக அளவுத் தொகைக்கு உட்பட்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும், ஏனைய பழமரங்களை வளர்ப்பதற்கு நபர் ஒருவருக்கு ரூ. 2,000 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்ட காலக்கடன்கள் வழங்க இத் திட்டத்தின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ரூ. 6.00 லட்சம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் 1970–71-ல் இத் திட்டத்தின் கீழ் 1,600 ஏக்கர் பரப்பளவில் பழ மரங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிட்டிருக்க, 1,679 ஏக்கர் இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. ரூ. 7.12 லட்சம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. 1971–72-ல் 1,500 ஏக்கர் இத்திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டு வரப்படும். ரூ. 6.00 லட்சம் நீண்ட காலக் கடன்கள் வழங்கப்படும்.

அரசுப் பழத்தோட்டம்—பழ நாற்றுப் பண்ணைகள் நிறுவுதல்.

பழத் தோட்டங்களை அறிவியல் முறையில் வளர்ப்பதற்கும் பழத் தோட்டக்காரர்கள், பழ உற்பத்தியாளர். பொது மக்கள் ஆகியோருக்குத் தரமான பயிரிடு பொருட்களை வழங்குவதற்கும் கட்புல

1971 சூலை 24]

விளக்க நிலையங்களாகப் பணிபுரியும் பழத் தோட்டங்களை நிறுவுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இம் மாநிலத்தில் ஒன்பது பழத் தோட்ட நாற்றுப் பண்ணைகள் இருக்கின்றன.

1969–70-ல் ஒட்டுமா, நாரத்தை, எலுமிச்சை—கிச்சிலி மரங்கள் நறுமணச் செடிகள், ஆப்பிள், ஒட்டுப் பேரிக்காய் முதலிய பல்வேறு வகையைச் சேர்ந்த 1,47,000 மரங்கள் மேற்கூறிய பழத் தோட்டங்களில் பயிரிடப்பட்டன. 1970–71-ல் பழ மரங்கள் வளர்ப்போருக்கு வழங்குவதற்காக 97,325 செடிகள் பயிரிடப்பட்டன.

வாழைப் பயிரிடுவது குறித்து முனைப்புத் திட்டம்.

முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன்மூலம் தற்போதுள்ள பகுதிகளில் வாழை உற்பத்தியைத் தீவிரப் படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ், இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்கள்மூலம், வாழை பயிரிடுவோருக்கு இலவசமாகத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனைகள் வழங்கப் படுகின்றன. வாழைப் பயிரிடுவோரின் நிலங்களில் கட்புல விளக்க நிலங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள் ஆகியவை மூலமாக, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 1,500 வரை வீதம் குறைந்த காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், கிணறு ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என்ற வீதத்தில் 500 கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குக் கடன் வழங்க யூனியன் வங்கி சம்மதம் தெரிவித்துள்ளது.

1970–71, 1971–72 ஆகிய ஆண்டுகளில், தற்போதுள்ள 20,000 ஏக்கரிலும் வாழைப் பயிரிடவேண்டும் என்று திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

பாக்கு உற்பத்தி.—நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூர், கல்லாறு, மதுரை வட்டத்தில் பெரியகுளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குமரிமுனை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் நாற்றுப் பண்ணைகளை அமைப்பதன்மூலம் தரமான கமுகு கன்றுகளை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மூன்றுவது திட்டத்தில், 5.00 லட்சம் கமுகுக் கன்றுகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப்பட்டது. ஆனால் 2.84 லட்சம் கன்றுகள்தான் வழங்கப்பட்டன. நோய்களுக்கெதிராக உரியகாலத்தில் கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும், உரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் தீவிரப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உதவித் தொகை அதிக அளவு ரூ. 100 என்பதற்கு உட்பட்டு, 50 சதவீத விலையில் தெளிப்பான்கள் 1970–71-ல் வழங்கப் படுகின்றன. 1971–72-லும் இதேபோன்று வழங்கப்படும். 20 தெளிப்பான்களையும், 1.00 லட்சம் கன்றுகளையும் வழங்குவது என்று இலக்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது திட்டக் கால இறுதியில் 5.00 லட்சம் கமுகுக் கன்றுகளையும், 100 தெளிப்பான்களையும் வழங்குவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

முனைப்புத் திட்டம் உட்பட புகையிலை உற்பத்தி.—புகைக்கும் புகையிலை, தாம்பூலப் புகையிலை ஆகியவற்றின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டு, புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஏக்கர் ஒன்றின் புகையிலை

1971 சூலை 24]

விளைச்சலை அதிகரிக்கச் செய்ய, 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து, கோயம் புத்தூர் மாவட்டத்தில் புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

புகையிலை உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்யும் நோக்கத்திற்காக, நான்கு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவையாவன, (1) புகையிலை மேம்பாட்டு அடங்கல் திட்டம், (2) புகையிலை முனைப்புத் திட்டம், (3) எப்.சி.வி. புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம், (4) சுருட்டுப் புகையிலைச் சோதனைத் திட்டம் ஆகியவை யாகும். இந்த விரிவான திட்டம் இம்மாநிலம் முழுதும் செயல் படுத்தப்படுகிறது. புகையிலை முனைப்புத் திட்டம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலும், எப்.சி.வி. புகையிலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் தருமபுரி மாவட்டத்திலும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

<u>அடங்கல் திட்டம்.</u>—1969–70-ல் 40 கட்புல விளக்க நிலத் துண்டுகள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க, 100 கட்புல விளக்கங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. 1970–71-க்கு 100 கட்புல விளக்க நிலத்துண்டுகளை அமைக்கவேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு வரையறுக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் 40 நிலத்துண்டுகள் அடங்கல் திட்டத்தின் கீழும், 60 நிலத்துண்டுகள் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழும் கொண்டு வரப்படும்.

புகையிலை முனைப்புத் திட்டம்.

	1969-70-ல சாதனை.	1970–71-ல குறிக்கோள் அளவு.	1971–72-ல குறிக்கோள் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)
பண்ணைத் திட்டங்களின் கீழ் கொண்டு வந்த பகுதி (ஏக்கர்).	15,637	12,000	14,000

இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட பகுதி.—

	1969 70-ல சாதனை.	1970 71-ல் இலக்கு.	1971–72-ல். இலக்கு.
(1)	(2)	(3)	(4)
உரம் பயன்படுத்தல்	9,407	12,000	14,000
பயிர்ப்பாதுகாப்பு	9,390	12,000	14,000
மேம்படுத்தப்பட்ட பயிர் விளைச்சல் நடவடிக்கைகள்.	9,407	12,000	14 000
தரமான விதைகள்	8,939	12,000	14,000

<u>நகரப் பகுதித் திட்டம்.</u>

வேளாண்மை மானியத் திட்டத்தின்கீழ், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகிய பகுதியிலுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போலவே நகராட்சிப் பகுதிகளிலுள்ள குடியானவர்களுக்கும் சலுகைகள் வழங்க வகை செய்வதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இத் திட்டத்தின்கீழ், பின்வரும் சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன :—

(1) 50 சதவீத விலையில் காய்கறி விதைகளையும், பழச் செடி, தென்னங்கன்று 75 சதவீத விலையிலும் வழங்குதல்.

(2) கீழ் குறிப்பிட்ட கருவிகளை 50 சதவீத விலையில் வழங்குதல் :—

(*a*) மண்வெட்டிகள்.

(*b*) களைக் கொட்டுகள்.

(*c*) பரம்புகள்.

(*d*) வெட்டுக் கத்தரிகள்.

(*e*) பூவாளிகள்.

இத்திட்டம் 84 நகராட்சிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. நகராட்சிப் பகுதிகளிலுள்ள உழவர்களுக்கு காய்கறி விதைகள், பழச் செடி நாற்றுக்களை வழங்குதல், கருவிகள் வழங்குதல் ஆகியவை உழவர்களுடைய தேவைகளுக்கேற்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருப்பதால், இத்திட்டத்திற்கான திட்ட இலக்கு எதுவும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

மலர்ச் செடி வளர்ப்பு.

விற்பனை செய்வதற்கேற்ற முதன்மையான இரண்டு வகைப் பூக்களாகிய ரோஜா, மல்லிகை ஆகிய மலர்ச் செடிகளை வளர்ப்பதில் தமிழ்நாடு தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ஆதாயம் தரத்தக்க இந்தப் பூச்செடிகள் பெரும்பாலும் புற நகர்ப் பகுதிகளிலுள்ள சமவெளிப் பகுதியில் ஏற்ற செறிவான இடங்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் விற்பனை செய்வதற்காக பயிரிடப்படும் இந்தப் பூக்கள் ஒரு மிகு ஆதாயம் தரக்கூடிய தொழிலாக வளர்ந்து வருவதால், கோயம்புத்தூர், மதுரை, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களின் பல பகுதிகள் இத்தொழிலில் முனைந்துள்ளன. மலர்களை விற்பதற்காக மாநில முழுவதும் திட்டமிட்ட அங்காடிகள் ஏராளமாக அமைக்கப் பட்டுள்ளன. தமிழ்நாட்டில் 3,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள பகுதியில் மல்லிகைப் பூச்செடிகளும், 6,000 ஏக்கர் பகுதியில் சாமந்திப் பூச் செடிகளும், 1,000 ஏக்கர் பகுதியில் ரோஜாப்பூச் செடிகளும், 2,000 ஏக்கர் பகுதியில் துலுக்கச் சாமந்தி செடிகளும் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன என்றும், ஆண்டுக்கு ரூ. 8 கோடி முதல் 10 கோடி அளவிற்கு விற்பனை செய்வதற்கான மலர்கள் கிடைக்கின்றன என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பூச்செடிகள் பயிரிடும் பகுதியை அதிகரிப்பதற்கும் உற்பத்தியை மேம்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பு அதிகமாயுள்ளது. பூக்களின் உற்பத்தி மும்முர அளவில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையெனினும், இப்பூக்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிப் பணி 1960-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னரே மேற்கொள்ளப்பட்டது. கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் மல்லிகைப்பூ, ரோஜா, கனகாம்பரம், சாமந்தி ஆகிய பூச்செடிகள் வளர்க்கப்படும் பாத்திகள் அமைக்கப்பட்டு, மேம்படுத்தப்பட்ட பலவகைப் பூச்செடிகள் வளர்க்கப்பட்டன. உதகை, தாவர இயல் தோட்டம், கூனூர் சிம்ஸ் பூங்கா, கோடைக்கானல் பிரயண்ட் பூங்கா ஆகியவை பலவகைப் பூக்களை உற்பத்தி செய்யும் மாதிரி நிலையங்களாகச் செயல் புரிகின்றன. இந் நிலையங்கள் பூக்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நிறைய அளவு பூக்களை

1971 ஜூலை 24]

வழங்குகின்றன. சிறந்த பூச்செடிகளைப் பயிரிடுவதற்குக் கணிசமான பயிர் உத்தியும் சிறந்த பயிர் முறைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பது புலனுகிறது. பல வகைப் பூக்களில் மலர்கள் குறித்து போதுமான இருப்பை மேம்படுத்த, அரசுப் பழத் தோட்டங்கள்—நாற்றுப் பண்ணைகள் உற்பத்தி நிலையங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. அயல்நாட்டு வாணிபத்திற்கென பலவகையான மலர்களுக்குத் தேவை ஏற்பட்டதால், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க பலவகைப் பூக்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்த நிலையங்களில் பெருமளவு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறாக, ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க பூச்செடிகளைப் பயிரிடுதல், பூக்களின் உற்பத்தி ஆகியவற்றில் சிறந்த பயிர் உத்திகளை மேற்கொள்வது நாட்டின் அந்நியச் செலவாணி கிடைப்பதற்கு வழி கோலும்.

சோற்றுக் காளான்கள்.—காளான்கள் சிறந்த வீட்டு உணவாகும். காளான் வகையை நிரந்தரமாக உற்பத்தி செய்து வருவதற்காக உயர்ரகக் காளான் விதைகளைத் தொடர்ந்து வழங்கி வருவது அவசியமாகும். உயர்வகைக் காளான்களைத் தனியே வைத்து ஆராய்ச்சி செய்யத்திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உண்ணத்தக்க காளான்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்கான திட்டம் வகுக்கப் பட்டுள்ளது. ரூ. 3.37 லட்ச மதிப்பீட்டுச் செலவில், இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆழ்ந்த பரிசீலனையிலுள்ளது.

பருப்பு பயிறு வகைச் செடிகளின் வளர்ச்சிக்கென நுண் கிருமிகளை உட்செலுத்தல்.—இம்மாநிலத்திலும், பிற இடங்களிலும் மிகு பயன் தரும் பலவகை பருப்பு வகைச் செடிகள், பயறு வகைச் செடிகள் மேம் பாட்டில் பல பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் உரமிடுவது ஒன்றாகும், எனவே, இந்தப் பயறு இனங்களின் விளைச்சலைப் பெருக்கு வதற்காக நுண் கிருமிகளைப் போதிய அளவுக்கு வழங்குவதில் நாட்டம் செலுத்தப்படுகிறது. அத்தகைய நுண் கிருமிகள் பயறு களின் விளைச்சலை 25 சத விகிதம் முதல்30 சத விகிதம் வரை அதிகரிக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன், மண்ணி லுள்ள நைட்ரஜன் சத்தும் நிலைப்படுத்தப்படும். ஆழ்ந்த ஆய்விற்குப் பிறகு பயறு இனப் பயிர்களுக்கு ஊசி மூலம் உட்செலுத்துவதற்கான நுண் கிருமி வகைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்காக வணிகப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவும் செயற் குறிப்புகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. தட்ப-வெப்ப நிலைக்கூறுகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நீலகிரியில் அதற்கென தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைக்கவும் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. இது குறித்த செயற்குறிப்பு, 1971–72-ல் நிறைவேற்றப் படுவதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

மலைத் தோட்டச் சிறு பயிர்கள்.

கோக்கோ வளர்ச்சி.—கோக்கோ பயிர், அதிகம் தேவைப்படுகிற அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித் தரும் திறனுடைய ஒரு முக்கியமான விற்பனைப் பயிராகும். தமிழ்நாட்டில் கோக்கோ பயிர் வளர்ச்சிக்கு அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. நீண்ட காலமாக இம்மாநிலத்தில் "கிரியோலா" என்னும் வகையைச் சேர்ந்த கோக்கோ பயிர் வளர்க்

கப்பட்டுள்ளது. அண்மையில் "பாரஸ்டீரோ" வகையைச் சேர்ந்த கோக்கோ பயிரைப் பயிரிடவும் இந்திய அரசு அனுமதித்துள்ளது. எனவே, தமிழ்நாட்டில் "கிரியோலா", "பாரஸ்டீரோ" என்ற இரண்டு வகைகள் மேம்படுத்தப்படும்.

1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கோக்கோ மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ், (1) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பேச்சிப்பாறை, (2) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாபநாசம், (3) மதுரை மாவட்டத்தில் மங்கலங்கொம்பு ஆகிய இடங்களில் மூன்று கோக்கோ முன்னோடி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஏலக்காய் வளர்ச்சி.—உள் நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் உடனடியாக விற்பனையாகும் முக்கிய நறுமணப் பயிர்களுள் இது ஒன்றாகும். இந்தப் பயிர் அதிகம் தேவைப்படுகிற அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டித்தரும் திறனுடையதாகும். ஏலக்காய் பயிரிடுவதன் கீழ் பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டுவரும் நோக்கத்துடன், ஏலக்காய் நாற்றுகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், அவற்றை வழங்குவதற்கும் சிறு நாற்றங்கால்கள் வளர்ப்பிடங்கள் பேணிவரப்படுகின்றன.

ஏலக்காய்ப் பயிர்த் திட்டத்தின் கீழ், ஏலக்காய் பயிரிடுவதற்கு தரமான ஏலக்காய் நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து வழங்குவதற்கும், நோயில்லாத நாற்றுகளை வழங்குவதற்கும் இரண்டு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒரு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடம் மதுரை மாவட்டத்ததிலுள்ள மங்கலங்கொம்பு என்ற இடத்திலும், மற்றொன்று திருநெல்வேலி மாவட்டம் குற்றாலத்திலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. எனினும், மங்கலங்கொம்பிலுள்ள நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடம் 31—3—1970 அன்று மூடப்பட்டு, சேலம் மாவட்டம், கொல்லி மலைக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

மிளகுக் கொடி வளர்ப்புத் திட்டம்.—மிளகுக்கொடிப் பதியங்களை போட்டு அவற்றை மிளகு பயிரிடுபவர்களுக்கு சலுகை வீதத்தில் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். அறிவியல் முறையில் மிளகு பயிரிடுவதன் பலன்களை மிளகு விளைவிப்போருக்குக் கட்புல விளக்கம் அளிப்பதற்கு உதவித் தொகை பெறும் கட்புல விளக்க நிலப் பகுதிகளை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. தெளிப்பான்களும் தூவுக் கருவிகளும் சலுகை வீதத்தில் வழங்கப் படும்.

மிளகு பயிரிடும் பகுதியையும், மிளகு உற்பத்தியையும் பெருக்குவதற்காக மிளகுக் கொடி பதியம்போடும் பண்ணைகளைச் சிறு அளவில் அமைக்கவும், தரமுள்ள நோயற்ற நாற்றுகளை வளர்க்கவும், பயிரிடுவோருக்கு அவற்றைச் சலுகை வீதத்தில் வழங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ், முக்கியமான மிளகு வகையைச் சேர்ந்த கரிமுண்டு, பண்ணியூர் கலப்பு மிளகு வகைகள் இம் மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் (1) கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாறையிலும், (2) நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூரிலும் இரண்டு சிறு நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

1971 ஜூலை 24]

சென்னை மாநகரத்தில் அதைச் சுற்றிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் காய்கறிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்.—சந்தைகளுக்குக் காய்கறிகளை வழங்குவதற்காக, தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்தி சென்னை மாநகரத்திலும், அதைச் சுற்றிலும், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மண்ணூர் கிராமத்தில் 25 ஏக்கர் நிலப்பகுதியில் 1970–71-ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. சென்னை, மவுண்ட் சாலை, அரசாங்க மாளிகையிலுள்ள பண்ணை 30—6—1970 முதற்கொண்டு மூடப்பட்டுள்ளது.

காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—முக்கிய மாநகரங்களிலும், நகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றி 30 மைல் நிலப்பரப்புக்குள் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டம், நீலகிரி மாவட்டத்திலும், தருமபுரி மாவட்டத்தின் ஒசூர் பகுதியிலும் மலைகாய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வகை செய்கிறது. காய்கறி விதைகள் பாதி விலையில் விற்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் பருவம் ஒன்றுக்கு சொந்த பிணையத்தின் மேல் ரூ. 240 என்ற உயர்ந்த அளவுக்குட்பட்டு, ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகிய காலக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்காக கட்புல விளக்க நிலப் பகுதிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் இத்திட்டம் 25 வேளாண்மைக் கோட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

உருளைக் கிழங்கு பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்.— இத்திட்டம், கோடைக்கானல் மலையிலும் தருமபுரி மாவட்டம், ஒசூர் வட்டத்திலும், உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கக் கருதுகிறது. ஒசூர் பகுதியில் துறை மூலமாக உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோருக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 750 வீதமும், கோடைக்கானல் மலைப் பகுதியில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 900 வீதமும் கடன் வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. விதை, உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு இராசயனப் பொருட்களின் தேவை துறையால் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. பயிரிடுதலிலும், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது ஆகியவை குறித்தும் இந்த துறையின் பணியாளர்கள் தொழில் நுட்ப உதவிகளை அளிக்கின்றனர்.

இது தவிர, மத்திய உருளைக்கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிலையத்திலிருந்து பெறப்பட்ட மூல விதைகளை ஐந்து மடிப்பு அடிப்படையில் பெருக்குவதற்கும், கோடைக்கானல் மலையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் விதைகளை ஒரு மொத்தமாக வழங்குவதற்கும், இயல்பான உற்பத்தி பரப்பளவில் 1/3 பகுதியில் அவ்விதைகளை நடுவதற்கும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது.

தற்போது, ஒன்று "ரைபிள் ரேஞ்ச்" என்னுமிடத்திலும் மற்றொன்று வில்பட்டியிலுமாக அரசு விதைப் பண்ணைகள் இரண்டு உருளைக்கிழங்கு விதைகளைப் பெருக்குவதற்காக உள்ளன.

மஞ்சள் செடி மேம்பாட்டுத் திட்டம்.—தமிழ்நாடு, சிறப்பாக ஈரோடு கோட்டம், அதிக அளவு மஞ்சள் உற்பத்திக்கு நல்ல வாய்ப்புள்ள இடமாக உள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கும் விளைச்சலை அதிகரித்தல், உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் ஆகிய

நோக்கத்துடன், முனைப்பு அடிப்படையில் மஞ்சள் பயிர் மேம்பாட்டிற் கான ஒரு திட்டம் 1—7—1970 முதற்கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

முதலில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், கோபி, ஈரோடு, ஆகிய கோட்டங்களில் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத்திட்டத்தைச் செயற் படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு, கோபி கோட்டங்களில் முனைப்பு அடிப்படையில் மஞ்சள் பயிரிடுவதன்கீழ் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவுப் பகுதியைக்கொண்டு வருவதற்குத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. கட்புல விளக்க நிலப் பகுதிகளும் அமைக்கப்படும். மஞ்சள் பயிரிடுவோருக்கு கூட்டுறவு முறையில் தாராளமாகக் கடன்கள் வழங்கப்படவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும்.

<u>பயறுவகைகள் பயிரிடுவதற்கான திட்டம் விதைப் பெருக்கத் திட்டம்.</u>—பயறுவகை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில், பயறுவகை விதைகளை உற்பத்தி செய்து வழங்குதல் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாகும். அரசுக்குச் சொந்தமான விதைப் பண்ணைகளில் இதுவரை போதுமான அளவு விதைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியாதிருப்பதால், தனியார் நிலங்களில் விதைப் பெருக்கத் திட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது. பயிர் வல்லுநர்களிடமிருந்து (பயறு வகைகள்) வரப் பெற்ற மூல விதைகளைக் கொண்டு தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. தொடக்க நிலை விதைப் பண்ணை களில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகளை வாங்கி, இரண்டாவது நிலை விதைப் பண்ணைகள் அமைப்பதற்கு வழங்கப்படுகின்றன. இரண் டாவது நிலை விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகள், உழவர்களுக்கு பரி மாற்ற முறை மூலம் இயல்பான முறையிலும் வழங்கப்படுகின்றன. விதைப் பெருக்கத்தைத் தவிர, துறையால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட எல்லா முனைப்பு நடைமுறைகளைக் கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நிலப்பகுதிகளில் முன்னோடி கட்புல விளக்கங்கள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன. இத் திட்டம் 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து இருக்கும்.

<u>விரைவுத் திட்டம்.</u>—பருப்பு உற்பத்தியில் தமிழ்நாட்டில் பற்றுக் குறை உள்ளது. 7 லட்சம் டன் பருப்புத் தேவைக்கு 1 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உணவில் புரதச் சத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடன், 1970–71-ஆம் ஆண்டில் பருப்பு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, விரைவுத் திட்டம் ஒன்றுக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. திட்ட இலக்கு 5.35 லட்சம் என்றிருக்க, 8.20 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருப்பு பயிரிடப்பட்டு 1.65 லட்சம் டன் பருப்பு உற்பத்தி அளவு பெருக்கப்பட்டுள்ளது. 203 மெட்ரிக் டன் அளவு பருப்பு இன விதைகள் வாங்கப்பட்டு, உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. 1971–72-ஆம் ஆண்டில், மொத்த உற்பத்தியை 2.50 லட்சம் டன்னாக உயர்த்துவதற்காக, பருப்பு வகைகளைக் கலப்புப் பயிராகவும் வரப்புப் பயிராகவும் 23.4 லட்சம் ஏக்கர் கூடுதல் நிலப் பரப்பில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டில் 500 மெட்ரிக் டன் விதைகள் வாங்கப்பட்டு, வழங்கப்படும்.

1971 ஜூலை 24]

பயறு வகைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் பருப்பு வகைகளின் தேவையை நிறைவு செய்யும் நோக்கத்துடன் மூன்றாண்டுக்கால அளவிற்கு ரூ. 6.35 லட்சம் செலவில், அடிப்படை பயறுவிதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான வசதியுடன் கீழ்க்காணும் இரண்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன :—

(1) ஆடுதுறையில் உள்ள வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் நன்செய் நிலப் பயறு வகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான முன்னோடித் திட்டம் செலவு (2.35 லட்சம்).

(2) பவானிசாகரில் உள்ள அரசு விதைப்பண்ணையில் பயறு வகைகளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டமும், ஆராய்ச்சித் திட்டமும் (செலவு ரூ. 4.00 லட்சம்).

ஆடுதுறை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயற்படுத்தக் கருதியுள்ள திட்டத்தின் நோக்கங்கள் வருமாறு :—

(a) நன்செய் நிலங்களில் நெல் விளைந்த பிறகு சோயாபீன்ஸ், துவரை போன்ற புதிய பருப்பு வகைகளைப் பயிரிடுவது பற்றிய சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்தல்.

(b) நன்செய் நிலங்களில் நெல் விளைந்த பிறகு பயிரிடுவதற்கென்றே விரைந்து பலன் கொடுக்கக் கூடிய மிகுபயன் தரும் புதுவகை உளுந்து, பாசிப்பயறு வகைகளைக் கண்டுபிடித்தல்.

(c) அவற்றைப் பயிரிடுவதில் மேம்பட்ட முறைகளை வரையறுத்தல்.

(d) மேம்படுத்தப்பட்ட நன்செய் பருப்பு வகைகளை தமிழ்நாட்டின் கயவாய்ப் பகுதிகளில் விரைவாகப் பரப்பும் வண்ணம் அவற்றை பெருக்குதல்.

சிறுபாசனம், வேளாண்மைப் பொறியியல் நடவடிக்கைகள்.

தண்ணீரை ஏற்றவாறு பயன்படுத்துவதன் மூலமும் இறவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுப்படுத்துவதன் மூலமுமே, மிகு பயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டம் போன்ற வேளாண்மை உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், அரசு குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது ஊருணிகளை அமைப்பதற்கும் நான்காவது திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டங்களுக்குக் கடன் வழங்கும் பொறுப்பு நிலவள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலியன கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், தேவையான இயந்திரங்களையும் உதவி தொகைகளையும் அரசு தொடர்ந்து அளித்து வருகிறது.

மாநிலம் முழுவதிலும் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்ட போதிலும், சில மாவட்டங்களில் மட்டும் இத்திட்டம் மும்முரமாகச் செயற்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், இம்மாவட்டங்களில்

[1971 ஜூலை 24

குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கான வாய்ப்பு நிறைய உள்ளது. இத்திட்டங்கள் "சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்" எனப் பெயர் பெறும்; அவைகளாவன :—

(i) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(ii) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(iii) தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கள் வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

(iv) செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கான சிறப்பு மேம்பாட்டுத் திட்டம்.

1968-69-ம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு சிறுபாசனத் திட்டங்களின்கீழ் திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள், சாதனைகள்; 1971-72-க்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் ஆகியவை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

திட்டத்தின் பெயர்.	1968-69		1969-70		1970-71		1971-72
	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.	சாதனை.	குறிக்கோள் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	1,600	2,088	2,000	2,205	2,300	2,237	2,300
துளைக் கிணறுகள் திட்டம் ..	500	639	600	568	700	699	700
வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம்.	2,000	2,678	2,000	2,055	2,000	1,559	2,500
கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டம்.	400	859	850	1,248	810	1,220	1,050
ஊருணி நீரேற்றுத் திட்டம்.	10	..	10	10	10	7	10

[1971 ஜூலை 24

பாசன நீரைக் கையாளல் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை அமைத்தல்.

தமிழ்நாட்டில் ஆற்றுப் பாசன வளம் முழுவதையும் பயன்படுத்தி விட்டதால் நிலநீரை வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம்தரும் வகையில் சிக்கன மாகப் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. கிடைக்கும் நீரினை பயன் படுத்துகின்ற அளவைப் பெருக்குவதற்கான பாசன முறைகளின் வகைகளை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப அறிவியல் முறையில் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். இதனால் பயிர்களின் விதை முறைகளைப் பொறுத்து, வடிகால், வரவுகால் முறைகளைப்பற்றி ஆய்ந்து ஆராய வேண்டியிருக்கும். நீரை வடியச்செய்தல், அதாவது மேல்நிலையில் உபரியாக உள்ள நீரை சுரங்கக் கால்வாய்கள் மூலம் வடியச் செய்யும் முறைகளைப் பற்றி ஆராயவேண்டும் குறிப்பிட்ட ஒரு பகுதியின் தட்ப வெப்ப நிலை, மண்வளம், மழை அளவு ஆகியவற்றை குடியான வர்களுக்குக் கீழ்க்கண்டவை உறுதியாகக் கிடைக்கும் வண்ணம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளவையாக ஆக்க வேண்டும்.

(1) போதுமான, ஆனால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட நீர் வழங்கல்.

(2) நீர் கிடைக்கும் அளவுகளுக்கு ஏற்ப, திட்டமிட்ட பயிர் உற்பத்தி முறை.

(3) அதிகப்படியான நீரைச் செவ்விதின் வடித்தல்.

மழைக் காலத்தில் கட்டுப்பாடற்ற பாசனங்களின் காரணமாக தாழ்ந்த கயவாய்ப் பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்கள் ஏராள மானவை. இது வேளாண்மைப் பொருளாதார, வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆய்வு ஆகும். பல ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கக் கூடிய விரிவான வேலைத் திட்டம் இல்லையென்றால், இந்த ஆய்வினால் எவ்விதப் பயனும் ஏற்படாது. இந்த ஆய்வின் பயனாக, குடியானவர்கள் தங்களது விளைச்சலைப் பெருக்க முடிவதோடு மட்டுமல்லாது, உணவு உற்பத்தி, நீரை வீணாக்காமல் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றில் மாநிலம் முழுவதற்கும் நல்ல பலன் கிடைக்கிறது. எனவே, நடப்பாண்டில், ரூ. 3.30 லட்சம் செலவில் ஆடுதுறையில் நீர்ப் பயன் நிர்வாக ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றை அமைக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைப் பணிக்களரிகளை அதிக எண்ணிக்கையில் சீற்படுத்துவது உட்பட டிராக்டர்களை வாடகைக்கு விடும் திட்டம்.

வேளாண்மைத் துறையின் பொறியியல் நடவடிக்கைகளில் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடும் திட்டம் முக்கியமான ஒன்றாகும். இம்மாநிலத்திலே பயிரிடு நிலங்களின் பரப்பை அதிகரிக்க வேண்டி, நிலத்தைச் சமப்படுத்துவதன் மூலம் அதிகப்படியான நிலங்களைச் சீர்ப் படுத்தலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க இயந்திரங்களைப் பயன் படுத்தி பயிர் விளைவித்தலும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, இந்தத் துறை. டிராக்டர்கள், பரம்புப் பொறிகள் ஆகியவற்றை உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுகிறது. இதற்காக வசூலிக்கப்படும் வாடகை போதுமானதல்ல; ஆனால், குடியானவர்களுக்கு இது மிகக் குறைவாகும்.

அரசு ஆணையின்பேரில் வேளாண்மை சாராத காரியங்களுக்காக வும் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. இதற்காக, சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படும் தொகைகளைப் போல் இரு மடங்குத்

1971 சூலை 24]

தொகை வசூலிக்கப்படுகின்றது. எனினும், அரசுத் துறைகள், உள்ளாட்சி மன்றங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றின் வேலை எத்தன்மையதாயினும், சாதாரணமாக வசூலிக்கப்படும் வாடகையே வசூலிக்கப்படுகிறது.

இத்திட்டம் தமிழ்நாட்டின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயலில் இருக்கிறது. இத்துறையில் 188 சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும், 78 சக்கரவகை டிராக்டர்களும் உள்ளன. இவற்றில் 149 சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும், 46 சக்கரவகை டிராக்டர்களும், பயன்படு நிலையில் உள்ளன. (எஞ்சியவற்றைப் பழுதடைந்தவை எனப் புறக் கணித்துவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது.) சங்கிலிச் சக்கர டிராக்டர்களும் சக்கரவகை டிராக்டர்களும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கின்றன.

வறையறுக்கப்பட்ட திட்டக்குறிக்கோள் அளவுகளும், எய்திய சாதனைகளும் வருமாறு:—

	குறிக்கோள் அளவு. (எக்கரில்).		சாதனை எக்கரில்.	
	சமப்படுத்துதல்.	டிராக்டர் கொண்டு உழுதல்.	சமப்படுத்துதல்.	டிராக்டர் கொண்டு உழுதல்.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1966-67 ..	7,400	8,000	8,795	11,505
1967-68 ..	8,360	16,300	9,438	17,483
1968-69 ..	7,610	20,300	9,617	21,520
1969-70 ..	7,348	24,400	9,145·45	24,552·35
1970-71 ..	9,733	20,000	11,681·08	35,051·06

ஆந்திரா பிரிவதற்கு முன்னிருந்த சென்னை மாநிலத்தில் பாபட்லாவில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக மொத்தத்தில் டிராக்டர் பணிக்களரிகள் இரண்டு இருந்தன. 1962-ல் தஞ்சாவூர் மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத்தின்கீழ் உள்ள ஃபோர்டு அறக் கட்டளை (Ford Foundation) உதவியுடன் திருவாரூரில் டிராக்டர் பணிக்களரி தொடங்கப்பட்டது. மதுரையில் பணிக்களரி ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு 1967–68-ல் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்றும், வேலூரில் மற்றொன்றுமாக மேலும் இரண்டு பணிக்களரிகள் நிறுவ அரசு அனுமதி வழங்கியது. திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை ஆகிய இடங்களில் உள்ள பணிக்களரிகள் 1969–70-ல் செயல் படத் தொடங்கின. வேலூரில் உள்ள பணிக்களரி 3—5—1971-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது.

பழுதுபடாமல் பேணி வருவதற்கும், சோதனை நடவடிக்கையாகவும், செப்பனிடு கருவிகளுடன் கூடிய இரண்டு இயல் செப்பனிடு பணி ஊர்திகளை இத்துறை வாங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூர், திருவாரூர் ஆகிய இடங்களில் இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. படிப் படியாக மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் இவை நீட்டிக்கப்படும்.

1971–72-க்கான திட்டம்.

திட்டக் குறிக்கோள் அளவு—

	ஏக்கர்.
சமப்படுத்துதல்	12,025
உழுதல்	36,000

கோயம்புத்தூரில் விதைகளைச் சீர்படுத்தும் பொருத்தமான கருவிகள் (தானியம் உலர்த்தும் கருவி) வடிவமைத்து உருவாக்கும் திட்டம்.

நெல், சிறு தானியங்கள், மிளகாய், வேர்க்கடலை போன்ற சில வாணிபப் பயிர்கள் ஆகியவற்றிற்கான கதிரடி களங்களில் அல்லது வயல்களில் பயன்படுத்துவதற்கான, மின்சாரம் மூலம் இயங்கும் அல்லது எண்ணெயைக் கொண்டு இயங்கும் பொருத்தமான தானிய உலர்த்திகளை உருவாக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இது ஒரு ஆராய்ச்சித் திட்டமாகும். எனவே, திட்டக் குறிக்கோள் அளவு எதையும் முடிவு செய்வதற்கில்லை. இத்திட்டம் 1969 ஆகஸ்ட்டில் செயற்படுத்தப்பட்டது.

தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில் கழகம்.

தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில் கழகம் 1—4—1968-லிருந்து செயல்படத் தொடங்கியது. இக்கழகத்தின் முக்கியமான நோக்கங்களாவன :—

(1) வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, மீன் வளர்ப்பு, கோழிப் பண்ணை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் புதுமைப்படுத்துவதற்கும் பயன்படும் பொருள்களைத் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வகை செய்தல், அவற்றை நிறுவுதல், நிர்வகித்தல், சொந்தமாகத் தொடங்கி நடத்துதல் ;

(2) உள்நாட்டுக்குத் தேவையான ஏற்றுமதிக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களும் துணை உணவுப் பொருள்களும் அதிக அளவில் கிடைக்கச் செய்வதற்காக, வேளாண்மை விளைபொருள்கள், மீன் உணவுப் பொருள்கள், விலங்கின உணவுப் பொருள்கள் இவற்றைப் பக்குவப்படுத்துவதற்காக தொழில்களையும் வசதிகளையும் ஏற்படுத்த வகை செய்தல், அவற்றை நிறுவுதல், நிர்வகித்தல், சொந்தமாகத் தொடங்கி நடத்துதல்.

டிராக்டர்கள், எண்ணெய் இயந்திரங்கள், மின்சார மோட்டார்கள், விசையேற்றங்கள், முதலிய பண்ணை இயந்திரங்களைத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் வழங்குகின்றது.

இதுவரை, இக்கழகம், உழவர்களுக்கு ரூ. 316.61 லட்சம் மதிப்புள்ள வேளாண்மை இயந்திரங்களை வழங்கியுள்ளது. இதன் மூலம் இக்கழகத்திற்கு 1968–69-ல் ரூ. 5,54,572-ம், 1969–70-ல் ரூ. 15,56,066-ம் ஆதாயம் கிடைத்துள்ளது.

இந்தக் கழகம் ரஷ்யா, ஜெர்மனி, ருமேனியா முதலிய வெளி நாடுகளிலிருந்து இந்திய அரசுத் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்து ரொக்கத் தொகை செலுத்தும் அடிப்படையில் தேவையுள்ள உழவர்களுக்கு வழங்குகிறது. டிராக்டர்களுக்குத் தேவையான உதிரிப் பாகங்கள், துணைக் கருவிகள் ஆகியவற்றையும், வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்குகிறது.

1971 சூலை 24]

வேளாண்மை இயந்திரங்களை விற்ற பிறகு, பழுது பார்ப்பது முதலான பணிகளைச் செய்வதற்காக, அண்மையில் கீழ்க்கண்ட 5 இடங்களில் வேளாண்மை இயந்திரங்கள் வாடகைக்கு விடும் நிலையங்களை இக்கழகம் நிறுவியுள்ளது :—

1. செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சிபுரத்தில் சிறு காவேரிப் பாக்கம்.
2. மதுரை.
3. திருச்சிராப்பள்ளி.
4. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் விழுப்புரம்.
5. சேலம்.

மேற்சொன்ன ஐந்து வட்டார நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று துணை நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படும். இங்கு வாடகைக்கு விடுவதற்காக வேளாண்மை இயந்திரங்கள் சேமித்து வைக்கப்பட்டு தேவையானபொழுதெல்லாம் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப் படும்.

கிணறு தோண்டுதல் போன்ற பிறவற்றையும் இக்கழகம் மேற் கொள்கிறது. தற்பொழுது இக்கழகத்திடம் தென் ஆர்க்காட்டில் சுழல் முறையில் துளையிடும் கருவிகள் மூன்றும், மதுரையில் சம்மட்டி முறையில் துளையிடும் கருவி ஒன்றும் உள்ளன. கீழ்க்காணும் செயற் குறிப்புகள் அதன் பரிசீலனையில் உள்ளன.

(1) சம்மட்டி முறையில் துளையிடும் கருவிகள் மேலும் இரண்டு வாங்குதல்.
(2) நைலான் வலை தயாரிக்கும் இயந்திரம் நிறுவுதல்.
(3) ஆழ்கடல் மீன் பிடிப்புக்கு உதவி செய்தல்.
(4) மத்திய தோல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் உடனுழைப் புடன் முந்திரிக் கொட்டையின் ஓட்டிலிருந்து தோல் பதனிடுவதற்காக டானின் திரவத்தை வடித்தெடுத்தல்.

இதுவரை, வெவ்வேறு வகையான 1,889 டிராக்டர்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இங்கிலாந்து, யுகோஸ்லாவியா முதலிய நாடுகளிலிருந்து சுமார் 1,000 டிராக்டர் கள் இறக்குமதி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வேளாண்மைப் பணி மனைகள்—வேலை வாய்ப்பற்ற பொறியாளர் களுக்கு உதவி.

தொழில் முனைவோர் திட்டத்தின்கீழ் வேலை வாய்ப்பற்ற பொறி யாளர்களுக்கு உதவி செய்யும் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொள்ளலா மென இந்திய அரசு கருத்தறிவித்துள்ளது. இதனால் தொழில் முனைவோருக்குக் கீழ்க்கண்ட பயன்கள் கிடைக்கும் :—

(1) பயிற்சிக்காக இந்திய அரசு ரூ. 1,500 வழங்கும்.
(2) நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் உதவி.
(3) வட்டி கொடுப்பதற்கான உதவித் தொகை. இந்திய அரசு வழங்கும் நிதி உதவியைக் கொண்டு இம்மாநிலத்தில் 100 பணி மனைகளை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் 30 பணி மனைகள் உடனடியாகத் தொடங்கப்படும்.

[1971 ஜூலை 24

இந்த வேளாண்மைப் பணிமனைகள் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் அமைக்கப்படும். இந்த பணிமனைகளில் பட்டறை வசதிகளும் இருக்கும். கிணறு தோண்டுதல் வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்கான ஏனைய மூலப் பணிகளும் இந்தப் பணிமனைகளால் மேற்கொள்ளப் படும். வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவு நிலையங்கள் அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் நாட்டத்தில் இருந்து வருகிறது.

விதைகள்.

அடிப்படை விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக மாநில விதைப் பண்ணைகள் தொடங்கப்படுகின்றன. தனியார்களுக்குச் சொந்தமான இவ்விதைகள், மேலும் பெருக்கப்படுவதற்காகவும் உழவர்களுக்கு வழங்குவதற்கும் உள்ள இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

நான்காவது திட்டக்காலத்தின் இறுதியில் 25 ஏக்கர்கள் கொண்ட 230 விதைப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவு. குடுமியான் மலையில் உள்ள பெரிய அளவிலான பண்ணையைக் கருத்தில் கொண்டால், இந்தக் குறிக்கோள் அளவு முன்னரே எய்தப் பட்டுவிட்டது. 1970–71 இறுதியில் 232 பிரிவுகள் செயல்பட்டு வந்தன. திட்டத்தின் எஞ்சியக் கால அளவில், இந்தப் பண்ணைகளில் தொடக்க நிலை விதைகளின் உற்பத்தியை உறுதிப்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்.

தற்போது வட ஆர்க்காடு மாவட்டம், நவ்லாக் அரசு விதைப் பண்ணையில் விதைச் செய்முறைப் பிரிவு ஒன்று செயல்பட்டு வருகின்றது. குடுமியான் மலை, அண்ணா பண்ணையில் விதைச் செய் முறைப் பிரிவு ஒன்றை நிறுவுவதற்கும், தஞ்சாவூர் மாவட்டம், சாக்கோட்டையில் மற்றொன்றை நிறுவவும் அனுமதி வழங்கப் பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரிவுகளுக்கான கட்டிடங்கள் 1971–72-ல் கட்டப்படும்.

விதைப் பெருக்கத் திட்டம்.

தனியார் பண்ணைகளில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணைகளில் உற் பத்தியாகும் அடிப்படை விதைகளை, இரண்டாம் நிலை விதைகளாகப் பெருக்குவது, நெல், சிறு தானியங்கள், ஆகியவற்றின் கீழ் உள்ள மொத்தம் நிலப்பகுதியில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தில் பயிரிடுவதற்கு விதைகளை வழங்குவது ஆகியவை இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நான்காவது திட்டக் கால அளவில் ஒவ்வோர் ஆண்டும் கீழ்க் காணும் விதைகளை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது:—

நெல்—		மெ.ட.
தொடக்க நிலை		2,780
இரண்டாம் நிலை		41,700
சிறு தானியங்கள்—		
தொடக்க நிலை		506
இரண்டாம் நிலை		6,160

வழங்கப்படவிருக்கும் இரண்டாம் நிலை விதைகளின் மொத்த அளவில் 14,000 மெ.ட. நெல்லும், 2,000 மெ.ட. கம்பும் துறை அதிகாரிகளின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழ் விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அவைகள் வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக வழங்கப்படும். மாவட்ட வேளாண்மைச் சிறப்பு அதிகாரியின் கீழ் (விதைகள்) ஐந்து விதைப் பண்ணைகள் அதாவது, போளூர், விழுப்புரம், தஞ்சாவூர், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் இருக்கின்றன. விதைப் பண்ணைகளின் ஒவ்வொரு 1,000 ஏக்கருக்கும் வேளாண்மை சிறப்புக் கட்புல விளக்குநர் ஒருவரும், இரண்டு வேளாண்மை மேஸ்திரிகளும் சிறப்புப் பணியாளர்களாகப் பணிபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இத்திட்டம் ஆதாய-விரயமற்ற அடிப்படையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. இத்திட்டம் 1971–72-லிருந்து தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும்.

விதைகளின் தரம் பற்றி சான்றளிக்கும் திட்டம்.

சீரான நல்ல தரமுள்ள விதைகளை வழங்குவதன் பொருட்டு விதைகளின் தரம்பற்றிச் சான்றளிப்பதற்கு துறை சார்ந்த நிறுவனம் ஒன்றை ஏற்படுத்துவதும் நல்ல தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்து விற்பனை செய்வதற்கு தனியார் துறைக்கு ஊக்கமளிப்பதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1—10—1969-லிருந்து செயலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட விதைகள் சட்டத்தின்கீழ், ஒவ்வொரு பயிர், விதைகளின் வகை, விதைகளின் சாதி ஆகியவற்றிற்கு சில குறைந்த அளவு தரங்கள் முடிவு செய்யப்படுகின்றன. மேற்சொன்னபடி வரையறுக்கப்பட்ட தரங்களை உடைய விதைகள் மட்டும்தான் உழவர்களுக்கு விதைகள் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய தரங்கள் பேணி பாதுகாக்கப்படவில்லையானல், தரமற்ற அந்த விதைகளை வழங்கும் நபர்கள் தண்டனைக்குட்படுவார்கள். இத்திட்டம் 1—4—1970 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

விதைகள் வாணிகத்தை மேற்கொள்வதற்குப் பல நபர்களும் நிறுவனங்களும் முன் வரலாம். விதைகளைப் பெருக்குதல், வழங்குதல் ஆகிய பணிகளைப் பிரித்து கொடுத்ததால், பலமுகவரப்புகளினல் வழங்கப்பட்ட விதைகளின் தரத்தைப் பேணி வருதல் அவசியமாகிறது. எனவே விதைகள் குறித்த சான்றளிக்கும் முறைக்கு அவசியமேற்படுகிறது. விதைகள் குறித்து சான்றளிக்கும் இத்திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றும் பணியாளர்கள், விதை உற்பத்தியாளர்களின் பயிர்களை அதை அவர்கள் நட்ட நாளிலிருந்து அறுவடை வரை மூன்றிலிருந்து 4 முறை பார்வையிடுவார்கள். விதைகளை போரடித்தல், உலர வைத்தல், சேமித்து வைத்தல் முதலிய காலங்களிலும் அவர்கள் அவ்விடத்தில் இருப்பார்கள். விதைகளின் மாதிரிகள் பிரித்தெடுக்கப்பட்டு, விதைப் பரிசோதனை ஆய்வகத்திற்கு அனுப்பப்படும். பரிசோதிக்கப்பட்ட அந்த விதைகள் வரையறுக்கப்பட்ட தரத்தைப் பெற்றிருந்தால் அந்த விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கப்படும்.

1971–72-ல் 12,000 ஏக்கர்கள் இந்த விதைச் சான்றளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

[1971 சூலை 24

உரமிடும் திட்டம்.

உள்ளூர் எரு வளங்களை மேம்படுத்தல்—

கிராமப்புறங்களில் கிடைக்கக்கூடிய கழிவுப் பொருள்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்துவது, அவைகளை நல்ல தரமுள்ள கலப்பு உரமாக மாற்றுவது ஆகியவையே அத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காக, கலப்பு உரமிடும் இடத்தை பராமறிக்கவும், நல்ல தரமுள்ள கலப்பு உரத்தைத் தயாரிப்பதில் தேவையான தொழில் நுட்ப ஆலோசனையை வழங்கவும் வேண்டி, உழவர்களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் உதவுவதற்கு கலப்பு உர வளர்ச்சி இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் நியமிக்கப்பட்டார். வட்டார அளவில், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி (கலப்பு உரம்) ஒருவர் கலப்பு உர வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறார். இத்திட்டத்தின் கீழ் நிதி உதவி எதுவும் வகை செய்யப்படவில்லை. இந்தப் பணியாளர்களுக்கு ஆகும் செலவு, திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவுகளில் நேர் செய்யப்படுகிறது.

இத்திட்டத்தின் கீழ் 1971–72-ஆம் ஆண்டில் 72.00 லட்சம் மெ. டன்கள் கலப்பு எரு தயாரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.

கழிப்பு எருத் திட்டம்.—பெரிய ஊராட்சிகளிலும், சிறிய ஊராட்சிகளிலும் கிடைக்கக்கூடிய குப்பைகள் அனைத்தையும், மலக் கலவையும் தரமுள்ள எருவாக மாற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மலக்கலவை எருப் பணியினை மேற்கொள்வதற்காக, இடம், கருவிகள் முதலானவைகளை வாங்கவேண்டி, பெரிய ஊராட்சிகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றிற்கு ரூ. 3,600 என்ற அதிக அளவுக்குட்பட்ட கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கடன்கள் கொடுப்பது தற்போது தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது. எனினும், பெரிய ஊராட்சிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகை தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. உரத்தினை உற்பத்தி செய்யும் தொடர் இனச் செலவில் 25 சதவீதத்தை நேர் செய்வதற்கு ஊராட்சி ஒன்றிற்கு ரூ. 150 என்ற வரம்புக்குட்பட்டு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. உதவித்தொகை கொடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் திட்டத்தில் ரூ. 1.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. நான்காவது திட்டக்கால அளவின் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்குமான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 3.00 லட்சம் மெ. டன்னாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மலக்கலவை எருத் திட்டத்தின் கீழ், ஒவ்வொரு நேர்விலும் ரூ. 150 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு, எருத் தயாரிப்புச் செலவின் மொத்தத்தில் 25 சதவீதம் உதவித் தொகையாக ஊராட்சிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நகர்புற கலப்பு உரத் திட்டத்தின் கீழ் கலப்பு உரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக இடங்கள், லாரிகள் ஆகியவைகளை வாங்குவதற்காக பேரூராட்சிகள், நகரியக் குழுக்கள் ஆகியவற்றிற்குக் கடனுதவி வழங்கப்படுகிறது. உற்பத்திச் செலவில் 25 சதவீதம் அல்லது உண்மையான விரயம் ஆகிய இந்த இரண்டில் எது குறைவோ, அது அவர்களுக்கு உதவித்தொகையாக வழங்கப்படுகின்றது.

1971 சூலை 24]

நுண்ணுயிர்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை குப்பிகளில் அடைத்து வழங்குதல்.—பயிர்களின் வளர்ச்சிக்கும் மண் வளத்தினுக்கும் வகை செய்வதற்காக அதிக அளவில் உழவர்களுக்கு இந்த பயிற்றின் நெற்று நுண்ணுயிர்களை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை, மதுரை, கோயில்பட்டி, காஞ்சிபுரம் ஆகிய 5 இடங்களில் உள்ள பிரிவுகள் நுண்ணுயிர்களை வளர்த்துக் குப்பிகளில் அடைத்து வழங்குவதில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவும் ஓர் ஆண்டுக்கு 10,000 குப்பிகள் உற்பத்தி செய்யும் என எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது. குப்பி ஒவ்வொன்றும் ரூ. 2 வீதம் விற்கப்படுகின்றது. நான்காவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 50,000 குப்பிகள் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நகர்ப்புற கலப்பு உரம்.

நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் ஆகியவற்றில் கிடைக்கப்பெறும் குப்பைகள் அனைத்தையும் மலக் கலவையையும் மதிப்புள்ள கலவை உரமாக மாற்றுவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இப்பணியை மேற்கொள்வதற்காக, கலப்பு உரத்திற்கான இடத்தை அமைப்பதற்கேற்ற இடத்தை வாங்கவும், கலப்பு உர இடத்திற்கு பொதுவான சீரமைப்புக்களைச் செய்யவும், குப்பைகளைக் கலவை உரத் தயாரிப்பு இடத்திற்கு அனுப்ப டிராக்டர்களும், தொடர்வண்டிகளும் வாங்கவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

கலப்பு உரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் உள்ளாட்சி அதிகாரி மன்றங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, கலப்பு உர உற்பத்தியின் செலவில் 25 சதவீதம் அல்லது உண்மையான விரயம் இதில் எது குறைவோ அது உதவித்தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. உதவித் தொகையைக் கொடுப்பதற்காக, நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டிற்கும் ரூ. 1.00 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் கடன் வழங்குவது குறித்து ரூ. 6.00 லட்சமும், உதவித் தொகை வழங்குவது தொடர்பாக ரூ. 1.00 லட்சமும் செலவிடக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆண்டிற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவு 8.50 மெ. டன் கலப்பு உரமாகும்.

தழை உரத் திட்டம்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக தாள் உரங்களையும் தழை உரங்களையும் பயன் படுத்துவதனுல் கரிம உரத்தைக்கொண்டு மண் வளத்தினை கூடுதலாக்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தன்னிடத்தே அதிக உர வளத்தைக் கொண்டுள்ளதால், தாள் உரம் மண் வளப் பெருக்கத்தைத் திறம்படப் பேணிவருகிறது. தாள் உர விதைகளைக் கொள்முதல் செய்யவும், விற்கவும் இத்திட்டம் வகை செய்கிறது. இந்த விதைகள் அங்காடிகளில் நிலவி வரும் விலைகளில் கொள்முதல் செய்யப்படுகின்றன. இந்த விதைகளை விற்பனை செய்வதில் அனுமதிக்கப்பட்டுவந்த உதவித் தொகை இப்போது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

[1971 ஜூலை 24

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் முதல் ஆண்டில் அதாவது 1969-70-ல் 3,500 டன்கள் தாள் உரவிதைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்று குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்க 2,342 மெ. டன்கள் பசுந் தாள் உர விதைகள் வழங்கப்பட்டன. தாள் உர விதைகள் விதைக் கப்பட்ட பகுதிகள் 14.20 லட்சம் ஹெக்டேர்கள். இதில், வணிகர் களால் வழங்கப்பட்ட விதைகள் தானே உரமாக ஆன தாள் உரங் கள், உழவர்கள் விதைத்த விதைகள் ஆகியவை அடங்கும். 1970-71-ல் 2,000 மெ. டன்கள் குறிக்கோள் அளவுக்கும் மேல் 2,045 மெ. டன்கள் தாள் உர விதைகள் வழங்கப்பட்டன. விதைகள் வழங்கப் பட்டதின்கீழ் 1971-72-க்கான குறிக்கோள் அளவு 2,100 மெ. டன் களாகும். விதைகள் நடப்பட்ட பகுதி 23.72 லட்சம் ஹெக்டேர் களாகும்.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத்தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டு வந்த பிறகு, இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர்கள் உற்பத்தி செய்த இரசாயன உரத்தின் மீதானக் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்தியதன் காரணமாக மத்திய உரத்தொகுப்பு இறக்குமதியாகும் உரங்களை மட்டும் விற்பனை செய்துவருகிறது. உள்நாட்டு உர உற்பத்தியாளர் களிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உர அளவினை வழங்குவதற்கு இந்த அரசு உறுதியளிக்கிறது. எஞ்சிய தேவைகளை மத்திய உரத் தொகுப் பிடமிருந்து பெற்று நேர் செய்யுமாறு இந்திய அரசு கேட்கப் பட்டுள்ளது. இதனால், வேளாண்மை உற்பத்தித் திட்டங்களின் உரத் தேவைகள் அனைத்தும் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்படுகிறது.

முன்னர், இம்மாநிலத்தில் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் உரம் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தன. மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் உர விற்பனையை சோதனை அடிப்படையில் தனியார் வணிகர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஈடுபடுத்த அரசு முடிவு எடுத்ததன் விளை வாக தற்போது உரம் வழங்குவதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், தனி வணிகர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவை ஈடுபட்டுள்ளன. 140 உரக் கலவை நிறுவனங்கள் உள்ளன. 11,000 உர விற்பனையாளர் களும் இருக்கின்றனர். உரம் விற்க உரிமம் வழங்கும் ஏற்பாட்டிற்குப் பதிலாக, தாராளமாகப் பதிவு செய்துகொள்ளும் ஏற்பாடு ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக, இம்மாநிலத்தின் கீழ் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் எண்ணிறந்த உர விற்பனை நிலையங்களை ஏற்படுத்த வழிகோலப்பட்டுள்ளது. இதனால் உழவர்களுக்கு எளிதில் உரங்கள் கிடைக்கின்றன. தஞ்சாவூர் நீங்கலாக எல்லா மாவட்டங் களிலும் அரசு விற்பனையாளராக தமிழ் நாடு கூட்டுறவு விற்பனை கூட்டமைப்பை அரசு நியமித்திருக்கிறது. தஞ்சாவூரில் தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு விற்பனைக் கூட்டமைப்பு அரசு விற்பனையாளராகத் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

1971 சூலை 24]

மாநிலத்தில் உரங்களின் உபயோகம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பெருகி வருகிறது. கடந்த ஆண்டுடன் இக்கூடுதலை ஒப்பிடும்போது உர உபயோகம் 1966–67-ல் 21 சதவீதமும், 1967–68-ல் 13 சதவீதமும், 1968–69-ல் 17 சதவீதமும், 1969–70-ல் 31 சதவீதமும் அதிகமாயிருப்பது தெரிய வரும். நைட்ரஜன் உரவகைகளின் கணக்கில் சொன்னால், 1966–67-ல் உர உபயோகம் 85,000 டன்களாக இருந்தது. 1969–70-ல் 1,48,000 டன்களாக உயர்ந்தது. மாநிலம் முழுவதும் அரசு வாணிபத் திட்டங்களின்கீழ் போதிய இருப்பு இருந்ததனால் 1970–71-ல் உரம் வழங்கும் நிலை மனநிறைவளிக்கும்படி இருந்தது. 1970–71-க்கான உரம் பயன்படுத்தும் குறிக்கோள் அளவு 1.80 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களும், 0.60 லட்சம் டன் பாஸ்பர உரங்களும், 0.50 லட்சம் டன் பொட்டாஷ் உரங்களும் ஆக இருந்தது. குறிக்கோளளவு இப்படி இருக்க, 1970–71-ல் உர உபயோகம் உச்ச நிலையை அடைந்தது. இந்த ஆண்டில் 1.73 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் உரங்களும், 0.72 லட்சம் டன் பாஸ்பர உரங்களும், 0.51 லட்சம் டன் பொட்டாஷ் உரங்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முந்திய ஆண்டை விட 1970–71-ல் நைட்ரஜன் உரங்கள் 16.8 சத வீதமும், பாஸ்பரஸ் உரங்கள் 71.4 சத வீதமும், பொட்டாஷ் உரங்கள் 54.5 சதவீதமும் அதிகமாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டன, தொகுப்பு தொகுப்பில்லாத நிறுவனங்களிடமிருந்து உரங்கள் வழங்குவது மேம்பாடடைந்ததன் காரணமாக, நல்ல கோணிகளில் உரங்களை வழங்கச் செய்வதற்கு அரசு சிறப்பான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது. உழவர்கள் ஒரு மூட்டைக்குக் குறைவாக சிறுசிறு அளவுகளில் உரம் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் அவர்களுக்கு அதை வழங்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளனர். உழவர்கள் மேலும் மேலும் உரங்களைப் பயன்படுத்த ஊக்குவிக்கவும், வரையறுக்கப்பட்ட அளவுகளில் சரிசமமான அளவில் உரங்களைப் பயன்படுத்த உழவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கவும் சிறப்பான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கடன் வசதிகள்.

மும்முர உரத் திட்டத்தின்கீழ், கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலமும், வணிக வங்கிகள் மூலமும் கிடைக்கும் நிறுவன நிதியைத்தவிர, உரங்கள் வகையிலும் உழவர்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் அவர்கள் உறுப்பினர்களாயிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மிகுபயன் தரும் தானியத் திட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் உழவர்கள் உட்பட எல்லோருக்கும் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. மாநிலத்தில் உள்ள முழு நிதித் திட்டத்தின்கீழ் வரும் உழவர்களும் இதன் பயனைப் பெறுவர். உழவர்களுக்குக் கடனைக் கொடுப்பதற்காக தக்காவிக் கடன் குறித்து அரசு வாணிகத் திட்டத்தின்கீழ் மாநில அரசு வழங்கும் உரங்களின் விலையில் ஆறில் ஒரு பகுதியை கடனுதவியாக இந்திய அரசு கொடுக்கிறது. இந்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற உதவியைப் பயன்படுத்தி மும்முர உரமிடுதல் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்களுக்குக் கடன் தொகையைக் கொடுக்க மாநில அரசு நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்துள்ளது. ஏக்கர்கள் அடிப்படையிலும், தனிப்பட்டவர்கள் அடிப்படையிலும் அவ்வப்போது அரசினால் முடிவு செய்யப்படுகிற மேல்வரம்புக்குட்பட்டு பல்வேறு பயிர்களுக்கான கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1970–71-ம் ஆண்டில் இத் திட்டத்தின்கீழ் உணவுப் பயிர்களுக்கு மட்டும்

அதாவது நெல் சிறுதானியங்கள் ஆகிய பயிர்களுக்கு மட்டும் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1970–71-ல் ரூ. 625 லட்சம் ஒப்பளிக்கப்பட்டு பின் வழங்கப்பட்டது.

1971–72-ஆம் ஆண்டுக்கான இரசாயன உரங்களின் தேவைகள், அவைகளைப் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றின் குறிக்கோள் அளவு மதிப்பீடுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

			நைட்ரஜன் உரம்.	பாஸ்பரம் உரம்.	பொட்டாஷ் உரம்.
பயன்படுத்தல்.			(மெட்ரிக் டன்களில்.)		
முன்பருவப் பயிர் Kharif,	1971		85,000	28,000	24,000
பின்பருவப் பயிர்கள் (Rabi),	1971–72		105,000	32,000	26,000
மொத்தம்,	1971–72	..	190,000	60,000	50,000
உரத்தேவைகள்.					
முன்பருவப் பயிர்,	1970–71	..	55,600	8,200	22,250
	1971	..	..	..	..
பின்பருவப் பயிர்,	1971–72	..	105,000	32,000	26,000
மொத்தம்,	1971–72	..	160,600	40,200	48,250

1971–72 முதல் காலாண்டுக்காக 20,000 டன்கள் யூரியாவை இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

உழவர்களின் துயர் தணிப்பு அளிப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, 1—3—1969-க்கு முன்னால் வாங்கிய அமோனியம் சல்பேட், அம்மோனியம் சல்பேட் நைட்ரேட், யூரியா ஆகியவை தவிர பிற இரசாயன உரங்களின் பழைய இருப்பை தீர்வை விதிக்கப்படுவதற்கு முன் உள்ள விலையில் அதாவது 1—3—1969-க்கு முன்னால் விற்ற விலையில் விற்க அரசு அனுமதித்துள்ளது. இந்த சலுகை விற்பனை 1970–71 ஆண்டு முழுவதும் செயலில் இருந்தது. இந்தச் சலுகை விற்பனையை 1971–72-லும் தொடர்ந்து நடத்த முடிவு செய்துள்ளது. யூரியா, பொட்டாஸ் ம்யூரியேட் ஆகியவற்றின் தொகுப்பு விலையில் முறையே மெட்ரிக் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 20-ம், ரூ. 10-ம் குறைந்திருப்பதாக இந்திய அரசு தற்போது அறிவித்துள்ளது.

உரம் வாங்குவோருக்கு நம்பிக்கை அளிக்கும் வகையில் பழைய இருப்பு டை–அமோனியம் பாஸ்பேட், மூரியேட் ஆப் பொட்டாஷ், நான்கு வகை என். பி. கே. காம்ளகஸ், அமோனியம் சல்பேட் யூரியா, ஆகிய உரங்களை மீண்டும் புதிய பைகளில் நிறைத்து சரியான எடையுடன் கிடைப்பதற்காக அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. மேற்சொன்ன முறையில் விற்பனை செய்ய 50 கிலோ கொண்ட மூட்டை ஒன்றுக்கு செலவு ரூ. 2 (இரண்டு) ஆகும். இதில் புதிய சாக்குகளின் விலையை மட்டும் வாங்குவோரிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும். எடை குறைவான மூட்டைகளை சரியான எடையுள்ளதாக மாற்ற ஆகும் செலவை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும். பல்வேறு மாவட்டங்களில் உள்ள பழைய உர இருப்புகள் மேற்சொன்ன முறையில் நிறைந்த புதிய மூட்டைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஒரு மூட்டைக்கும் குறை

வாக உரங்கள் தேவையுள்ள விவசாயிகட்கும் அவர்கள் தேவைக் கேற்ப கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்காக கூடுதலாக சில்லரை விற்பனை விலைக்குமேல், ஓர் சிறு தொகையை பெயரளவில் வசூலிக்கவும் மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் உரங்களின் இருப்பு நிலைமை மனநிறைவளிப்பதாக இருக்கிறது. 15—6—1971 அன்றுள்ளபடி, தொகுப்பு உரங்களின் இருப்பு நிலைமை பின்வருமாறு உள்ளது:—

	ரகம்.	மெட்ரிக் டன்களில்.
1	அம்மோனியம் சல்பேட்	24,129
2	யூரியா	31,825
3	அம்மோனியம் ஸல்பேட்—நைட்ரேட்	47
4	கால்ஷியம் அம்மோனியம் நைட்ரேட்—	
	20·5 சதவீதம்	112
	26 சதவீதம்	1,011
5	டை—அம்மோனியம் பாஸ்பேட்	31,871
6	அம்மோனியம் பாஸ்பேட்	10,993
7	அம்மோனியம் குளோரைட்	1,555
6	பொட்டாசியம் மியூரேட்	367
9	பொட்டாஷ் ஸல்பேட்	180
10	என்.பி.கே. கலவை—	
	15 : 14 : 14	5,867
	15 : 15 : 15	1,925
	12 : 24 : 12	2,427
	14 : 28 : 14	929

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத் திட்டம்.

வேளாண்மை மேம்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் கடன் வசதிகளை வழங்கி வருகிறது. கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாக வேளாண்மைத் துறைக்கு கடன் வசதிகள் அனைத்தையும் அளிக்கவும் அரசு கொள்கையளவில் முடிவு செய்துள்ளது. எனவே, வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகம் உதவிசெய்யும் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் கிணறு வெட்டுதல், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல், விசையேற்றங்களை நிறுவுதல், கால்நடை, கோழி வளர்ச்சி முதலிய வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு நிலவளவங்கிகள் நீண்ட காலக் கடன்களையும் கூட்டுறவுக் கடன் வழங்கு வங்கிகள் மாநிலக் கூட்டுறவு வங்கி ஆகியவை நடுத்தரக்கால கடன்களையும் வழங்கி வருகின்றன.

மதுரை மாவட்டத்தில் திராட்சை வளர்ச்சித் திட்டம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டம், கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம், பழனி மலையில் காப்பி பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம், நீலகிரியில் தேயிலை வளர்ச்சித் திட்டம் முதலிய 11 திட்டங்கள் அரசினால் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[1971 ஜூலை 24

செம்மறியாடு வளர்ப்பினை மேம்படுத்துவதற்காக 39 திட்டங்களை கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் வகுத்துள்ளார். இவை வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெறுவதன் மூலம் செயல் படுத்தப்படவேண்டும். ஆகவே, இத்திட்டங்கள் மேற்படிக் கழகத் திற்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டங்களுக்கான உதவி பற்றி மேற்படிக் கழகம் ஒப்பளிப்பு வழங்குவது எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெற்று புதுக்கோட்டை கோட்டத்தில் கலப்புப் பண்ணைப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநர் வகுத்துள்ளார். இத்திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 144 லட்ச மாகும். இத்திட்டம் குறித்து கால்நடை வளர்ச்சி இயக்குநருடனும் கூட்டுறவுச் சங்கப் பதிவாளருடனும் கலந்தாலோசித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

வேளாண்மை மறுகடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து உதவி பெற்று திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் படகு கட்டும் துறையை ஏற்படுத்து வதற்கான திட்டம் ஒன்றை மீன்வளத்துறை இயக்குநர் வகுத் துள்ளார். இத் திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 78.70 லட்சமாகும்

மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள்.

தமிழ்நாட்டில் உழவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு தற்போது 10 மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. அவை பின்வருமாறு :—

இடம் (1)		ஒதுக்கப்பட்ட மாவட்டங்கள் (2)
1. கோயம்புத்தூர்	...	கோயம்புத்தூர், நீலகிரி
2. ஆடுதுறை	...	தஞ்சாவூர்
3. கோவில்பட்டி	...	திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி
4. கடலூர்	...	தென் ஆற்காடு
5. குடியாத்தம்	...	வட ஆற்காடு
6. மதுரை	...	மதுரை
7. காஞ்சிபுரம்	...	செங்கற்பட்டு
8. சேலம்	...	சேலம், தருமபுரி
9. பரமக்குடி	...	இராமநாதபுரம்
10. திருச்சிராப்ப ளி	...	ள்திருச்சிராப்பள்ளி

மண்வளப் பரிசோதனை இயல் ஊர்திப் பிரிவு ஒன்றை இந்திய அரசு தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஒதுக்கியுள்ளது. இது ஆடுதுறையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

வளர்ச்சி வட்டார அளவில் செழிப்புத் தன்மை பற்றிய ஆய்வு ஏற்கனவே முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. கிராம அளவில் செழிப்புத் தன்மைப்பற்றிய ஆய்வு தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டமும் முடிவடையும் தறுவாயில் இருக்கிறது.

கிராம அளவில் செழிப்புத்தன்மை பற்றிய ஆய்வின் கீழ், தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நீங்கலாக (மாவட்ட முழுமுர வேளாண்மைத் திட்டங்கள்) ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களிலும் பாசனமளிக்கப்படும் பகுதியில் ஒவ்வொரு 25 ஏக்கருக்கும் மண் மாதிரி ஒன்று பெறப்படு

1971 சூலை 24]

கிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், பாசனம் பெறும் பகுதியில் ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கருக்கும் மண் மாதிரிகள் பெறப்படுகின்றன. செழிப்புத்தன்மைப்பற்றிய வரைபடங்கள் தயாரிக்கப்படுகையில், பயிர்களுக்கு ஏற்ற உரங்களின் அளவு குறித்து அந்தந்த இடத்திலேயே பரிவுரை செய்வது எளிதாகும்.

ஆடுதுறையிலுள்ள மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் நீங்கலாக 1969–70-ல் ஒவ்வொரு ஆய்வுக்கூடத்திலும் ஆண்டொன்றுக்கு 15,000 மண்மாதிரிகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படவேண்டும் என்ற திட்ட இலக்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் நீர் குறித்த மாதிரிகள் அடங்காது. ஆடுதுறையிலுள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 48,000 மண்மாதிரிகளை பகுப்பாய்வு செய்யவேண்டும். 1970–71-ல், ஆடுதுறை நீங்கலாக ஒவ்வொரு ஆய்வுக்கூடத்திற்கும் இலக்குகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆடுதுறை தவிர ஏனைய மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு 30,000 மண்மாதிரிகளை ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்னும் குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீர் குறித்த மாதிரிகள் இவற்றில் அடங்கா. ஆடுதுறையிலுள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 1,00,800 மண்மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

உணவுப் பயிர்களும் ஏனைய பயிர்களும் பூச்சிகளினாலும் நோய்களினாலும் பாதிக்கப்படுதனின்றும் பாதுகாக்க உழவர்களுக்குத் தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறை பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வழங்கி வருகின்றது. பயிர் பாதுகாப்பு முறைகளைப் பின்பற்றவும் பயிர்கள் பூச்சிகளினால் பாதிக்கப்படுவதினின்றும் பாதுகாக்கவும் வேண்டி ஊக்கமளிக்க சலுகை வீதங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளை வாங்க உழவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். 1967 (1967 ஆகஸ்டு)-ஆம் ஆண்டுவரை, உணவுப் பயிர்கள் குறித்து செலவில் 75 சதவீத விலையிலும், பருத்தி, கரும்பு, வேர்க்கடலை, எள், தென்னை, காய்கறிகள் முதலிய உணவுப் பயிரல்லாத பயிர்கள் குறித்து பாதி விலையிலும், கிருமிநாசினிகளும் காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளும் வழங்கப்பட்டன. 1965–66-ல் முனைப்புப் பகுதிகளிலுள்ள புகையிலைப் பயிர்களுக்கும் இந்த 50 சதவீத உதவிச் சலுகை நீட்டிக்கப்பட்டது.

திட்ட ஆணைக்குழுவின் ஆலோசனையின்படி, உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டம் படிப்படியாக கைவிடப்பட வேண்டும் என்று முடிவுசெய்யப்பட்டது. அதன்படி, 1969–70-ல் உதவித்தொகை வழங்குவது 35 சத வீதத்திலிருந்து 30 சத வீதமாகவும் 1970–71-ல் 15 சத வீதமாகவும் குறைக்கப்பட்டது. இதனால் உழவர்கள் அடைந்துவரும் இடர்ப்பாட்டினைத் தமிழ் நாடு அரசு அறிந்து கொண்டது. அதனால் 1971–72-ஆம் ஆண்டிலும் இந்த 15 சதவீத சலுகையைத் தொடர்ந்து நீடித்துவர முடிவு செய்தது.

1970–71-ல் விமான மூலம் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து தெளிக்கும் பணியில் ஒன்பது நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டன. ஹெலிகாப்டர்கள் கிடைக்காத பகுதிகளில் விமானங்கள் மூலம் மருந்து தெளிப்பது தொடங்கப்பட்டது. இது குறித்து உழவர்களிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 கட்டணமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இக்கட்டணம்

எல்லாப் பயிர்களுக்கும் உட்பட்டதாகும். பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கள் ஒப்பந்த நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்பட்டு வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாக சலுகை விலையில் உழவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நச்சுத் திறன் குறைவாக உள்ள இரசாயன உரங்களை விற்க கூட்டுறவு நிறுவனங்களும் அனுமதிக்கப் படுகின்றன. இவை உழவர்களுக்குச் சலுகை விலையில் இரசாயன உரங்களை வழங்கி வருகின்றன.

பல்வேறு வேளாண்மைக் கோட்டங்களிலிருந்து பூச்சி இயல் வல்லுநராலும், பூச்சி இயல் இணை பேராசிரியராலும் பெறப்படும் விவரங்கள் மூலம், பூச்சி, நோய்த்தாக்குதல் பற்றிய விவரங்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்டு வருகின்றன. ஒலிபரப்பு அறிக்கைகள் எல்லா மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி களுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் கோட்டங்களில் பூச்சி, நோய் தாக்குவதைக் கட்டுப்படுத்த முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கை களை மேற்கொள்ள இயலுகிறது.

1970–71-ல் (1971 ஜனவரி முடிய) திட்ட இலக்குகள், எய்திய சாதனைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:—

	1970–71 திட்ட இலக்கு.	1971 ஜனவரி முடிய எய்திய சாதனை.
உணவுப் பயிர்கள் (லட்சம் ஏக்கரில்)	66·00	57·146
தெளிப்பான்கள் (தடவைகள்)	5,500	5,446
தூவு கருவிகள் (தடவைகள்)	500	683

பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனம்.—பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங் களை அதிக அளவில் பயன்படுத்தி பயிர்ப் பாதுகாப்பு முறைகளைப் பின்பற்ற உழவர்களுக்கு ஊக்கமளிக்கும் நோக்கத்துடன், கையினால் இயக்கப்படும் தெளிப்பான்களை ஒப்பந்த அடிப்படையில் வழங்க 25 சதவீத உதவித்தொகையை அரசு அனுமதித்துள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உழவர்களுக்கு இக்கருவிகளை வழங்குகின்றன. ஒவ்வோர் ஆண்டும் முறையே 5,000, 400 தெளிப்பான்கள், தூவுக் கருவிகள் (கையினால் இயக்கப்படுபவையும், மின்விசையினால் இயக்கப்படுபவையும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற திட்ட இலக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை, மதுரை, தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து வேளாண்மைத் துணை இயக்குநர் வட்டாரங்களுடன் ஐந்து பயிர்ப் பாதுகாப்புத் தொகுப்புகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுப்பிலும் தேவையான எண்ணிக்கையில் தெளிப்பான்களும் தூவு கருவிகளும் (கையினால் இயக்கப்படுபவையும், மின்சக்தியினால் இயக்கப்படுபவையும்) உள்ளன. இத்தொகுப்பிலிருந்து உழவர்களுக்குத் தெளிப்பான்கள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பிரிவுடன் இணைந்துள்ள இயந்திரக் கம்மியர் பயிர்ப் பாதுகாப்புச் சாதனங்களை முறையாகப் பயன்படுத்துவது குறித்தும் அக்கருவிகளைப் பேணி வருவது குறித்தும் நேரிடைப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி யளிக்கின்றனர். பழுதடைந்த கருவிகளும் இயந்திரக் கம்மியர் களால் பழுது பார்க்கப்படுகின்றன.

1971 சூலை 24]

பயிர்ப்பாதுகாப்புத் தொகுப்புகளுக்குச் சாதனங்களை அதிக அளவுக்கு அளிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிட்டு, ஆண்டு தோறும் 300 விசைத் தெளிப்பான்களை வாங்குவதன் மூலம் தொகுப்பு களுக்கு வழங்கப்படும் கருவிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்.

இந்நாட்டில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படும் மொத்தப பரப்பளவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாடு பிற மாநிலங்களை காட்டிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென் மாநிலங்களுக்கான கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெரியவரும்:—

	ஆந்திரப் பிரதேசம்.	மைசூர்.	கேரளம்.	தமிழ்நாடு
	(பரப்பளவு ஏக்கரில்.)			
1968–69 ..	2,000	20,000	36,219	2,95,755
1969–70	8,135	93,680	38,004	1,95,084

அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் பின்வருமாறு:—

1968–69	2,95,755 ஏக்கர்.
1969–70	1,95,084 ஏக்கர்.
1970–71	6,97,400 ஏக்கர்.

1971–72-ல் 15 லட்சம் ஏக்கரில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பயிர்ப்பாதுகாப்பு இரசாயனங்களுக்காக வழக்கமாக அனுமதிக் கப்படும் உதவித் தொகையுடன்கூட, விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்கான வாடகைக் கட்டணங்கள் குறித்த 50 சதவீத மானியம் உதவித் தொகையாக உழவர்களுக்கு இதுவரை வழங்கப் பட்டு வந்தது. 1969–70 முதல் இந்த உதவித்தொகை மாநிலத்திற் காக ஒதுக்கப்படும் மொத்த மானியத்திலிருந்து சரிக்கட்டப்பட வேண்டும் என்று இந்திய அரசு கூறியுள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 7 வீதம் நோய் பரவியுள்ள 5 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மருந்து தெளிப்பதற்கான செலவுகளைச் சரிகட்டும் வகையில் இந்திய அரசு தற்போது ரூ. 35 லட்சம் அளவுக்கு நிதி உதவியை உயர்த்தியுள்ளது. மொத்தத் திட்ட மானியத்துக்குமேல் கூடுதலாக இது வழங்கப்படும். தரிசு நிலங்கள் குறித்து ஏற்படும் செலவும் பிற பயிர்கள்மீது மருந்து தெளிப்பது குறித்து ஏற்படும் செலவில் குறிப்பிட்ட சதவீதத் தொகையும் மாநில அரசினால் ஏற்கப்படுகிறது.

பூச்சிக்கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம்.

உழவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்காக நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் இரசாயனங்களைச் சோதனை செய்து அவற்றிற்குச் சான்றளிக்கும் திட்டம் இம் மாநிலத்தில் செயலில் உள்ளது. தற்

போது, கோயம்புத்தூர், கோயில்பட்டி, ஆடுதுறை, காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்களில் நான்கு பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் உள்ளன. விற்பனை நிலையங்களுக்கு இருப்புகள் வரும்போதெல்லாம் அவை விற்பனை செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அந்நிலையங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட சோதனை மாதிரிகள் இந்த ஆய்வுக் கூடங்களில் சோதனையிடப்படுகின்றன. இந்தத் தரமான இரசாயனங்கள் மட்டுமே வழங்கப்படுவதற்கு அனுமதிக்கப் படுகின்றன.

காஞ்சிபுரம், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள பூச்சிக்கொல்லி மருந்து சோதனை ஆய்வுக்கூடங்களில் போதிய சாதனங்கள் இல்லாத தால் அங்கு சோதனை மாதிரிகளைப் பரிசோதனை செய்வது இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை.

மாநிலத்திற்கு ஹெலிகாப்டர்கள்/விமானங்கள் வாங்குதல்.

புதிய வேளாண்மை முறைகளில் பயிர்ப்பாதுகாப்பு அதிக அளவு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. பயிர்ப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதிலும் அவற்றை மேற்கொள்வதிலும் உழவர்களிடையே ஆர்வம் அதிகரித்து வருகிறது. தரமான விதை கள், உரங்கள், பாசனம் ஆகியவற்றுடன் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு முக்கியமான நான்கு கூறுகளில் பயிர்பாதுகாப்பும் ஒரு கூறாக உள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பு முறை 1961–62-இல் முதல் தடவையாகக் கொண்டுவரப்பட்டு பின்னர் ஆண்டு தோறும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக மிகு பயன் தரும் தானிய வகைகள், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற வாணிபப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு "அவசியம்" என்பதைக் கருதி, அண்மை ஆண்டுகளில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பது குறித்து இந்த அரசு சிறப்பான நாட்டம் செலுத்தி வந்துள்ளது. 1970–71-ல், நோய் பரவியுள்ள பகுதிகளில் 69.74 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. 1971–72-இல் மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகளின் கீழும் பல்பயிர்த் திட்டங்களின் கீழும் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ள அதிக அளவுப் பரப்பளவைக் கருதி, நெல், வேர்க் கடலை, பருத்தி முதலிய பயிர் வளர்க்கப்படும் 15.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பு முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டுவருவதென அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. மிகுபயன் தரும் தானிய வகைகளில் குறிப்பாக நெற் பயிரிடுதலின்கீழ் மட்டும் 50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டுவரத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது. 1970–71-இல், 44.93 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மட்டுமே நெல் பயிரிடப்பட்டது.

விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்குப் பயன்படக்கூடிய விமானம் எதுவும் இந்த அரசுக்குச் சொந்தமாக இல்லை. ஆகவே, மருந்து தெளிக்கும் பணி தனியார் விமான நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டு வருகிறது. இந்த ஹெலிகாப்டர்கள் பிற இடங்களிலும் தேவைப்படுவதால் பயிர்ப்பூச்சிகள் மற்றும் உச்ச காலங்களில் தேவையான ஹெலிகாப்டர்களை வழங்க இந்த தனியார் நிறுவனங் களால் இயலவில்லை. உரிய காலத்தில் ஹெலிகாப்டர்கள் கிடைக்காத

1971 சூலை 24]

காரணத்தினால், முந்திய ஆண்டுகளில் மருந்து தெளிக்காது விடப்பட்ட கணிசமான பகுதியில் உணவு உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதோடு உழவர்களின் பொருளாதாரமும் பாதிக்கப்பட்டது. எனவே, பூச்சிகளினின்றும் பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு பயிர்ப்பூச்சி பிடிக்கும் உச்ச காலங்களில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதற்காக இந்திய அரசுக்குச் சொந்தமான நான்கு ஹெலிகாப்டர்களை தமிழ் நாட்டில் நிறுத்தி வைக்குமாறு இவ்வரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுள்ளது.

துறையின் பயனுக்காக இரு ஹெலிகாப்டர்களை வாங்கவும் இவ்வரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

விமானமூலம் மருந்து தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ள மாநில அரசுக்கு ஹெலிகாப்டர்களை வாடகைக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு ரூ. 40 லட்சம் செலவில் ஐந்து ஹெலிகாப்டர்களை வாங்க வேளாண்மைத் தொழில் கழகமும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் இதுகுறித்து இந்திய அரசிடமிருந்து பதிலை எதிர்பார்த்து இருக்கிறது.

வேளாண்மைக் கல்வி.

கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகளில் வேளாண்மை பட்டப்படிப்பில் 242 மாணவர்களும் வேளாண்மைப் பட்ட மேற்படிப்பில் 80 மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். இவ்வாண்டில், மதுரை வேளாண்மைக் கல்லூரியிலிருந்து முதற்தொகுதி மாணவர்கள் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியுடன் வெளிவருவர். பட்ட மேற்படிப்புக் கல்வியைக் குறிப்பாகக் கவனிக்கும்பொருட்டு பணியாளர் தொகுதியை ஏற்படுத்த அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூர், மதுரை ஆகிய இடங்களிலுள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகளில் பணியாளர் குடியிருப்புகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளி.

இம்மாநிலத்தில் விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது வேளாண்மைத் துறையின் மகத்தானதொரு சாதனையாகும். பூச்சி, நோய்களைத் தடுக்க பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும் விமான மூலம் திறம்படத் தெளிப்பது குறித்து ஆராய்ச்சி நடத்தவும், உர மிட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் புதிய வாய்ப்புகளைக் கண்டு பிடிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். நாட்டில் முதல் தடவையாக இப்படிப்பட்ட ஒரு பள்ளி தொடங்கப்படுகிறது. விமானமூலம் மருந்து தெளிப்பது குறித்து கோயம்புத்தூர், வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பள்ளி 1970 டிசம்பர் முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது.

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம்.

தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நீண்டகாலத் தேவை தமிழ்நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு

வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தை (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1971) நிறைவேற்றியதன் மூலம் நிறைவு பெற்றுள்ளது. இப்புதிய பல்கலைக் கழகம் 1—6—71 முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. கோயம்புத்தூரிலும், மதுரையிலும் உள்ள இரு வேளாண்மைக் கல்லூரிகளும் கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் உள்ள ஆராய்ச்சி நிலையங்களும் இப்பல்கலைக் கழகத்தின்கீழ் அடங்கும். பல்கலைக் கழகத் தலைமையிடம் கோயம்புத்தூரில் செயல்படும். பசுமைப் புரட்சியில் வேளாண்மை குறித்து அறிவியல் முறையில் ஆராய்ச்சி செய்ய அரசு அதிகச் சிறப்பிடம் அளித்து வருகிறது. இந்நோக்கத்துடன் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கோயம் புத்தூரில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை ஆராய்ச்சி.—இவ்வாண்டில் வேளாண்மை ஆராய்ச்சியில் கணிசமான அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. முனைந்து செய்யப்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு முயற்சியினால் உணவுப் பயிர்கள், வாணிபப் பயிர்களில் உயர்ந்த தரமான தானிய வகைகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. நெல் வகையில் "கருணை" தனித்தன்மை வாய்ந்த தாகும். தண்ணீரில் தலைசாயாத் தன்மையையும் செழிப்பும் கொண்டு அமோக விளைச்சலைத் தரும். இத் தானியவகை தஞ்சாவூர் கயவாய்ப் பகுதியில் பயிரிடப்பட்டுள்ளது. இதனுடன்கூட, அரிசி வகை களாகிய காஞ்சி (115 நாட்கள்), காவிரி (110 நாட்கள்), பெண்ணை (110 நாட்கள்), ஐ.ஆர். 20 (130 நாட்கள்), ஐ.ஆர். 22 (115 நாட்கள்) ஆகியவை 1970 நவம்பரில் குறிப்பிட்ட வட்டாரங்களுக்கு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சோளம், கேழ்வரகு ஆகிய வகைகளில் H.B. 3, H.B. 4 சாரதா, ஏனைய தானியங்கள் போன்ற வகைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அதிக அளவில் பயிரிடுதலுக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

எண்ணெய் விதைகளில் குறிப்பிடத்தக்க தானியம் T.V.M. 10 வேர்க்கடலையாகும். இதில் அதிக சதவீத எண்ணெய் (54.4 சத விதம்) உள்ளது. பருத்தி வகையில் மற்றொரு முக்கியமான தானியம் "பாரதி" (180 நாட்கள்) ஆகும். பருத்தியிலிருந்து கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாகும். இது உயர்ந்த தர வகையாகும். தமிழ் நாட்டில் புன்செய் நிலத்திற்கு இது மிகவும் ஏற்றதாகும். புரதச் சத்து கிடைக்கும் தானிய வகைகளைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் பருப்பு வகைகளில் குறிப்பாக அவரை 6, 7, துவரை 1 முதலிய தானிய ரகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. மொத்தத்தில், அரிசி வகை யில் நான்கு, சிறு தானிய வகைகளில் ஐந்து, பருத்தி வகைகளில் ஒன்று, எண்ணெய் வித்து வகைகளில் ஐந்து, பருப்பு வகைகளில் நான்கு சுவையூட்டும் வாசனைப் பொருள் வகைகளில் இரண்டு, அலங்கார மலர் வகைகளில் ஒன்று, காய்கறி வகைகளில் இரண்டு ஆக 24 புதிய தானிய வகைகளை வேளாண்மைத் துறை வெளி யிட்டது. இதனால் வேளாண்மை உற்பத்தியில் விரைவான முன்னேற்றம் ஏற்பட வழிகோலும்.

கோதுமை, மக்காச்சோளம், புதிய கால்நடைத் தீவனம், தீவனப் புற்கள், மிளகாய், காய்கறி வகைகள், முந்திரி, வாழை உட்பட ஏனைய முக்கிய பழப் பயிர்கள் ஆகியவை குறித்த முனைப்பான ஆராய்ச்சி இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ஒருங்கிணைந்த ஆராய்ச்சித் திட்டங்களை அமைப்பதன் மூலம் மேலும் தீவிரமடைந்துள்ளது. கோயம்புத்தூர், ஆடுதுறை ஆகிய இடங்

1971 சூலை 24]

களிலுள்ள நிலையங்களில் ஒருங்கிணைந்த அரிசி மேம்பாட்டு அனைத்திந்தியத் திட்டம் வாயிலாக தரமான அரிசி வகைகளை வெளியிடுவது குறித்த புதிய முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கொள்ளை நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல்கொண்ட வகைகளைக் கண்டு பிடிக்க சிறப்பு நடைமுறைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

சூரியகாந்தி ஏற்றுமதி அதிக அளவு வாய்ப்புள்ள எண்ணெய் வித்துக்கள் கொண்ட மலராகும். தமிழ்நாட்டுக்கு உகந்த வகைகளை மேம்படுத்தும் பொருட்டு கோவில்பட்டி வட்டார வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் இந்த எண்ணெய் வித்துப் பயிர் மேம்பாடு குறித்து திட்டமொன்றை அரசு செயல்படுத்தியுள்ளது. சூரியகாந்திப் பயிரின் பல வகைகள் சேலம், கோவில்பட்டி ஆகிய இடங்களில் சோதனை முறையிலும் 1970-இல் கோயம்புத்தூரில் வேளாண்மைப் பொருளாதார சோதனையின் அடிப்படையிலும் நடப்பட்டன. பயிர் வகைகள், பாசன நீரைக் கையாளும் முறை, மண்ணின் உவர் தன்மை, மண்ணின் அமைப்பு, புன்செய் வேளாண்மை போன்ற புதிய ஆராய்ச்சிப் பணிகள் நிறைவேற்றப்படுவதன் மூலமாகக் கண்டு பிடிக்கப்படும் முடிவுகள் புன்செய்ப் பண்ணை உட்பட வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தப் படுமென்று நம்பப்படுகிறது.

பட்டுக்கோட்டையில் ஆராய்ச்சி நிலையம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கூறிய கருத்திற்கிணங்க, பட்டுக் கோட்டையில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையை, ரூ. 1,05,300 செலவில் பல்பயிர் ஆராய்ச்சி நிலையமாக மாற்றுவது குறித்து அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. உத்தேச ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆராய்ச்சி நல வளர்ச்சி நிலையமாகப் பணியாற்றும். பட்டுக்கோட்டை, அரசு விதைப் பண்ணையில் தற்போதுள்ள 38.90 ஏக்கர் பரப்பளவுடன் பேராவூரணியில் 5 ஏக்கர் நிலப்பகுதி குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படும். இது உவர்-களர் நிலப்பகுதியாகும். இங்கு நிலத்தினை உப்புத்தன்மை, காரத்தன்மை நீக்கி விளை நிலமாக்குவது பற்றிய ஆராய்ச்சி நடைபெறும்.

கலைஞர் கருணாநிதி பயிர்வள ஆராய்ச்சி நிலையம்.

திட்டமிட்ட வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு, சிறந்த ஆராய்ச்சி அடிப்படை முற்றிலும் இன்றியமையாததாகும். சிறந்த ஆராய்ச்சி அமைப்பு உருவாக்கப்படுவதைப் பொறுத்தே வேளாண்மை அறிவியல் வளர்ச்சி அமையும். ஆராய்ச்சி மூலம் பெற்ற அறிவியல் முடிவுகள், நன்கு அமையப்பெற்ற நலவளர்ச்சி அமைப்பு மூலமாக, குடியானவர் நிலத்தில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். வசதிக் குறைவு காரணமாக போதிய கவனம் பெருத பகுதிகள், இப்போது அறிவியல் ஆராய்ச்சியின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. புன்செய் நிலங் களிலும், சிறிதே செழிப்புற்ற நிலங்களிலும் உற்பத்தியைப் பேரள வுக்கு உயர்த்துவதே இந்த ஆராய்ச்சிப் பணியின் முயற்சியாக இருந்துவரும். பயிர்கள் குறித்தும், குறிப்பிட்ட பகுதிகள் பற்றியும் வெவ்வேறு பிரச்னைகள் ஆய்ந்து பார்த்து வளர்ச்சிக்குரிய பல்வேறு மேம்பாட்டு வழிவகைகளைக் கூறுவதற்காக, திருச்சி மாவட்டம், குடுமியாமலை, அண்ணா பண்ணையில் கலைஞர் கருணாநிதி பயிர்வள ஆராய்ச்சி நிலையம் என்னும் பெயர்கொண்ட ஆராய்ச்சி நிலையம்

ஒன்றை அரசு ஏற்படுத்தியது. சிறப்பாக மண்வளம், நீர் நிர்வாகம ஒட்டிய பயிர்வள ஆராய்ச்சிப் பணியில் இந்நிலையம் முழு நாட்டத்தை செலுத்தும் ; மேலும் முன்னோடி ஏற்பாடாக, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட வளர்ச்சிக்குரிய முறையான நல வளர்ச்சிப் பணிகளிலும் இந்நிலையம் ஈடுபடும். இந்நிலையத்தை நடத்துவதற்காகும் தோராயச் செலவு ரூ. 17.25 லட்சமாகும். இந்தப் பணித் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படும் பரப்பளவு ஏறத்தாழ 2,200 ஏக்கர் ஆகும். இனி வரும் ஆண்டுகளிலும் பயிர்வள ஆராய்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதென்றும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம்.

நன்கு சீரமைக்கப்பட்ட, அறிவியல் சார்ந்த, இன்றியமையா அடிப் படை வசதிகள் இருந்தால்தான் வேளாண்மை மேம்பாட்டுப் பணிகள் நீடித்து நடைபெறமுடியும். இத்தகைய வசதிகள் இன்றி, முக்கிய பணித் திட்டம் எதையும் மேம்படுத்துவதென்பது இயலாது. வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த பிரச்சினைகளைப் பாகுபடுத்தி, வேளாண்மை சீர்பெறுவதற்கான பல்வேறு ஏற்பாடுகளைக் கூறுவ தற்கு வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் ஒன்றை அமைக்கலாம் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம், வெவ்வேறு நிலைகளில் பயிற்சிக்குரிய வசதிகளை நல்கும் ; வேளாண்மை வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சிப் பணிகள், இப்போதுள்ள பணிகளைத் திருத்தி யமைத்தல், மாற்றியமைத்தல், நவீன வேளாண்மையில் அறிவியல் சார்ந்த பயிர்முறை உத்திகளைக் கொண்டு வருதல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அமைப்பு பெரிதும் உதவும். இம் மன்ற அமைப்பு பற்றிய விவரங்கள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

குடியானவர்கள் பயிற்சியும் கல்வித் திட்டமும்.

இம்மாநிலத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை உயர்த்துவதன் பொருட்டு, மிகு பயன்தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம், பல்பயிர் விளைச்சல் திட்டம் போன்ற பணிகளில் பெருவாரியான குடியான வர்களை ஈடுபடுத்துவது விரும்பத் தக்கதாகும். அண்மையில் பெற்ற ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப்பற்றி அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தி, புதிய பயிர் முறை உத்திகளைப் பின்பற்றும் திறமையினை வளர்த்துக்கொள்ளும் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். இந்த குறிக்கோளை மனத்தில் கொண்டும், மத்திய அரசு அளிக்கும் குழு நிதி உதவியைக்கொண்டும், உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் ஆறு கீழ்க்காணும் இடங்களில் செயல் படுகின்றன:—

1. பவானிசாகர் ... கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் (விரைவிலேயே கோவை வேளாண்மைக் கல்லூரி–ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.
2. ராணிப்பேட்டை ... வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்.
3. ஆடுதுறை தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
4. கோவில்பட்டி ... திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
5. திண்டிவனம் ... தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம்.
6. மதுரை ... மதுரை மாவட்டம்.

1971 சூலை 24]

1971–72-ல் தமிழ்நாட்டில் மேலும் ஒரு உழவர் பயிற்சி நிலையத்தைத் தொடங்குவதற்கு இந்திய அரசு இப்போது அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இந்தப் புதிய நிலையத்தைத் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் லால்குடி அருகில் உள்ள புதூர் உத்தமனூரில் அமைப்ப தென வேளாண்மைத்துறை இயக்குநர் திட்டமிட்டுள்ளார்.

வேளாண்மைத் தகவலறிவிப்பு.

வேளாண்மை சார்ந்த பொருள்களில் செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கும் பணித் திட்டம்.

மேற்சொன்ன பணித் திட்டத்தின்கீழ் 1971–72-ல், 33 மி.மீ. அளவில் 1,000 அடி நீளமுடைய கீழ்க்காணும் 3 செய்திப் படங்கள் தயாரிக்கப்படும் :—

	(ரூபாய் லட்சத்தில்.)
1 மண்வளச் சோதனை	0.40
2 கட்புல விளக்கம்	0.40
3 தர விதைச் சான்றிடுதல்	0.40

மேற்சொன்ன செய்திப் படங்களைத் தயாரிப்பதற்காக, மேலே சொல்லிய பொருள்களில் அவசியமான செய்தித் தொகுப்பு தயாரிக்கப் பட்டு, சென்னை 20-ல் உள்ள திரைப்படத் தொழில் நுட்பத் துறை இயக்குநருக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். இந்தப் பணித் திட்டத்தின் கீழ் அனுமதிக்கப்படும் தொகையை சென்னை திரைப்படத் தொழில் நுட்பத்துறை நிர்வகித்து வரும்.

பிரச்சார-செய்திப் படக்காட்சி இயலூர்தி.—உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக, வேளாண்மையில் புதிய, அறிவியல் சார்ந்த முறைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு தமிழ்நாட்டுக் குடியானவர்களுக்கு விரைவாக அறிவுறுத்தும் பிரச்சார பணிகளுக்காக, இப்போது வாங்கக் கருதியுள்ள சாதனங்களுடன் பிரச்சார செய்திப் படக்காட்சி இயலூர்தி ஒன்று இன்றியமையாது தேவைப்படுகிறது.

இந்தப் பணித் திட்டம் குறித்த செலவு ரூ. 1 லட்சம் என்று வரையறுக்கப்படும் ; இதில், இந்திய அரசின் பங்கு ரூ. 0.50 லட்ச மாகும்.

பயிர் ஈட்டுறுதி (Crop Insurance).

தமிழ்நாட்டில் சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய சிறு தானியங்கள், நெல் ஆகியவற்றிற்குப் பயிர் ஈட்டுறுதித் திட்டம் கொண்டுவரும் சாத்தியக் கூறினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் திட்டத்திற்கு அரசு அனுமதி அளித்தது. இதற்கான ரூ. 38,591 செலவுக்கும் அரசு அனுமதி வழங்கியது. இத் திட்டம் தொடங்கிய நாள் முதலாக, ஈராண்டுக் காலத்திற்குத் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. சார் நிலை மேற்பணியாளர் (upper Subordinates) மூவர், நியமிக்கப் படுவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

இந்தப் பணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு முதலாண்டில் ரூ. 20,478 அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பணித் திட்டம் 6—8—70-லிருந்துதான் செயல்படத் தொடங்கியது. இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சார்நிலை மேற்பணியாளர் மூவரும் பணியில் சேர்ந்து விட்டனர்.

திட்டப் பகுதிகளிலும், திட்டத்தில் சேராத பகுதிகளிலும் நெல்லுக்காகவும், புன்செய் நில சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு ஆகிய வற்றுக்காகவும் கோவை மாவட்டத்தில் உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், காங்கேயம், கோபி வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இந்த முன்னோடித் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். பயிர் விளைச்சல், நிலத்தின் மண்வளம், கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் பயிர் நன்கு விளையாமை, பயிர் நன்கு விளையாமைக்கான காரணங்கள் ஆகியவை பற்றிய விவரங்களைத் திரட்டுவதே இந்தப் பணித் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். பயிர் ஈட்டுறுதிக்கு முறையாக ஒரு திட்டம் வகுத்துச் செயல்படுத்துமுன்பு, இவ்வாறு திரட்டிய புள்ளி விவரங்கள் பாகுபடுத்தப்பட்டு, அவற்றிற்கான விளக்கம் காணப் படும்.

விற்பனை வசதி.

உற்பத்தியான விளைபொருளை வாங்குவது, விற்பது ஆகியவற்றை முறைப்படுத்துவதற்கு அங்காடிகள் இருந்தாலன்றி, உணவு தானியங்கள், வாணிகப் பயிர்கள் உற்பத்திப் பெருக்கத்தால் பயனேதும் ஏற்படாது. சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், நுகர்வோர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை, உற்பத்தியாளர் பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட பதினொரு அங்காடிக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்துடன், தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை விளைபொருள் அங்காடிகள் சட்டத்தின்படி, முறைப்படுத்தப்பட்ட 98 அங்காடிக் கூடங்கள் தொடங்கப் பட்டுள்ளன. நான்காம் திட்ட முடிவுக்குள், மேலும் 150 அங்காடிக் கூடங்களை தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடனும் தங்களது உற்பத்திப் பொருளின் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், இதுவரை 10 தரப்பிரிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவ்வாண்டில் மேலும் 10 நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப் படும். 1970–71 வரை, 12 தரப் பிரிவு ஆய்வுக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. "அக்மார்க்" தரத்தின்கீழ் எல்லாப் பொருட்களையும் கொண்டுவரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை விளை பொருட்களைத் தரப்படுத்துவதைக் கட்டாயமாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. திருப்பூர், ராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள விதை நீக்கப்படாத கப்பாஸ் பருத்தித் தரப் பிரிவு நிலையங்கள் மூன்றும் விற்பனைக்குக் கொண்டு வரப்படும். கப்பாஸ் பருத்திப் பொறியினை மதிப்பிடுவதில் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வருகின்றன. விரைவிலேயே பெருந்துறையிலும் மற்றொரு நிலையம் ஏற்படுத்தப்படும். இவ்வாண்டில் மேலும் ஒரு நிலையம் தொடங்கப்படும்.

1971 சூலை 24]

இம்மாநிலத்து விற்பனை அமைப்புகளில் மாநில விற்பனை வாரியம் மேலுமொரு பயனுள்ள அமைப்பாகும். பல்வேறு மாவட்ட விற்பனைக் குழுக்களின் பணிகளை இது ஒருங்கிணைத்து அங்காடிப் பொருள்-விற்பனை நிலவரங்கள் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டி வெளியிடும் பணியில் இந்த அமைப்பு ஆழ்ந்த நாட்டம் செலுத்தும்.

மேலும் பல வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களை (Depot)

அமைத்தல்.

பொருட் சோதனைக் கண்காணிப்பாளர்களை நியமித்தல்.

அரசுப் பணம் விரயமாகாமல் தக்கவாறு பாதுகாக்கப் படுவதற்காக வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களில் உள்ள பொருள்களை அவ்வப்போது சரிபார்த்துவர ஏற்பாடுகள் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டும். தற்போது ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் களாலும், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளாலும், பொருள்களைச் சரிபார்க்கும் பணியை முறையாக ஏற்றுச் செய்ய இயலவில்லை. எனவே, இதற்காக பொருள் சோதனைக் கண்காணிப்பாளர்கள் பதின்மரை நியமிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

வேளாண்மை நிலையங்களில் உள்ள பண்டங்களைத் திடீரென்று சோதனையிட வேண்டுமென்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளதால், இந்தப் பணிக்குத் திட்ட இலக்கு எதுவும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால், இதற்கென அமைக்கப்பட்ட சிறப்புப் பணியாளர்கள் 31—12—70 வரை 420 நிலையங்களைப் பார்வையிட்டுள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் விரயமேற்பட்டுள்ளதை சிறப்புப் பணியாளர்கள் கண்டுபிடித் துள்ளனர். இவர்கள் இவ்வகையில் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளனர்.

கூடுதலாக வேளாண்மை நிலையங்களைத் தொடங்குதல்.

மிகுபயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டத்திலும், நவரைப் பயிர் விரைவுத் திட்டத்திலும் விதைத் தானியம் போன்று வேளாண்மைப் பயிரிடு பொருள்களை உழவர்களுக்கு உடனடியாக வழங்க வேளாண்மை நிலையங்களில் திரட்டி வைக்கும் அவசியம் ஏற்பட் டுள்ளது. குடியானவர்களுக்கு இத்தகைய பயிரிடு பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்யும்பொருட்டு, ஆண்டொன்றுக்கு 50 விற்பனை நிலையங்கள் என்னும் வீதத்தில், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் கூடுதலாக 250 விற்பனை நிலையங்கள் அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக திட்டத்தில் ரூ. 31.50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு 50 துணை விற்பனை நிலையங்கள் என்னும் வீதத்தில், 1969–70, 1970–71 ஆண்டு களில், இந்தப் பணித் திட்டத்தின்கீழ் 100 துணை விற்பனை நிலையங்கள் ஏற்படுத்த ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. 1971–72-ல் மேலும் 50 துணை விற்பனை நிலையங்கள் தொடங்கப்படும். இதற்காகும் செலவு ரூ. 2.10 லட்சமாகும்.

1970–71-ல் வேளாண்மை விற்பனை நிலையம்-கிடங்கு கட்டுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒவ்வொன்றுக்கும், வேளாண்மை மானியத்தின் கீழ் ரூ. 4,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான அனுமதியைக் கிராம வளர்ச்சி-உள்ளாட்சித் துறை, 13—5—70 நாளிட்ட 861-ம் எண் ஆணையில் அறிவிக்கும்போது, இத்தொகை, மாவட்ட நிலையில்

[1971 ஜூலை 24

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரால் தொகுப்பாக்கப்படும் என்றும், சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளைக் கலந்து கொண்டு இதற்கெனத் தெரிந்தெடுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இத்தொகையை அவர் ஒதுக்கவேண்டும் என்றும் அரசு கட்டளையிட்டுள்ளது. மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மானியம் முழுவதும் தொகுப்பாக்கப்பட்டு, தெரிந்தெடுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டுமே பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதால், துணை விற்பனை நிலையங்கள் கட்டுவதற்கு இந்தத் தொகை போதுமானதாகும்.

கீழ்க்காணும் கூறுகளைப் பற்றி ஆய்ந்து பார்த்த பின்னரே, துணை விற்பனை நிலையங்கள் அமைப்பது பற்றி முடிவு செய்யப்படுகிறது :—

(1) ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பயிரிடத்தக்க மொத்தப் பரப்பளவும், துணை விற்பனை நிலையத்தின்கீழ் வரும் பரப்பளவும்.

(2) ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள கிராமங்களின் மொத்த எண்ணிக்கையும், துணை விற்பனை நிலையங்களினால் பயனடையலாகும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கையும்.

(3) தலைமை விற்பனை நிலையத்திற்கும், கட்டக் கருதியுள்ள துணை விற்பனை நிலையத்திற்குமுள்ள தொலைவு; தலைமை விற்பனை நிலையத்தில் மொத்த விற்பனை.

வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் வேளாண்மை நல வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளின் எழுத்துப் பணியையும் தொழில் நுட்பம் சாராப் பணியையும் குறைக்க வேளாண்மை நிலையங்களில் பணியாளர்களை மேலும் அதிகப்படுத்துதல்.

வேளாண்மை நல வளர்ச்சிப் பணி அதிகாரிகளை எழுத்து வேலையினின்றும், தொழில் நுட்பம் சாராத வேலையினின்றும் விடுவித்து, அவர்களது சேவையினை நேரிடப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்துவதன் பொருட்டு, ஆண்டுதோறும், ரூ. 25,000-க்கு மேல் விற்பனை செய்யும் எல்லா வேளாண்மை விற்பனை நிலையங்களையும் தரம் உயர்த்தும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு தரம் உயர்த்தப்பட்ட விற்பனை நிலையங்களில், விற்பனை நடத்த ஒரு உதவியாளரும், ஒரு சிற்றெழுத்தரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு நியமிக்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள 50 உதவியாளர், 50 சிற்றெழுத்தர் பதவிகளில், இதுவரை 34 உதவியாளர், 50 சிற்றெழுத்தர் பதவிகள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய பதவிகள் விரைவிலேயே நிரப்பப்படும்.

வேளாண்மைத் திட்ட உட்குழு.

வேளாண்மைத் துறையின் பணிகள், பல்வேறு வழிகளில், பல்கி வருவதைக்கொண்டு, ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடைய பயிர்ப் பெருக்கம், செடிப் பாதுகாப்பு, தோட்டம் வைத்தல் போன்றவற்றின் மேம்பாட்டுப் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பதற்காக, ஒருமுகப் படுத்தப்பட்ட திட்டம் இன்றியமையாததாகிறது. இந்த நோக்கத்துடன், பணி ஏற்றுச் செய்வதற்கும், அனைத்துமடங்கிய வேளாண்மை திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டவும், திட்ட உட்குழு போன்றதொரு கூட்டு அமைப்பு ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசு கருதியது. இதன்படி, சென்னை வேளாண்மைத்துறை

1971 சூலை 24]

இயக்குநர் (அலுவலகத்தில், வேளாண்மைத் திட்டம்-நிர்வாகம்) துறை இணை இயக்குநரின்கீழ் திட்ட உட்குழு ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. வேளாண்மைப் பொருளாதாரம், வேளாண்மைப் பொறியியல் போன்ற வெவ்வேறு துறைகளில் வல்லுநர்களைக் கொண்டு இந்த உட்குழு அமைந்துள்ளது.

வேளாண்மைத் துறையைச் சீரமைத்தல்.

வேளாண்மைத் துறையின் திறமையை வளர்க்கவும், வேளாண்மை பற்றிய அறிவை உழவர்களிடையே பரப்பவும், வேளாண்மைத் துறையின் பணிகளைச் செவ்வையாக ஒருங்கிணைக்கவும், வேளாண்மைத் துறையைச் சீரமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளது.

முடிவுரை.

வேளாண்மைத்துறை "பசுமை புரட்சி" மலர முழு மூச்சுடன் பாடுபட்டுவருவதுடன் அல்லாமல், இது குறித்து எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துவந்துள்ளது மேற்கண்ட அறிக்கையிலிருந்து தெரியவரும். இம்முயற்சியில் தன்னுடைய வரையறைக்குட்பட்ட வழிமுறைகளைத் திறம்பட, மிகவும் சிக்கனமான முறையில் உபயோகித்துள்ளது. அண்மை ஆண்டுகளில் வேளாண்மையில் போற்றத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இதுகாறும் எய்தாத அளவுக்கு உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளது. விவசாயத்தில் இக்கால அளவில் ஏற்பட்ட பெரிய மாறுதல்களும், முன்னேற்றமும் ஒருபோக நிலங்களை இருபோக நிலங்களாக மாற்றியது, நெல் விளைச்சலின்கீழ் புதிய பரப்பளவை கொண்டுவந்தது, விரைவாக மிகுபயன் தரும் திட்டத்தின்கீழ் விளைச்சலின் பரப்பளவை அதிகரித்தது, பயறு வகைகளுக்கான சிறப்பு திட்டங்களும், சிறு பாசனத் திட்டங்கள் தீவிரமாக்கப்பட்டது, விவசாய இயந்திரங்களையும், கருவிகளையும் அதிகரிக்க எடுத்துக்கொண்ட முறைகள், கைவசமிருக்கும் இயந்திரங்களையும் கருவிகளையும் உபயோகரமான முறையிலும், தீவிரமாகவும் உபயோகிக்க மேற்கொண்ட வழிமுறைகள், பூச்சி மருந்துகள், உரங்கள் முதலியனவற்றை பெறுவதற்கும், சுலபமான முறையில் விவசாய கடன் பெறுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட புதிய முறைகள் ஆகியவை இந்த மாநிலத்தில் முறையான அதிக உணவு உற்பத்தி உண்டானதற்கு முக்கிய காரணங்களாகும். கோவையில் தொடங்கப்பட்ட வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி துறைகளின் முன்னேற்றப் பாதையில் முக்கியமானதொரு மைல் கல்லாகும். அண்ணு பண்ணையில் ஒரு பயிர் வள ஆராய்ச்சி நிலையம் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் அனைத்தும் வெற்றிகரமான வேளாண்மை சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் நம்மை முன்னோக்கி அழைத்துச் செல்லுகிறது.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS